

21998A0623(01)

1998.6.23.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 179/3

I. MELLÉKLET

**AZ EGYESÜLT NEMZETEK TENGERJOGI EGYEZMÉNYE ÉS AZ ANNAK XI. RÉSZÉ VÉGREHAJTÁSÁRÓL
SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS**

AZ EGYESÜLT NEMZETEK TENGERJOGI EGYZMÉNYE

AZ EBBEN AZ EGYZMÉNYBEN RÉSZES ÁLLAMOK,

ATTÓL AZ ÓHAJTÓL VEZÉRELVE, hogy a kölcsönös megértés és együttműködés szellemében a tengerjoggal kapcsolatos minden kérdést szabályozzanak, és tudatában ezen egyezmény – mint a béke fenntartásához, az igazságossághoz és a világ minden népének haladásához való fontos hozzájárulás – történelmi jelentőségének,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének az 1958-ban és 1960-ban Genfben tartott Tengerjogi Konferenciáját követően végbement fejlődés megerősítette egy tengerjogról szóló új, általánosan elfogadható egyezmény szükségességét,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy az óceán térségének problémái egymással szorosan összefüggnek, és azokat egységes eszközként kell vizsgálni,

FELISMERVE annak kívánatosságát, hogy ezen Egyezménnyel, kellő figyelemmel valamennyi állam szuverenitására, megteremtsék a tengerek és óceánok jogrendjét, amely megkönnyítheti a nemzetközi közlekedést és elősegítheti a tengerek és óceánok békés használatát, erőforrásainak méltányos és hatékony felhasználását, élő forrásainak megőrzését, a tengeri környezet tanulmányozását, védelmét és megővését,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy ezeknek a céloknak az elérése hozzájárul egy olyan igazságos és méltányos nemzetközi gazdasági rendszer megvalósításához, amely az emberiség egészének érdekeit figyelembe veszi, különösen a fejlődő országok sajátos érdekeit és szükségleteit, a parti vagy tengerparttal nem rendelkező államokét egyaránt,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy ezen egyezmény továbbfejlessze az abban az 1970. december 17-i 2749 (XXV). számú határozatban lefektetett alapelveket, amelyben az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése többek között ünnepélyesen kinyilvánítja, hogy a nemzeti joghatóság határain túli tengerfenék és az ahhoz tartozó általaj, továbbá annak forrásai az emberiség közös örökségét alkotják, azok kutatását és kiaknázását az emberiség mint egész javára, az államok földrajzi elhelyezkedésére való tekintet nélkül kell megvalósítani,

AZZAL A MEGGYŐZŐDÉSSEL, hogy a tengerjognak az ezen egyezményben elért kodifikálása és fokozatos továbbfejlesztése hozzájárul a béke, a biztonság, az együttműködés és a baráti kapcsolatok megerősítéséhez minden állam között az igazságosság és egyenlő jogok alapelveivel összhangban, és a világ minden népe számára gazdasági és társadalmi előrelépést jelent az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányában lefektetett alapelvekkel és célokkal összhangban,

MEGERŐSÍTVE, hogy az ezen egyezményben nem szabályozott kérdésekre továbbra is a nemzetközi jog általános szabályai és alapelvei irányadók,

MEGÁLLAPODTAK a következőkben:

I. RÉSZ**BEVEZETÉS****1. cikk****A fogalmak használata és hatály**

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában:

1) „Terület”: a nemzeti joghatóság határain túli tengerfenék, óceánfenék és az alattuk lévő általaj;

2) „Hatóság”: a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság;

3) „Területen folytatott tevékenység”: a Terület forrásainak felkutatására és kiaknázására irányuló minden tevékenység;

4) „a tengeri környezet szennyezése”: az ember által közvetlenül vagy közvetve olyan anyagok, vagy energia tengeri

környezetbe juttatása, beleértve a folyótorkolatokat, mely olyan káros hatásokat eredményez vagy eredményezhet, mint a tengeri környezet és az élő források károsodása, az emberi egészség veszélyeztetése, a tengeri tevékenységek akadályozása, beleértve a halászatot és a tenger más jogszerű használatát, a tengervíz felhasználási minőségének romlása, a tenger nyújtotta előnyök csökkenése;

5) a) „kidobás”:

- i. bármilyen hulladék vagy más anyag szándékos tengerbe juttatása hajókról, légi járművekről, emelvényekről vagy más, ember alkotta tengeri szerkezetekről;
- ii. a hajók, légi járművek, emelvények vagy más, ember alkotta tengeri szerkezetek szándékos megsemmisítése a tengeren;

b) a „kidobás” nem foglalja magában:

- i. a hajók, légi járművek, emelvények, illetve egyéb ember alkotta tengeri szerkezetek és azok felszerelési rendeltetészerű működéséből származó vagy ezzel járó hulladékok és egyéb anyagok eltávolítását, kivéve a hajók-

kal, légi járművekkel, emelvényekkel és más, ember alkotta, az ilyen anyagok eltávolítása céljából üzemeltetett tengeri szerkezetekkel szállított, illetve az ilyen hajókhoz, légi járművekhez, emelvényekhez vagy egyéb más ember alkotta tengeri szerkezetekhez szállított hulladékokat és egyéb anyagokat, továbbá kivéve azokat, amelyek az ilyen hulladékoknak vagy egyéb anyagoknak az ilyen hajókon, légi járműveken, emelvényeken, illetve szerkezeteken végzett feldolgozásából származnak;

- ii. az anyag elhelyezését a pusztán eltávolítástól eltérő célokból, feltéve hogy ez az elhelyezés nem ellentétes ezen egyezmény céljaival.

(2) 1) „Részes államok”: azon államok, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy ez az egyezmény rájuk nézve kötelező legyen, és amelyekre nézve ezen egyezmény hatályban van.

2) Ezen egyezmény megfelelően alkalmazandó a 305. cikk (1) bekezdésének b)–f) pontjában meghatározott azon jogalanyokra, melyek ezen egyezmény részesésévé a rájuk vonatkozó feltételekkel összhangban válnak, és ebben a mértékben a „részes állam” alatt ezek a jogalanyok is értendők.

II. RÉSZ

A PARTI TENGER ÉS A CSATLAKOZÓ ÖVEZET

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

2. cikk

A parti tenger, a felette lévő légtér, a tengerfenék és az altalaj jogállása

(1) A parti állam szuverenitása szárazföldi területén és belvizein, valamint szigetcsoportból álló állam esetén a szigetek közötti vizeken túl kiterjed a parti tengerként megjelölt szomszédos tengersávrá.

(2) Ez a szuverenitás kiterjed a parti tenger feletti légtérre, valamint a partitenger-fenekre és altalajra.

(3) A parti tenger feletti szuverenitást ezen egyezménynek és a nemzetközi jog más szabályainak megfelelően kell gyakorolni.

2. SZAKASZ

A PARTI TENGER HATÁRAI

3. cikk

A parti tenger szélessége

Minden államnak joga van parti tengerének szélességét megállapítani az ezen Egyezménnyel összhangban meghatározott alaponalaktól mért, 12 tengeri mérföldet meg nem haladó határig.

4. cikk

A parti tenger külső határa

A parti tenger külső határa az a vonal, amelynek minden pontja az alapvonal legközelebbi pontjától a parti tenger szélességével egyenlő távolságra van.

5. cikk

A normál alapvonal

Amennyiben ezen egyezmény eltérően nem rendelkezik, a parti tenger szélességének méréséhez a normál alapvonal a part menti apályvonal, ahogy azt a parti állam által hivatalosan elismert nagyléptékű tengeri térképek feltüntetik.

6. cikk

Sziklazátonyok

A korallzátonyon lévő szigetek vagy sziklazátonyokkal szegélyezett szigetek esetében a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonal a sziklazátony tenger felé néző apályvonala, amint azt a megfelelő jelzés a parti állam által hivatalosan elismert tengerészeti térképeken feltünteti.

7. cikk

Egyenes alapvonalak

(1) Az olyan helyeken, ahol a partvonal mélyen tagolt és bevágott, vagy a part közvetlen közelét szigetek szegélyezik, a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonal meghúzására a megfelelő pontokat összekötő egyenes alapvonalak módszere alkalmazható.

(2) Ahol delta, vagy más természeti feltételek miatt a partvonal rendkívül változékony, a tengerbe legtávolabb benyúló apályvonal mentén választhatók ki a vonatkozó pontok, és az apályvonal későbbi visszahúzódása ellenére az apályvonalak addig maradnak érvényesek, míg a parti állam ezen egyezménnyel összhangban meg nem változtatja azokat.

(3) Az egyenes alapvonalak meghúzása észlelhetően nem térhet el a part általános irányától és az e vonalak belső oldalán lévő tengerszakaszoknak elég szoros kapcsolatban kell lenniük a szárazföldi területtel ahhoz, hogy azok a belvízi jogrend tárgyát képezzék.

(4) Az egyenes alapvonalakat az apálykor szárazon maradó magaslatokig és magaslatoktól csak akkor húzzák meg, ha azokon világítótoronyok vagy hasonló, mindenkor a tengerszint felett lévő építmények vannak, illetve amennyiben az alapvonalaknak az ilyen szárazföldi magaslatokig vagy magaslatoktól való meghúzása nemzetközileg általános elismerést nyert.

(5) Ha az egyenes vonalak módszere az (1) bekezdés szerint alkalmazható, az egyes alapvonalak meghatározásakor figyelembe lehet venni az érintett régiók sajátos gazdasági érdekeit, amelyek valóságát és fontosságát a hosszú távú használat egyértelműen igazolja.

(6) Az egyenes alapvonalak rendszerét az állam nem alkalmazhatja oly módon, hogy más állam parti tengerét a nyílt tengertől vagy a kizárólagos gazdasági övezettől elzárja.

8. cikk

Belvizek

(1) A IV. rész rendelkezéseinek kivételével a parti tenger alapvonalának szárazföld felőli oldalán lévő vizek az állam belvizeinek részét képezik.

(2) Ahol egy egyenes alapvonalnak a 7. cikkben szabályozott eljárással összhangban lévő megállapítása azzal a hatással jár, hogy belvízként körülzárnak olyan területeket, melyeket korábban nem tekintettek ilyeneknek, az ezen egyezmény rendelkezései szerinti békés áthaladás joga továbbra is fennáll ezeken a vizeken.

9. cikk

Folyótorkolatok

Amennyiben a folyó közvetlenül a tengerbe ömlik, az alapvonal a folyótorkolaton keresztül a part az apályvonalnak megfelelő pontjai között húzott egyenes vonal lesz.

10. cikk

Öblök

(1) Ez a cikk csak azon öblökre vonatkozik, melyek partjai egy államhoz tartoznak.

(2) Ezen egyezmény alkalmazásában az öböl a part olyan jól körülhatárolható és bejáratának szélességével oly mértékben arányos bemélyedése, hogy szárazföld határolta vizeket tartalmaz, és több, mint a part egyszerű görbülete. Ugyanakkor a bemélyedés nem tekinthető öblöknek, ha területe nem egyenlő vagy nem nagyobb, mint azé a félköré, melynek átmérője a bemélyedés bejáratán keresztül húzott vonal.

(3) Mérési célokra a bemélyedés területe az, amely a bemélyedés partvonala körüli apályvonal és az apályszint természetes bejárat pontjaihoz csatlakozó vonal között van. Ahol szigetek miatt a

bemélyedésnek több bejárata van, a félkört azon a vonalon húzzák meg, amely olyan hosszú, mint a különböző bejáratokon keresztüli vonalak szélességének teljes összege. A bemélyedésben elhelyezkedő szigeteket a bemélyedés vízterülete részének kell tekinteni.

(4) Amennyiben az öböl természetes bejárati pontjainak apálypontjai közötti távolság nem haladja meg a 24 tengeri mérföldet, a záróvonal a két apálypont között húzható meg, és az így körülvárt vizek belvíznek tekintendők.

(5) Ahol az öblök természetes bejárati pontjainak apálypontjai közötti távolság meghaladja a 24 tengeri mérföldet, a 24 tengeri mérföldes egyenes alapvonalat az öblön belül úgy húzzák meg, hogy a lehetséges legnagyobb vízterületet zárja be, amely ilyen hosszúságú vonallal lehetséges.

(6) A fenti rendelkezések nem alkalmazandók az ún. „történelmi öblök” esetében, vagy olyan esetekben, ahol a 7. cikk szerinti egyenes alapvonalak rendszere alkalmazandó.

11. cikk

Kikötők

A parti tenger határainak megállapítása céljából a tengerből leginkább kiemelkedő, állandó jellegű olyan kikötői létesítmények, melyek szerves részét alkotják az adott kikötői rendszernek, a part részének tekintendők. A part menti berendezések és mesterséges szigetek nem tekintendők állandó kikötői létesítménynek.

12. cikk

Előkikötők

A hajók ki- és berakodására és horgonyzására általában használt előkikötők, amelyek egyébként teljesen vagy részben a parti tenger külső határán kívül helyezkednének el, a parti tengerhez tartoznak.

13. cikk

Apálykor szárazra kerülő magaslatok

(1) Az apálykor szárazra kerülő magaslat olyan természetes képződésű, vízzel körülvevett szárazföld, mely apálykor a víz szintje felett van, de dagálykor víz borítja. Ahol az apálykor szárazra kerülő magaslat a kontinentstől vagy szigettől teljesen vagy

részben a parti tenger szélességét meg nem haladó távolságon belül helyezkedik el, az ilyen magaslat apályvonala ezen a szinten a parti tenger szélessége mérésére szolgáló alapvonalként használható.

(2) Amennyiben az apálykor szárazra kerülő magaslat a kontinentstől vagy szigettől teljesen a parti tenger szélességét meghaladó távolságon túl helyezkedik el, az saját parti tengerrel nem rendelkezik.

14. cikk

Az alapvonalak megállapítási módszereinek kombinálása

A parti állam az alapvonalakat az előző cikkekben a különböző körülményekre vonatkozóan feltüntetett bármely módszer egymást követő alkalmazásával is megállapíthatja.

15. cikk

A parti tenger elhatárolása szemben lévő, vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között

Ahol két állam tengerpartja egymással szemben van vagy szomszédos, köztük lévő megállapodás hiányában egyik állam sincs feljogosítva, hogy parti tengerét kiterjessze azon középvonalon túlra, melynek minden pontja egyenlő távolságra van az alapvonalak legközelebbi pontjaitól, melytől az egyes államok parti tengerének szélességét mérik. A fenti rendelkezések azonban nem alkalmazandók ott, ahol történelmi jogcím vagy más különleges körülmények folytán a két állam parti tengerét ettől eltérő módon kell elhatárolni.

16. cikk

Térképek és földrajzi koordinátákat tartalmazó jegyzékek

(1) A parti tenger szélességének mérésére szolgáló és a 7., 9. és 10. cikkel összhangban megállapított alapvonalakat, illetve az azok alapján megállapított határokat, és a 12. és 15. cikkel összhangban meghúzott elhatároló vonalakat a helyzetük pontos meghatározásához szükséges léptékű tengerészeti térképek tüntetik fel. Azokat alternatív módon a pontok földrajzi koordinátáinak a főbb geodéziai adatokat tartalmazó jegyzéke is helyettesítheti.

(2) A parti állam megfelelő módon gondoskodik e tengerészeti térképek vagy a földrajzi koordináták jegyzékének naprakész közzétételéről, továbbá e tengerészeti térképek és jegyzékek másolatát az ENSZ főtitkárnál letétbe helyezi.

3. SZAKASZ

BÉKÉS ÁTHALADÁS A PARTI TENGEREN

A) alszakasz

Minden hajóra alkalmazandó szabályok

17. cikk

A békés áthaladás joga

Ezen egyezményre figyelemmel minden parti állam vagy tengerparttal nem rendelkező állam hajóit a parti tengeren megilleti a békés áthaladás joga.

18. cikk

Az áthaladás fogalma

(1) Az áthaladás a parti tengeren az alábbi célból való áthajózást jelenti:

- a) az említett tengeren való átkelés a belvizekre való belépés, illetve az előkikötőben vagy a belvizek határain kívüli kikötői létesítménynél való kikötés nélkül; vagy
- b) belvizekre való belépés vagy onnan kilépés, illetve ilyen előkikötőben vagy kikötői létesítménynél való kikötés.

(2) Az áthaladásnak folyamatosnak és gyorsnak kell lennie. Az áthaladás azonban magában foglalja a megállást és lehorgonyzást, de csak amennyiben ezek rendes hajózáshoz kapcsolódnak, vagy *vis maior*, illetve végszükség miatt, valamint veszélyben vagy végszükségben lévő személyeknek, hajóknak, továbbá légi járműveknek nyújtandó segítség céljából szükségesek.

19. cikk

A békés áthaladás jelentése

(1) Az áthaladás mindaddig békés, amíg az nem sérti a parti állam békéjét, nyugodt rendjét vagy biztonságát. Az ilyen áthaladásnak ezen egyezményen és a nemzetközi jog egyéb szabályaival összhangban kell történnie.

(2) Egy idegen hajó áthaladását a parti állam békéjét, nyugodt rendjét vagy biztonságát sértőnek kell tekinteni, ha a parti tengeren a következő tevékenységek bármelyikét megkezdi:

- a) bármely erőszakkal való fenyegetés vagy erőszak alkalmazása a parti állam szuverenitása, területi integritása vagy politikai függetlensége ellen vagy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányában foglalt nemzetközi jogi alapelvek bármely más módon történő megsértésével;

- b) bármilyen fegyverrel végzett bármely gyakorlat vagy gyakorlatozás;
- c) bármely cselekmény, mely információ gyűjtésére irányul a parti állam védelmének és biztonságának kárára;
- d) bármely propagandacselekmény, mely a parti állam védelmének és biztonságának befolyásolására irányul;
- e) bármely légi jármű indítása, leszállása vagy fedélzetre vétele;
- f) bármely katonai eszköz indítása, leszállása vagy fedélzetre vétele;
- g) bármely árucikknek, valutának vagy személynek a parti állam vám-, pénzügyi, bevándorlási vagy egészségügyi törvényeivel és rendelkezéseivel ellentétes be- vagy kirakodása;
- h) bármely, ezen Egyezménnyel ellentétes, szándékos és komoly környezetszennyezési cselekmény;
- i) bármely halászati tevékenység;
- j) kutatási és vizsgálati tevékenység kifejtése;
- k) bármely, a parti állam valamely kommunikációs rendszerének, illetve más berendezésének vagy létesítményének megzavarására irányuló cselekmény;
- l) bármely más tevékenység, amelynek nincs közvetlen összefüggése az áthaladással.

20. cikk

Tengeralattjárók és más víz alatti járművek

A parti tengeren a tengeralattjárók és más víz alatti járművek a felszínen és felvont zászlóval kötelesek hajózni.

21. cikk

A parti állam békés áthaladásra vonatkozó törvényei és rendelkezései

(1) A parti állam ezen egyezménnyel és a nemzetközi jog egyéb szabályaival összhangban törvényeket és rendelkezéseket fogadhat el a parti tengeren történő békés áthaladásra vonatkozóan az alábbiak vagy azok közül egyesek tekintetében:

- a) a hajózás biztonsága és a tengeri közlekedés szabályozása;
- b) a hajózási eszközök és berendezések, valamint egyéb létesítmények és berendezések védelme;
- c) kábelek és csővezetékek védelme;
- d) a tenger élő forrásainak megóvása;

- e) a parti állam halászati törvényei és rendelkezései megsértésének megakadályozása;
- f) a parti állam környezetének védelme, a szennyezés megelőzése, csökkentése és ellenőrzése;
- g) tengeri tudományos kutatások és hidrográfiai felvételek;
- h) a parti állam vám-, pénzügyi, bevándorlási, illetve közegészségügyi szabályai megsértésének megakadályozása.

(2) Ezek a törvények és rendelkezések nem kerülnek alkalmazásra a külföldi hajók szerkezete, személyzete, felszerelése tekintetében, kivéve ha az általánosan elfogadott nemzetközi szabályokat, illetve szabványokat juttatják érvényre.

(3) A parti állam megfelelő módon közzéteszi e törvényeket és rendelkezéseket.

(4) A külföldi hajók e törvényeket és rendelkezéseket, továbbá a tengeri összeütközések megelőzésére vonatkozó valamennyi általánosan elfogadott nemzetközi szabályt betartva gyakorolják a békés áthaladás jogát.

22. cikk

Tengerhajózási útvonalak és forgalomválasztási folyosók a parti tengeren

(1) A parti állam szükség esetén és tekintettel a hajózás biztonságára megkövetelheti, hogy a parti tengeren a békés áthaladás jogát gyakoroló külföldi hajók azokat a tengerhajózási útvonalakat és forgalomválasztási folyosókat használják, amelyeket a hajók áthaladásának szabályozására adott esetben megállapít, illetve előír.

(2) A fenti útvonalak használata különösen a tartályhajók, az atomhajtású hajók, továbbá a radioaktív és egyéb, természetüket tekintve veszélyes vagy ártalmas anyagokat szállító hajók esetében követelhető meg.

(3) Az e cikk szerinti tengeri útvonalak és forgalomválasztási folyosók kijelölésénél a parti állam a következőket veszi figyelembe:

- a) az illetékes nemzetközi szervezet ajánlásait;
- b) valamennyi olyan tengeri utat, melyet szokásosan nemzetközi hajózásra használnak;
- c) az egyes hajók és útvonalak sajátos jellemzőit;
- d) a forgalom sűrűségét.

(4) A parti állam egyértelműen megjelöli az említett tengeri útvonalakat és forgalomválasztási folyosókat a tengerészeti térképeken, melyeket megfelelő módon közzétesz.

23. cikk

Atomhajtású, továbbá radioaktív anyagot vagy más, természetüket tekintve veszélyes vagy ártalmas anyagokat szállító idegen hajók

Az atomhajtású, továbbá radioaktív anyagot vagy más, természetüket tekintve veszélyes vagy ártalmas anyagokat szállító idegen hajók a parti tengeren a békés áthaladás jogának gyakorlása során megteszik mindazokat az elővigyázatossági intézkedéseket, és fedélzetükön tartják mindazon okmányokat, melyeket a nemzetközi egyezmények ilyen hajókra előírnak.

24. cikk

A parti állam kötelességei

(1) A parti állam az idegen hajók békés áthaladását a parti tengeren nem akadályozhatja, kivéve ha ezen Egyezményrel összhangban jár el. Ezen egyezmény vagy ezen egyezménynek megfelelően elfogadott bármely törvény vagy rendelkezés alkalmazása során a parti állam különösen:

- a) az idegen hajóknak nem szabhat olyan előfeltételeket, melyeknek gyakorlati következménye a békés áthaladás jogának megtagadása vagy csorbítása; vagy
- b) nem tehet formálisan vagy ténylegesen különbséget bármely állam hajói között vagy bármely államba avagy onnan, illetve annak nevében rakományt szállító hajók között.

(2) A parti állam megfelelő módon nyilvánosságra hozza a parti tengeren a hajózást fenyegető mindazon veszélyeket, amelyekről tudomása van.

25. cikk

A pari állam védelmének joga

(1) A parti állam parti tengerén megteheti mindazon lépéseket, amelyek a nem békés áthaladás megakadályozásához szükségesek.

(2) A belvizek felé tartó, illetve a belvizek határain kívüli kikötői létesítményeket használó hajók tekintetében a parti államnak joga van megtenni mindazon szükséges intézkedéseket, melyekkel megakadályozhatja azoknak a feltételeknek a megsértését, amelyekkel ezek a hajók a belvizekre behajózhatnak, illetve a kikötői létesítményeket igénybe vehetik.

(3) A parti állam az idegen hajók alaki és tényleges hátrányos megkülönböztetése nélkül bizonyos területeken a békés áthaladás jogának gyakorlását ideiglenesen felfüggesztheti, amennyiben a

felfüggesztés biztonságának megóvása érdekében szükséges, beleértve a fegyveres hadgyakorlatokat is. A felfüggesztés csak annak hivatalos bejelentése után lép hatályba.

26. cikk

Az idegen hajókra kivethető díjak

(1) Idegen hajókra nem vethető ki díj csupán a parti tengeren történő áthaladás okából.

(2) A parti tengeren áthaladó idegen hajóktól csak a hajóknak nyújtott különleges szolgáltatások ellenértékéért szedhető díj. Ezeket a díjakat megkülönböztetés nélkül kell kivetni.

B) alszakasz

A kereskedelmi hajókra és a kormányok kereskedelmi célokból üzemeltetett hajóira alkalmazandó szabályok

27. cikk

Büntető joghatóság idegen hajók fedélzetén

(1) A parti állam a parti tengerén áthaladó idegen hajó fedélzetén nem gyakorolhat büntető joghatóságot a hajó fedélzetén a hajó áthaladása alatt elkövetett bármely bűncselekménnyel összefüggésben valamely személy letartóztatására, illetve nyomozás lefolytatására, kivéve a következő eseteket:

- a) ha a bűncselekmény következményei kiterjednek a parti államra;
- b) ha a bűncselekmény olyan jellegű, hogy megzavarja az ország békéjét vagy a parti tenger nyugodt rendjét;
- c) ha a helyi hatóságok segítségét a hajó kapitánya vagy a hajó lobogója szerinti állam diplomáciai képviselője vagy konzuli tisztviselője kérte; vagy
- d) ha az ilyen intézkedések tiltott kábítószer vagy pszichotróp anyagok forgalmának elnyomása végett szükségesek.

(2) A fenti rendelkezések nem érintik a parti államnak azt a jogát, hogy a jogszabályaiban biztosított bármely intézkedést megtegyen letartóztatás vagy nyomozás céljából a belvizek elhagyása után a parti tengeren áthaladó hajó fedélzetén.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a parti állam, amennyiben a kapitány így kívánja, bármely intézkedés megtétele előtt értesíti a lobogó szerinti állam diplomáciai képviselőjét vagy konzuli tisztviselőjét, és lehetővé teszi a kapcsolatba lépést az ilyen képviselő vagy tisztviselő és a hajó személyzete között. Sürgős esetben ez az értesítés az intézkedések megtételével egyidejűleg közölhető.

(4) Annak megvizsgálásánál, hogy a letartóztatást végrehajtsák-e és milyen módon, a helyi hatóságoknak kellő figyelemmel kell lenniük a hajózás érdekeire.

(5) A XII. rész rendelkezései, vagy az V. résszel összhangban elfogadott törvények és rendelkezések megsértésének a kivételével a parti tengeren áthaladó idegen hajó fedélzetén a parti állam nem fogantathat semmilyen letartóztatási vagy vizsgálati intézkedést a hajónak a parti tengerre történő belépése előtt elkövetett bármely bűncselekménnyel összefüggésben, ha a külföldi kikötőből induló hajó a belvizekre való belépés nélkül csak áthalad a parti tengeren.

28. cikk

Az idegen hajókra vonatkozó polgári joghatóság

(1) A parti állam a parti tengeren áthaladó idegen hajót nem állíthatja meg és útirányától nem térítheti el abból a célból, hogy a hajó fedélzetén tartózkodó személlyel szemben polgári joghatóságát gyakorolja.

(2) A parti állam polgári eljárás céljából a hajó ellen végrehajtási intézkedést nem fogantathat és a hajót nem foglalhatja le, kivéve magának a hajónak a parti állam vizein keresztüli útja során vagy annak céljából vállalt vagy felmerült kötelezettségeit, illetve felelősségét illetően.

(3) A (2) bekezdés nem érinti a parti állam azt a jogát, hogy – jogszabályaival összhangban – valamely polgári eljárás végett végrehajtási intézkedést fogantossítson a belvizek elhagyása után a parti tengeren tartózkodó vagy a parti tengeren áthaladó idegen hajó ellen vagy lefoglalja azt.

C) alszakasz

A hadihajókra és a kormányok nem kereskedelmi célokból üzemeltetett hajóira alkalmazandó szabályok

29. cikk

A hadihajó meghatározása

Ezen egyezmény alkalmazásában a „hadihajó” olyan hajót jelent, mely egy állam fegyveres erőihez tartozik, s viseli az ilyen hajókat

nemzetiségük alapján megkülönböztető külső jeleket, az állam kormánya által megfelelően kinevezett olyan tiszt parancsnoksága alatt áll, akinek a neve a megfelelő szolgálati vagy ezzel egyenértékű lajstromban szerepel, és olyan legénységgel látták el, mely a reguláris fegyveres erők fegyelmi szabályzata alá tartozik.

30. cikk

A parti állam törvényeinek és rendelkezéseinek hadihajók általi nem teljesítése

Amennyiben valamely hadihajó nem teljesíti a tengerparttal nem rendelkező államnak a parti tengeren történő áthaladásra vonatkozó törvényeit és rendelkezéseit, és figyelmen kívül hagyja az ezek teljesítésére irányuló, hozzá intézett felszólítást, a parti állam követelheti, hogy a parti tengert azonnal hagyja el.

31. cikk

A lobogó szerinti állam felelőssége hadihajó vagy más, kormányok nem kereskedelmi célból üzemeltetett hajója által okozott kárért

A lobogó szerinti állam nemzetközi felelősséget visel bármilyen, a parti államnak okozott veszteségért vagy kárért, mely abból származik, hogy hadihajók, vagy más, kormányok által nem kereskedelmi célokból üzemeltetett hajók a parti tengeren történő áthaladás során nem tartják be ezen egyezmény rendelkezéseit, vagy a nemzetközi jog más szabályait.

32. cikk

Hadihajók és más, kormányok által nem kereskedelmi célból üzemeltetett hajók mentessége

Az A) alszakaszban, valamint a 30. és 31. cikkben foglalt kivételektől eltekintve ezen egyezmény nem érinti a hadihajók és más, a kormányok által nem kereskedelmi célokból üzemeltetett hajóinak mentességét.

4. SZAKASZ

A CSATLAKOZÓ ÖVEZET

33. cikk

A csatlakozó övezet

(1) A parti állam a parti tengeréhez csatlakozó, csatlakozó övezetként megjelölt övezetben gyakorolhatja az ahhoz szükséges ellenőrzést, hogy:

- a) megelőzze területén, illetve parti tengerén a vám-, pénzügyi, bevándorlási vagy egészségügyi törvényeinek és rendelkezéseinek megsértését;
- b) megbüntesse az említett törvényeknek és rendelkezéseknek a területén vagy parti tengerén elkövetett megsértését.

(2) A csatlakozó övezet nem terjedhet ettől az alapvonalától számított 24 tengeri mérföldön túl, melytől a parti tenger szélességét mérjük.

III. RÉSZ

NEMZETKÖZI HAJÓZÁSRA HASZNÁLT TENGERSZOROSOK

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

34. cikk

A nemzetközi hajózásra használt tengersizorokat alkotó vizek jogállása

(1) A nemzetközi hajózásra használt tengersizorokon való áthaladás ebben a részben meghatározott rendje a tengersizorokat alkotó vizek jogállását, továbbá a tengersizorokkal határos államoknak az említett vizek és a felette levő légtér, a tengerfenék

és altalaj feletti szuverenitása, illetve joghatósága gyakorlását semmilyen egyéb szempontból nem érinti.

(2) A tengersizorossal határos államok szuverenitása, illetve joghatósága e résznek és a nemzetközi jog egyéb szabályainak tárgyát képezi.

35. cikk

E rész alkalmazása

E rész nem érinti:

- a) a belvizek szoroson belüli bármely területét, kivéve, ahol az egyenes alapvonalnak a 7. cikkben meghatározott módszerrel

való kijelölése olyan területek belvízi területekbe kapcsolásához vezet, melyeket azt megelőzően nem tekintettek annak;

- b) a szorosokkal határos államok parti tengerein túli vizek kizárólagos gazdasági övezetként vagy nyílt tengerként minősülő jogállását; vagy
- c) az olyan tengerszorosok jogrendjét, amelyeken az áthaladást teljesen vagy részben kifejezetten az ilyen tengerszorosokra vonatkozó, hosszú távú, hatályos nemzetközi egyezmények szabályozzák.

36. cikk

A nemzetközi hajózásra használt tengerszorosokban lévő nyílt tengeri útvonalak, valamint kizárólagos gazdasági övezeteken keresztül vezető útvonalak

Ez a rész nem alkalmazandó a nemzetközi hajózásra használt tengerszorosra, ha van olyan útvonal, mely a nyílt tengeren, vagy a kizárólagos gazdasági övezeten keresztül vezet, és hasonló hajózási, vagy vízrajzi jellemzőkkel rendelkezik; ezekre az útvonalakra az egyezmény más vonatkozó részeit kell alkalmazni, beleértve a hajózás és az átrepülés szabadságára vonatkozó rendelkezéseket.

2. SZAKASZ

A TRANZITÁTHALADÁS

37. cikk

E szakasz alkalmazása

Ez a szakasz alkalmazandó azon tengerszorosokra, melyeket nemzetközi hajózásra használnak a nyílt tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet egyik része és a nyílt tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet másik része között.

38. cikk

A tranzitáthaladás joga

(1) A 37. cikkben említett tengerszorosokon minden hajót és légi járművet megillet a tranzitáthaladás joga, mely nem akadályozható meg; kivéve ha a tengerszorossal határos államhoz tartozó sziget és szárazföld alakítja ki a tengerszorosot. Ilyenkor tranzitáthaladás nem alkalmazható, ha a sziget tenger felőli oldalán van egy, a hajózásra és a vízrajzi jellemzőkre tekintettel hasonlóan megfelelő útvonal a nyílt tengeren vagy a kizárólagos gazdasági övezeten keresztül.

(2) A tranzitáthaladás a hajózás és az átrepülés szabadságának az e részzel összhangban történő gyakorlását jelenti, kizárólag a tengerszoroson való folyamatos és gyors áthaladás céljából, a nyílt tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet egyik része és a nyílt tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet másik része között. A folyamatos és gyors haladás követelménye azonban nem érinti a tengerszorosot határoló államhoz való bejutás, az onnan való távozást vagy visszatérés céljából történő áthaladást a tengerszoroson keresztül, az adott államba való bejutás feltételeinek megfelelően.

(3) Bármely olyan tevékenységre, mely nem minősül a tengerszoroson való áthaladási jog gyakorlásának, továbbra is ezen egyezmény más alkalmazható rendelkezéseit kell alkalmazni.

39. cikk

A hajók és légi járművek kötelezettségei a tranzitáthaladás során

(1) A hajók és légi járművek a tranzitáthaladás jogának gyakorlása során:

- a) késlekedés nélkül haladnak keresztül a tengerszoroson, illetve a tengerszoros felett;
- b) tartózkodnak a tengerszorossal határos államok szuverenitása, területi integritása vagy politikai függetlensége elleni erőszak, illetve azzal történő fenyegetés bármely formájától, illetve az ENSZ Alapokmányában meghatározott nemzetközi jogi alapelvek más módon történő megsértésétől;
- c) tartózkodnak a folyamatos és gyors áthaladás szokásos rendjével össze nem függő más tevékenységtől, kivéve a *vis maior* és a sürgősségi helyzet esetét;
- d) betartják e rész más vonatkozó rendelkezéseit.

(2) A hajók a tranzitáthaladás során:

- a) betartják a tengeri biztonságra vonatkozó általánosan elfogadott nemzetközi jogi előírásokat, eljárásokat és gyakorlatot, beleértve a tengeren való összeütközések megelőzésére vonatkozó nemzetközi jogi jogszabályokat;
- b) betartják azon általánosan elfogadott nemzetközi jogi előírásokat, eljárásokat és gyakorlatokat, melyek a hajók általi szennyezések megelőzését, csökkentését és ellenőrzését szolgálják.

(3) A légi járművek a tranzitáthaladás során:

- a) betartják a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet Légügyi Szabályzatát, amennyiben az a polgári repülésre vonatkozik; az állami légi járművek általánosan betartják a biztonsági szabályokat, és a repülés biztonságának mindenkori figyelembevételével működnek;
- b) állandóan figyelemmel kísérik a nemzetközileg kijelölt légiforgalom-irányító hatóság rádiófrekvenciáját, illetve a megfelelő nemzetközi segélyhívó rádiófrekvenciát.

40. cikk

Kutatási és felmérési tevékenység

A tranzitáthaladás során a külföldi hajók, beleértve a tengeri kutatóhajókat és hidrográfiai hajókat, a tengerszorosokkal határos államok előzetes engedélye nélkül semmilyen kutatási vagy felmérési tevékenységet nem folytathatnak.

41. cikk

Hajózási útvonalak és forgalomválasztási folyosók a nemzetközi hajózásra használt tengerszorosokban

(1) A tengerszorosokkal határos államok e résszel összhangban tengeri útvonalakat jelölhetnek ki és forgalomválasztást írhatnak elő a tengerszorosokban, ahol erre a hajók biztonságos áthaladásához szükség van.

(2) Az ilyen államok, amennyiben ezt a körülmények megkövetelik, a megfelelő kihirdetést követően más hajózási útvonalakkal, vagy forgalomválasztási folyosókkal helyettesíthetnek bármely előzőleg kijelölt és előírt tengeri útvonalat és forgalomválasztási folyosót.

(3) Az ilyen hajózási útvonalaknak és forgalomválasztási folyosóknak összhangban kell lenniük az általánosan elfogadott nemzetközi előírásokkal.

(4) Mielőtt a tengeri útvonalak kijelölése vagy helyettesítése, illetve a forgalomválasztás előírása vagy helyettesítése megtörténne, a tengerszorosokkal határos államoknak elfogadásra be kell nyújtani az erre vonatkozó javaslatukat az illetékes nemzetközi szervezethez. A szervezet csak azon kijelölt tengeri útvonalakat, forgalomválasztási folyosókat fogadhatja el, melyek vonatkozásában megállapodásra jut a tengerszorosokkal határos államokkal, majd ezt követően ezek az államok azokat kijelölhetik, előírhatják, illetve helyettesíthetik.

(5) Az olyan tengerszorosok tekintetében, ahol a javasolt tengeri útvonalak, vagy a forgalomválasztási folyosók két vagy több, a tengerszorosokkal határos állam vizén haladnak keresztül, az érintett államok együttműködnek az illetékes nemzetközi szervezettel a konzultáción szereplő javaslatok kialakításában.

(6) A tengerszorosokkal határos államok a tengeri térképeken egyértelműen feltüntetik az általuk kijelölt tengeri útvonalakat és forgalomválasztási folyosókat, amelyeket megfelelő módon közzétesznek.

(7) A tranzitútvonalon haladó hajók tiszteletben tartják az e cikkkel összhangban megállapított tengeri útvonalakat és forgalomválasztási folyosókat.

42. cikk

A tengerszorosokkal határos államok tranzitáthaladást érintő törvényei és rendelkezései

(1) E rész rendelkezéseire figyelemmel, a tengerszorosokkal határos államok a tranzitáthaladásra vonatkozóan törvényeket és rendelkezéseket fogadhatnak el az alábbi kérdések vagy azok közül bármelyik tekintetében:

- a) a hajózás biztonsága és a tengeri forgalom szabályozása, a 41. cikkben foglaltak szerint;
- b) a szennyezés megelőzése, csökkentése és ellenőrzése, az olaj-, az olajat tartalmazó hulladékok és más ártalmas anyagok tengerszorosokba való kibocsátására vonatkozó nemzetközi rendelkezések érvényre juttatásával;
- c) a halászhajók tekintetében a halászat megakadályozása, beleértve a halászfelszerelés elrakását;
- d) bármely áru, valuta és személy a tengerszorosokkal határos államok vám-, pénzügyi, bevándorlási vagy egészségügyi törvényeit vagy rendelkezéseit sértő be- és kirakása, illetve be- és kiszállása.

(2) Ezek a törvények és rendelkezések nem alkalmazhatnak hátrányos megkülönböztetést sem alakilag, sem ténylegesen a külföldi hajók között, és gyakorlati alkalmazásuk nem vezethet az e részben meghatározott tranzitáthaladás jogának megtagadásához, akadályozásához vagy csorbításához.

(3) A tengerszorosokkal határos államok ezeket a törvényeket és rendelkezéseket megfelelő módon közzéteszik.

(4) A külföldi hajók a tranzitáthaladás jogának gyakorlása során ezeket a törvényeket és rendelkezéseket betartják.

(5) Amennyiben egy szuverén mentességet élvező hajó vagy légi jármű tevékenységével megszegi az ilyen törvényeket és rendelkezéseket vagy az e részben foglalt egyéb előírásokat, a hajó lobbója szerinti, illetve a légi járművet lajstromozó állam nemzetközi felelősséggel tartozik a tengerszorosokkal határos államoknak okozott bármely kárért vagy veszteségért.

43. cikk

Navigációs és biztonsági berendezések és egyéb fejlesztések, továbbá a szennyezés megelőzése, csökkentése és ellenőrzése

A tengerszorosokat használó államoknak és a tengerszorosokkal határos államoknak megállapodás alapján együtt kell működniük:

a) a tengerszorosokban a szükséges navigációs és biztonsági berendezések kihelyezésében és fenntartásában, illetve a nemzetközi hajózást segítő egyéb eszközök fejlesztésében; valamint

b) a hajókról származó szennyezés megelőzésében, csökkentésében és ellenőrzésében.

44. cikk

A tengerszorosokkal határos államok kötelezettségei

A tengerszorosokkal határos államok nem akadályozhatják a tranzitáthaladást és megfelelő módon nyilvánosságra hozzák a szoroson való áthajózás vagy átrepülés tudomásukra jutott veszélyeit. A tranzitáthaladás joga nem függeszthető fel.

3. SZAKASZ

A BÉKÉS ÁTHALADÁS

45. cikk

A bbékésékés áthaladás

(1) A II. rész 3. szakaszával összhangban lévő békés áthaladás jogi rendszere alkalmazandó:

a) a tranzitáthaladás 38. cikk (1) bekezdése szerinti jogi rendszerének alkalmazásából kizárt; vagy

b) a nyílt tenger, vagy egy kizárólagos gazdasági övezet és egy idegen állam parti tengere között lévő

nemzetközi hajózásra használt tengerszorosokra.

(2) Az ilyen tengerszorosokon keresztüli békés áthaladás nem függeszthető fel.

IV. RÉSZ

SZIGETCSOPORTÁLLAMOK

46. cikk

A fogalmak alkalmazása

Ezen egyezmény alkalmazásában:

a) „szigetcsoporthalmaz”: olyan állam, mely egy vagy több szigetcsoporthalmazból áll, és más szigeteket is magában foglalhat;

b) „szigetcsoporthalmaz”: szigetek csoportja – szigetrészeket is beleértve –, az azokat összekötő vizek és más természetes képződmények, melyek olyan szoroson összetartoznak, hogy e szigetek, vizek és más természetes képződmények valódi földrajzi, gazdasági és politikai egységet alkotnak, vagy melyeket történelmi szempontból annak tekintenek.

47. cikk

A szigetcsoporthalmazok alapvonalai

(1) A szigetcsoporthalmaz állam a szigetcsoporthalmaz alapvonalait a szigetcsoporthalmazt alkotó legtávolabbi szigetek és sziklazátonyok pontjait összekötő egyenes alapvonalakkal húzhatja meg azzal a feltétellel, hogy ezek az alapvonalak a fő szigeteket és egy olyan területet zárnak magukba, ahol a vízfelület és a szárazföld területének aránya a korallzátonyokat is beszámítva 1:1 és 9:1 között van.

(2) Az ilyen alapvonalak hossza nem haladhatja meg a 100 tengeri mérföldet, azonban a szigetcsoporthalmazt körülzáró alapvonalak

legfeljebb 3 %-a ezt a hosszt legfeljebb 125 tengeri mérföld értékig meghaladhatja.

(3) Ezeknek az alapvonalaknak a meghúzása során a szigetcsoporthalmaz általános körvonalától észlelhetően eltérni nem lehet.

(4) Ezen alapvonalakat az apálykor szárazon maradó magaslatokig és magaslatoktól csak akkor húzzák meg, ha azokon világítótoronyok vagy hasonló, mindenkor a tengerszint felett lévő építmények vannak, vagy ha az apálykor szárazra kerülő magaslatok teljesen vagy részben olyan távolságban vannak, melyek nem haladják meg a parti tengernek a legközelebbi szigettől való távolságát.

(5) Az alapvonalak ilyen rendszerét a szigetcsoporthalmaz állam nem alkalmazhatja oly módon, hogy ezzel más állam parti tengerét a nyílt tengertől vagy a kizárólagos gazdasági övezettől elzárja.

(6) Amennyiben a szigetcsoporthalmaz szigetcsoporthalmazvizeinek egy része a közvetlenül szomszédos állam két része között helyezkedik el, a meglévő jogok és más olyan jogszerű érdekek, melyeket ezeken a vizeken az utóbbi állam hagyományosan gyakorol, továbbá a két állam közötti megállapodásban foglalt jogok fennmaradnak és azokat tiszteletben tartják.

(7) A szárazföld és víz arányának az (1) bekezdés szerinti megállapításánál a szárazföldi területek a szigeteket szegélyező sziklazátonyok és korallzátonyok közötti vizeket is magukban

foglalhatják, beleértve a meredek óceáni plató azon részét, amelyet teljesenvagy majdnem teljesen mészkőszigetek és a plató peremén lévő sziklazátonyok zárnak körbe.

(8) Az e cikkel összhangban meghúzott alapvonalakat a helyzetük pontos meghatározásához szükséges léptékű tengerészeti térképek tüntetik fel. Azokat alternatív módon a pontok földrajzi koordinátáinak a főbb geodéziai adatokat tartalmazó jegyzéke is helyettesítheti.

(9) A szigetcsoportállam ezeket a térképeket, illetve a földrajzi koordináták jegyzékeit megfelelő módon közzéteszi, továbbá e térképek és jegyzékek másolatát az ENSZ főtitkáránál letétbe helyezi.

48 cikk

A parti tenger, a csatlakozó övezet, a kizárólagos gazdasági övezet, valamint a kontinentális talapzat szélességének mérése

A parti tenger, a csatlakozó övezet, a kizárólagos gazdasági övezet, valamint a kontinentális talapzat szélességét a 47. cikkel összhangban, a szigetcsoporti alapvonalaktól számítva kell mérni.

49. cikk

A szigetcsoportvizek, a felette lévő légtér, a tengerfenék és az altalaj jogállása

(1) A szigetcsoportállam szuverenitása kiterjed a 47. cikkel összhangban meghúzott alapvonalakkal körbezárt vizekre, melyet a mélységre vagy a parttól való távolságra tekintet nélkül szigetcsoportvizeknek neveznek.

(2) A szuverenitás kiterjed a szigetcsoportvizek feletti légtérre, a tengerfenékre és az altalajra és a bennük található erőforrásokra.

(3) A szuverenitást az e részben foglalt rendelkezések betartásával kell gyakorolni.

(4) A szigetcsoport vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladás e részben meghatározott rendje egyéb szempontból nem érinti a szigetcsoportvizek jogállását, ideértve a hajózási útvonalakat, illetve a szigetcsoportállam a szigetcsoportvizek, az azok felett lévő légtér, a tengerfenék és az altalaj, valamint a bennük található erőforrások feletti szuverenitásának gyakorlását.

50. cikk

A belvizek elhatárolása

A szigetcsoportvizeken belül a szigetcsoportállam a 9., 10. és 11. cikkel összhangban a belvizeket elhatároló záróvonalakat jelölheti ki.

51. cikk

Meglévő megállapodások, hagyományos halászati jogok és meglévő tenger alatti kábelek

(1) A 49. cikk sérelme nélkül a szigetcsoportállam tiszteletben tartja a más államokkal kötött meglévő megállapodásokat, és elismeri a hagyományos halászati jogokat és a közvetlenül szomszédos államoknak a szigetcsoportvizekhez tartozó egyes területeken folytatott más jogszerű tevékenységeit. E jogok és tevékenységek gyakorlásának rendjét és feltételeit, beleértve azok jellegét, terjedelmét és területeit bármely érintett állam kérelmére az általuk kötött kétoldalú megállapodások szabályozzák. E jogok nem ruházhatók át, és nem oszthatók meg harmadik államokkal és azok állampolgáraival.

(2) A szigetcsoportállam tiszteletben tartja a más államok által lefektetett meglévő tenger alatti kábeleket, amelyek a part érintése nélkül haladnak keresztül vizein. A szigetcsoportállam engedélyezi a tenger alatti kábelek karbantartását és cseréjét az elhelyezkedésükről és a javítási, cserélési szándékról szóló megfelelő értesítés kézhezvétele esetén.

52. cikk

A békés áthaladás joga

(1) Az 53. cikkre figyelemmel és az 50. cikk sérelme nélkül minden állam hajóit a II. rész 3. szakaszával összhangban megilleti a szigetcsoportvizeken történő békés áthaladás joga.

(2) A szigetcsoportállam a külföldi hajók közötti alaki vagy tényleges hátrányos megkülönböztetés nélkül ideiglenesen felfüggesztheti bizonyos területeken a békés áthaladás jogát, amennyiben a felfüggesztés saját biztonsága érdekében alapvetően szükséges. A felfüggesztés csak a hivatalos közzététel után lép hatályba.

53. cikk

A szigetcsoport vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladás joga

(1) A szigetcsoportállam az idegen hajóknak és légi járműveknek a szigetcsoport vizein és a kapcsolódó parti tengeren való folyamatos és gyors áthaladására alkalmas tengeri útvonalakat és azok felett légifolyosókat jelölhet ki.

(2) Minden hajót és légi járművet megillet a szigetcsoport vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladás joga az említett hajózási útvonalakon és légifolyosókon.

(3) A szigetcsoport vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladás a hajózás és az átrepülés szabadságának az ezen egyezményrel összhangban történő gyakorlását jelenti, kizárólag a nyílt

tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet egyik része és a nyílt tenger vagy egy kizárólagos gazdasági övezet másik része közötti folyamatos, gyors és akadálytalan, szokásos módon történő áthajózás, illetve átrepülés céljából.

(4) Ezek a tengeri útvonalak és légifolyosók keresztezik a szigetcsoporthatárokat és a kapcsolódó parti tengert, és magukban foglalják mindazon szokásos áthaladási útvonalakat, melyeket a szigetcsoporthatárokon való nemzetközi hajózásra vagy azok feletti repülésre használnak, és ezen belül a hajózás tekintetében a szokásos hajóutakat, feltéve hogy nem szükséges az ugyanazon bejáratú és kijáratú pontok közötti egyaránt megfelelő utak megkettőzése.

(5) Ezek a tengeri útvonalak és légifolyosók folyamatos tengelyvonalak sorozataként kerülnek meghatározásra az áthaladási útvonalak bejáratú pontjaitól a kijáratú pontokig. A szigetcsoporthatárokon való nemzetközi hajózásra áthaladó hajók és légi járművek egyik irányban sem térhetnek el a tengelyvonalaktól több mint 25 tengeri mérföld távolságra, azzal a feltétellel, hogy a partot nem közelítik meg jobban, mint a szigetek tengeri útvonallal határos legközelebbi pontjai közötti távolság 10 %-a.

(6) A tengeri útvonalakat az e cikk alapján kijelölő szigetcsoporthatár az ezeken a tengeri útvonalakon hajóútszűkületeken áthaladó hajók biztonsága érdekében forgalomválasztást írhat elő.

(7) A szigetcsoporthatár, amennyiben ezt a körülmények megkívánják, megfelelő közzététel után, az általa előzőleg kijelölt bármely tengeri útvonalat vagy forgalomválasztást más útvonallal vagy forgalomválasztással felválthatja.

(8) Ezeknek a tengeri útvonalaknak és forgalomválasztásoknak meg kell felelniük az általánosan elfogadott nemzetközi szabályoknak.

(9) A tengeri útvonalak vagy forgalomválasztás kijelölése, illetve felváltása esetén a szigetcsoporthatár a javaslatot elfogadásra az illetékes nemzetközi szervezetnek adja át. A szervezet csak a szigetcsoporthatárral egyeztetett tengeri útvonalakat és forgalomválasztást fogadhat el, majd a szigetcsoporthatár ezt követően jelöli ki, illetve váltja fel azokat.

(10) A szigetcsoporthatár az általa kijelölt tengeri útvonalak és forgalomválasztás tengelyvonalát a megfelelő módon közzétett tengerészeti térképeken pontosan feltünteti.

(11) A szigetcsoporthatár vizein kijelölt hajózási útvonalakon áthaladó hajók tiszteletben tartják az e cikk szerint alkalmazott tengeri útvonalakat és forgalomválasztást.

(12) Ha a szigetcsoporthatár nem jelöl ki tengeri útvonalakat, illetve légifolyosókat, a szigetcsoporthatár vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladás jogát a nemzetközi hajózásra használt szokásos útvonalon kell gyakorolni.

54. cikk

A hajók és légi járművek kötelezettségei az áthaladás során, kutatási és mérési tevékenységek, a szigetcsoporthatárnak a szigetcsoporthatár vizein kijelölt hajózási útvonalakon való áthaladással kapcsolatos kötelezettségei, törvényei és rendelkezései

A 39., 40., 42., és 44. cikk értelemszerűen alkalmazandó a szigetcsoporthatár vizein kijelölt hajózási útvonalakon történő áthaladásra.

V. RÉSZ

A KIZÁRÓLAGOS GAZDASÁGI ÖVEZET

55. cikk

A kizárólagos gazdasági övezet különleges jogi rendszere

A kizárólagos gazdasági övezet a parti tengeren túl lévő és azzal szomszédos terület, amelyre az e részben megállapított olyan különleges jogi rendszer vonatkozik, amely szerint a parti állam jogait és joghatóságát, továbbá más államok jogait és szabadságait ezen egyezmény vonatkozó rendelkezései szabályozzák.

56. cikk

A parti állam jogai, joghatósága és kötelezettségei a kizárólagos gazdasági övezetben

(1) A kizárólagos gazdasági övezetben a parti államnak:

a) szuverén jogai vannak a tengerfenék feletti vízréteg, a tengerfenék és az altalaj akár élő, akár élettelen természeti erőforrásainak felkutatása, kiaknázása, megóvása és kezelése céljából,

és az övezet gazdasági kiaknázására és felkutatására irányuló egyéb tevékenységek, mint a vízből, áramlatokból és szélből történő energiatermelés tekintetében;

b) ezen egyezmény vonatkozó rendelkezései szerint joghatósága van a következők tekintetében:

- i. mesterséges szigetek, létesítmények és építmények felállítása és használata;
- ii. tengeri tudományos kutatás;
- iii. a tengeri környezet védelme és megóvása;

c) ezen egyezmény szerinti egyéb jogai és kötelezettségei vannak.

(2) A parti állam a kizárólagos gazdasági övezetben az ezen egyezményben foglalt jogai gyakorlása és kötelezettségei teljesítése során megfelelően figyelembe veszi más államok jogait és kötelezettségeit, és ezen egyezmény rendelkezéseivel összeegyeztethető módon jár el.

(3) Az e cikkben megállapított, a tengerfenékre és az alatalajra vonatkozó jogokat a VI. résszel összhangban kell gyakorolni.

57. cikk

A kizárólagos gazdasági övezet szélessége

A kizárólagos gazdasági övezet nem terjedhet 200 tengeri mérföldön túl, attól az alapvonalától számítva, melytől a parti tenger szélességét mérik.

58. cikk

Más államok jogai és kötelezettségei a kizárólagos gazdasági övezetben

(1) A kizárólagos gazdasági övezetben minden, akár parti, akár tengerparttal nem rendelkező államot ezen egyezmény vonatkozó szabályainak megfelelően megillet a 87. cikkben említett hajózásnak és átrepülésnek, valamint a tenger alatti kábelek és csővezetékek fektetésének szabadsága és a tengernek az ezen szabadságjogokkal összefüggő más, a nemzetközi jog szerint jogszerű használata, mint a hajók, légi járművek és tenger alatti kábelek és csővezetékek működtetésével kapcsolatos és ezen egyezmény más szabályaival összeegyeztethető használati jogok.

(2) A 88–115. cikk és a nemzetközi jog egyéb vonatkozó szabályai alkalmazandók a kizárólagos gazdasági övezetre, amennyiben azok nem összeegyeztethetetlenek e résszel.

(3) Ezen egyezmény szerinti jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során az államok a kizárólagos gazdasági övezetben megfelelően figyelembe veszik a parti állam jogait és kötelezettségeit, és betartják a parti államnak ezen egyezmény szabályaival

és a nemzetközi jog egyéb előírásaival összhangban elfogadott törvényeit és rendelkezéseit, amennyiben azok nem összeegyeztethetetlenek e résszel.

59. cikk

A kizárólagos gazdasági övezetben a jogokkal és joghatósággal való felruházást érintő konfliktusok feloldásának alapja

Azokban az esetekben, ahol ezen egyezmény nem ruházta fel a parti államot vagy más államokat a kizárólagos gazdasági övezetben belüli jogokkal és joghatósággal, és a parti állam, valamint bármely más állam vagy államok érdekei között konfliktus keletkezik, ezt a konfliktust a méltányosság alapján és az ügyre vonatkozó körülmények figyelembevételével kell feloldani, tekintettel az államok, valamint a nemzetközi közösség, mint egész érintett érdekeinek kölcsönös fontosságára.

60. cikk

Mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények a kizárólagos gazdasági övezetben

(1) A kizárólagos gazdasági övezetben a parti államnak kizárólagos joga van a következők létesítésére, létesítésének engedélyezésére és szabályozására, üzemben tartására és használatára:

- a) mesterséges szigetek;
- b) az 56. cikkben foglalt és más gazdasági célokra szolgáló berendezések és létesítmények;
- c) a parti államot az övezetben jogainak gyakorlásában esetlegesen zavaró berendezések és létesítmények.

(2) A parti államnak kizárólagos joghatósága van az ilyen mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények felett, beleértve a vám-, pénzügyi, egészségügyi, biztonsági és bevándorlási törvényeket és előírásokat.

(3) Az ilyen mesterséges szigetek, berendezések, létesítmények építéséről megfelelő tájékoztatást kell nyújtani, és az azok jelenlétére figyelmeztető eszközöket hibátlan állapotban kell tartani. Bármilyen olyan berendezést, illetve létesítményt, amelynek használatával felhagytak, a hajózási biztonsága érdekében az illetékes nemzetközi szervezet által kidolgozott általánosan elfogadott nemzetközi szabványok figyelembevételével el kell távolítani. Az ilyen berendezések és létesítmények eltávolításánál figyelemmel kell lenni a halászati érdekekre, a tengeri környezet védelmére, és más államok jogaira és kötelezettségeire. A nem teljesen eltávolított berendezések és létesítmények mélységét, elhelyezkedését és méreteit megfelelően közzé kell tenni.

(4) A parti állam, ha szükséges, a mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények körül biztonsági övezeteket létesít, melyekben mind a hajózás, mind a mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények biztonsága érdekében megfelelő intézkedéseket fogantatosíthat.

(5) A biztonsági övezet szélességét a parti állam állapítja meg, figyelemmel az alkalmazandó nemzetközi szabványokra. Ezeket az övezeteket úgy állapítják meg, hogy azok ésszerűen arányosak legyenek a mesterséges szigetek, berendezések, illetve létesítmények jellegével és funkciójával, és körülöttük ne terjedjenek 500 métert meghaladó távolságra szélük külső pontjaitól számítva, kivéve ha ezt az általánosan elfogadott nemzetközi szabványok engedik vagy az illetékes nemzetközi szervezetek ajánlják. A biztonsági övezetek kiterjedéséről megfelelő tájékoztatást kell adni.

(6) Minden hajónak tiszteletben kell tartania ezeket a biztonsági övezeteket és meg kell felelnie az általánosan elfogadott nemzetközi szabványoknak a mesterséges szigetek, berendezések, létesítmények, biztonsági övezetek közelében való hajózás során.

(7) Mesterséges sziget, berendezés és létesítmény és körülöttük biztonsági övezet nem létesíthető ott, ahol ez zavarhatja a nemzetközi hajózás tekintetében jelentősnek elismert tengeri útvonalak használatát.

(8) Mesterséges szigeteket, berendezéseket és létesítményeket nem illethet meg a szigetek jogállása. Azoknak saját parti tengerük nincs, és jelenlétük nincs hatással a parti tenger, a kizárólagos gazdasági övezet és a kontinentális talapzat határainak megállapítására.

61. cikk

Az élő források megőrzése

(1) A parti államnak kell megállapítania az élő forrásokból megengedhető zsákmányt a kizárólagos gazdasági övezetben.

(2) A parti állam, figyelembe véve a számára elérhető leginkább hitelt érdemlő tudományos bizonyítékokat, megfelelő megővási és kezelési intézkedésekkel biztosítja, hogy a kizárólagos gazdasági övezetben az élő források fennmaradását a túlzott kiaknázás ne veszélyeztesse. A parti állam és az illetékes szubregionális, regionális vagy globális nemzetközi szervezetek együttműködnek e cél érdekében.

(3) Az ilyen intézkedések továbbá arra is irányulnak, hogy a halászott fajok populációit olyan szinten tartsák, vagy olyan szintre állítsák helyre, amely a legnagyobb fenntartható hozamot eredményezheti a releváns környezeti és gazdasági körülmények

között, beleértve a part menti halászati közösségek gazdasági szükségleteit és a fejlődő államok sajátos igényeit, valamint figyelembe véve a halászati szokásokat, az állományok egymásra utaltságát és bármely általánosan ajánlott szubregionális, regionális, vagy globális minimális nemzetközi szabványt.

(4) Ilyen intézkedések fogantatosításánál a parti állam figyelembe veszi a halászott fajokhoz társult, illetve azoktól függő fajok tekintetében jelentkező következményeket, az ilyen társult vagy függő populációknak olyan szintek feletti tartása céljából, amelyek alatt azok újratermelődése komolyan veszélyeztetett.

(5) A rendelkezésre álló tudományos információk, a halászatra vonatkozó statisztikai adatok és más, a halfajok megőrzésére vonatkozó adatok átadása és cseréje az illetékes szubregionális, regionális vagy globális nemzetközi szervezetek útján történik, és a körülményektől függően valamennyi érintett állam részvételével, ideértve azokat az államokat, amelyek állampolgárai részére a halászat a kizárólagos gazdasági övezetben engedélyezett.

62. cikk

Az élő források hasznosítása

(1) A parti állam a kizárólagos gazdasági övezetben a 61. cikk sérelme nélkül támogatja az élő források optimális hasznosításának célját.

(2) A parti állam állapítja meg a kizárólagos gazdasági övezet élő forrásainak kifogására vonatkozó kapacitását. Ahol a parti államnak nincs kapacitása a teljes megengedhető zsákmány kifogására, megállapodások vagy más megegyezések útján és a (4) bekezdésben foglalt kikötések, feltételek, törvények és rendelkezések értelmében biztosítja más államok hozzájárását a megengedhető zsákmány többletéhez, különös tekintettel a 69. és 70. cikk rendelkezéseire, különösen az ott említett fejlődő államok tekintetében.

(3) A más államoknak a kizárólagos gazdasági övezetéhez való hozzájárulás e cikk szerinti engedélyezésekor a parti állam minden releváns tényezőt tekintetbe vesz, beleértve többek közt a terület élő forrásainak jelentőségét az érintett parti állam gazdasága, valamint más nemzeti érdekei számára, a 69. és 70. cikk rendelkezéseit, az adott szubrégió vagy régió fejlődő országainak igényeit a többlet egy részének begyűjtésére és annak szükségességét, hogy minimálisra csökkentsék a gazdasági zavarokat azon államokban, amelyek állampolgárai rendszeresen halásztak az övezetben, vagy amelyek érdemi erőfeszítéseket tettek az állomány felkutatására és azonosítására.

(4) Más államoknak a kizárólagos gazdasági övezetben halászó állampolgárai teljesítik a parti állam törvényeiben és rendelkezéseiben megállapított megóvási intézkedéseket, valamint más kikötéseket és feltételeket. E törvényeknek és rendelkezéseknek ezen Egyezményrel összeegyeztethetőeknek kell lenniük, és többek között a következőkre vonatkozhatnak:

- a) a halászok, halászhajók és felszerelések engedélyezésére, beleértve az illetékek és más térítési formák fizetését, mely utóbbiak – fejlődő államok esetében – megfelelő kompenzációt jelenthetnek a halászati iparral kapcsolatos költségvetés, felszerelés és technológia területén;
- b) a kifogható fajták meghatározására és a zsákmány kvótájának rögzítésére, mind az adott állomány vagy állományok csoportjára, mind egy időtartamon belüli, hajónként kifogható zsákmányra vagy bármely állam állampolgárai által, meghatározott idő alatt kifogott zsákmányra vonatkozóan;
- c) a halászati időszakainak és területeinek szabályozására, a felszerelés fajtáira, méreteire és mennyiségére, valamint a használható halászhajók fajtáira, méreteire és számára;
- d) a kifogható halak és más fajták korának és méretének rögzítésére;
- e) a halászhajóktól megkívánt információk meghatározására, beleértve a zsákmány- és próbalkozásstatisztikákat és a hajók helyzetére vonatkozó jelentéseket;
- f) a parti állam felhatalmazásán alapuló és ellenőrzése alatt álló meghatározott halászati kutatási programok folytatásának előírására és az ilyen kutatás folytatásának szabályozására, beleértve a mintavételt a zsákmányból, a rendelkezést a mintákkal és a beszámolást a kapcsolódó tudományos adatokról;
- g) megfigyelők és gyakornokok elhelyezésére az ilyen hajók fedélzetén a parti állam által;
- h) a zsákmány egészének vagy valamely részének az ilyen hajók általi partra rakására a parti állam kikötőiben;
- i) a közös vállalatokra és más együttműködési megegyezésre vonatkozó kikötésekre és feltételekre;
- j) személyzet kiképzésére és a halászati technológia átadására irányuló igényekre, beleértve a parti állam képességének növelését halászati kutatások folytatására;
- k) végrehajtási eljárásokra.

(5) A parti államok megfelelő tájékoztatást adnak a megóvásról és kezelésről szóló törvényekről és rendelkezésekről.

63. cikk

Két vagy több parti állam kizárólagos gazdasági övezeteiben vagy a kizárólagos gazdasági övezetben és az azon túli vagy azzal szomszédos területen egyaránt megjelenő hal- és víziállat-állományok

(1) Ha a társult fajok ugyanazon hal- és víziállat-állománya vagy állományai két vagy több parti állam kizárólagos gazdasági övezeteiben megtalálhatók, ezen államok erőfeszítéseket tesznek közvetlenül vagy a megfelelő szubregionális vagy regionális szervezeteken keresztül az ezen élőlények megóvásához és állományuk növeléséhez szükséges intézkedések egyeztetésére e rész egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(2) Ha a társult fajok ugyanazon hal- és víziállat-állománya vagy állományai a kizárólagos gazdasági övezetben és az azon túli vagy azzal szomszédos területen egyaránt megtalálhatók, a parti állam és a kizárólagos gazdasági övezeten túli vagy azzal szomszédos területen található hal- és víziállat-állományt halászó államok erőfeszítéseket tesznek közvetlenül vagy a megfelelő szubregionális, illetve regionális szervezeteken keresztül az ezen a kapcsolódó területen található állományok megóvásához szükséges intézkedések egyeztetésére.

64. cikk

Nagy távolságra vándorló fajok

(1) A parti állam és azon állam, amelynek állampolgárai az I. mellékletben felsorolt nagy távolságra vándorló fajok régiójában halásznak, együttműködnek közvetlenül vagy a megfelelő nemzetközi szervezeteken keresztül abból a célból, hogy biztosítsák a megőrzést és támogassák a fajoknak a legkedvezőbb hasznosításáról szóló elképzelést az egész régióban – a kizárólagos gazdasági övezetben és azon túl is. Olyan régiókban, ahol nem léteznek megfelelő nemzetközi szervezetek, a parti állam és azon állam, amelynek állampolgárai e régióban halásszák ezeket a fajokat, együttműködnek egy ilyen jellegű szervezet létrehozása céljából, és részt vesznek annak a munkájában.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései e rész más rendelkezéseit is figyelembe véve alkalmazandóak.

65. cikk

A tengeri emlősök

E rész egyetlen rendelkezése sem korlátozza a parti államnak, illetve megfelelő esetben egy nemzetközi szervezetnek azt a hatáskörét, hogy a tengeri emlősök elejtését megtiltsa, korlátozza vagy az e részben foglalt rendelkezéseknél szigorúbban szabályozza. Az államok együttműködnek abból a célból, hogy megóvják a tengeri emlősállományt, a cetfélék tekintetében pedig az illetékes nemzetközi szervezetek keretében különösen törekednek ezek megóvására, kezelésére és tanulmányozására.

66. cikk

Anadrom halállományok

(1) Azon államok, amelyek folyóiból az anadrom halállományok származnak, elsődlegesen érdekeltek és elsőrendű felelősséggel tartoznak e halállományok tekintetében.

(2) Az anadrom halfajok származási országa a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalától a part irányában található vizekben és a (3) bekezdés b) pontjában leírtak szerint történő halászatát szabályozó intézkedésekkel biztosítja a halállomány megőrzését. A származási ország a (3) és (4) bekezdésekben meghatározott és e halállományt halászó államokkal történő egyeztetést követően a folyóiból származó állomány tekintetében meghatározhatja a fogás megengedett teljes mennyiségét.

(3) a) Az anadrom halállományok halászata csak a kizárólagos övezet külső vonalától a part irányában található vizekben történik, kivéve azt az esetet, amikor ez a rendelkezés gazdasági hátrányt okoz valamely más államnak, mely nem származási ország. Az ilyen típusú, a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalán kívül folytatott halászatra tekintettel az érintett államok konzultációt folytatnak abból a célból, hogy megegyezzenek az ilyen jellegű halászat rendjéről és feltételeiről, kellő figyelemmel a származási országnak e fajok tekintetében fennálló megőrzési követelményeire és szükségleteire;

b) a származási ország együttműködik abból a célból, hogy az ezeket a halállományokat halászó más államok gazdasági hátrányai csak a lehető legkisebb mértéket ériék el, figyelembe véve az átlagos zsákmány mértékét, ezen államok eljárásainak módját, és az összes olyan területet, ahol ilyen jellegű halászat történt;

c) a b) pontban meghatározott államok, amelyek a származási országgal kötött megállapodás alapján részt vesznek az e halállomány megújítása érdekében tett lépésekben, különösen anyagi szolgáltatások nyújtásával, különleges bánásmódban részesülnek a származási ország részéről a származási ország folyóiból származó élőlényállomány lehalászása tekintetében;

d) a különleges gazdasági övezeten kívül található anadrom halállományra vonatkozó rendelkezések végrehajtásának kérdését a származási ország és az egyéb érintett országok megállapodása szabályozza.

(4) Amennyiben a származási országon kívüli más ország különleges gazdasági övezetének külső vonalától a part irányában található vizeibe vagy azokon keresztül vándorol az anadrom halállomány, ez az állam együttműködik a származási országgal e halállomány megőrzése és kezelése tekintetében.

(5) Az anadrom halfajok állományának származási országa, és az ezt a halállományt halászó többi állam egyeztet az e cikk rendelkezéseinek végrehajtása céljából, adott esetben regionális szervezetek segítségével.

67. cikk

Katadrom halállományok

(1) Azon parti állam, amelynek parti vizeiben a katadrom halállomány életciklusának nagy részét tölti, felelős e halállomány kezeléséért és biztosítani köteles a vándorló hal kifelé és befelé haladását.

(2) A katadrom halállomány halászata csak a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalától a part irányában található vizekben lehetséges. A kizárólagos gazdasági övezetben történő halászatra e cikk, és ezen egyezménynek – ebben az övezetben való halászatral kapcsolatos – más rendelkezései vonatkoznak.

(3) Abban az esetben, amikor a katadrom halfaj más állam kizárólagos gazdasági övezetén keresztül vándorol, akár mint fejlődésben lévő, akár mint fejlett állapotban lévő hal, e halfaj kezelése, beleértve a halászatának kérdését, az (1) bekezdésben meghatározott állam és a másik érintett állam közötti megállapodás alapján kerül rendezésre. Az ilyen megállapodás biztosítja e halfaj ésszerű kezelését, figyelembe véve az (1) bekezdésben feltüntetett államnak e halfajok megőrzésére vonatkozó felelősségét.

68. cikk

Feneklakó fajok

A 77. cikk (4) bekezdése szerint meghatározott fenéklakó fajokra nem vonatkoznak e rész rendelkezései.

69. cikk

A tengerparttal nem rendelkező államok jogai

(1) A tengerparttal nem rendelkező államoknak méltányosság alapon joguk van részt venni az ugyanazon szubregió vagy régió parti államai kizárólagos gazdasági övezeteiben található élő források többlete megfelelő részének kiaknázásában, tekintetbe véve minden érintett állam idevonatkozó gazdasági és földrajzi körülményeit és összhangban e cikkel, továbbá a 61. és 62. cikk szabályaival.

(2) Az ilyen részvétel feltételeit és módozatait az érintett államok állapítják meg, kétoldalú, szubregionális vagy regionális megállapodások útján, tekintetbe véve többek között:

a) a parti állam halászközösségeire vagy halászati iparára káros hatások elkerülésének szükségességét;

b) azt a mértéket, ameddig a tengerparttal nem rendelkező állam, e cikk rendelkezéseivel összhangban, már meglévő kétoldalú,

szubregionális vagy regionális megállapodások szerint részt vesz vagy jogosult részt venni más parti államok kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásában;

- c) azt a mértéket, ameddig más tengerparttal nem rendelkező államok, valamint földrajzilag hátrányos helyzetű államok részt vesznek a parti állam kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásában, és az ebből fakadó szükségességét annak, hogy bármely egyes parti állam vagy annak egy része rendkívüli megterhelését elkerüljék;
- d) az illető államok lakosságának élelmezési szükségleteit.

(3) Amikor a parti állam begyűjtési kapacitása megközelíti azt a pontot, mely már képessé tenné, hogy begyűjtse a kizárólagos gazdasági övezetben lévő források teljes megengedhető zsákmányát, a parti állam és más érintett államok kétoldalú, szubregionális vagy regionális alapon együttműködnek méltányos megállapodások létrehozásában, hogy megengedjék az ugyanazon szubrégió vagy régió tengerparttal nem rendelkező fejlődő államainak részvételét a szubrégió vagy régió parti államai kizárólagos gazdasági övezetei élő forrásainak kiaknázásában, a körülményeknek megfelelően és az összes felet kielégítő feltételekkel. E rendelkezés alkalmazása során a (2) bekezdésben említett tényezőkre is tekintettel kell lenni.

(4) E cikk rendelkezései szerint a tengerparttal nem rendelkező fejlett államok csak az azonos szubrégió vagy régió fejlett parti államai kizárólagos gazdasági övezetében jogosultak részt venni az élő források kiaknázásában, arra a mértékre figyelemmel, ameddig a parti állam más államoknak a kizárólagos gazdasági övezete élő forrásaihoz történő hozzájárulás engedésekor számításba vette annak szükségletét, hogy minimálisra csökkentsék a halászkozösségekre gyakorolt káros hatásokat és a gazdasági zavarokat azon államokban, melyek állampolgárai rendszeresen halásztak az övezetben.

(5) A fenti rendelkezések nem sértik azokat a regionális vagy szubregionális megállapodáson alapuló megoldásokat, melyek szerint a parti államok az ugyanazon szubrégió vagy régió tengerparttal nem rendelkező államainak egyenlő vagy kedvezményes jogokat nyújthatnak az élő források kiaknázására a kizárólagos gazdasági övezetekben.

70. cikk

A földrajzilag hátrányos helyzetű államok jogai

(1) A földrajzilag hátrányos helyzetű államoknak, méltányossági alapon, joguk van részt venni az ugyanazon szubrégió vagy régió parti államai kizárólagos gazdasági övezetében található élő források többlete megfelelő részének kiaknázásában, tekintetbe véve

minden érintett állam idevonatkozó gazdasági és földrajzi körülményeit, és összhangban e cikk, továbbá a 61. és 62. cikk rendelkezéseivel.

(2) E rész alkalmazásában a „földrajzilag hátrányos helyzetű államok” olyan parti államokat jelentenek – beleértve a zárt vagy félig zárt tengereket határoló államokat –, melyeket földrajzi fekvésük – lakosságuk vagy annak egy része hallal élelmezési célból való vagy megfelelő ellátása terén – függővé tesz az ugyanazon szubrégió vagy régió parti államai kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásától, valamint olyan parti államokat jelentenek, melyek nem tarthatnak igényt saját kizárólagos gazdasági övezetekre.

(3) Az ilyen részvétel feltételeit és módozatait az érintett államok állapítják meg, kétoldalú, szubregionális vagy regionális megállapodások útján, tekintetbe véve többek között:

- a) a parti állam halászkozösségeire vagy halászati iparára káros hatások elkerülésének szükségességét;
- b) azt a mértéket, ameddig a földrajzilag hátrányos helyzetű állam e cikk rendelkezéseivel összhangban a meglévő kétoldalú, szubregionális vagy regionális megállapodások szerint részt vesz vagy jogosult részt venni a parti államok kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásában;
- c) azt a mértéket, ameddig más földrajzilag hátrányos helyzetű államok, valamint tengerparttal nem rendelkező államok részt vesznek a parti állam kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásában és az ebből fakadó szükségességét annak, hogy bármely egyes parti állam vagy annak egy része rendkívüli megterhelését elkerüljék;

d) az illető államok lakosságának élelmezési szükségleteit.

(4) Amikor a parti állam begyűjtési kapacitása megközelíti azt a pontot, amely már képessé tenné, hogy kifogja a kizárólagos gazdasági övezetben lévő források megengedhető zsákmányát, a parti állam és más érintett államok kétoldalú, szubregionális vagy regionális alapon együttműködnek méltányos megállapodások létrehozásában, hogy megengedjék az ugyanazon szubrégió vagy régió földrajzilag hátrányos helyzetű fejlődő államainak részvételét a szubrégió vagy régió parti államai kizárólagos gazdasági övezetei élő forrásainak kiaknázásában, a körülményeknek megfelelően és az összes felet kielégítő feltételekkel. E rendelkezés alkalmazása során a (3) bekezdésben említett tényezőkre is tekintettel kell lenni.

(5) E cikk szabályai szerint a földrajzilag hátrányos helyzetű fejlett államok csak az ugyanazon szubrégió vagy régió fejlett parti államai kizárólagos gazdasági övezetében jogosultak részt venni az élő források kiaknázásában, arra a mértékre figyelemmel,

ameddig a parti állam más államoknak a kizárólagos gazdasági övezete élő forrásaihoz történő hozzájárulás engedésekor számításba vette annak szükségletét, hogy minimálisra csökkentsék a halászközösségekre gyakorolt káros hatásokat, és a gazdasági zavarokat azon államokban, melyek állampolgárai rendszeresen halásztak az övezetben.

(6) A fenti rendelkezések nem sértik azokat a regionális vagy szubregionális megállapodáson alapuló megoldásokat, melyek szerint a parti államok az ugyanazon szubrégió vagy régió földrajzilag hátrányos helyzetű államainak egyenlő vagy kedvezményes jogokat nyújthatnak az élő források kiaknázására a kizárólagos gazdasági övezetekben.

71. cikk

A 69. és a 70. cikk alkalmazásának kizárása

A 69. és 70. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók olyan parti állam esetében, amelynek a gazdasága túlnyomó részben kizárólagos gazdasági övezete élő forrásainak kiaknázásától függ.

72. cikk

A jogátruházás korlátozásai

(1) A 69. és 70. cikkben szabályozott, az élő források kiaknázására vonatkozó jogok közvetlenül vagy közvetve nem ruházhatók át harmadik államokra vagy azok állampolgáiraiba haszonbérleti szerződéssel vagy engedélyezés alapján, közös vállalatok alapításával vagy bármely más módon, melynek az ilyen átruházás a következménye, hacsak az érintett államok eltérően nem állapodtak meg.

(2) A fenti rendelkezés nem gátolja az érdekelt államokat, hogy harmadik államoktól vagy nemzetközi szervezetektől technikai vagy pénzügyi támogatást szerezzenek a 69. és a 70. cikk szerinti jogok gyakorlásának elősegítése céljából, feltéve hogy az nem jár az (1) bekezdésben említett hatással.

73. cikk

A parti állam törvényeinek és rendelkezéseinek végrehajtása

(1) A parti állam a kizárólagos gazdasági övezetben az élő forrásai felkutatására, kiaknázására, megóvására és kezelésére irányuló jogai gyakorlása során olyan intézkedéseket tehet, beleértve a hajóra szállást, vizsgálatot, elfogást és a bírói eljárásokat, melyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy biztosítsa az ezen Egyezményvel összhangban általa elfogadott törvények és rendelkezések teljesítését.

(2) Ésszerű óvadék vagy más biztosíték letétele után az elfogott hajókat és legénységüket azonnal szabadon kell bocsátani.

(3) A parti állam szankciói a halászati törvények és rendelkezések megsértéséért a kizárólagos gazdasági övezetben az érintett államok ellenkező megállapodása hiányában nem foglalhatják magukban a szabadságvesztést vagy a testi büntetés bármely más formáját.

(4) Idegen hajók elfogása vagy feltartóztatása esetén a parti állam a megfelelő úton haladéktalanul értesíti a lobogó szerinti államot a megtett intézkedésekről és az azokat követően kiszabott szankciókról.

74. cikk

A kizárólagos gazdasági övezet elhatárolása szemben levő vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között

(1) A kizárólagos gazdasági övezet elhatárolását a szemben levő vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között, méltányos megoldás elérése céljából, a nemzetközi jog alapján megállapodással valósítják meg, ahogy arra a Nemzetközi Bíróság Statútumának 38. cikke utal.

(2) Amennyiben ésszerű időn belül nem jön létre megállapodás, az érintett államok a XV. részben szabályozott eljárásokhoz folyamodnak.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt megállapodások megkötéséig az érintett államok, a megértés és együttműködés szellemében minden erőfeszítést megtesznek, hogy gyakorlati jellegű ideiglenes egyezséget kössenek, s hogy ebben az átmeneti időszakban ne veszélyeztessék vagy akadályozzák a végső megállapodás létrejöttét. Az ilyen egyezségek nem érintik a végső elhatárolást.

(4) Ha az érintett államok között megállapodás van hatályban, a kizárólagos gazdasági övezet elhatárolására vonatkozó kérdéseket ennek a megállapodásnak a rendelkezéseivel összhangban döntenek el.

75. cikk

Tengerészeti térképek és a földrajzi koordináták jegyzékei

(1) Az ebben a részben foglalt rendelkezésekre figyelemmel a kizárólagos gazdasági övezet külső vonalát és a 74. cikk alapján meghúzott elhatároló vonalakat olyan méretarányú tengerészeti térképeken kell jelölni, amely alkalmas azok helyzetének pontos meghatározására. Adott esetben a külső határok ilyen vonalait, illetve az elhatároló vonalakat a pontok földrajzi koordinátáit tartalmazó és a fontosabb kiinduló geodéziai adatokat feltüntető jegyzékek helyettesíthetik.

(2) A parti állam az ilyen térképeket és a földrajzi koordináták jegyzékeit megfelelő módon közzéteszi és az Egyesült Nemzetek Főtitkárnál minden egyes ilyen térkép, illetve jegyzék másolatát letétbe helyezi.

VI. RÉSZ

KONTINENTÁLIS TALAPZAT

76. cikk

A kontinentális talapzat fogalmának meghatározása

(1) A parti állam kontinentális talapzata a parti tengerén túlnyúló tenger alatti területek tengerfenékét és altalaját foglalja magában, a szárazföldi területének egész természetes meghosszabbításán a kontinentális perem külső széléig vagy a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonaltól számított 200 tengeri mérföld távolságig, ha a kontinentális perem külső széle nem terjed ki eddig.

(2) A parti állam kontinentális talapzata nem terjedhet túl a (4) és (6) bekezdésben meghatározott határokon.

(3) A kontinentális perem a parti állam szárazföldjének elsüllyedt meghosszabbítását foglalja magában, és a talapzat, a lejtő és a küszöb tengerfenekéből és altalajából áll. Nem foglalja magában a mélytenger medrét az óceáni hátságokkal, illetve az alattuk fekvő altalajt.

(4) a) Ezen egyezmény alkalmazásában a parti állam állapítja meg a kontinentális perem külső szélét minden olyan esetben, amikor a perem túlnyúlik az attól az alapvonaltól számított 200 tengeri mérföldön, ahonnan a parti tenger alapvonalát mérik, vagy

i. a (7) bekezdéssel összhangban a legtávolabbi rögzített pontokon át meghúzott vonal által, ha a pontok mindegyikénél az üledékes kőzetek vastagsága legalább 1 százaléka az ilyen pontoktól a kontinentális lejtő lábáig mért legrövidebb távolságnak; vagy

ii. a (7) bekezdéssel összhangban a legtávolabbi rögzített pontokon át meghúzott vonal által, ha a pontok távolsága a kontinentális lejtő lábától nem több mint 60 tengeri mérföld.

b) Ellenkező bizonyítékok hiányában a kontinentális lejtő lábát a lejtő alján a lejtés maximális változásának pontjaként határozzák meg.

(5) A kontinentális talapzat külső határainak tengerfenéken lévő, a (4) bekezdés a) pontja i. és ii. alpontjával összhangban meghúzott vonalát alkotó rögzített pontok nem nyúlhatnak túl az attól az alapvonaltól számított 350 tengeri mérföldön, ahonnan a parti tenger szélességét mérik vagy a 2 500 méteres izobáttól, a 2 500 méteres mélységeket összekötő vonaltól mért 100 tengeri mérföldön.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezései ellenére a tenger alatti hátságokon a kontinentális talapzat külső határa nem nyúlhat az attól az alapvonaltól számított 350 tengeri mérföldön túl, ahonnan a parti tenger szélességét mérik. Ez a bekezdés nem alkalmazható azon tenger alatti kiemelkedésekre, melyek a kontinentális perem természetes alkotóelemei, úgymint a fennsíkjai, magaslatai, fedőkőzete, sziklapadjai és hegynyúlványai.

(7) A parti állam rajzolja meg kontinentális talapzatának külső határait rögzített pontokat összekötő, szélességi és hosszúsági koordinátákkal meghatározott, legfeljebb 60 tengeri mérföld hosszúságú egyenes vonalakkal azokban az esetekben, ahol ez a talapzat túlnyúlik az attól az alapvonaltól számított 200 tengeri mérföldön, ahonnan a parti tenger szélességét mérik.

(8) A kontinentális talapzat attól az alapvonaltól számított 200 tengeri mérföldön túli határaitra vonatkozó információt, melytől a parti tenger szélességét mérik, a parti állam a II. sz. melléklet szerint méltányos földrajzi részvétel alapján felállított Kontinentális Talapzat Bizottságának nyújtja be. A Bizottság ajánlásokat tesz a parti államoknak a kontinentális talapzataik külső határainak megállapításával kapcsolatos kérdésekben. Az ezen ajánlások alapján a parti állam által megállapított talapzathatárok véglegesek és kötelezőek.

(9) A parti állam az Egyesült Nemzetek főtitkáránál letétbe helyezi a tengerészeti térképeket és vonatkozó információt, beleértve a kontinentális talapzat külső határait véglegesen megjelölő geodéziai adatokat. A főtitkár azokat megfelelő módon közzéteszi.

(10) E cikk rendelkezései nem érintik a kontinentális talapzat elhatárolásának kérdését a szemben levő vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között.

77. cikk

A parti állam jogai a kontinentális talapzat felett

(1) A parti állam a kontinentális talapzat felett, annak felkutatása és természeti erőforrásainak kiaknázása céljából, szuverén jogokat gyakorol.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogok kizárólagosak abban az értelemben, hogy amennyiben a parti állam a kontinentális talapzatot nem kutatja fel, vagy nem aknázza ki annak természetes erőforrásait, a parti állam kifejezett hozzájárulása nélkül senki sem foghat bele ezen tevékenységekbe.

(3) A parti államnak a kontinentális talapzat feletti jogai sem tényleges vagy jelképes elfoglalástól, sem valamely kifejezett nyilatkozattól nem függenek.

(4) Az ebben a részben említett természeti erőforrások a tengerfenék és altalaj ásványi és más élettelen forrásaiból, valamint a fenéklakó fajokhoz tartozó élő organizmusokból állnak, azon organizmusokból, amelyek a begyűjtési szakaszban vagy mozduatlanok a tengerfenéken, illetve az alatt vagy csak a tengerfenékel vagy az altalajjal szilárd fizikai kapcsolatban képesek elmozdulásra.

78. cikk

A felette fekvő vizek és a légtér jogállása, valamint más államok jogai és szabadságai

(1) A parti államnak a kontinentális talapzat feletti jogai nem érintik az azt borító vizek vagy az ezen vizek feletti légtér jogállását.

(2) A parti államnak a kontinentális talapzat feletti jogai gyakorlása nem sértheti más államoknak az ezen egyezményben szabályozott hajózási és más jogait, továbbá szabadságait, és nem eredményezhet semmilyen jogosulatlan beavatkozást ezen jogokba és szabadságokba.

79. cikk

Tenger alatti kábelek és csővezetékek

(1) Minden államnak joga van – az ebben a cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően – tenger alatti kábelek és csővezetékek elhelyezésére a kontinentális talapzaton.

(2) A parti állam nem akadályozhatja meg e kábelek és csővezetékek fektetését és fenntartását, a parti állam azon jogának sérelme nélkül, hogy ésszerű intézkedéseket tegyen a kontinentális talapzat felkutatására, az ott található természeti források kiaknázására, és a csővezetésekből származó szennyezés megelőzésére, csökkentésére és ellenőrzésére.

(3) A kábelfektetés nyomvonalának kijelölése a kontinentális talapzaton a parti állam hozzájárulásával történik.

(4) E rész semmilyen rendelkezése nem érinti a parti állam azon jogát, hogy megállapítsa a területén vagy parti tengerén áthaladó kábelek vagy csővezetékek fektetésének feltételeit, továbbá a parti állam joghatóságát kontinentális talapzata felkutatásával vagy forrásai kiaknázásával kapcsolatban megépített vagy használt

kábelek vagy csővezetékek, illetve a joghatósága alatt álló mesterséges szigetek, létesítmények üzemeltetése tekintetében.

(5) A tenger alatti kábelek és csővezetékek fektetése esetén az államok kellő figyelmet fordítanak a már meglévő kábelekre és csővezetésekre. Különösképpen a meglévő kábelek, illetve csővezetékek javításának lehetőségei nem romolhatnak.

80. cikk

A kontinentális talapzaton lévő mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények

A 60. cikk rendelkezései megfelelően vonatkoznak a kontinentális talapzaton lévő mesterséges szigetekre, berendezésekre és létesítményekre.

81. cikk

Fúrás a kontinentális talapzaton

A parti állam kizárólagos joga a kontinentális talapzaton történő fúrások engedélyezése és szabályozása.

82. cikk

A kontinentális talapzat 200 tengeri mérföldön túli kiaknázásával kapcsolatos befizetések és járulékok

(1) A parti állam a kontinentális talapzat olyan nem élő forrásai kiaknázása után, amelyek 200 mérföldnél messzebbre találhatóak azoktól az alapvonalaktól számítva, ahonnan a parti tenger szélességét mérik, befizetéseket és természetbeni járulékokat eszközöl.

(2) A befizetések és járulékok évente esedékesek a kitermelésnek az adott körzetben való megkezdését követő első öt év eltelte után. A hatodik évben a befizetés vagy a járulék mértéke az adott körzetben kitermelt termék mennyiségének vagy értékének 1 %-a. E mérték a tizenkettedik évvel bezárólag évente 1 %-kal növekszik, majd azt követően 7 % marad. A kitermelés nem foglalja magában a kiaknázással kapcsolatban felhasznált forrásokat.

(3) Az a fejlődő állam, amely a kontinentális talapzatán bányászott valamely hasznos ásványt nettó importórként szerzi be, ezen hasznos ásvány tekintetében mentesül a befizetések vagy járulékok teljesítése alól.

(4) A befizetések és járulékok teljesítése a Hatóságon keresztül történik, amely azokat – méltányos elosztási feltételrendszer alapján – az ezen Egyezményben részes államok között osztja szét, figyelembe véve a fejlődő államok szükségleteit és érdekeit, különös tekintettel azok között a legkevésbé fejlett, valamint a tengerparttal nem rendelkező államokra.

83. cikk

A kontinentális talapzat elhatárolása szemben levő vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között

(1) A kontinentális talapzat elhatárolását szemben levő vagy szomszédos tengerparttal rendelkező államok között, méltányos megoldás elérése céljából a nemzetközi jog alapján megállapodással valósítják meg, ahogy arra a Nemzetközi Bíróság Statútumának 38. cikke utal.

(2) Amennyiben ésszerű időn belül nem jön létre megállapodás, az érintett államok a XV. részben meghatározott eljárásokhoz folyamodnak.

(3) Az (1) bekezdés szerinti megállapodások megkötéséig az érintett államok a megértés és az együttműködés szellemében minden erőfeszítést megtesznek, hogy gyakorlati jellegű ideiglenes egyezséget kössenek, s hogy ebben az átmeneti időszakban ne veszélyeztessék vagy akadályozzák a végső megállapodás létrejöttét. Az ilyen egyezségek a végső elhatárolást nem érintik.

(4) Ahol az érintett államok között megállapodás van hatályban, a kontinentális talapzat elhatárolására vonatkozó kérdéseket ennek a megállapodásnak a rendelkezéseivel összhangban döntenek el.

84. cikk

Tengerészeti térképek és a földrajzi koordináták jegyzékei

(1) Az ebben a részben foglalt rendelkezésekre figyelemmel a kontinentális talapzat külső vonalát és a 83. cikk alapján meghatározott elhatároló vonalakat olyan méretarányú tengerészeti térképeken kell jelölni, amely alkalmas azok helyzetének pontos meghatározására. Adott esetben a külső határok ilyen vonalait, illetve az elhatároló vonalakat a pontok földrajzi koordinátáit tartalmazó és a fontosabb kiinduló geodéziai adatokat feltüntető jegyzékek helyettesíthetik.

(2) A parti állam az ilyen térképeket és a földrajzi koordináták jegyzékeit megfelelő módon közzéteszi és minden egyes ilyen térkép, illetve jegyzék másolatát az Egyesült Nemzetek főtitkáránál – a kontinentális talapzat külső határait feltüntető térképeket és koordinátajegyzékeket pedig a Hatóság főtitkáránál is – letétbe helyezi.

85. cikk

Alagútépítés

Ez a rész nem érinti a parti állam azon jogát, hogy az altalajt alagútépítés módszerével hasznosítsa, tekintet nélkül az altalaj felett található vízréteg mélységére.

VII. RÉSZ

A NYÍLT TENGER

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

86. cikk

E rész rendelkezéseinek alkalmazása

E rész rendelkezései alkalmazandók a tenger minden részére, amely nem tartozik valamely állam kizárólagos gazdasági övezetéhez, parti tengeréhez vagy belvizeihez, illetve egy szigetsorozat-állam szigetsorozatvizeihez. E cikk nem vonja maga után a kizárólagos gazdasági övezetben az 58. cikkel összhangban minden államot megillető szabadságok korlátozását.

87. cikk

A nyílt tenger szabadsága

(1) A nyílt tenger nyitva áll minden, akár parti, akár tengerparttal nem rendelkező állam számára. A nyílt tenger szabadságát az

ezen egyezmény és a nemzetközi jog más előírásai által megállapított feltételek szerint kell gyakorolni. Tartalmazza többek között mind a parti, mind a tengerparttal nem rendelkező államok számára:

- a) a hajózás szabadságát;
- b) a tenger feletti átrepülés szabadságát;
- c) a tenger alatti kábelek és csővezetékek fektetésének szabadságát, a VI. résznek megfelelően;
- d) a mesterséges szigetek és létesítmények nemzetközi jog szerint engedélyezett építésének szabadságát a VI. résznek megfelelően;
- e) a halászat szabadságát a 2. szakaszban megállapított feltételeknek megfelelően;
- f) a tudományos kutatás szabadságát a VI. és XIII. résznek megfelelően.

(2) Ezen szabadságokat minden állam más államoknak a nyílt tenger szabadságai gyakorlása iránti érdekeire és a területen folytatott tevékenységre vonatkozó, ezen egyezmény szerinti jogokra is kellő figyelemmel gyakorolja.

88. cikk

A nyílt tenger fenntartása békés célokra

A nyílt tenger békés célokra van fenntartva.

89. cikk

A nyílt tenger feletti szuverenitás igényeinek érvénytelensége

Egyetlen állam sem támaszthat jogszerűen igényt arra, hogy a nyílt tenger valamely részét szuverenitása alá vonja.

90. cikk

A hajózás joga

Minden államnak, akár parti, akár tengerparttal nem rendelkező, joga van arra, hogy hajói a nyílt tengeren saját lobogója alatt hajózzanak.

91. cikk

A hajók nemzeti hovatartozása

(1) Minden állam megállapítja azokat a feltételeket, amelyek alapján a hajó nemzeti hovatartozását megadja, területén a hajókat lajstromozza, valamint megadja a jogot a lobogója alatt történő hajózáshoz. A hajók azon állam nemzetiségével rendelkeznek, amely állam lobogóját joguk van használni. Az állam és a hajó között valóságos kapcsolatnak kell fennállania.

(2) Minden állam megfelelő okmányokat ad ki azon hajók részére, amelyeknek engedélyezte, hogy lobogóját használhassák

92. cikk

A hajók jogállása

(1) Hajó csak egy állam lobogója alatt közlekedhet, kivéve a nemzetközi szerződésekben vagy az ezen egyezményben kifejezetten meghatározott kivételes eseteket, és a nyílt tengeren ezen állam kizárólagos joghatósága alatt áll. A hajók lobogójukat az út folyamán vagy érintett kikötőben nem változtathatják meg, kivéve azt az esetet, amikor tényleges tulajdonátruházás, illetve átlajstromozás történik.

(2) Az a hajó, amely két vagy több ország lobogója alatt közlekedik, és azok lobogóit igényei szerint használja, nem igényelheti egyik nemzeti hovatartozás más állam általi elismerését sem, és nemzeti hovatartozás nélküli hajónak tekinthető.

93. cikk

Az Egyesült Nemzetek Szervezete, annak szakosodott szervei, illetve a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség lobogója alatt közlekedő hajók

Az előző cikkek nem érintik az Egyesült Nemzetek Szervezete, annak szakosodott szervei, illetve a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség hivatalos szolgálatában álló és e szervezetek lobogója alatt közlekedő hajók kérdését.

94. cikk

A lobogó szerinti állam kötelezettségei

(1) Minden állam ténylegesen gyakorolja joghatóságát a lobogója alatt hajózó hajók tekintetében a közigazgatási, műszaki és szociális kérdéseket illetően.

(2) Minden állam különösen:

- a) hajólaajstromot vezet, amely tartalmazza a lobogója alatt közlekedő hajók nevét és részletes adatait, kivéve azon hajók tekintetében, amelyek nem tartoznak bele az általánosan elfogadott nemzetközi előírásokba kis méreteik miatt; és
- b) belső joga szerint vállalja a joghatóságot minden lobogója alatt közlekedő hajó, annak kapitánya, tisztjei és személyzete felett a hajót érintő közigazgatási, műszaki és szociális kérdések tekintetében.

(3) Minden állam meghozza a lobogója alatt hajózó hajók tengeri biztonságának szavatolásához szükséges intézkedéseket, különösen többek között tekintettel:

- a) a hajók szerkezetére, felszerelésére és hajózásra alkalmasságára;
- b) a hajók személyzettel való ellátására, a munkavégzés feltételeire és a személyzet képzésére, figyelembe véve az alkalmazandó nemzetközi okmányokat;
- c) a jelzések alkalmazására, az összeköttetések fenntartására és az összeütközések megelőzésére.

(4) Ezen intézkedések magukban foglalják a következők biztosításához szükséges intézkedéseket:

- a) minden hajó lajstromozás előtt és azt követően megfelelő időközönként megvizsgálásra kell, hogy kerüljön képesített hajózási felügyelő által, és fedélzetén rendelkeznie kell olyan térképekkel, navigációs kiadványokkal, továbbá navigációs berendezésekkel és készülékekkel, amelyek a hajó biztonságos közlekedéséhez szükségesek;

b) minden hajót megfelelő képesítésű kapitány és tisztai kar kell, hogy irányítson, különös tekintettel a hajóvezetési, navigációs, hírközlési és hajógépészeti ismeretekre, és a személyzet képzése és létszáma tekintetében meg kell, hogy feleljen a hajó típusának, méreteinek, gépeinek és berendezéseinek;

c) a kapitánynak, a tisztikarnak és a megkövetelt mértékben a személyzetnek ismernie kell, és kötelezően követnie kell a tengeri életbiztonságra, az összeütközések megelőzésére, a tengerszennyezés megelőzésére, csökkentésére és ellenőrzés alatt tartására, valamint a rádióhírközlés fenntartására vonatkozó nemzetközi előírásokat.

(5) A (3) és (4) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetése során minden államnak az általánosan elfogadott nemzetközi szabályok, eljárások és gyakorlat szerint kell eljárnia, és meg kell tennie minden olyan lépést, amely szükséges azok betartásához.

(6) Minden állam, amely okkal feltételezheti, hogy valamely hajó felett a megfelelő joghatóságot és ellenőrzést nem gyakorolják, e tényeket közölheti a lobogó szerinti állammal. Az ilyen bejelentés kézhezvételét követően a lobogó szerinti állam köteles a kérdést kivizsgálni és megtenni a helyzet helyreállításához szükséges intézkedéseket.

(7) Minden állam megszervezi a lobogója alatt közlekedő hajó részvételével bekövetkezett, más állam állampolgárainak halálához vagy súlyos testi sérüléséhez, illetve más állam hajóiban vagy létesítményeiben vagy a tengeri környezetben okozott súlyos kárhoz vezetett nyílt tengeri baleset, illetve hajózási esemény megfelelően képzett személy vagy személyek által végzett kivizsgálását. A lobogó szerinti állam és a másik állam együttműködnek minden ilyen jellegű tengeri baleset vagy hajózási eseménynek e másik állam által történő kivizsgálásában.

95. cikk

A hadihajók mentessége a nyílt tengeren

A nyílt tengeren a hadihajókat a lobogó szerinti államon kívül minden más államnak a joghatósága alól teljes mentesség illeti meg.

96. cikk

A kizárólag nem kereskedelmi szolgálatban foglalkoztatott kormányzati hajók mentessége

A kizárólag nem kereskedelmi célokra használt, az állam tulajdonában lévő vagy az állam által üzemben tartott kormányzati hajókat a nyílt tengeren a lobogó szerinti államon kívül minden más államnak a joghatósága alól teljes mentesség illeti meg.

97. cikk

Büntető joghatóság összeütközés vagy más hajózási esemény ügyeiben

(1) Olyan, nyílt tengeren történt összeütközés vagy más hajózási esemény esetén, amikor felmerül a hajó kapitányának vagy a hajón szolgálatot teljesítő más személynek a büntetőjogi vagy fegyelmi felelőssége, e személy ellen büntető-, illetve fegyelmi eljárás csak a lobogó szerinti állam vagy az állampolgárság szerinti állam bíróságainál vagy közigazgatási hatóságainál indítható.

(2) Fegyelmi kérdésekben a hajó kapitányának oklevelét, képesítési bizonyítványát vagy engedélyét kiállító állam kizárólagos joghatósággal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy – megfelelő jogi eljárás után – ezeket az okmányokat bevonja, még akkor is, ha az okmány tulajdonosa nem a kiállító állam állampolgára.

(3) A lobogó szerinti állam hatóságain kívül más a hajót még vizsgálati intézkedésként sem foghatja el vagy tarthatja vissza.

98. cikk

Segítségnyújtási kötelezettség

(1) Minden állam kötelezi a lobogója alatt közlekedő hajó kapitányát, hogy a hajó, a személyzet vagy az utasok súlyos veszélyeztetése nélkül lehetséges mértékben:

- a) nyújtson segítséget valamennyi, az eltűnés veszélyében levő, tengerben talált személynek;
- b) a lehető legnagyobb sebességgel siessen a végszükségben lévő személyek megmentésére, ha arról értesült, hogy azok segítségre szorulnak, amennyiben ezen cselekvést ésszerűen várhatják el tőle;
- c) összeütközés után nyújtson segítséget a másik hajónak, személyzetének és utasainak, és ha lehetséges, tájékoztassa a másik hajót saját hajójának nevről, lajstromozási kikötőjéről és a legközelebbi kikötőről, amit érinteni fog.

(2) Minden parti állam elősegíti egy megfelelő és hatékony kutatási és mentőszolgálat létrehozását, működtetését és fenntartását, figyelemmel a tengeren és a felette való biztonságra, és ahol a körülmények úgy kívánják, ebből a célból kölcsönös regionális megegyezések útján együttműködik a szomszédos államokkal.

99. cikk

A rabszolgaszállítás tilalma

Minden állam hatékony intézkedéseket tesz, hogy megakadályozza és büntesse a lobogója alatti közlekedésre jogosult hajókon történő rabszolgaszállítást, és hogy megakadályozza lobogójának ezen célból történő jogellenes használatát. Bármely

rabszolga, aki valamely hajó fedélzetén keres menedéket, akármi-lyen is annak lobogója, *ipso facto* szabad.

100. cikk

Együttműködési kötelezettség a kalózkodás elnyomásában

Minden állam a lehető legteljesebb mértékig együttműködik a kalózkodás elnyomásában a nyílt tengeren vagy bármely más helyen, mely semmilyen állam joghatósága alá nem tartozik.

101. cikk

A kalózkodás fogalmának meghatározása

A kalózkodás bármelyik alábbi cselekmények közül:

- a) bármely olyan jogellenes erőszakos, feltartóztatásra irányuló cselekmény, vagy bármilyen fosztogató cselekmény, amit magánérdekből követ el egy magántulajdonban levő hajó vagy légi jármű személyzete vagy utasai és a cselekmény a következők ellen irányul:
 - i. a nyílt tengeren más hajó vagy légi jármű, vagy ilyen hajón vagy légi járműveken lévő személyek, illetve vagyontárgyak;
 - ii. egyik állam joghatósága alá sem tartozó helyen található hajó, légi jármű, illetve vagyontárgyak;
- b) bármely önkéntes részvétel valamely hajó vagy légi jármű műveleteiben azoknak a tényeknek a tudatában, amelyek alapján a hajó, illetve a légi jármű kalózhajónak, illetve kalóz légi járműnek tekinthető;
- c) minden olyan tevékenység, amely az a) és b) pontokban foglalt tevékenységekre való felbujtásra vagy azok szándékos előmozdítására irányul.

102. cikk

Kalózkodás olyan hadihajóval, kormányzati hajóval, illetve kormányzati légi járművel, amelynek legénysége fellázadt

A 101. cikkben meghatározott azon kalóz cselekményeket, amelyeket olyan hadihajóval, kormányzati hajóval, illetve kormányzati légi járművel követnek el, amelynek legénysége fellázadt és magához ragadta ezeknek a hajóknak, illetve légi járműveknek az irányítását, a magántulajdonban levő hajók, illetve légi járművek által elkövetett kalóz cselekményekkel azonosan kell kezelni.

103. cikk

A kalózhajó vagy kalóz légi jármű meghatározása

Egy hajó vagy légi jármű akkor tekinthető kalózhajónak vagy kalóz légi járműnek, ha e járműveket az ezeket hatalmukban tartó személyek a 101. cikkben foglalt bármely cselekmény elkövetésére kívánják felhasználni. Ugyanez vonatkozik arra a hajóra vagy légi járműre, amelyet ilyen cselekmények elkövetésére használtak fel, mindaddig, amíg azok az ilyen cselekmény elkövetésében vétkes személyek hatalmában vannak.

104. cikk

A kalózhajók és kalóz légi járművek nemzeti hovatartozásának megtartása, illetve elvesztése

A hajó, illetve légi jármű nemzeti hovatartozását annak ellenére megtarthatja, hogy az kalózhajóvá, illetve kalóz légi járművé vált. A nemzeti hovatartozás megtartásának vagy elvesztésének szabályait annak az államnak a belső joga állapítja meg, ahonnan a nemzeti hovatartozás ered.

105. cikk

A kalózhajó vagy kalóz légi jármű elfogása

A nyílt tengeren vagy bármely, egyetlen államnak a joghatósága alatt sem álló körzetben bármely állam elfoghatja a kalózhajót vagy a kalóz légi járművet, a kalózcselekménnyel elfoglalt és kaló-zok hatalmába kerített hajókat, illetve a fedélzetén lévő személyeket letartóztathatja, és a fedélzetén levő vagyontárgyakat lefoglalhatja. Az elfogást végrehajtó állam bíróságai dönthetnek a kiszabandó büntetésekről és határozhatnak az ilyen hajók, légi járművek, illetve vagyontárgyak tekintetében foganatosítandó intézkedésekről, nem érintve a jóhiszemű harmadik felek jogait.

106. cikk

Felelősség a jogszerűtlen elfogásért

Abban az esetben, amikor hajóknak, illetve légi járműveknek kalózkodás gyanúja miatti elfogásának nem volt jogszerű alapja, az elfogás következtében felmerült mindem kárért és veszteségért az elfogást foganatosító állam felel a lefoglalt hajó, illetve légi jármű nemzeti hovatartozása szerinti állammal szemben.

107. cikk

Kalózkodás esetén lefoglalásra jogosult hajók és légi járművek

Kalózkodás esetén elfogást csak hadihajók, illetve katonai légi járművek vagy más olyan hajók, illetve légi járművek hajthatnak végre, amelyek jól látható módon vannak jelölve és beazonosíthatóak, mint kormányzati szolgálatban álló és erre felhatalmazott járművek.

108. cikk

Kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme

(1) Minden állam együttműködik a hajók által a nyílt tengeren, a nemzetközi egyezményekkel ellentétben folytatott tiltott kábítószerekkel és pszichotróp anyagokkal folytatott kereskedelem elnyomásában.

(2) Bármely állam, melynek alapos oka van feltételezni, hogy egy lobogója alatt közlekedő hajó kábítószeres vagy pszichotróp anyagok tiltott kereskedelmével foglalkozik, más állam együttműködését kérheti az ilyen kereskedelem elnyomására.

109. cikk

Nem engedélyezett műsorszórás a nyílt tengerről

(1) Minden állam együttműködik a nyílt tengerről történő nem engedélyezett műsorszórás elnyomásában.

(2) Ezen egyezmény alkalmazásában a „nem engedélyezett műsorszórás” rádióhang- vagy televízióadásoknak a nagyközönség általi vételre szánt, a nemzetközi rendelkezésekkel ellentétes továbbítását jelenti egy, a nyílt tengeren levő hajóról vagy létesítményről, bele nem értve a segélykérő hívások továbbítását.

(3) A nem engedélyezett műsorszórással foglalkozó bármely személyt:

- a) a hajó lobogója szerinti állam;
- b) a létesítmény bejegyzése szerinti állam;
- c) azon állam, melynek ez a személy állampolgára;
- d) bármely állam, ahol az adások foghatók; vagy
- e) bármely állam, melynek engedélyezett rádió-összeköttetését az interferencia zavarja,

büntetőbírósa felelősségre vonhatja.

(4) A nyílt tengeren a (3) bekezdéssel összhangban joghatósággal rendelkező állam a 110. cikknek megfelelően elfoghat bármely nem engedélyezett műsorszórással foglalkozó személyt vagy hajót, és elkobozhatja az adóberendezést.

110. cikk

Átvizsgálási jog

(1) Szerződésen alapuló felhatalmazásból eredő beavatkozás kivételével a hadihajó, mely a nyílt tengeren a 95. és 96. cikkkel összhangban teljes mentességre jogosult hajótól eltérő idegen hajóval találkozik, nem jogosult azt átvizsgálni, hacsak nincs alapos oka feltételezni, hogy a hajó:

- a) kalózkodással foglalkozik;
- b) rabszolga-kereskedelemmel foglalkozik;
- c) nem engedélyezett műsorszórással foglalkozik, és a 109. cikk szerint a hadihajó lobogója szerinti államnak van joghatósága;

d) honosság nélküli;

e) bár idegen lobogó alatt hajózik, illetve lobogója felvonását megtagadja, a valóságban ugyanolyan nemzeti hovatarozású, mint a hadihajó.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a hadihajó eljárhat a hajónak lobogója alatti hajózásra való jogosultságának ellenőrzése céljából. Evégből egy tiszt parancsnoksága alatt csónakot küldhet a gyanús hajóhoz. Ha a gyanú a hajóokmányok ellenőrzése után továbbra is fennáll, további vizsgálatot tarthat a hajó fedélzetén, melyet a lehető legteljesebb körülményekkel kell végrehajtani.

(3) Amennyiben a gyanú megalapozatlanoknak bizonyul, és feltéve, hogy az átvizsgált hajó nem követett el a gyanút indokló cselekményt, valamennyi elszenvedett veszteségért vagy kárért kártalanítani kell.

(4) Ezek a rendelkezések megfelelően a katonai légi járművekre is alkalmazandók.

(5) Ezek a rendelkezések alkalmazandók valamennyi más, kellő módon felhatalmazott, kormányzólátban állóként világosan megjelölt és azonosítható hajóra vagy légi járműre is.

111. cikk

Az üldözés joga

(1) Egy idegen hajó üldözését akkor lehet megkezdeni, mikor a parti állam illetékes hatóságainak jó okuk van feltételezni, hogy a hajó megsértette ezen állam törvényeit és rendelkezéseit. Az ilyen üldözést akkor kell megkezdeni, amikor az idegen hajó vagy annak egyik csónakja az üldöző állam belvizein, szigetcsoportvizein, parti tengerén vagy csatlakozó övezetén belül van, és a parti tengeren vagy a csatlakozó övezeten túl csak akkor folytatható, ha az üldözést nem szakították meg. Nem szükséges, hogy abban az időben, amikor a parti tengeren vagy a csatlakozó övezetben lévő idegen hajó a megállásra szóló parancsot megkapja, a parancsot adó hajó ugyancsak a parti tengeren vagy a csatlakozó övezeten belül tartózkodjon. Ha az idegen hajó a 33. cikkben meghatározott csatlakozó övezeten belül van, az üldözést csak akkor lehet megkezdeni, ha megsértették azokat a jogokat, melyek védelmére az övezetet létrehozták.

(2) Az üldözés joga megfelelően alkalmazandó a kizárólagos gazdasági övezetben vagy a kontinentális talapzaton – beleértve a kontinentális talapzaton lévő létesítmények körüli biztonsági övezeteket – a parti államnak a kizárólagos övezetre vagy a kontinentális talapzatra – beleértve az ilyen biztonsági övezeteket is – ezen Egyezményrel összhangban alkalmazható törvényeinek és rendelkezéseinek a megsértésekor.

(3) Az üldözés joga megszűnik, mihelyst az üldözött hajó a saját államának vagy harmadik államnak a parti tengerére ér.

112. cikk

Tenger alatti kábelek és csővezetékek fektetésének joga

(4) Az üldözés nem tekinthető megkezdettnek, amíg az üldöző hajó a rendelkezésre álló alkalmas eszközökkel nem győződik meg arról, hogy az üldözött hajó vagy annak egyik csónakja, avagy az üldözött hajóval csoportban haladó és azt anyahajóként használó más vízi jármű a parti tenger határain belül vagy az eset-től függően, a csatlakozó övezeten vagy a kizárólagos gazdasági övezeten belül vagy a kontinentális talapzat felett tartózkodik. Az üldözés csak a megállásra felszólító látható jelzés vagy hangjelzés olyan távolságról történt leadása után kezdhető meg, mely lehetővé teszi annak meglátását vagy meghallását az idegen hajó által.

(1) Minden államnak joga van a kontinentális talapzat felett, a nyílt tenger fenekén víz alatti kábeleket és csővezetékeket fektetni.

(2) Az ilyen kábelekre és csővezetékekre a 79. cikk (5) bekezdése alkalmazandó.

113. cikk

A tenger alatti kábelek és csővezetékek elszakítása vagy megsértése

(5) Az üldözés jogát csak hadihajók vagy katonai légi járművek, illetve kormányzolgálatban állóként világosan megjelölt és azonosítható és erre feljogosított más hajók vagy légi járművek gyakorolhatják.

Minden állam olyan törvényeket és rendelkezéseket fogad el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy büntetendő bűncselekménynek lehessen tekinteni a nyílt tenger alatt található kábeleknek az állam lobogója alatt közlekedő hajó vagy a joghatósága alatt álló személy által történő szándékos vagy vétkesen hanyag elszakítását vagy azon sérülés okozását, amelynek következtében a táviró- vagy távbeszélő-összeköttetés sérül vagy megnehezül, továbbá ehhez hasonlóan a tenger alatti csővezetékek, illetve a nagyfeszültségű kábelek megszakítását vagy sérülésük okozását. Ez a rendelkezés alkalmazandó olyan magatartásra, amely számításba veszi, hogy az elszakításhoz vagy sérüléshez vezet, illetve vezethet. Ugyanakkor ez a rendelkezés nem vonatkozik bármely olyan elszakításra vagy sérülésre, amelyet személyek – egyedül az életük vagy hajóik megmentésének igazolható céljával – okoztak, miután megtették az elszakítás vagy sérülés elhárítása tekintetében a szükséges óvintézkedéseket.

(6) Ha a forró nyomon való üldözést légi jármű végzi:

114. cikk

a) (1)–(4) bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók;

b) magának a megállásra parancsot adó légi járműnek a hajót mindaddig aktívan üldözni kell, amíg a parti államnak a légi jármű által odahívott hajója vagy más légi járműve a helyszínre érkezik, hacsak a légi jármű maga nem képes a hajót elfogni. A parti tengeren kívüli elfogást önmagában nem indokolja az, hogy a hajót a légi jármű mint jogsértőt vagy jogsértéssel gyanúsítottat csupán észrevette, hanem azt saját maga vagy az üldözést megszakítás nélkül folytató más légi jármű vagy hajó utasította megállásra és üldözte.

A tenger alatti kábelek és csővezetékek tulajdonosai által más tenger alatti kábelekben és csővezetékekben okozott törések vagy sérülések

(7) Valamely állam joghatóságán belül elfogott és az illetékes hatóságok előtti vizsgálat céljából ezen állam kikötőjébe kísért hajó szabadon bocsátása nem követelhető pusztán azon az alapon, hogy a hajót, amennyiben azt a körülmények szükségessé tették, útja során a kizárólagos gazdasági övezet vagy a nyílt tenger egy részén is átkísérték.

Minden állam olyan törvényeket és rendelkezéseket fogad el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tenger alatti kábel vagy csővezeték joghatósága alatt álló tulajdonosai állják a költségeket abban az esetben, amikor kábeleik vagy csővezetékeik lefektetése vagy javítása során kárt vagy sérülést okoznak más kábelekben vagy csővezetékekben.

115. cikk

A tenger alatti kábelek és csővezetékek sérülésének elkerülésével összefüggésben felmerült kár megtérítése

(8) Ha egy hajót a parti tengeren kívül olyan körülmények között állítottak vagy foglaltak le, amelyek nem indokolják a forró nyomon való üldözés jogának gyakorlását, a hajót valamennyi elszenvedett veszteségért vagy kárért kártalanítani kell.

Minden állam olyan törvényeket és rendelkezéseket fogad el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy olyan hajótulajdonosok, akik bizonyítani tudják, hogy a tenger alatti kábel vagy csővezeték sérülésének elkerülése végett horgonyukat, halászhalójukat, más halászati eszközeiket feláldozták, a kábel vagy csővezeték

tulajdonosa által kártérítésben részesülhessenek, amennyiben a hajótulajdonos korábban megtett minden ésszerű óvintézkedést.

2. SZAKASZ

A NYÍLT TENGER ÉLŐ FORRÁSAINAK MEGÓVÁSA ÉS KEZELÉSE

116. cikk

A nyílt tengeri halászathoz való jog

Minden államnak joga van ahhoz, hogy állampolgárai halászhasznának a nyílt tengeren az alábbiak megtartásával:

- a) szerződéseikben foglalt kötelezettségek;
- b) a parti államok jogainak és kötelezettségeinek, továbbá érdekeinek figyelembevételével, melyeket többek között a 63. cikk (2) bekezdése és a 64–67. cikk említ;
- c) ezen szakaszban foglalt rendelkezések.

117. cikk

Az államok kötelezettsége állampolgáraik tekintetében intézkedések elfogadására vonatkozóan a nyílt tengerek élő forrásainak megőrzése érdekében.

Minden állam kötelezettsége, hogy akár más államokkal együttműködve, a nyílt tengerek élő forrásainak megőrzése érdekében szükséges intézkedéseket tegyen állampolgárai tekintetében.

118. cikk

Az államok együttműködési kötelezettsége a nyílt tengerek élő forrásainak megóvása és kezelése tekintetében

Az államok együttműködnek egymással a nyílt tengerek területei élő forrásainak megóvása és kezelése tekintetében. Azon államok, melyek állampolgárai kiaknázzák az élő forrásokat, vagy az azo-

nos területen élő különböző élő forrásokat, tárgyalásokat kezdenek az érintett élő források megőrzése érdekében szükséges intézkedések megtétele céljából. Szükség esetén együttműködnek szubregionális vagy regionális halászati szervezetek felállítása érdekében.

119. cikk

A nyílt tengerek élő forrásainak megőrzése

(1) Az engedélyezett halászás és más, a nyílt tengerek élő forrásainak megőrzését szolgáló intézkedések meghatározása céljából az államok:

- a) az érintett állam rendelkezésére álló leginkább hitelt érdemlő tudományos eredmények alapján tervezett intézkedéseket tesznek a veszélyeztetett fajok populációjának olyan szinten való megőrzése céljából, amelynél fenntartható a maximális stabil hozam a mértékadó környezeti és gazdasági tényezők függvényében, beleértve a fejlődő államok sajátos igényeit, figyelembe véve a halászati módokat, a törzsek egymásra utaltságát és az általánosan ajánlott minimális nemzetközi standardokat szubregionális, regionális vagy globális szinten;
- b) figyelembe veszik a veszélyeztetett fajokkal társult, vagy ezekről függő fajokra gyakorolt hatást, ezen egyesült, vagy függésben lévő populációk olyan szint felett történő tartásának céljából, mely szinten azok újratermelődése súlyosan veszélyeztetett.

(2) Az illetékes szubregionális, regionális és globális nemzetközi szervezeteken keresztül rendszeres alapon terjeszteni kell és ki kell cserélni a hozzáférhető tudományos információkat, halászati és kifogási statisztikákat, és más, a haltörzsek megőrzésére vonatkozó információkat, minden érintett állam részvételével.

(3) Az érintett államok biztosítják, hogy a megőrzés érdekében tett intézkedések és megvalósításuk alakilag és ténylegesen nem diszkriminálóak más állam halászaival szemben.

120. cikk

A tengeri emlősök

A 65. cikket a tengeri emlősök megőrzésére és kezelésére is alkalmazni kell.

VIII.RÉSZ

A SZIGETEK JOGI RENDSZERE

121. cikk

A szigetek jogi rendszere

- (1) A sziget olyan természetesen létrejött, vízzel körülvett földterület, amely dagálykor a vízszint felett van.

(2) A (3) bekezdésben meghatározottak kivételével egy sziget parti tengerét, csatlakozó övezetét, kizárólagos gazdasági övezetét és kontinentális talapzatát ezen egyezmény más szárazföldi területre vonatkozó rendelkezéseivel összhangban állapítják meg.

(3) Az olyan sziklaszirteknek, melyek nem képesek emberi lakóhelyet, illetve saját gazdasági életet fenntartani, nincs kizárólagos gazdasági övezetük vagy kontinentális talapzatuk.

IX. RÉSZ

ZÁRT VAGY FÉLIG ZÁRT TENGEREK

122. cikk

Fogalm meghatározás

Ezen egyezmény alkalmazásában a „zárt vagy félig zárt tenger” két vagy több állam által körülvevett és szűk kijáráttal egy másik tengerhez vagy óceánhoz kapcsolódó, illetve teljesen vagy elsősorban két vagy több parti állam parti tengeréből és kizárólagos gazdasági övezetéből álló öblöt, medencét vagy tengert jelent.

123. cikk

A zárt vagy félig zárt tengereket határoló államok együttműködése

Kívánatos, hogy a zárt vagy félig zárt tengereket határoló államok az ezen egyezmény szerinti jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során együttműködjenek egymással. Evégből, közvetlenül vagy egy megfelelő regionális szervezeten keresztül törekednek:

- a) a tenger élő forrásai kezelésének, megőrzésének, felkutatásának és kiaknázásának összehangolására;
- b) jogaik és kötelezettségeik megvalósításának összehangolására a tengeri környezet védelme és megőrzése terén;
- c) tudományos kutatási politikáik összehangolására, és szükség esetén közös tudományos kutatási programok indítására e területen;
- d) adott esetben más érdekelt államok és nemzetközi szervezetek meghívására, hogy együttműködjenek velük e cikk rendelkezéseinek előmozdításában.

X. RÉSZ

A TENGERPARTTAL NEM RENDELKEZŐ ÁLLAMOK JOGA A TENGERHEZ VALÓ KI- ÉS ONNAN VALÓ VISSZAJUTÁSRA, VALAMINT AZ ÁTHALADÁS SZABADSÁGA

124. cikk

- b) „tranzitállam”: olyan, tengerparttal rendelkező vagy nem rendelkező állam, amely egy tengerparttal nem rendelkező állam és a tenger között helyezkedik el, és amelynek területén a tranzitforgalom áthalad;

A kifejezések használata

(1) Ezen egyezmény alkalmazásában:

- a) „tengerparttal nem rendelkező állam”: olyan állam, amelynek nincs tengerpartja;
- c) „tranzitforgalom”: személyek, poggyászok, áruk és szállítóeszközök áthaladása egy vagy több tranzitállam területén keresztül, amikor az ilyen területen keresztüli áthaladás akár egyik

hajóról a másikra való átrakással, raktározással, a rakománytétel megosztásával vagy a szállítás módjának megváltoztatásával, akár mindezek nélkül, a teljes útnak csak egy részét képezi, amely tengerparttal nem rendelkező állam területén belül kezdődik vagy ott végződik;

d) „szállítóeszközök”:

- i. a vasúti gördülő állomány, a tengeri, tavi és folyami járművek és a közúti járművek;
- ii. ahol a helyi feltételek úgy kívánják, teherhordók és mállás állatok.

(2) A tengerparttal nem rendelkező és a tranzitállamok a köztük lévő megállapodás alapján a szállítóeszközök közé sorolhatják a csővezetéseket és a gázvezetéseket, valamint az (1) bekezdésben foglaltakon kívüli egyéb szállítóeszközöket is.

125. cikk

A tengerhez való ki- és az onnan való visszajutás joga és az áthaladás szabadsága

(1) A tengerparttal nem rendelkező államoknak joguk van a tengerhez való ki- és az onnan való visszajutásra az ezen egyezményben szabályozott jogok gyakorlása céljából, beleértve azon jogokat, melyek a nyílt tengerre és az emberiség közös örökségére vonatkoznak. E célból a tengerparttal nem rendelkező államokat megilleti a minden szállítóeszközzel való áthaladás joga a tranzitállamok területén keresztül.

(2) Az áthaladás szabadsága gyakorlásának feltételeit és módozatait az érintett tengerparttal nem rendelkező államok és tranzitállamok között kétoldalú, szubregionális vagy regionális megállapodások útján állapítják meg.

(3) A tranzitállamoknak területük feletti teljes szuverenitásuk gyakorlása során joguk van minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a tengerparttal nem rendelkező államok számára az e részben szabályozott jogok és kedvezmények semmilyen módon ne sértsék a tranzitállam jogos érdekeit.

126. cikk

Kizárás a legnagyobb kedvezmény elvének alkalmazásából

Ezen egyezmény azon rendelkezései, valamint azok a külön megállapodások, melyek a tengerhez való ki- és az onnan való visszajutás joga gyakorlásával kapcsolatosak, a tengerparttal nem rendelkező államok különleges földrajzi helyzetén alapuló jogokat és kedvezményeket állapítanak meg, a legnagyobb kedvezmény elvének alkalmazásából ki vannak zárva.

127. cikk

Vámok, adók és más díjak

(1) A tranzitforgalom nem tárgya semmilyen vámnak, adónak vagy más díjnak, kivéve az ilyen forgalommal kapcsolatosan nyújtott különleges szolgáltatásokra kivetett díjakat.

(2) A tengerparttal nem rendelkező államok részére biztosított és általuk használt, áthaladásban levő szállítóeszközök és más berendezések nem tárgyai magasabb adóknak vagy díjaknak, mint amiket a tranzitállam szállítóeszközeinek használatára vetettek ki.

128. cikk

Szabad övezetek és más vámkedvezmények

A tranzitforgalom könnyítése érdekében ezen államok és a tengerparttal nem rendelkező államok a tranzitállamban a be- és kilépő pontokon szabad övezetekről vagy más vámkedvezményekről gondoskodhatnak megállapodások útján.

129. cikk

Együttműködés a szállítóeszközök építésében és fejlesztésében

Amennyiben a tranzitállamokban nincsenek szállítóeszközök, hogy az áthaladás szabadságát foganatosítsák, illetve ha a meglévő eszközök, beleértve a kikötői létesítményeket és berendezéseket, bármely vonatkozásban nem megfelelőek, az érintett tranzitállamok és tengerparttal nem rendelkező államok együttműködhetnek azok építésében és fejlesztésében.

130. cikk

Intézkedések a késedelmek vagy más, technikai természetű nehézségek elkerülésére vagy kiküszöbölésére a tranzitforgalomban

(1) A tranzitállamok megtesznek minden megfelelő intézkedést a tranzitforgalomban a késedelem és más technikai természetű nehézségek elkerülésére.

(2) Amennyiben ilyen késedelmek vagy nehézségek felmerülnek, az érintett tranzitállamok és tengerparttal nem rendelkező államok illetékes hatóságai együttműködnek a gyors kiküszöbölésük érdekében.

131. cikk

Egyenlő bánásmód a tengeri kikötőkben

A tengerparttal nem rendelkező államok lobogója alatt közlekedő hajók a tengeri kikötőkben más idegen hajóknak nyújtottal egyenlő bánásmódot élveznek.

132. cikk

Nagyobb tranzitkedvezmények nyújtása

Ez az egyezmény semmiképpen nem vonja maga után azon tranzitkedvezmények megvonását, melyek nagyobbak az ezen egyez-

ményben szabályozottakénál, és melyek felől ezen egyezmény részes államai megállapodtak, vagy melyeket egy részes állam nyújtott. Ezen egyezmény nem zárja ki eleve a nagyobb kedvezmények jövőbeni nyújtását.

XI. RÉSZ

A TERÜLET

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

133. cikk

A kifejezések használata

Ennek a résznek az alkalmazásában:

- a) „erőforrások”: minden szilárd, folyékony vagy gáznemű ásványi erőforrás a természetes helyén, a területen, a tengerfenéken vagy az alatt, beleértve a fémtartalmú rögöket;
- b) a Területről való kifejtés után az erőforrások „ásványoknak” tekintendők.

134. cikk

E rész alkalmazási területe

- (1) Ez a rész a Területre alkalmazandó.
- (2) A Területen folytatott tevékenységeket e rész rendelkezései szabályozzák.
- (3) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett határvonalakat feltüntető tengerészeti térképeknek, illetve földrajzi koordináták jegyzékeinek a letétbe helyezését és közzétételét a VI. rész szabályozza.
- (4) Ez a cikk nem érinti a kontinentális talapzat külső határának a VI. részben szabályozott megállapítását, illetve a szemben lévő, vagy szomszédos parttal rendelkező államok elhatárolására vonatkozó egyezmények érvényét.

135. cikk

A felette fekvő vizek és a légtér jogállása

Sem a jelen rész, sem az ennek megfelelően nyújtott vagy gyakorolt jogok nem érintik a Területet felett fekvő vizek vagy az ezen vizek feletti légtér jogállását.

2. SZAKASZ

A TERÜLETET SZABÁLYOZÓ ELVEK

136. cikk

Az emberiség közös öröksége

A Terület és annak erőforrásai az emberiség közös örökségét képezik.

137. cikk

A Terület és erőforrásainak jogállása

- (1) Egyetlen állam sem igényelhet vagy gyakorolhat szuverenitást vagy szuverén jogokat a Terület vagy erőforrásai valamely része felett, sem valamely állam, illetve természetes vagy jogi személy nem sajátíthat ki abból valamely részt. Sem szuverenitásra vagy szuverén jogok gyakorlására vonatkozó ilyen igény vagy azok gyakorlása, sem az ilyen kisajátítás nem ismerhető el.
- (2) A Terület erőforrásai feletti minden jogot az emberiségre mint egészre ruháznak, amelynek nevében a Hatóság cselekszik. Ezen erőforrások nem idegeníthetők el. Mindemellett a Területről kifejtett ásványi erőforrásokat csak e résszel és a Hatóság előírásaival, rendelkezéseivel és eljárásával összhangban lehet elidegeníteni.
- (3) Egyetlen állam, illetve természetes vagy jogi személy sem igényelhet, szerezhethet vagy gyakorolhat jogokat a Területről kifejtett ásványokra vonatkozóan, kivéve e résszel összhangban. Ellenkező esetben egyetlen ilyen jog iránti igényt, jogszerzést vagy joggyakorlást sem ismernek el.

138. cikk

Az államok általános magatartása a Területtel kapcsolatban

Az államok Területtel kapcsolatos általános magatartása a béke fenntartása a biztonság és a nemzetközi együttműködés és

kölsönös egyetértés érdekében e rész rendelkezéseivel, az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányában megtestesített alapelvekkel, és a nemzetközi jog egyéb szabályaival összhangban áll.

139. cikk

A teljesítésért és az okozott károkért viselt felelősség

(1) A részes államok felelősége annak biztosítása, hogy a Területen folytatott tevékenységet – akár maguk a részes államok, akár állami vállalatok, akár a részes államok állampolgárságával bíró természetes vagy honosságával bíró jogi személyek vagy az ilyenek által ténylegesen ellenőrzött természetes vagy jogi személyek valósítják meg – ezzel a résszel összhangban folytassák. Ugyanilyen felelősség terheli a nemzetközi szervezeteket a Területen folytatott tevékenységüket illetően.

(2) A nemzetközi jog szabályai és a III. melléklet 22. cikkében foglalt rendelkezések sérelme nélkül a részes állam, illetve a nemzetközi szervezet e részben foglalt valamely kötelezettségének elmulasztása miatt bekövetkezett kár felelősséget von maga után; az együtt eljáró részes államok, illetve nemzetközi szervezetek egyetemlegesen felelnek. A részes állam ugyanakkor nem tartozik felelősséggel az ennek a résznek a megszegése következtében olyan személy által okozott kárért, amelyért a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján kezességet vállalt, amennyiben a 153. cikk (4) bekezdésével és a III. melléklet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban megtett minden szükséges és megfelelő intézkedést.

(3) Azok a részes államok, amelyek nemzetközi szervezetek tagjai, megtesznek minden megfelelő intézkedést e cikk a szervezet tekintetében történő alkalmazása érdekében.

140. cikk

Az emberiség haszna

(1) Amint e rész rendelkezései kifejezetten előírják, a Területen folytatott tevékenységeket az emberiség egészének hasznára kell végrehajtani, tekintet nélkül az államok földrajzi helyzetére, akár partiak, akár tengerparttal nem rendelkezők, de különösen mérlegelve a fejlődő államok szükségleteit, valamint azon népeket, melyek nem nyerték még el az Egyesült Nemzetek által elismert teljes függetlenséget, vagy más önkormányzati státust, összhangban a Közgyűlés 1514(XV) sz. határozatával és más vonatkozó közgyűlési határozatokkal.

(2) A Hatóság bármely megfelelő mechanizmuson keresztül gondoskodik a Területen folytatott tevékenységből származó pénzügyi és más gazdasági hasznok megkülönböztetésmentes alapon

történő méltányos megosztásáról, a 160. cikk (2) bekezdése f) pontjának i. alpontjával összhangban.

141. cikk

A Terület kizárólag békés célokra történő használata

A Terület minden, akár parti, akár tengerparttal nem rendelkező állam számára kizárólag békés célokra történő felhasználásra áll nyitva, megkülönböztetés és e rész más rendelkezéseinek sérelme nélkül.

142. cikk

A parti államok jogai és jogos érdekei

(1) A Területen folyó tevékenység, a nemzeti joghatóság határa között fekvő erőforrások tekintetében, azon bármely parti állam jogainak és jogos érdekeinek figyelembevételével valósul meg, melynek joghatósága kiterjed az erőforrás fekvése szerinti helyre.

(2) Az ilyen jogok és érdekek sérelmének elkerülése érdekében az érintett államok konzultációkat szerveznek, beleértve az előzetes értesítések rendszerét. Azokban az esetekben, amikor a Területen folyó tevékenység a nemzeti joghatóság alá tartozó erőforrások kiaknázását eredményezhetik, az érintett parti állam előzetes hozzájárulása szükséges.

(3) Sem e rész, sem az ez alapján biztosított és gyakorolt valamely jog nem érinti a parti államok azon jogait, hogy a XII. rész vonatkozó rendelkezéseivel összhangban megtegyenek olyan együttes lépéseket, melyek a partjaikat vagy más kapcsolódó érdekeiket fenyegető súlyos és közvetlen, szennyezésből, annak veszélyéből, vagy más, a Területen folyó tevékenység által okozott vagy annak eredményeként fellépő kockázatot jelentő jelenségből eredő veszély megelőzéséhez, enyhítéséhez, megszüntetéséhez szükségesek.

143. cikk

Tengeri tudományos kutatások

(1) A Területen tengeri tudományos kutatási tevékenység kizárólag békés célokból, az emberiség javára, a XIII. résszel összhangban folytatható.

(2) A Hatóság a Területre és annak erőforrásaira vonatkozóan tengeri tudományos kutatási tevékenységet folytathat és e célból szerződéseket köthet. A Hatóság támogatja és ösztönzi a Területen folyó tudományos kutatásokat, továbbá koordinálja és

terjeszti az ilyen kutatások és elemzések eredményeit, amint azok hozzáférhetővé válnak.

(3) A részes államok a Területen tengeri tudományos kutatást folytathatnak. A részes államok támogatják a tengeri tudományos kutatás terén történő nemzetközi együttműködést:

- a) nemzetközi programokban való részvétellel, a Területen a különböző államok és a Hatóság szakértői által folytatott tengeri tudományos kutatásokban való együttműködés ösztönzésével;
- b) a programoknak a Hatóság, vagy a körülményektől függően más nemzetközi szervezet útján történő kidolgozásának biztosításával a fejlődő államok és a technológiailag kevésbé fejlett államok javára annak az érdekében, hogy:
 - i. erősítsék azok tudományos kutatási potenciálját;
 - ii. kiképezzék azok és a Hatóság személyzetét a kutatás módszerek és a kutatási eredmények alkalmazása terén;
 - iii. elősegítsék képzett személyzetük foglalkoztatását a Területen végzett kutatásokban;
- c) a hozzáférhetővé vált kutatási eredmények és elemzések hatékony terjesztése, a Hatóságon, vagy a körülményektől függően más alkalmas nemzetközi csatornákon keresztül.

144. cikk

A technológia átadása

(1) A Hatóság ezen egyezményrel összhangban lépéseket tesz a következők érdekében:

- a) a Területen folyó tevékenységekkel kapcsolatos technológiák és tudományos ismeretek megszerzése;
- b) a fejlődő országok részére olyan technológia és tudományos ismeretek átadásának elősegítése és ösztönzése, amelyek az összes részes állam javát szolgálják.

(2) Ezen cél érdekében a Hatóság és a részes államok együttműködnek a Területen folyó tevékenységekkel kapcsolatos technológiai és tudományos ismeretek átadásának előmozdítása céljából, hogy a Vállalat és a részes államok ebből profitálhassanak. Kezdeményezik és ösztönzik különösen:

- a) a technológiák a Vállalat és a fejlődő államok részére történő átadásának programjait a Területen folyó tevékenységek tekintetében, beleértve többek között a Vállalat és a fejlődő államok megfelelő technológiákhoz történő hozzáférhetőségének megkönnyítését méltányos és ésszerű feltételekkel;

- b) intézkedéseket, melyek a Vállalat technológiáinak és a fejlődő államok hazai technológiáinak fejlesztésére irányulnak, különösen a Vállalat és a fejlődő államok szakembereinek a tengeri kutatás és technológiák területén történő képzésére irányuló lehetőségek megteremtésével, és a Területen folyó tevékenységben való teljes részvételük biztosításával.

145. cikk

A tengeri környezet védelme

Ezen egyezményrel összhangban a Területen folyó tevékenységek tekintetében meg kell hozni a szükséges intézkedéseket a tengeri környezetnek a Területen folytatott tevékenységek káros hatásaitól történő hatékony védelme érdekében. Ennek céljából a Hatóság megfelelő szabályokat, előírásokat és eljárásokat fogad el többek között:

- a) a megelőzés, a csökkentés és a szennyeződés és más, a part és a tengeri környezet ökológiai egyensúlyát befolyásoló veszélyek ellenőrzése érdekében, különös figyelmet fordítva a tengeri környezetre káros következményekkel járható tevékenységekre, mint a fúrás, kotrás, talajkitermelés, hulladéktávolítás, létesítmények, csővezetékek és a tevékenységhez kapcsolódó más berendezések építése, üzemeltetése, fenntartása és működtetése;
- b) a Terület természeti erőforrásainak megőrzése és védelme, a tengeri közeg flórájában és faunájában okozott kár megelőzése.

146. cikk

Az emberi élet védelme

A Területen folyó tevékenység tekintetében az emberi élet hatékony védelme érdekében megteszik a szükséges intézkedéseket. Ebből a célból a Hatóság megfelelő szabályokat, rendelkezéseket és eljárásokat fogad el, melyek kiegészítik a már létező, a vonatkozó egyezményekben foglalt nemzetközi jogot.

147. cikk

A Területen és a tengeri környezetben folyó tevékenységek összehangolása

(1) A Területen folyó tevékenységeket a tengeri környezetben folyó egyéb tevékenységek ésszerű figyelembevételével kell megvalósítani.

(2) A Területen folyó tevékenység céljára szolgáló létesítményeknek a következő feltételeknek kell megfelelniük:

- a) ezen létesítményeket az e részben foglaltaknak megfelelően és a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárásainak megtartásával szerelik össze, állítják fel és bontják le. Az ilyen

létesítmények összeszereléséről, felállításáról, lebontásáról megfelelő értesítést kell küldeni, a jelenlétükre figyelmeztető állandó jelzőeszközöket pedig működőképes állapotban kell tartani;

3. SZAKASZ

A TERÜLET FORRÁSAINAK HASZNOSÍTÁSA

b) ilyen létesítményeket nem lehet felállítani ott, ahol zavarnák a nemzetközi hajózás tekintetében jelentőség elismert tengeri útvonalak használatát, illetve az intenzív halászati tevékenység területein;

150. cikk

A Területen folyó tevékenységgel kapcsolatos politika

c) ezen létesítmények körül kellően kitűzött biztonsági övezeteket alakítanak ki, melyek alkalmasak mind a létesítmények, mind a hajózás biztonságának garantálására. A biztonsági övezet körvonalai és elhelyezkedése olyanok, hogy azok ne hozzanak létre olyan sávot, amely akadályozza a hajók számára az egyes tengeri övezeteknek nemzetközi tengeri útvonalakon való jogszerű megközelítését;

A Területen folyó tevékenységet, ahogyan arról e rész külön rendelkezik, úgy kell megvalósítani, hogy ösztönözze a világgazdaság egészséges fejlődését és a nemzetközi kereskedelem kiegyensúlyozott növekedését, valamint elősegítse minden ország – különösen a fejlődő államok – általános fejlődését szolgáló nemzetközi együttműködést, az alábbiak biztosításának céljából:

d) e létesítmények kizárólag békés célokra használhatók fel;

a) a Terület erőforrásainak feltárása;

e) a létesítményeket nem illeti meg a szigetek jogállása. Nincs saját parti tengerük, jelenlétük nem befolyásolja a parti tenger, a kizárólagos gazdasági övezet és a kontinentális talapat elhatárolását.

b) rendszeres, biztonságos, átgondolt gazdálkodás a Terület erőforrásaival, beleértve a Területen folyó tevékenység hatékony végzését, amelynek során – a források fenntartásának ésszerű alapelveivel összhangban – elkerüljük a szükségtelen veszteségeket;

(3) A tengeri környezetben egyéb tevékenység a Területen folyó tevékenységek ésszerű figyelembevételével folytatható.

c) ezen tevékenységben történő részvétel lehetőségének kiterjesztése különösen a 144. és 148. cikkel összhangban;

148. cikk

A fejlődő államok részvétele a Területen folyó tevékenységben

A fejlődő államok Területen folyó tevékenységben történő hatékony részvételét ösztönzik, amint ezt ez a rész külön biztosítja, különös tekintettel azon államok sajátos érdekeire és igényeire, amelyek tengeri kijárással nem rendelkeznek és földrajzilag hátrányos helyzetűek, beleértve a Területtől való távolságot és a megközelítési nehézségeket.

d) a Hatóság részesedése a bevételekből, a technológia átadása a Vállalatnak és a fejlődő államoknak ezen egyezményben foglaltak szerint;

e) a Területről származó ásványok növekvő elérhetősége, amennyire szükséges, más forrásokból származó ásványokkal együtt, hogy biztosítsák ezen ásványok kínálatát a fogyasztóknak;

f) igazságos és stabil árak előmozdítása, amelyek jövedelmezőek a termelőknek és igazságosak a fogyasztóknak, mind a Területről, mind a máshonnan származó ásványok kapcsán, és a kereslet és a kínálat hosszú távú egyensúlyának előmozdítása;

149. cikk

Régészeti és történelmi tárgyak

A Területen talált régészeti és történelmi természetű tárgyakat az emberiség, mint egész javára kell megőrizni és azokkal az emberiség, mint egész javára kell rendelkezni, különös tekintettel a származási ország, a kulturális származás szerinti ország, vagy a történelmi és archeológiai származás szerinti ország preferenciális jogaira.

g) a részes államok részvételi lehetőségeinek elősegítése, tekintet nélkül társadalmi, gazdasági berendezkedésükre vagy földrajzi helyzetükre, a Terület erőforrásainak fejlesztésében és a Területen folyó tevékenységek monopolizálásának megakadályozása;

h) a fejlődő országok védelme a gazdaságukat, illetve az export-bevételeiket érő olyan hátrányos hatásoktól, amelyek az érintett ásvány árának vagy exportvolumenének csökkenéséből erednek, amilyen mértékben ezt a csökkenést a Területen folytatott tevékenység okozza, amint erről a 151. cikk rendelkezik;

- i) a közös örökség fejlesztése az emberiség, mint egész javára;
- j) olyan piacrajutási feltételek a Terület erőforrásaiból kitermelt hasznos ásványok és az ezen ásványokból előállított nyersanyagok importja számára, amelyek nem lehetnek kedvezőbbek, mint a más forrásokból származó importra alkalmazott legkedvezőbb feltételek.

151. cikk

Termelési politikák

- (1) a) A 150. cikkben meghatározott célok sérelme nélkül és a 150. cikk h) pontjának alkalmazása céljából a Hatóságnak a meglévő fórumokon vagy adott esetben olyan új egyezségek, megállapodások útján, melyekben az összes érintett fél – köztük mind a termelők, mind a fogyasztók – részt vesznek, meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a Területről származó ásványkincsekből előállított áruk piaci növekedésének, hatékonyságának és stabilitásának elősegítése érdekében, olyan áron, mely a termelők számára előnyös és tisztességes a fogyasztókra nézve is. A részes államoknak ezen cél érdekében együtt kell működniük.
- b) A Hatóság jogosult részt venni bármely, a fenti árukkal foglalkozó konferencián, amelyen az összes érintett fél – mind a termelők, mind a fogyasztók – részt vesznek. Jogosult továbbá a részesévé válni az ilyen konferenciák által létrehozott egyezésnek vagy megállapodásnak. Amennyiben az ezen egyezségek vagy megállapodások által létrehozott szervezetben vesz részt a Hatóság, ez kizárólag a Területen folytatott termelés tekintetében és az adott szerv vonatkozó szabályaival összhangban történhet.
- c) A Hatóság az ebben a bekezdésben említett egyezésekből vagy megállapodásokból eredő kötelezettségeit oly módon teljesíti, amely biztosítja az érintett ásványok a Területen folytatott kitermelésének az egységes és megkülönböztetés nélküli végrehajtását. Mindezt a Hatóság a meglévő szerződések feltételeivel, valamint a Vállalat elfogadott munkaterveivel összhangban végzi.
- (2) a) A (3) bekezdésben meghatározott átmeneti időszak tartama alatt az elfogadott munkaterv alapján végzett iparszerű termelés csak abban az esetben kezdhető meg, amennyiben a termelő termelési engedélyért folyamodott a Hatósághoz, és azt a részére kiállították. Termelési engedélyért folyamodni, illetve azt kiadni csak az iparszerű termelés tervezett kezdete előtt legalább 5 évvel lehet, kivéve ha a Hatóság szabályai, előírásai és eljárási szabályai a projekttervezet természetére és ütemezésére tekintettel más időtartamot állapítanak meg.
- b) A termelési engedély iránti kérelemben meg kell határozni a jóváhagyott munkaterv alapján kitermelni szándékozott nikkel várható éves mennyiségét. A kérelemnek tartalmaznia kell egy ütemezést a termelő által az engedély megszerzését követően viselendő költségekről, amely ésszerű számítást tartalmaz ahhoz, hogy a termelő az iparszerű termelést a tervezett határidőre elkezdhesse.
- c) Az a) és b) pont alkalmazásában a Hatóság megfelelő teljesítési követelményeket állapít meg, összhangban a III. számú melléklet 17. cikkével.
- d) A Hatóság a termelési engedélyt a kérelemben foglalt termelési szintnek megfelelően állítja ki, kivéve ha e szintnek és a már engedélyezett szinteknek az összege a tervezett termelés átmeneti időszakba eső bármely évében meghaladja azt a nikkelkitermelési határértéket, amely a (4) bekezdés alapján számítva az engedélyezés évre vonatkozik.
- e) Amennyiben azt kiadják, a termelési engedély, valamint az elfogadott kérelem a jóváhagyott munkaterv részét képezi.
- f) Amennyiben a termelési engedély iránti kérelmet e bekezdés d) pontja alapján elutasítják, a termelő jogosult a Hatóságnál bármikor újból kérelmet előterjeszteni.
- (3) Az átmeneti időszak azon év január 1-je előtt öt évvel kezdődik, amelyben a jóváhagyott munkaterv szerinti legkorábbi iparszerű termelés kezdődne. Amennyiben a legkorábbi iparszerű termelés az eredetileg tervezett éven túli késedelmet szenved, az átmeneti időszak kezdetét, valamint az eredetileg kiszámított termelési határértéket megfelelően módosítani kell. Az átmeneti időszak 25 évig tart, vagy a 155. cikk szerinti felülvizsgálati konferencia zárásáig, vagy addig a napig, amikor az (1) bekezdés szerinti egyezségek vagy megállapodások hatályba nem lépnek, attól függően, hogy melyik következik be hamarabb. Az e cikk szerinti jogosultság az átmeneti időszak fennmaradó részére a Hatóságra száll vissza, amennyiben az egyezségek vagy megállapodások lejártak, vagy bármely okból hatályukat veszítették.
- (4) a) A termelési határérték az átmeneti időszak bármely évre a következők összege:
- i. a b) pont alapján az első iparszerű termelést közvetlenül megelőző évre és az átmeneti időszak kezdetét

közvetlenül megelőző évre kiszámított nikkelfogyasztási trend különbsége; és

- ii. a b) pont alapján a termelési engedély alkalmazásba vételének évére és az első iparszerű termelést közvetlenül megelőző évre kiszámított nikkelfogyasztási trend különbségének 60 %-a.

b) Az a) pont alkalmazásában:

- i. a nikkeltermelési határérték kiszámítására használt irányadó értékek azok az éves nikkelfogyasztási trendértékek, amelyeket a termelési engedély kiadásának évére számítottak ki. A trendet a legutóbbi 15 év tényleges nikkelfogyasztási adatai – amennyiben rendelkezésre állnak – logaritmusainak lineáris regressziója adja, ahol az idő a független változó. Ezt a trendet kell az eredeti trendnek tekinteni;
- ii. amennyiben az eredeti trend éves növekedési aránya nem éri el a 3 %-ot, akkor helyette az a) pont szerinti mennyiségek meghatározására szolgáló trend az a vonal, amely az eredeti trendvonalat az érintett 15 éves periódus első événél metszi és évente 3 %-kal növekszik; azzal a feltétellel, hogy az átmeneti időszak bármely évére megállapított termelési határérték semmilyen esetben sem lépheti túl az arra az évre megállapított eredeti trendérték és az átmeneti időszak kezdetét közvetlenül megelőző évre megállapított eredeti trendérték közötti különbséget.

(5) A Hatóság a (4) bekezdésben foglaltak szerint kiszámított, rendelkezésre álló termelési határértékből 38 000 tonna nikkelt a Vállalat részére kezdő termelésre fenntart.

- (6) a) A termelő bármely évben az ásványkitermelést a termelési engedélyben meghatározott mennyiséghez viszonyítva legfeljebb 8 %-kal vagy annál kevesebbel lépheti túl azzal a feltétellel, hogy a kitermelés összmenyisége nem haladhatja meg az engedélyben meghatározottat. Bármely 8–20 % közötti túllépés esetén, bármely évben, illetve bármely túllépés esetén az első, illetve a rákövetkező években, melyekben a túllépés két egymást követő évig tart, kötelező a

Hatósággal tárgyalást kezdeni, amely a kitermelőtől megkövetelheti a többletermelésre is kiterjedő kiegészítő termelési engedély beszerzését.

- b) Az ilyen kiegészítő termelési engedélyek iránti kérelmeket a Hatóság csak azt követően vizsgálja meg, miután valamennyi függőben levő, termelési engedélyt még nem kapott kitermelők által benyújtott kérelmekben döntést hoztak, és kellően tekintetbe vették az egyéb lehetséges kérelmezőket. A Hatóság szem előtt tartja azt az elvet, hogy az átmeneti időszak egyik évében se lépjenek túl a termelési határérték által meghatározott mértéket. Semmilyen munkaterv alapján nem engedélyezhető a nikkelt évi 46 500 metrikus tonnát meghaladó mértékű kitermelése.

(7) A további fémek – mint az azokból a fémtartalmú rögökből kinyerhető réz, kobalt és mangán, melyeket a termelési engedély alapján termelnek ki – kitermelési szintje nem haladhatja meg azokat a szinteket, amelyeket akkor értek volna el, ha a kitermelő ezekből a rögökből az e cikk szerinti legnagyobb nikkelmennyiséget termelte volna ki. Az e bekezdés végrehajtására vonatkozó normákat, szabályokat és eljárásokat a Hatóság a III. melléklet 17. cikkének megfelelően állapítja meg.

(8) A többoldalú kereskedelmi megállapodásokból eredő, a tisztességtelen gazdasági gyakorlattal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket alkalmazni kell a Területen található ásványkincsek feltárására és kitermelésére is. Az ilyen többoldalú kereskedelmi megállapodásokban részt vevő részes államok, az e rendelkezésekből eredő viták rendezése során ezen megállapodásoknak a viták rendezésére vonatkozó szabályait kell alkalmazniuk.

(9) A Hatóság a fémtartalmú rögökből kinyerhető hasznos ásványokon kívül korlátozhatja a Körzetből kitermelt más ásványok kitermelési szintjét is a 161. cikk 8. bekezdésének rendelkezéseivel összhangban álló feltételek és eljárások megállapításával.

(10) A Tanácsnak a Gazdasági Tervező Bizottság javaslatára alapított ajánlására a Közgyűlésnek kompenzációs rendszert alakít ki vagy más intézkedést hoz, beleértve a szakosított intézményekkel vagy más nemzetközi szervezetekkel való együttműködést, annak céljából, hogy támogassák azokat a fejlődő országokat, melyek exportbevételeit vagy gazdaságát rendkívül hátrányosan érintette az adott ásványkincs árának, vagy exportmennyiségének csökkentése abban a mértékben, amelyet a Területen folyó tevékenység okozott. A Hatóság – kérelemre – nehézségeik minimálisra csökkentése és gazdaságuk rendezéséhez történő segítségnyújtás érdekében kezdeményezi azoknak az államoknak a problémáinak tanulmányozását, amelyek valószínűleg leginkább károsodhatnak.

152. cikk

A Hatóság feladat- és hatáskörének gyakorlása

(1) A Hatóság hatás- és feladatkörének megvalósítása során kerüli a megkülönböztetést, többek között a Területen folytatott tevékenység lehetőségének biztosításánál.

(2) Mindazonáltal a fejlődő országok tekintetében, különösen azok között a tengerparttal nem rendelkezők, illetve földrajzilag hátrányos helyzetűek tekintetében, az e rész rendelkezései szerint kifejezetten előírt különleges bánásmód megengedett.

153. cikk

A kutatás és kiaknázás rendszere

(1) A Területen folytatott tevékenységeket a Hatóság szervezi meg, végzi el és ellenőrzi az emberiség mint egész nevében, az e cikkel, valamint e rész más vonatkozó rendelkezéseivel és a vonatkozó mellékletekkel, továbbá a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival összhangban.

(2) A Területen folytatott tevékenységeket a (3) bekezdésben előírtak szerint végzi el:

a) a Vállalat; és

b) a Hatósággal társulva a részes államok vagy az állami vállalatok, illetve a részes államok állampolgárságával rendelkező természetes vagy honosságával bíró jogi személyek vagy az ilyenek által ténylegesen ellenőrzött természetes vagy jogi személyek, ha ilyen államok vagy az előbb említettek valamely olyan csoportja támogatja, mely eleget tesz az e részben és a III. mellékletben foglalt követelményeknek.

(3) A Területen folytatott tevékenységet egy, a III. melléklettel összhangban kidolgozott és a jogi és technikai Bizottság felülvizsgálata után a Tanács által jóváhagyott szabályszerű írásbeli munkatervvel összhangban végzik. Abban az esetben, ha a Területen folytatott, a Hatóság által engedélyezett tevékenységeket a (2) bekezdés b) pontjában említettek végzik, a munkaterv a III. melléklet 3. cikkével összhangban szerződés formáját ölti. Az ilyen szerződés szabályozhatja a III. melléklet 11. cikkével összhangban álló közös megállapodásokat.

(4) A Hatóság a Területen folytatott tevékenység felett olyan ellenőrzést gyakorol, mely az e rész erre vonatkozó rendelkezései és az ehhez kapcsolódó mellékletek, továbbá a Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai, valamint a (3) bekezdéssel összhangban jóváhagyott munkaterv teljesítésének biztosítása céljából szükséges. A részes államok minden szükséges intézkedés megtételével támogatják a Hatóságot, hogy biztosítsák az ilyen teljesítést a 139. cikkel összhangban.

(5) A Hatóságnak joga van bármikor, bármely e részben szabályozott intézkedést megtenni, hogy biztosítsa rendelkezéseinek és ezek, vagy bármely szerződés által a részére átruházott ellenőrzési és szabályozási feladatkör ellátásának teljesítését. A Hatóságnak joga van a Területen folytatott tevékenységekkel kapcsolatban használt minden létesítményt megvizsgálni a Területen.

(6) A (3) bekezdés szerinti szerződés a használat oltalmáról gondoskodik. Következésképpen a szerződést nem vizsgálják felül, nem függesztik fel és nem szüntetik meg, kivéve ha az a III. melléklet 18. és 19. cikkével összhangban történik.

154. cikk

Időszakos felülvizsgálat

Az ezen egyezmény hatálybalépésétől számított minden ötödik évben a Közgyűlés elvégzi a Területnek az ezen egyezményben alapított nemzetközi jogi rendszere gyakorlati működési módjának általános és módszeres felülvizsgálatát. Ezen felülvizsgálat fényében a Közgyűlés, az e rész, valamint a hozzá kapcsolódó melléklet rendelkezéseivel és eljárásaival összhangban intézkedéseket hozhat, vagy javasolhatja, hogy más szervek hozzanak olyan intézkedéseket, melyek a jogi rendszer működésének javítására vezetnek.

155. cikk

A Felülvizsgálati Konferencia

(1) Annak az évnek a január 1-jei napjától számított 15 év elteltével, melyben a legkorábbi iparszerű termelés a jóváhagyott munkaterv szerint megkezdődik, a Közgyűlés konferenciát hív össze annak érdekében, hogy felülvizsgálják az e rész és a vonatkozó melléklet rendelkezéseit, melyek a Terület forrásai kutatásának és kiaknázásának rendszerére vonatkoznak. A Felülvizsgálati Konferencia az eltelt időszak tapasztalatainak tükrében a következőket vizsgálja részletesen:

a) e rész azon rendelkezései, amelyek a Terület forrásainak kutatását és kiaknázását szabályozzák, minden tekintetben elérték-e céljaikat, beleértve azt, hogy vajon hasznára váltak-e az emberiségnek, mint egésznek;

b) a 15 éves időszakban a fenntartott területeken a kiaknázás hatékony és kiegyensúlyozott volt-e összehasonlítva a fenn nem tartott területekkel;

c) a Területnek és forrásainak hasznosítása és használata oly módon történt-e, hogy az elősegítette a világgazdaság egészséges fejlődését és a nemzetközi kereskedelem kiegyensúlyozott növekedését;

- d) elejét vették-e a Területen folyó tevékenységek monopolizálásának;
- e) teljesültek-e a 150. és 151. cikkekben meghatározott politikák;
- f) ez a rendszer eredményezte-e a Területen folytatott tevékenységből származó előnyök méltányos megosztását, különös tekintettel a fejlődő államok érdekeire és szükségleteire.

(2) A Felülvizsgálati Konferenciának biztosítania kell az emberiség közös öröksége elvének, a Terület forrásainak az összes ország, de különösen a fejlődő országok javára történő méltányos kiaknázására irányuló nemzetközi jogi rendszernek és a Területen folytatott tevékenységeket szervező, irányító és ellenőrző Hatóságnak a fenntartását. Biztosítania kell továbbá az e részben megállapított alapelvek fenntartását a Terület vagy annak bármely része feletti szuverenitás megszerzésére vagy gyakorlására vonatkozó igények kizárására, az államoknak a Területtel kapcsolatos jogaira és általános magatartására, továbbá azok részvételére a Területen az ezzel az Egyezményvel összhangban folytatott tevékenységekre, a Területen folytatott tevékenység monopolizálásának megelőzésére, a Terület kizárólag békés célokra való felhasználására, a Területen folytatott tevékenység gazdasági szempontjaira, a tengeri tudományos kutatásra, a technológia átadására, a tengeri környezet védelmére, az emberi élet védelmére, a parti államok jogaira, a Terület feletti vizek és az e vizek feletti légtér jogállására és a Területen folyó tevékenységnek és a tengeri környezetben folytatott egyéb tevékenységek összehangolására vonatkozóan.

(3) A Felülvizsgálati Konferencia döntéshozatali eljárása megegyezik az Egyesült Nemzetek Szervezete III. Tengerjogi Konferenciáján alkalmazott döntéshozatali eljárással. A Konferenciának minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy bármilyen módosításra irányuló megállapodást konszenzussal fogadjanak el, és addig ne kerüljön sor szavazásra, amíg ki nem merítették a konszenzusra irányuló összes lehetőséget.

(4) Amennyiben 5 évvel a Felülvizsgálati Konferencia megnyitása után nem jön létre megállapodás a Terület forrásainak kutatására és kiaknázására, a részes államok háromnegyedes többségével a Konferencia az ezt követő 12 hónap alatt elfogadhat és megerősítésre, illetve csatlakozásra a részes államok elé terjeszthet az általa szükségesnek és megfelelőnek vélt, a rendszerre vonatkozó módosításokat. Ezek a módosítások a részes államok mindegyikére nézve 12 hónappal azután lép hatályba, hogy a részes államok háromnegyede megerősítő, illetve csatlakozási okiratait letétbe helyezték.

(5) A Felülvizsgálati Konferencia által az e cikk szerint elfogadott módosítások nem érintik a már meglévő szerződések alapján szerzett jogokat.

4. SZAKASZ

A HATÓSÁG

A) alszakasz

Általános rendelkezések

156. cikk

A Hatóság megalapítása

- (1) Ezennel létrejön a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság, amely e részrel összhangban fog működni.
- (2) Minden részes állam a Hatóságnak *ipso facto* tagja.
- (3) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Harmadik Tengerjogi Konferenciájára kiküldött azon megfigyelőknek, akik a záróokmányt aláírták, és akikre nincs utalás a 305. cikk (1) bekezdésének c), d), e) vagy f) pontjában, joguk van megfigyelőként részt venni a Hatóságban, annak szabályaival, előírásával, és eljárásával összhangban.
- (4) A Hatóság székhelye Jamaica.
- (5) A Hatóság olyan regionális központokat vagy hivatalokat alapíthat, amelyeket feladatköre ellátásához szükségesnek tart.

157. cikk

A Hatóság jellege és alapelvei

- (1) A Hatóság az a szervezet, amelyen keresztül a részes államok a Területen folytatott tevékenységeket e rész rendelkezéseinek megfelelően szervezik és ellenőrzik, különös tekintettel a Terület forrásainak igazgatására.
- (2) A Hatóság azzal a hatás- és feladatkörrel rendelkezik, amelyet ez az egyezmény kifejezetten ráruházott. A Hatóság továbbá ezen Egyezményvel összhangban a Területen folyó tevékenységekhez kapcsolódó feladat- és hatáskörének gyakorlásából folyó, illetve ahhoz szükséges járulékos hatáskörrel rendelkezik.
- (3) A Hatóság valamennyi tagja szuverén egyenlőségének az elvén alapul.
- (4) A Hatóság valamennyi tagja köteles az általa az e részben foglalt rendelkezések alapján elvállalt kötelezettségeit jóhiszeműen teljesíteni annak érdekében, hogy valamennyi tag számára biztosítottak legyenek a tagságból eredő jogok és előnyök.

158. cikk

A Hatóság szervei

(1) A Hatóság fő szerveiként ezennel létrejön a Közgyűlés, a Tanács és a Titkárság.

(2) Ezennel létrejön a Vállalat, az a szerv, melyen keresztül a Hatóság megvalósítja a 170. cikk (1) bekezdésében foglalt feladatokat.

(3) E résszel összhangban esetlegesen szükséges kiegészítő szervek alapíthatók.

(4) A Hatóság és a Vállalat minden fő szerve felelős a ráruházott hatáskörök, feladatok ellátásáért. E hatáskörök és az ilyen feladatok ellátása során mindegyik szerv kerül minden olyan cselekedet, amely egy másik szervre ruházott különleges hatáskörök és feladatok ellátását csorbítja vagy akadályozza.

B) alszakasz

A Közgyűlés

159. cikk

Összetétel, ügyrend és szavazás

(1) A Közgyűlés a Hatóság valamennyi tagjából áll. Minden egyes tag a Közgyűlésben egy képviselővel rendelkezik, akit helyettesek és tanácsadók kísérhetnek.

(2) A Közgyűlés rendszeres évenkénti ülészekokon gyűlik össze, illetve olyan rendkívüli ülészekokon, amelyet maga a Közgyűlés határoz el, vagy a Tanács, illetve a Hatóság tagjai többségének kérése alapján a főtitkár hív össze.

(3) Az ülészekokat a Hatóság székhelyén tartják, amennyiben a Közgyűlés másként nem dönt.

(4) A Közgyűlés ügyrendjét maga fogadja el. A rendes ülészek kezdetén elnököt és – szükség szerint – tisztségviselőket választ. Az elnök és a tisztségviselők a következő évi rendes ülészig maradnak hivatalban, amikor is új elnököt és tisztségviselőket választanak.

(5) A Közgyűlés határozatképes, amennyiben tagjainak többsége jelen van

(6) A Közgyűlés minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

(7) Ügyrendi kérdésben való döntéshozatal, beleértve a Közgyűlés rendkívüli ülészekának összehívását, a jelen lévő tagok szavazattöbbségével történik.

(8) Érdemi kérdésben való döntéshozatalhoz a jelen lévő tagok kétharmados szavazattöbbsége szükséges, azzal, hogy ennek a többségnek magában kell foglalnia az ülészekon részt vevő tagok többségét. Amennyiben kérdéses, hogy egy kérdés érdemi vagy sem, az ilyen kérdést mindaddig érdemi kérdésnek kell tekinteni, amíg a Közgyűlés erről az érdemi kérdésre irányadó többséggel másképpen nem dönt.

(9) Amennyiben az érdemi kérdést először bocsátják szavazásra, az elnök legfeljebb 5 naptári napra elhalaszthatja, illetve, ha a Közgyűlés tagjainak legalább egyötöde kéri, köteles elhalasztani a kérdésről történő szavazást. Ezt a szabályt minden kérdésre csak egyszer lehet alkalmazni, és nem alkalmazható abból a célból, hogy a kérdést az ülészek utáni időszakra halasszák.

(10) A Közgyűlés a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság Tengerfenék Vitarendezési Tanácsától konzultatív állásfoglalást kérhet bármely a Közgyűlés elé terjesztett javaslatnak az ezzel az Egyezményrel való összeegyeztethetősége tárgyában az elnökhöz a Hatóság tagjainak legalább egynegyede által intézett írásbeli kérelemmel, és egyidejűleg a konzultatív állásfoglalás megadásáig felfüggesztheti a kérdésről történő szavazást. Amennyiben a konzultatív állásfoglalás nem érkezik meg annak az ülészek utolsó hete előtt, amelyen azt kérték, a Közgyűlés dönt arról, hogy mikor ül össze az elhalasztott javaslat szavazására.

160. cikk

Feladat- és hatáskör

(1) A Közgyűlés, mint a Hatóságnak az összes tagból álló kizárólagos szerve, a Hatóság legfőbb szerve, melynek a többi fő szerv beszámolni köteles, amint azt ezen egyezmény eldírja. A Közgyűlés – az egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban – bármely, a Hatóság hatáskörébe tartozó kérdésben vagy ügyben általános politikai irányvonalat állapíthat meg.

(2) A Közgyűlés hatás- és feladatkörébe tartozik továbbá:

a) a Tanács tagjainak megválasztása a 161. cikk szerint;

b) a főtitkár megválasztása a Tanács által előterjesztett jelöltek közül;

- c) a Vállalat igazgatósága tagjainak, valamint a Vállalat főigazgatójának megválasztása a Tanács ajánlása alapján;
- d) feladatai végrehajtása érdekében szükséges kisegítő szervek létrehozása az e részben foglaltak szerint. E szervek összetételében kellően figyelembe kell venni a méltányos földrajzi elosztás és a különleges érdekek elvét, valamint azt, hogy a speciális technikai kérdésekben eljáró szervek tagjai kellő szakértelemmel és jártassággal rendelkezzenek;
- e) az ENSZ rendes költségvetéséhez való hozzájárulás alapján egyeztetett kivétési arány szerint a tagok a Hatóság igazgatási költségvetéséhez való hozzájárulásának megállapítása mindaddig, amíg a Hatóság más forrásokból elegendő bevételhez nem jut, hogy igazgatási kiadásait fedezni tudja;
- f) i. a Tanács ajánlása alapján a Területen folyó tevékenységből származó pénzügyi és más gazdasági hasznok méltányos felosztására, valamint a 82. cikk szerinti fizetési kötelezettségekre és hozzájárulásokra vonatkozó szabályok, rendelkezések és eljárási szabályok megvizsgálása és elfogadása, különös figyelemmel a fejlődő országok és a teljes függetlenségüket, vagy más önkormányzati státust még el nem nyert népek érdekeire és szükségleteire. Ha a Közgyűlés nem fogadja el a Tanács ajánlásait, visszaküldi azokat a Tanácsnak, hogy a Tanács a Közgyűlés által megfogalmazott álláspont fényében újrazigálja az ajánlásokat;
- ii. a Hatóságra vonatkozó szabályok, előírások és eljárási szabályok, továbbá azok olyan módosításainak megvizsgálása és elfogadása, melyeket a Tanács ideiglenesen fogadott el a 162. cikk (2) bekezdése o) pontjának ii. alpontja alapján. Ezek a szabályok, előírások és eljárási szabályok vonatkoznak a Területen történő kutatásra, feltárára és kiaknázásra, a Hatóság pénzügyi irányítására és belső igazgatására, valamint a Vállalat igazgatóságának ajánlására források átcsoportosítására a Vállalattól a Hatósághoz;
- g) az ezen Egyezményvel és a Hatóság szabályaival, rendelkezéseivel és eljárási szabályaival összhangban döntés a Területen folyó tevékenységből származó pénzügyi és más gazdasági haszon méltányos felosztásáról;
- h) a Hatóság éves költségvetése a Tanács által előterjesztett tervezetnek megvizsgálása és jóváhagyása;
- i) a Tanács és a Vállalat időszaki beszámolóit, valamint a Tanácstól vagy a Hatóság bármely szervétől kért speciális jelentések megvizsgálása;
- j) tanulmányok kezdeményezése és ajánlások készítése a Területen folyó tevékenységgel kapcsolatos nemzetközi együttműködés elősegítése céljából, továbbá a nemzetközi jog e területet érintő progresszív fejlődésének és kodifikációjának elősegítése;
- k) az olyan általános természetű problémák megvizsgálása, amelyek a Területen folytatott tevékenységek következtében, különösen a fejlődő országokkal kapcsolatosan merülnek fel, valamint olyan problémák megvizsgálása, melyek a Területen folytatott tevékenységek következtében az államoknál földrajzi fekvésük miatt merülnek fel, különösen a tengerparttal nem rendelkező államok és a földrajzilag hátrányos fekvésű államok esetében;
- l) a Tanács ajánlása, valamint a gazdasági tervező bizottság tanácsa alapján a 151. cikk (10) bekezdése szerinti kompenzációs rendszer vagy más gazdasági kiegyenlítő támogatási intézkedések megállapítása;
- m) a tagságból eredő jogok és kiváltságok gyakorlásának felfüggesztése a 185. cikk szerint;
- n) bármilyen, a Hatóság hatáskörébe tartozó kérdés vagy ügy megvizsgálása, valamint döntés arról, hogy összhangban a Hatóság szervei közötti feladat- és hatáskörmegosztással mely szerv járjon el olyan ügyben, amely nincs egy adott szerv hatáskörébe utalva.

C) alszakasz

A Tanács

161. cikk

Összetétel, eljárás és szavazás

(1) A Tanács a Hatóság 36 tagjából áll, akiket a Közgyűlés választ a következő sorrendben:

- a) négy tagot azok közül a részes államok közül, amelyek az elmúlt 5 év alatt, amennyiben a statisztikai adatok rendelkezésre állnak, a Területről származó ásványosztályokból előállított áruk összes világszintű fogyasztásának több mint 2 %-át adták, vagy a világimport több mint nettó 2 %-át importálták. Bármely esetben egy államot a kelet-európai (szocialista) régióból, valamint a legnagyobb fogyasztót;
- b) négy tagot a Területen folyó tevékenység előkészítésében, vagy irányításában közvetlenül, vagy állampolgáraik által a legnagyobb befektetéssel rendelkező nyolc részes állam közül, beleértve legalább egy államot a kelet-európai (szocialista) régióból;

- c) négy tagot azon részes államok közül, amelyek a joghatóságuk alá tartozó körzetek termelése alapján a Területről származó ásványosztályok tekintetében a legnagyobb nettó exportörnek minősülnek, beleértve legalább két fejlődő országot, amelyek gazdaságára lényeges kihatással van ezen ásványok exportja;
- d) hat tagot azok közül a fejlődő államok közül, amelyek különleges érdeket képviselnek. A képviselt különleges érdekek a következők: a nagy népességgel rendelkező államok, a tengerparttal nem rendelkező vagy földrajzilag hátrányos fekvésű államok, államok, melyek a Területről származó ásványosztályok legnagyobb importőrei, vagy ezeknek potenciális termelői, valamint a legkevésbé fejlett államok;
- e) 18 tagot a Tanács egészére nézve az egyenlő földrajzi eloszlás elvének biztosításával, feltéve hogy mindegyik földrajzi régióból legalább 1 tagot megválasztanak e pont alapján. Ezen rendelkezés alkalmazásában a földrajzi régiók: Afrika, Ázsia, Kelet-Európa (szocialista), Latin-Amerika, Nyugat-Európa és egyéb.
- (2) A Tanács tagjainak megválasztásakor a Tanácsnak, összhangban az (1) bekezdéssel, biztosítania kell, hogy:
- a) a tengerparttal nem rendelkező vagy földrajzilag hátrányos fekvésű államok oly mértékben legyenek képviselve, amely ésszerűen aránylik a Közgyűlésben való képviselőséghez;
- b) a parti államok, közülük különösen a fejlődő államok, melyek nem felelnek meg az (1) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjának, oly mértékben legyenek képviselve, amely ésszerűen aránylik a Közgyűlésben való képviselőséghez;
- c) a részes államok mindegyik csoportját, amelyet a Tanácsban képviselni kell, a csoport által adott esetben kijelölt tagok képviseljének.
- (3) A választásokat a Közgyűlés rendes ülészakán rendezik. A Tanács tagjait 4 évre választják. Azonban az első választáson az (1) bekezdésben meghatározott csoportok tagjainak felének megbízatása csak 2 évig tart.
- (4) A Tanács tagjai újraválaszthatók, de megfelelően figyelembe kell venni a tagság rotációjának kívánatosságát.
- (5) A Tanács a Hatóság székhelyén működik, és a Hatóság ügyei által megkívánt gyakorlatossággal ülésezik de évente legalább háromszor.
- (6) A Tanács határozatképes, amennyiben tagjainak többsége jelen van.
- (7) A Tanács minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.
- (8) a) Ügyrendi kérdésekben a jelen levő tagok többségének szavazatával lehet dönteni.
- b) A 162. cikk 2. bekezdésének f)–i), n), p), v) pontjai, valamint a 191. cikk alapján felmerült érdemi kérdésekben a jelen levő és a szavazásban részt vevő tagok kétharmados többségével lehet dönteni, azzal, hogy ennek a többségnek magába kell foglalnia a Tanács tagjainak többségét.
- c) A jelen levő és a szavazásban részt vevő tagok háromnegyedes többségével lehet dönteni a következő rendelkezésekkel összefüggésben felmerült érdemi kérdésekben azzal, hogy ennek a többségnek magában kell foglalnia a Tanács tagjainak többségét: 162. cikk (1) bekezdése, a 162. cikk (2) bekezdésének a)–e), l), q)–t) pontjai; a 162. cikk (2) bekezdésének u) pontja az egyezmény a vállalkozó, illetve a támogató által történő megsértése esetén; a 162. cikk (2) bekezdésének w) pontja azzal a feltétellel, hogy az e pont alapján hozott rendelkezések legfeljebb 30 napig kötelezőek, kivéve, ha e bekezdés d) pontja szerint hozott döntés megerősíti azokat; a 162. cikk (2) bekezdésének x)–z) pontjai; a 163. cikk (2) bekezdése; a 174. cikk (3) bekezdése, valamint a IV. melléklet 11. cikke.
- d) A 162. cikk (2) bekezdésének m) és o) pontjai, valamint a XI. rész módosításai elfogadásával kapcsolatosan felmerült érdemi kérdésekben konszenzussal kell dönteni.
- e) Az e bekezdés d), f) és g) pontjai alkalmazásában a konszenzus bármely kifejezett kifogás hiányát jelenti. A javaslatnak a Tanácshoz történt benyújtását követő 14 napon belül a Tanács elnöke tisztázza, hogy érkezett-e kifejezett kifogás a javaslat elfogadása ellen. Amennyiben igen, úgy az elnök a Tanács tagjaiból 3 napon belül megalakít és összehív egy legfeljebb 9 tagú egyeztető bizottságot, amelynek feladata a Tanács elnökének a vezetésével a különböző álláspontokat összeegyeztetni egy konszenzussal elfogadható javaslat létrehozása céljából. A bizottságnak gyorsan és eredményesen kell működnie és megalakítását követő 14 napon belül a Tanácsnak jelentést kell tennie. Amennyiben a bizottság nem tud konszenzussal elfogadható javaslatot tenni, meg kell jelölnie a jelentésében azokat az okokat, amelyek alapján a javaslatot ellenzik.
- f) Azokban az előzőekben fel nem sorolt kérdésekben, amelyekben a Tanács a Hatóság szabályai, előírásai és eljárási szabályai vagy más alapján dönteni jogosult, e bekezdés a

szabályokban, előírásokban és eljárási szabályokban meghatározott pontjainak megfelelően köteles eljárni, illetve, ha nincsenek ilyen pontok meghatározva, akkor a Tanács által – amennyiben ez lehetséges – előre és konszenzussal megjelölt pontoknak megfelelően.

- g) Amennyiben egy adott kérdésnél problémaként felmerül, hogy az az a), b), c) vagy d) pont hatálya alá tartozik-e, akkor úgy kell tekinteni, mintha a kérdés azon pont hatálya alá tartozna, amely a körülményektől függően magasabb vagy a legmagasabb szavazati arányt, vagy konszenzust ír elő, kivéve ha a Tanács az említett szavazati aránnyal vagy konszenzussal másként határoz.

(9) A Tanács állapítja meg azokat az eljárási szabályokat, amelyek szerint a Hatóság Tanácsban képviselttel nem rendelkező tagja képviselőt küldhet a Tanács ülésére, amennyiben ezt ilyen tag kéri, vagy ha a tárgyalt kérdés a tagot különösen érinti. Az ilyen képviselő a vitában részt vehet, de szavazati joggal nem rendelkezik.

162. cikk

Feladat- és hatáskör

(1) A Tanács a Hatóság végrehajtó szerve. A Tanács jogosult megállapítani – összhangban ezen Egyezményvel és a Közgyűlés által meghatározott alapelvekkel – azokat a konkrét elveket, melyek szerint a Hatóság a hatáskörébe tartozó kérdésekben és ügyekben eljárni köteles.

(2) Ezen túlmenően a Tanács:

- a) felügyeli és összehangolja az e rész rendelkezéseinek végrehajtását a Hatóság hatáskörébe tartozó valamennyi kérdés és ügy kapcsán, valamint felhívja a Hatóság figyelmét ezen egyezmény megsértésének eseteire;
- b) javasolja a Közgyűlésnek a jelöltek listáját a főtitkár választására;
- c) a Közgyűlésnek jelölteket ajánl a Vállalat igazgatóságának, valamint a Vállalat főigazgatójának választására;
- d) e részben meghatározott feladatai gyakorlásához szükséges kiegészítő szerveket alapíthat, kellő figyelemmel a gazdaságosságra és hatékonyságra. A kiegészítő szervek összetételénél az adott szerv által intézett ügyekben képesítéssel rendelkező és a vonatkozó technikai kérdésekben jártas tagokra vonatkozó

igényen van a hangsúly azzal, hogy kellő figyelembe kell venni a méltányos földrajzi elosztás és a különleges érdekek elvét;

- e) elfogadja ügyrendjét, beleértve elnöke megválasztásának módját;
- f) a Hatóság nevében és hatáskörében, a Közgyűlés jóváhagyásával megállapodásokat köthet az ENSZ-szel vagy más nemzetközi szervezetekkel;
- g) áttekinti a Vállalat jelentéseit és ajánlásaival együtt továbbítja a Közgyűlésnek;
- h) éves, valamint a Közgyűlés igénye szerint különleges jelentést tesz a Közgyűlésnek;
- i) a 170. cikk rendelkezései szerint irányelveket ad a Vállalat részére;
- j) a III. melléklet 6. cikke értelmében jóváhagyja a munkatervet. A Tanács a jogi és technikai bizottság részéről való benyújtástól számított 60 napon belül határoz az ülésszakán minden munkaterről a következő eljárás szerint:
 - i. amennyiben a Bizottság a munkatervet jóváhagyásra javasolja, azt a Tanács által jóváhagyottnak kell tekinteni, amennyiben 14 napon belül egyik tagja sem nyújtott be írásban kifejezett kifogást hivatkozással a III. melléklet 6. cikkében foglalt követelmények megsértésére. Kifogás esetén a 161. cikk (8) bekezdésének e) pontjában foglalt egyeztető eljárás kerül alkalmazásra. Amennyiben az egyeztetési eljárás végén is fenntartják a kifogást, a munkatervet a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve ha azt a Tanács elutasítja olyan tagjai közti konszenzussal, akik közt nem szerepel a javaslat beterjesztésében részt vevő vagy a javaslat beterjesztéséhez támogatást nyújtó állam vagy államok;
 - ii. amennyiben a Bizottság azt javasolja, hogy a munkatervet ne hagyják jóvá, vagy nem tesz javaslatot, a Tanács elfogadhatja a munkatervet a jelen levő tagok háromnegyedes többségével, azzal, hogy ennek a többségnek magában kell foglalnia az ülésszakon részt vevő tagok többségét;
- k) elfogadja a Vállalat által a IV. melléklet 12. cikkében foglaltak szerint előterjesztett munkatervet, alkalmazva – a megfelelő módosításokkal – a j) pontban szabályozott eljárást;
- l) gyakorolja az ellenőrzést a Területen folyó tevékenységek felett a 153. cikk (4) bekezdése, valamint a Hatóság szabályai, előírásai és eljárási szabályai szerint;

- m) a gazdasági tervező bizottság ajánlása alapján, a 150. cikk h) pontja rendelkezéseivel összhangban megteszi a szükséges és megfelelő intézkedéseket az ott meghatározott hátrányos gazdasági hatások elleni védelem tárgyában;
- n) ajánlásokat terjeszt a Közgyűlés elé a gazdasági tervező bizottság javaslatai alapján kompenzációs rendszerre vagy más gazdasági kiegyenlítő támogatási intézkedésekre vonatkozóan a 151. cikk 10. bekezdése szerint;
- o) i. javaslatot tesz a Közgyűlésnek a Területen folyó tevékenységből származó pénzügyi és más gazdasági hasznok méltányos felosztására, valamint a 82. cikk szerinti fizetési kötelezettségekre és hozzájárulásokra vonatkozó szabályokra, előírásokra és eljárási szabályokra, különös figyelemmel a fejlődő országok és a teljes függetlenségüket, vagy más önkormányzati státust még el nem nyert népek érdekeire és szükségleteire;
- ii. elfogadja és a Közgyűlés jóváhagyásáig ideiglenesen alkalmazza a Hatóság szabályait, előírásait és eljárási szabályait, bármely módosítást, figyelembe véve a jogi és technikai bizottság vagy más érintett alárendelt szerv ajánlásait. Ezek a szabályok, előírások és eljárási szabályok a Területen folyó kutatáshoz, feltáráshoz és kiaknázáshoz, valamint a Hatóság pénzügyi irányításához és belső igazgatásához kapcsolódnak. A fémtartalmú rögök feltárására és kitermelésére vonatkozó szabályok, rendelkezések és eljárási szabályok elfogadása előnyt élvez. Ezen ásványokon túlmenően az egyéb források feltárására és kiaknázására vonatkozó szabályokat, előírásokat és eljárási szabályokat a Hatósághoz annak bármely tagja által benyújtott – erre irányuló – kérelemről számított 3 éven belül kell meghozni. Valamennyi szabály, előírás és eljárási szabály ideiglenes alapon addig marad hatályban, amíg a Közgyűlés azt vagy elfogadja, vagy a Tanács a Közgyűlés által kifejezett bármely nézet tükrében nem módosítja azt;
- p) vizsgálja a Hatóság által vagy részére e rész szerinti tevékenységek alapján teljesített kifizetéseket;
- q) választ a termelési engedélyek kérelmezői között, amennyiben a III. melléklet 7. cikke ezt előírja;
- r) a Közgyűlésnek elfogadásra előterjeszti a Hatóság éves költségvetésének tervezetét;
- s) ajánlásokat tesz a Közgyűlésnek a követendő elvekről a Hatóság hatáskörébe tartozó bármely kérdésben és ügyben;
- t) a tagsághoz fűződő jogok és kiváltságok gyakorlása a 185. cikk szerinti felfüggesztésének kapcsán ajánlásokat tesz a Közgyűlésnek;
- u) a Hatóság nevében keresetet indít a Tengerfenék Vitarendezési Tanács előtt ezen egyezmény megsértésével kapcsolatos ügyekben;
- v) értesíti a Közgyűlést a Tengerfenék Vitarendezési Tanács döntéséről az u) pont alapján kezdeményezett eljárásban, valamint javaslatot tesz az általa szükségesnek tartott intézkedések megtételére;
- w) rendkívüli körülmények esetén rendelkezéseket ad ki, köztük a tevékenység felfüggesztéséről vagy műveletek korrigálásáról szóló rendelkezéseket annak érdekében, hogy a Területen folyó tevékenységből esetlegesen származó súlyos kártól a tengeri környezetet megvédje;
- x) megtagadja a vállalkozók vagy a Vállalat kitermelési körzeteinek jóváhagyását abban az esetben, ha lényeges bizonyítékok arra utalnak, hogy a tengeri környezetet komoly kár kockázata fenyegeti;
- y) kiegészítő szervet alapíthat a következőkre vonatkozó pénzügyi szabályok, rendelkezések és eljárási szabályok tervezeteinek részletes kidolgozására:
- i. a 171–175. cikkek szerinti pénzügyi igazgatás;
- ii. a III. melléklet 13. cikke és a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti pénzügyi intézkedések;
- z) megfelelő felülvizsgálati és igazgatási mechanizmust hoz létre azon felügyelői személyzet számára, amely a Területen folyó tevékenységeket vizsgálja annak megállapításra, hogy az e rész rendelkezéseinek, a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárási szabályainak, valamint a Hatósággal kötött bármely szerződés rendelkezéseinek és feltételeinek eleget tesznek-e.

163. cikk

A Tanács szervei

(1) Ezennel létrejönnek a Tanács következő szervei:

- a) a gazdasági tervező bizottság;
- b) a jogi és technikai bizottság.

(2) A bizottságok 15 tagból állnak, amelyeket a részes államok jelöltjeiből választ a Tanács. Azonban, ha szükséges, a Tanács kellő figyelemmel a gazdaságosságra és hatékonyságra, a Bizottságok létszámának növeléséről dönthet.

(3) A bizottságok tagjainak a bizottság hatáskörébe tartozó területen megfelelő képzettséggel kell rendelkezniük. A Tanács feladatai hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a részes államoknak olyan jelölteket kell állítaniuk, amelyek megfelelnek a szakértelem, a tisztesség és az érintett területen való jártasság, a tisztesség és a képesítés legmagasabb követelményeinek.

(4) A bizottság tagjainak választásakor kellő figyelemmel kell lenni a méltányos földrajzi elosztás szükségességére és a különleges érdekek képviselőire.

(5) Egyik részes állam sem jelölhet egy képviselőnél többet egy adott bizottságba. Egy személy csak egy bizottságba választható meg.

(6) A bizottság tagjait 5 éves időszakra választják és azok újra-választhatók.

(7) A bizottság tagjának hivatali ideje lejárt előtti halála, alkalmatlanná válása vagy lemondása esetén a Tanács ugyanabból a földrajzi régióból vagy érdekszférából választ a hivatali idő hátralévő részére tagot.

(8) A bizottság tagjainak nem lehet a Területen folyó tevékenységgel összefüggő feltárással vagy kitermeléssel kapcsolatosan semmilyen pénzügyi érdekelttségük. A bizottság tagjai a bizottság felé fennálló felelősség részeként nem adhatnak ki – még tisztességük megszűnése után sem – semmilyen, a tudomásukra jutott ipari titkot, tulajdoni adatot, mely a III. melléklet 14. cikke alapján került a Hatóság részére átadásra, sem más egyéb, a Hatósággal kapcsolatos kötelezettségeik okán a tudomásukra jutott bizalmas információt.

(9) Mindegyik Bizottság feladatkörét azon iránymutatások és irányelvek alapján látja el, amelyeket a Tanács fogadhat el.

(10) A Bizottságok megszövegezik és jóváhagyásra a Tanács elé terjesztik azokat a szabályokat és előírásokat, amelyek a Bizottság feladatainak hatékony ellátásához szükségesek.

(11) A Bizottság döntéshozó mechanizmusát a Hatóság szabályai, előírásai és eljárási szabályai határozzák meg. A Tanács elé terjesztett ajánlásokat szükség szerint a bizottság tagjai eltérő véleményének rövid összefoglalója kíséri.

(12) A bizottságok – általában – a Hatóság székhelyén működnek, és a feladataik hatékony gyakorlásához szükséges gyakorisággal üléseznek.

(13) A bizottságok feladataik gyakorlása során szükség esetén tanácskozhatnak más bizottságokkal, az ENSZ illetékes

szerveivel, vagy szakosodott intézményeivel, vagy bármely, az ilyen konzultáció témájában illetékes nemzetközi szervezettel.

164. cikk

A gazdasági tervező bizottság

(1) A gazdasági tervező bizottság tagjainak megfelelő képesítéssel kell rendelkezniük a bányászat, az ásványkitermelési tevékenység igazgatása, a nemzetközi kereskedelem (vagy a nemzetközi gazdaság) területén. A Tanácsnak törekednie kell arra, hogy biztosítsa, hogy a bizottság tagságának összetétele tükrözze a szükséges szakképzettséget. A bizottság legalább két tagja azokból a fejlődő országokból kell, hogy származzon, amelyek gazdaságára alapvető befolyással bír a Területről származó ásványkategóriák exportja.

(2) A bizottság:

a) ezen Egyezményrel összhangban, a Tanács kérésére intézkedési javaslatokat tesz a Területen folyó tevékenységekkel kapcsolatos döntések végrehajtására;

b) vizsgálja a Területről kitermelhető ásványok keresletét, kínálatát és árát befolyásoló irányzatokat és tényezőket, figyelemmel mind az importáló, mind az exportáló országok érdekeire, különös tekintettel közülük a fejlődő országokra;

c) vizsgálatot végez az érintett részes állam vagy államok által a figyelmébe ajánlott bármely olyan helyzettel kapcsolatosan, amely a 150. cikk h) pontjában meghatározott hátrányos hatáshoz vezethet, és megfelelő ajánlást tesz a Tanácsnak;

d) javaslatot tesz a Tanácsnak a Közgyűlés elé terjesztés céljából, a 151. cikk (10) bekezdésének megfelelően egy kompenzációs rendszerre, vagy más gazdasági kiegyenlítő támogatásra a fejlődő országoknak a Területen folytatott tevékenység által okozott hátrányos következmények kiküszöbölésére. A Bizottság továbbá a rendszer, vagy más, a Közgyűlés által konkrét esetekben elfogadott intézkedések alkalmazásához szükséges ajánlásokat tesz a Tanácsnak.

165. cikk

A jogi és technikai bizottság

(1) A jogi és technikai bizottság tagjainak megfelelő képesítéssel kell rendelkezniük az ásványok feltárása, kitermelése és

feldolgozása, az oceanológia, a tengeri környezet védelme, vagy az óceáni bányászattal kapcsolatos szakterületekkel összefüggő gazdasági és jogi ügyek terén. A Tanácsnak törekednie kell arra, hogy biztosítsa, hogy a Bizottság tagságának összetétele tükrözze a szükséges szakképzettséget.

(2) A bizottság:

- a) a Tanács kérésére ajánlásokat tesz a Hatóság feladatkörének gyakorlásával kapcsolatosan;
- b) a 153. cikk (3) bekezdése alapján megvizsgálja a Területen folytatott tevékenységekre vonatkozó hivatalos írásbeli munkaterveket és a Tanács elé terjeszti a megfelelő ajánlásokat. A Bizottság az ajánlásait kizárólag a III. mellékletben felsorolt követelményeire alapítva teszi meg és azokról teljes mértékben beszámol a Tanácsnak;
- c) a Tanács kérése alapján felügyeli a Területen folytatott tevékenységeket, ha szükséges, konzultálva és együttműködve az ilyen tevékenységeket folytatókkal, vagy az érdekelt részes állammal vagy államokkal, és jelentést tesz Tanácsnak;
- d) a Területen folytatott tevékenység ökológiai következményeiről értékelést készít;
- e) ajánlásokat tesz a Tanács részére a tengeri környezet védelméről, figyelembe véve az e terület elismert szakértőinek véleményét;
- f) kidolgozza és a Tanács elé terjeszti a 162. cikk (2) bekezdésének o) pontjában foglalt szabályokat, előírásokat és eljárási szabályokat, figyelembe véve valamennyi vonatkozó tényezőt, beleértve a Területen folytatott tevékenységek ökológiai következményeinek értékeléseit;
- g) folyamatosan vizsgálja ezeket a szabályokat, előírásokat és eljárási szabályokat, és időről időre ajánlást tesz a Tanácsnak az általa szükségesnek tűnő vagy kívánatosnak tartott módosításokra;
- h) ajánlásokat tesz a Tanácsnak egy ellenőrzési programra, amely elismert tudományos módszerekkel rendszeresen észleli, felméri, értékeli és elemzi a Területen folyó tevékenységből származó, a tengeri környezetet érintő szennyezés veszélyeit vagy hatásait, biztosítva, hogy a meglévő szabályok megfelelőek és teljesülnek, valamint összehangolja a Tanács által elfogadott ezen ellenőrző program végrehajtását;
- i) ajánlást tesz a Tanácsnak, hogy a Hatóság nevében a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsnál indítsanak eljárást az e rész és a vonatkozó mellékletek alapján, különös tekintettel a 187. cikkre;

j) ajánlást tesz a Tanácsnak az i) pont alapján a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsnál indított eljárásokban született döntések alapján szükséges intézkedések megtételére;

k) rendkívüli körülmények esetében ajánlást tesz a Tanácsnak a szükséges rendelkezés kiadására, amely tartalmazhatja többek között a tevékenységek felfüggesztésére vagy korrigálására vonatkozó rendelkezést, annak érdekében, hogy a Területen folyó tevékenységből származó súlyos kártól a tengeri környezetet megvédje. Az ilyen ajánlásokat a Tanács sürgősséggel tárgyalja;

l) ajánlást tesz a Tanácsnak, hogy utasítsa el a vállalkozók, vagy a Vállalat kitermelési közzeteinek jóváhagyását abban az esetben, ha lényeges bizonyítékok arra utalnak, hogy a tengeri környezetet komoly veszély fenyegeti;

m) ajánlást tesz a Tanácsnak azon felügyelői személyzet irányítására és felügyeletére vonatkozóan, amely a Területen folyó tevékenységeket vizsgálja annak megállapítására, hogy az e rész rendelkezéseinek, a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárási szabályainak, valamint a Hatósággal kötött bármely szerződés rendelkezéseinek és feltételeinek eleget tesznek-e;

n) kiszámítja a termelési határértéket és kiadja a termelési engedélyeket a Hatóság nevében a 151. cikk (2)–(7) bekezdése szerint, miután a Tanács a kérelmezők között a III. melléklet 7. cikkének megfelelően bármely szükséges kiválasztást elvégzett.

(3) A Bizottság tagjait felügyeleti és vizsgálati funkciójuk gyakorlása közben bármely részes állam vagy más érintett fél kérésére azok képviselői is kísérhetik.

D) alszakasz

A Titkárság

166. cikk

A Titkárság

(1) A Hatóság Titkársága a főtitkárból és olyan személyzetből áll, amely a Hatóságnak szükséges lehet.

(2) A főtitkárt a Közgyűlés választja a Tanács által állított jelöltek közül 4 éves időtartamra, és az újraválasztható.

(3) A főtitkár a Hatóság fő igazgatási tisztségviselője, és ebben a minőségében eljár a Közgyűlés, a Tanács és bármely kíséző szerv

ülésén, valamint ellát bármely más igazgatási funkciót, amelyet ezek a szervek ráruháznak.

(4) A főtitkár évente jelentést tesz a Közgyűlésnek a Hatóság munkájáról.

167. cikk

A Hatóság személyzete

(1) A Hatóság olyan képzett tudományos, technikai és más személyzetből áll, amely igazgatási funkciói teljesítéséhez szükséges.

(2) A személyzet kiválasztásának és alkalmazásának, valamint szolgálatuk feltételei meghatározásának legfőbb szempontja a hatékonyság, alkalmasság és a tisztesség legmagasabb szintjének biztosítása. E szempontra figyelemmel kellően tekintetbe kell venni annak a fontosságát, hogy a személyzet kiválasztása a lehető legszélesebb földrajzi alapon történjen.

(3) A személyzet tagjait a főtitkár nevezi ki. A kinevezésük, díjazásuk és elbocsátásuk feltételeinek és körülményeinek összhangban kell lenniük a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival.

168. cikk

A Titkárság nemzetközi jellege

(1) A főtitkár és a személyzet kötelezettségei teljesítése során nem kérhet és fogadhat el utasításokat egyik kormánytól, valamint egyéb, a Hatóságon kívül álló külső forrástól sem. Tartózkodniuk kell bármilyen cselekedettől, amely rossz fényt vethet kizárólag a Hatóságnak felelős nemzetközi tisztségviselői jogállásukra. A részes államok vállalják, hogy tiszteletben tartják a főtitkár és a személyzet felelősségének kizárólagosan nemzetközi jellegét, és nem törekednek befolyásolni őket kötelezettségeik teljesítésében. A személyzet bármely tagja általi kötelezettségszegés a Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai által meghatározott megfelelő igazgatási bíróság előtt kerül elbírálásra.

(2) A főtitkárnak és a személyzetnek nem lehet a Területen folyó tevékenységgel összefüggő kutatással vagy kiaknázással kapcsolatosan semmilyen pénzügyi érdekeltsége. A Hatóság felé fennálló felelősségükre figyelemmel nem adhatnak ki – még tisztségük megszűnése után sem – semmilyen ipari titkot, tulajdoni adatot, mely a III. melléklet 14. cikke alapján került a Hatóság részére

átadásra, sem egyéb, a Hatóságnál való alkalmazásukból következően tudomásukra jutott bizalmas információt.

(3) A Hatóság személyzete tagjának a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettsége megszegését a kötelezettségszegés által érintett részes állam, vagy egy részes állam által a 153. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint támogatott, és a kötelezettségszegés által érintett természetes vagy jogi személy kérése alapján a Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai által megjelölt bíróság elé terjesztik. Az érintett fél jogosult az eljárásban részt venni. A bíróság ajánlására a főtitkár az érintett munkatársat elbocsátja.

(4) Az e cikk végrehajtásához szükséges rendelkezéseket a Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai tartalmazzák.

169. cikk

Konzultáció és együttműködés a nemzetközi és a nem kormányzati szervezetekkel

(1) A főtitkár a Hatóság hatáskörébe tartozó ügyekben, a Tanács hozzájárulásával megfelelő megállapodásokat köt az Egyesült Nemzetek Gazdasági és Szociális Tanácsa által elismert nemzetközi és nem kormányzati szervezetekkel történő konzultáció és együttműködés érdekében.

(2) Bármely szervezet, amellyel a főtitkár az (1) bekezdés alapján megállapodott, megfigyelőként képviselőket jelölhet ki a Hatóság szerveinek ülésén való részvételre, ezen szervek eljárási szabályai szerint. Meg kell állapítani a megfelelő eljárást az ilyen szervezetek véleményének megszerzésére a megfelelő ügyekben.

(3) A főtitkár a részes államok között terjesztheti az (1) bekezdésben meghatározott nem kormányzati szervezetek írásos beszámolóit olyan témákban, amelyekben azoknak különleges hatáskörük van, és amelyek kapcsolódnak a Hatóság munkájához.

E) alszakasz

A Vállalat

170. cikk

A Vállalat

(1) A Vállalat a Hatóságnak az a szerve, amely a 153. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján közvetlenül a Területen

tevékenykedik, és végzi a Területen kitermelt ásványok szállítását, feldolgozását és értékesítését.

(2) A Vállalat a Hatóság nemzetközi jogalanyiságán belül a IV. mellékletben szereplő alapokmányában meghatározott jogképességgel rendelkezik. A Vállalat ezen Egyezményvel, a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival, valamint a Közgyűlés által meghatározott általános elvekkel összhangban jár el, és a Tanács iránymutatása és ellenőrzése alá tartozik.

(3) A Vállalat gazdasági tevékenységének székhelye a Hatóság székhelye.

(4) A Vállalat részére biztosítani kell a feladatai végrehajtásához szükséges pénzeszközöket a 173. cikk (2) bekezdése, és a IV. melléklet 11. cikke alapján, valamint a technológia átadását a 144. cikk és ezen egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

F) alszakasz

A Hatóság pénzügyei

171. cikk

A Hatóság pénzeszközei

A Hatóság pénzeszközei a következők:

- a) a Hatóság tagjainak a 160. cikk (2) bekezdésének e) pontja szerint megállapított hozzájárulásai;
- b) a Területen folytatott tevékenységgel kapcsolatosan a Hatóság által a III. melléklet 13. cikke alapján kapott pénzeszközök;
- c) a Vállalattól a IV. melléklet 10. cikke szerint átadott pénzeszközök;
- d) a 174. cikk alapján kölcsönként felvett pénzeszközök;
- e) a tagok, vagy más jogalanyok által tett önkéntes hozzájárulások; valamint
- f) a 151. cikk (10) bekezdése szerinti kompenzációs alaphoz tartozó befizetések, amelynek forrásait a gazdasági tervező bizottságnak kell javasolnia.

172. cikk

A Hatóság éves költségvetése

A főtitkár készíti el a Hatóság éves költségvetésének tervezetét, és azt a Tanács elé terjeszti. A Tanács megtárgyalja a javasolt éves költségvetést, és azt ajánlásaival együtt a Közgyűlés elé terjeszti. A Közgyűlés megtárgyalja és elfogadja a javasolt éves költségvetést a 160. cikk 2. bekezdés h) pontja szerint.

173. cikk

A Hatóság költségei

(1) A 171. cikk a) pontjában meghatározott hozzájárulást a Hatóság költségeinek fedezésére egy külön számlára kell teljesíteni mindaddig, amíg a Hatóság más forrásokból elegendő bevételhez nem jut, hogy igazgatási költségeit fedezni tudja.

(2) A Hatóság pénzeszközeiből elsődlegesen a Hatóság igazgatási költségeit kell kiegyenlíteni. Az igazgatási költségek kifizetése után fennmaradó eszközök, a 171. cikk a) pontja szerint megállapított hozzájárulások kivételével, többek között a következőkre használhatók fel:

- a) a 140. cikk és a 160. cikk (2) bekezdésének g) pontja alapján felosztásra kerülhetnek;
- b) a 170. cikk (4) bekezdése alapján felhasználható a Vállalat pénzeszközökkel való ellátására;
- c) felhasználható a fejlődő országok a 151. cikk (10) bekezdése és a 160. cikk (2) bekezdésének l) pontja szerinti kompenzációjára.

174. cikk

A Hatóság jogköre kölcsön felvételére

(1) A Hatóság jogosult pénzeszközkölcsön felvételére.

(2) A kölcsön legnagyobb összegét a 160. cikk (2) bekezdésének f) pontja alapján elfogadott pénzügyi rendelkezésekben a Közgyűlés állapítja meg.

(3) A Hatóság kölcsönfelvételhez kapcsolódó jogkörét a Közgyűlés gyakorolja.

(4) A részes államok a Hatóság adósságaiért nem felelnek.

175. cikk

Éves könyvvizsgálat

A Hatóság nyilvántartásait, könyvelését és mérlegét, ideértve az éves pénzügyi beszámolókat, a Közgyűlés által kijelölt független könyvvizsgáló vizsgálja meg évenként.

G) alszakasz

Jogállás, kiváltságok és mentességek

176. cikk

Jogállás

A Hatóság a feladatai ellátásához és céljai teljesítéséhez szükséges nemzetközi jogalanyisággal és jogképességgel rendelkezik.

177. cikk

Kiváltságok és mentességek

Annak érdekében, hogy a Hatóság képes legyen feladatai ellátására, a részes államok területén az ebben az alszakaszban meghatározott kiváltságokat és mentességeket élvezi. A Vállalatot megillető kiváltságokat és mentességeket a IV. melléklet 13. cikke határozza meg.

178. cikk

A joghatóság alóli mentesség

A Hatóság, tulajdona és vagyona mentességet élvez a joghatóság alól, kivéve azokat az eseteket, amikor a Hatóság a mentességéről kifejezetten lemond.

179. cikk

Mentesség az átkutatás és a lefoglalás bármely formái alól

A Hatóság tulajdona és vagyona mentes az átkutatás, zár alá vétel, elkobzás, kisajátítás vagy a lefoglalás bármely formája alól, tekintet nélkül arra, hogy hol van, vagy hogy kinek a birtokában van.

180. cikk

Mentesség a korlátozás, szabályozás, ellenőrzés és moratórium alól

A Hatóság tulajdona és vagyona mentesül a korlátozás, szabályozás, ellenőrzés és moratórium bármely formája alól.

181. cikk

A Hatóság irattára és hivatalos hírközlése

(1) A Hatóság irattára, bárhol is legyen az, sérthetetlen.

(2) A tulajdoni adatok, ipari titkok vagy hasonló információk, valamint a személyzeti nyilvántartások nem tárolhatók olyan irattárban, amely bárki számára hozzáférhető.

(3) Ami a hivatalos hírközlést illeti, azok részére mindegyik részes állam legalább olyan kedvező bánásmódot biztosít, mint amelyet más nemzetközi szervezetnek biztosít.

182. cikk

A Hatósággal kapcsolatban álló egyes személyek kiváltságai és mentessége

A részes államoknak a Közggyűlésen, a Tanácsban, vagy ezek szerében részt vevő képviselőik, valamint a főtitkár és a Hatóság személyzete a következő jogokat élvezi valamennyi részes állam területén:

- a) a funkcióik gyakorlásával összefüggő eljárásuk során mentesek a joghatóság alól, kivéve amennyiben az állam, amelynek képviselői, vagy a Hatóság az adott esetben erről a mentességről kifejezetten lemond;
- b) amennyiben nem állampolgárai az adott részes államnak, ugyanazok a mentességek a bevándorlási korlátozások, idegenrendészeti követelmények és állami szolgálati kötelezettségek alól, ugyanazok a kedvezmények a devizakorlátozások terén és ugyanaz a bánásmód a mozgási feltételek tekintetében, mint amelyeket az adott állam a többi részes állam hasonló rangú képviselőinek, tisztviselőinek és alkalmazotainak biztosít.

183. cikk

Mentesség az adók és vámok alól

(1) Hivatalos tevékenységén belül a Hatóság, vagyona, tulajdona, bevételei, az ezen egyezmény által engedélyezett műveletei és ügyletei mentesek bármilyen közvetlen adó alól, a hivatalos használat céljából exportált vagy importált javak pedig mentesek mindenfajta vám alól. A Hatóság nem igényelhet mentességet az olyan adó alól, amely nem több, mint az igénybe vett szolgáltatás díja.

(2) Amennyiben a Hatóság hivatalos tevékenységéhez szükséges jelentős értékű áruk, illetve szolgáltatások vásárlása a Hatóság által, vagy nevében történik, és az áruk és szolgáltatások ára tartalmazza az adókat és illetékeket, a részes államoknak megfelelő intézkedéseket kell megtenniük ahhoz, hogy mentességet biztosítsanak adók és illetékek megfizetése alól, vagy rendelkezzenek azok visszatérítéséről. Az áruk, amelyek vásárlása vagy importálása e cikk alapján mentességet élvez, nem adhatók el, illetve semmilyen formában nem idegeníthetők el a mentességet nyújtó részes állam területén, kivéve ha ebben megállapodtak a részes állammal.

(3) A részes állam nem vethet ki adót a Hatóság által a főtitkárnak, a Hatóság személyzetének, valamint a Hatóság részére szolgálatot teljesítő szakértőknek kifizetett illetményre és díjazásra, vagy a kifizetés bármely más formájára, amennyiben azok nem állampolgárai.

H) alszakasz

A tagok jogai és kiváltságai gyakorlásának felfüggesztése

184. cikk

A szavazati jog gyakorlásának felfüggesztése

Az a részes állam, amely a Hatóság részére teljesítendő pénzügyi hozzájárulásának megfizetésével hátralékban van, nem szavazhat, ha a hátraléka eléri, vagy meghaladja a megelőző 2 teljes év kötelezettségeit. Mindamelllett a Közgyűlés engedélyezheti az ilyen tag szavazati jogainak gyakorlását, amennyiben meggyőződött arról, hogy a fizetési kötelezettség elmaradása a tagnak nem róható fel.

185. cikk

A tagsággal járó jogok és kiváltságok gyakorlásának felfüggesztése

(1) Annak a részes államnak, amely súlyosan és rendszeresen megsértette e rész rendelkezéseit, a Tanács javaslatára a Közgyűlés felfüggesztheti a tagsággal járó jogai és kiváltságai gyakorlását.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit csak azt követően lehet alkalmazni, ha a Tengerfenék Vitarendezési Tanács megállapítja, hogy a részes állam e rész rendelkezéseit súlyosan és rendszeresen megsértette.

5. SZAKASZ

A VITÁK RENDEZÉSE ÉS TANÁCSADÓI VÉLEMÉNYEK

186. cikk

A Nemzetközi Tengerjogi Bíróság Tengerfenék Vitarendezési Tanácsa

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács megalapítását és hatáskörének gyakorlását az e szakasz, a XV. része, valamint a VI. melléklet rendelkezései szabályozzák.

187. cikk

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács illetékessége

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács az e rész, valamint a vonatkozó mellékletek alapján a Területen folyó tevékenységgel kapcsolatban a következő jogvitákban rendelkezik hatáskörrel:

a) a részes államok közötti, az e rész, valamint a vonatkozó mellékletek értelmezése vagy alkalmazása kapcsán felmerülő viták;

b) a részes államok és a Hatóság között felmerült következő viták:

i. a Hatóság, vagy a részes állam olyan cselekményei vagy mulasztásai, amelyekről azt állítják, hogy sértik e részt, vagy a vonatkozó mellékleteket, vagy a Hatóság azzal összhangban elfogadott szabályait, előírásait és eljárási szabályait; vagy

ii. a Hatóság olyan cselekményei, amelyekkel kapcsolatban azt állítják, hogy túllépte hatáskörét, vagy visszaélt hatáskörével;

c) egy adott szerződés felei közötti viták, amennyiben a felek részes államok, a Hatóság, a Vállalat, állami vállalatok, vagy a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott természetes vagy jogi személyek, a következőket érintően:

i. a vonatkozó szerződés vagy munkaterv értelmezése vagy alkalmazása;

ii. a Területen folyó tevékenységgel kapcsolatos szerződésben szereplő egyik fél olyan cselekményei vagy mulasztásai, amelyek a másik felet vagy jogos érdekeit érintik;

d) viták a Hatóság és a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján egy állam által támogatott olyan leendő vállalkozó között, aki megfelelően teljesítette a III. melléklet 4. cikkének (6) bekezdésében, valamint a 13. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeket, a szerződés visszautasítását, vagy a szerződés tárgyalása során felmerülő jogi kérdéseket érintően;

e) viták a Hatóság és egy részes állam, részes állam vállalata, vagy egy részes állam által a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint támogatott természetes, illetve jogi személy közötti, ha azt állítják, hogy a Hatóság a III. melléklet 22. cikke szerint felelős;

f) bármely más vita, amelyre ez az egyezmény kifejezetten megállapítja a Tengerfenék Vitarendezési Tanács hatáskörét.

188. cikk

A jogvitáknak a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság külön tanácsa, a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsának ad hoc tanácsa, vagy pedig kötelező kereskedelmi választottbíróság elé bocsátása

(1) A részes felek közötti, a 187. cikk a) pontja szerinti viták kerülhetnek:

- a) a vitában részt vevő felek kérelmére a Nemzetközi Tengerjogi Bíróságnak a VI. melléklet 15. és 17. cikke alapján felállított külön tanácsa elé; vagy
- b) a vitában részt vevő bármely fél kérelmére a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsának a VI. melléklet 36. cikke alapján felállított *ad hoc* tanácsa elé.

(2) a) A 187. cikk c) pontjának i) alpontja szerinti szerződés értelmezéséből, illetve alkalmazásából eredő vita a vitában részt vevő bármely fél kérésére kötelező kereskedelmi választottbíróóság elé bocsátható, amennyiben a felek másképp nem állapodtak meg. A kereskedelmi választottbíróáságnak, amely elé a vita kerül, nincs hatásköre ennek az egyezménynek az értelmezésével kapcsolatos semmilyen kérdés eldöntésére. Amennyiben a vita során felmerül a XI. rész, illetve a vonatkozó mellékleteknek a Területen folyó tevékenységgel kapcsolatos értelmezése, a kérdést elbírálásra a Tengerfenék Vitarendezési Tanács elé kell terjeszteni.

b) Amennyiben a kereskedelmi választottbíróási eljárás kezdetekor vagy az eljárás során a bíróság a vitában részt vevő valamely fél kérésére, vagy saját hatáskörben megállapítja, hogy a kérdés eldöntése a Tengerfenék Vitarendezési Tanács állásfoglalásától függ, akkor a kérdést állásfoglalásra átteszi a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsához. Ez esetben a választottbíróóság a Tengerfenék Vitarendezési Tanács állásfoglalásának megfelelő ítéletet hoz.

c) Ha a szerződés nem tartalmaz a vita esetén követendő választottbíráskodási eljárásra vonatkozó rendelkezést, akkor a választottbíróási eljárás az UNCITRAL választottbíráskodási szabályai vagy a Hatóság más szabályai, előírásai és eljárási szabályai által előírt választottbíróási szabályok szerint történik, amennyiben a vitában részt vevő felek másképp nem állapodnak meg.

189. cikk

A hatáskör korlátozása a Hatóság döntéseinek tekintetében

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács nem rendelkezik hatáskörrel a Hatóság e rész szerinti mérlegelési jogkörének gyakorlásával

kapcsolatosan; és saját mérlegelési jogkörével nem helyettesítheti a Hatóságét semmilyen esetben. A 191. cikk sérelme nélkül a Tengerfenék Vitarendezési Tanács hatáskörének a 187. cikk szerinti gyakorlása során nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy vajon a Hatóság bármely szabálya, előírása és eljárása összhangban van-e ezzel az Egyezményvel, és nem is nyilváníthatja érvénytelennek ezeket a szabályokat, előírásokat és eljárásokat. Ebben a tekintetben hatásköre arra irányuló igényekre korlátozódik, hogy a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárásainak alkalmazása a konkrét esetben összeütközésbe került a vitában részt vevő felek szerződéses, vagy az ebből az egyezményből eredő kötelezettségeivel, továbbá a hatáskör túllépésével, vagy a hatáskörrel való visszaéléssel kapcsolatos igényekre, valamint a szerződéses vagy az ebből az egyezményből eredő kötelezettségek másik fél általi megszegése miatti kártérítési vagy más kompenzációs igényekre.

190. cikk

A támogató részes állam részvétele az eljárásban és belépése az eljárásba

(1) Amennyiben a 187. cikkben meghatározott vitában természetes vagy jogi személy félként vesz részt, erről a támogató államot értesíteni kell és annak írásbeli, vagy szóbeli észrevételek benyújtásával jogában áll részt venni az eljárásban.

(2) Ha a 187. cikk c) pontjában meghatározott vita során egy részes állam által támogatott természetes vagy jogi személy indít keresetet egy másik részes állam ellen, az alperes állam kérheti a támogató államot, hogy a természetes, vagy jogi személy nevében lépjen be az eljárásba. Amennyiben a támogató állam ezt elmulasztja, az alperes állam intézkedhet arról, hogy saját állama szerint honos jogi személy képviselje az eljárásban.

191. cikk

Tanácsadói vélemények

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács a Közgyűlés, vagy a Tanács kérésére tanácsadói véleményt ad a tevékenységi körükben felmerült jogi kérdésekben. Az ilyen véleményeket sürgősként kell kezelni.

XII. RÉSZ

A TENGERI KÖRNYEZET VÉDELME ÉS MEGŐRZÉSE

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

192. cikk

Általános kötelezettség

Az államok kötelesek a tengeri környezetet védeni és megőrizni.

193. cikk

Az államok szuverén joga természeti kincseik kiaknázására

Az államoknak környezetvédelmi politikáiknak megfelelően és összhangban a tengeri környezet védelmére és megőrzésére vonatkozó kötelezettségükkel szuverén jogukban áll természeti kincseik kiaknázása.

194. cikk

Intézkedések a tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére

(1) Az államok külön-külön, vagy a körülményektől függően együttesen megteszik az ezzel az Egyezményvel összeegyeztethető azon intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy megelőzhető, csökkenthető és ellenőrizhető legyen a bármely forrásból származó tengeri környezetszennyezés. Ezen cél elérése érdekében az államok a rendelkezésükre álló legjobb használható eszközöket alkalmazzák, összhangban lehetőségeikkel, és törekszenek ezen irányú politikájuk összehangolására.

(2) Az államok megtesznek minden szükséges lépést annak érdekében, hogy a joghatóságuk vagy ellenőrzésük alatt álló cselekmények végzése során más államokat és azok környezetét ne érje szennyezésből folyó károkozás. Ezenkívül az államok szükséges lépéseket tesznek annak érdekében is, hogy a joghatóságuk vagy ellenőrzésük alatt álló események vagy cselekmények miatt keletkező szennyezés ne terjedjen túl azokon a körzeteken, ahol ezen egyezménynek megfelelően szuverén jogokat gyakorolnak.

(3) Az e rész alapján megtett intézkedések a tengeri környezet szennyezésének összes forrására vonatkoznak. E lépések többek között magukban foglalnak olyan intézkedéseket, amelyek célja a következők lehetséges legnagyobb mértékű csökkentése:

a) mérgező, káros vagy maró anyagok – különös tekintettel a lassan felbomlóakra – kibocsátása, amelyek szárazföldi forrásból, a légkörből, illetve azon keresztül, vagy kidobásból származnak;

b) hajókról származó szennyezés, különös tekintettel a balesetek megakadályozására, a vészhelyzetek kezelésére, a tengeri tevékenység biztonságának biztosítására, szándékos és gondatlan lerakás megelőzésére, valamint a hajók tervezésének, építésének, felszerelésének, személyzettel való ellátásának és üzemeltetésének szabályozására;

c) a tengerfenék és az altalaj természetes forrásainak kutatása vagy kiaknázása során használt létesítmények és berendezések miatt keletkezett szennyezés, különös tekintettel a balesetek megakadályozására, a vészhelyzetek kezelésére, a tengeri tevékenység biztonságának biztosítására, valamint a létesítmények vagy berendezések tervezésének, építésének, felszerelésének, személyzettel való ellátásának és üzemeltetésének szabályozására;

d) a tengeri környezetben működő egyéb létesítmények és berendezések általi szennyezés, különös tekintettel a balesetek megakadályozására, a vészhelyzetek kezelésére, a tengeri tevékenység biztonságának biztosítására, valamint a létesítmények vagy berendezések tervezésének, építésének, felszerelésének, személyzettel való ellátásának és üzemeltetésének szabályozására.

(4) A tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére vagy ellenőrzésére irányuló intézkedések meghozatalánál az államok jogaik gyakorlása során és az ebből az egyezményből következő kötelezettségeikből fakadóan tartózkodnak a más államok által végzett cselekmények minden indokolatlan megzavarásától.

(5) Az e rész alapján meghozott intézkedések tartalmazzák a ritka vagy törékeny ökoszisztémáknak, és ugyanúgy a veszélyeztetett, kihalófélben lévő, kihalással fenyegetett fajok élőhelyének megvédésére és megőrzésére vonatkozó lépéseket.

195. cikk

Károk és veszélyek áthárításának, valamint a szennyezés formája átalakításának tilalma

A tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére vagy ellenőrzésére irányuló intézkedések meghozatalánál az államok mindent megtesznek, hogy az egyik területről a másikra ne kerüljenek áthárításra a károk és veszélyek, vagy a szennyezés egyik formája ne alakuljon át a szennyezés más formájává.

196. cikk

Technológiák használata, illetve új vagy idegen fajok bevezetése

(1) Az államok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy megelőzzék, csökkentsék és ellenőrizzék a tengeri környezet olyan jellegű szennyezéseit, amelyek a joghatóságuk vagy ellenőrzésük alatt álló technológiából, vagy az idegen vagy új fajoknak a tengeri környezet meghatározott részébe történő szándékos vagy véletlen bevezetéséből származnak, és amelyek a tengeri környezetben jelentős és káros változásokat okozhatnak.

(2) E cikk nem érinti ezen egyezmény alkalmazását a tengeri környezet szennyezésének, megelőzésének, csökkentésének és ellenőrzésének tekintetében.

2. SZAKASZ

GLOBALIS ÉS REGIONÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS

197. cikk

Globális és regionális szinten történő együttműködés

Az államok együttműködnek globális szinten, és adott esetben regionális szinten is közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezetek segítségével a tengeri környezet védelméhez és megőrzéséhez kapcsolódó, ezzel az Egyezménnyel összhangban levő nemzetközi szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások kidolgozása és megfogalmazása tekintetében, ugyanakkor figyelembe véve a regionális jellemzőket.

198. cikk

Várható vagy tényleges kárról történő értesítés

Amint egy állam tudomására jutnak olyan esetek, amelyek során a tengeri környezetet szennyezés bekövetkezése várhatóan veszélyezteti vagy a szennyezés már megtörtént, azonnal értesíti a többi olyan államot, amelyeket megítélése szerint kár érinthet, illetve az illetékes nemzetközi szervezeteket.

199. cikk

Védelmi terv szennyezés esetére

A 198. cikkben meghatározott esetekben az érintett területen található államok – lehetőségeikhez mérten – együttműködnek a nemzetközi szervezetekkel a lehetséges mértékig a szennyezés hatásainak megszüntetése, és a kár elkerülése vagy minimalizálása tekintetében. Ebből a célból az államok közösen dolgoznak ki és

támogatnak védelmi terveket a tengeri környezet szennyezési eseteinek megoldása érdekében.

200. cikk

Tanulmányok, kutatási programok, valamint információ-és adatcsere

Az államok közvetlenül vagy nemzetközi szervezetek útján együttműködnek tanulmányok támogatása, tudományos kutatóprogramok végrehajtása, valamint a tengeri környezet szennyezéséhez kapcsolódó információs adatcsere elősegítése céljából. Az államok erőfeszítéseket tesznek a regionális és globális programokban való aktív részvételre, a szennyezés természetének és mértékének felmérésére, hatásaira, útvonalaira, kockázataira és megoldására vonatkozó tudás megszerzésére.

201. cikk

A szabályozás tudományos ismérvei

A 200. cikk szerint kapott információra és adatokra tekintettel az államok közvetlenül vagy nemzetközi szervezetek útján együttműködnek olyan megfelelő tudományos kritériumok megállapításában, amelyek a tengeri környezet szennyezésének megelőzéséhez, csökkentéséhez és ellenőrzéséhez szükséges szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások kidolgozására és megfogalmazására vonatkoznak.

3. SZAKASZ

TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

202. cikk

Tudományos és technikai segítségnyújtás a fejlődő államok részére

Az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezetek útján:

a) támogatják a fejlődő államoknak nyújtandó, a tengeri környezet védelmére és megőrzésére és a tengeri szennyezés megelőzésére, csökkentésére és ellenőrzésére vonatkozó tudományos, oktatási és technikai programokat és másfajta segítségnyújtást. Ez a segítségnyújtás többek között magában foglalja a következőket:

- i. a tudományos és technikai személyzet képzése;
- ii. részvételük megkönnyítése a releváns nemzetközi programokban;

- iii. szükséges felszerelés és szolgáltatások biztosítása;
 - iv. ilyen felszerelés előállításához szükséges képességük fejlesztése;
 - v. tanácsadás és a szolgáltatások fejlesztése a kutató, megfigyelési, oktatási és más programok tekintetében;
- b) megfelelő segítségnyújtás biztosítása, különösen a fejlődő államok részére olyan jelentősebb események hatásainak minimalizálása érdekében, amelyek lényeges mértékű szennyezést okozhatnak a tengeri környezetnek;
- c) megfelelő segítség nyújtása a környezeti hatásvizsgálatok elkészítésére vonatkozólag, különösen a fejlődő országok részére.

203. cikk

Kedvezményes bánásmód a fejlődő országok számára

A nemzetközi szervezetek a tengeri környezet szennyezésének megelőzése, csökkentése és ellenőrzése, vagy a szennyezés hatásainak minimalizálása céljából a következő kedvezményeket biztosítják a fejlődő országok részére:

- a) megfelelő pénzeszközök szétosztása és szakmai segítség nyújtása; valamint
- b) a különleges szolgáltatásaik használatának lehetősége.

4. SZAKASZ

ELLENŐRZÉS ÉS KÖRNYEZETI HATÁSVIZSGÁLATOK

204. cikk

A szennyezés kockázatainak és hatásainak ellenőrzése

(1) Az államok más államok jogaival összhangban erőfeszítéseket tesznek – amennyire ez gyakorlatilag megvalósítható – közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezetek útján arra, hogy elfogadott tudományos módszerek útján megfigyeljék, mérjék, kiértékeljék és elemezzék a tengeri környezet szennyezésének veszélyeit vagy hatásait.

(2) Az államok különösképpen azon tevékenységek hatásait követik nyomon, amelyeket engedélyeznek vagy amelyekben részt vesznek, abból a célból, hogy megállapítsák, hogy ezek a tevékenységek szennyezik-e a környezetet.

205. cikk

Jelentések közzététele

A 204. cikk végrehajtásaként kapott eredményekről az államok jelentést tesznek közzé, vagy megfelelő időközönként jelentést

juttatnak el az illetékes nemzetközi szervezethez, amely azokat az összes állam részére hozzáférhetővé teszi.

206. cikk

A tevékenységek lehetséges következményeinek felmérése

Amennyiben az államok okkal feltételezik, hogy a joghatóságuk vagy ellenőrzésük alá tartozó tervbe vett tevékenységek a tengeri környezetnek lényeges szennyezését vagy jelentős károsodását okozhatják, olyan mértékben, amennyiben ez gyakorlatilag megvalósítható, felméri az ilyen jellegű tevékenységeknek a tengeri környezetre gyakorolt lehetséges következményeit és a felmérés eredményeiről készített jelentést a 205. cikknek megfelelően továbbítják.

5. SZAKASZ

NEMZETKÖZI SZABÁLYOK ÉS NEMZETI JOGSZABÁLYOK A TENGERRI KÖRNYEZET SZENNYEZÉSÉNEK MEGELŐZÉSÉRE, CSÖKKENTÉSÉRE, VALAMINT ELLENŐRZÉSÉRE

207. cikk

Szárazföldről származó szennyeződés

(1) Az államok törvényeket és rendelkezéseket fogadnak el a tengeri környezet szárazföldről történő szennyezésének megelőzése, csökkentése és ellenőrzése érdekében, ideértve a folyók, folyótorkolatok, csővezetékek, vízelvezető létesítmények általi szennyezéseket, figyelembe véve a nemzetközileg elfogadott szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatokat és eljárásokat.

(2) Az államok megtesznek más olyan intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek a szennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez és ellenőrzéséhez.

(3) Az államok erőfeszítéseket tesznek, hogy a megfelelő regionális szinten egyeztessék az erre vonatkozó politikáikat.

(4) Az államok, különösen az illetékes nemzetközi szervezetek vagy diplomáciai konferenciák útján, arra törekednek, hogy a szárazföldről származó tengeri környezetszennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó globális és regionális szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatokat és eljárásokat hozzanak létre, figyelembe véve a sajátos regionális jellemzőket, a fejlődő országok gazdasági teljesítőképességét és ezen országok gazdasági fejlődésének szükségességét. E szabályok, szabványok és eljárások szükség szerint meghatározott időközönként felülvizsgálatra kerülnek.

(5) Az (1), (2) és (4) bekezdésben említett törvények, rendelkezések, intézkedések, szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások magukban foglalják az olyan előírásokat, amelyek célja a mérgező, káros és maró anyagok, különösen azok közül a lassan felbomlóknak a tengeri környezetbe való bocsátásának a lehetséges legnagyobb mértékű csökkentése.

208. cikk

A nemzeti joghatóság alá tartozó, a tengerfenéken folytatott tevékenységekből származó szennyezés

(1) A parti államok törvényeket és rendelkezéseket fogadnak el a joghatóságuk alatt álló tengerfenéken folytatott tevékenységekből vagy tevékenységekben kialakuló, és a 60. és 80. cikk alapján joghatóságuk alatt álló mesterséges szigetektől, berendezésektől és létesítményektől származó tengeri környezetszennyezés megelőzése, csökkentése és ellenőrzése céljából.

(2) Az államok megtesznek más olyan intézkedéseket is, amelyek szükségesek lehetnek e szennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez és ellenőrzéséhez.

(3) E törvények, rendelkezések és előírások nem lehetnek kevésbé hatékonyak, mint a nemzetközi szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások.

(4) Az államok erre vonatkozó politikáik megfelelő szintű egyeztetésére törekednek a megfelelő regionális szinten.

(5) Az államok, különösen az illetékes nemzetközi szervezetek vagy diplomáciai konferenciák útján, arra törekednek, hogy az (1) bekezdésben meghatározott tengeri környezetszennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó globális és regionális szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatokat és eljárásokat hozzanak létre. E szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások szükség szerint meghatározott időközönként felülvizsgálatra kerülnek.

209. cikk

A Területen folyó tevékenységekből származó szennyezés

(1) A XI. résszel összhangban nemzetközi szabályok, előírások és eljárások kerülnek kidolgozásra a Területen folyó tevékenységekből származó szennyezés megelőzése, csökkentése és ellenőrzése céljából. E szabályok, előírások és eljárások szükség szerint meghatározott időközönként felülvizsgálatra kerülnek.

(2) E rész vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel az államok törvényeket és rendelkezéseket fogadnak el – a körülményektől függően – a lobogójukat viselő vagy általuk lajstromozott, illetve

felügyeletük alatt üzemen tartott hajók, létesítmények, és más berendezések által a Területen folytatott tevékenységekből származó tengeri környezetszennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzés alatt tartása tekintetében.

210. cikk

Kidobásból származó szennyezés

(1) Az államok törvényeket, rendelkezéseket fogadnak el a tengeri környezet kidobásból származó szennyezésének megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése céljából.

(2) Az államok megtesznek más olyan intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek e szennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez és ellenőrzéséhez.

(3) E törvények, rendelkezések és intézkedések biztosítják, hogy a kidobás ne történhessen meg az államok illetékes hatóságainak engedélye nélkül.

(4) Az államok, különösen az illetékes nemzetközi szervezetek vagy diplomáciai konferenciák útján, arra törekednek, hogy e szennyezési forma megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó globális és regionális szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatokat és eljárásokat hozzanak létre. E szabályok, szabványok, ajánlott gyakorlatok és eljárások szükség szerint meghatározott időközönként felülvizsgálatra kerülnek.

(5) A parti tengerbe és a kizárólagos gazdasági övezetbe vagy a kontinentális talapzatra való kidobás csak a parti állam kifejezett előzetes engedélyével történhet, és a parti államnak joga van, hogy engedélyezze, szabályozza és ellenőrizze az ilyen kidobást, miután megfelelően megvitatta a kérdést azon más államokkal, amelyek földrajzi elhelyezkedésük miatt ebből hátrányok érhetnek.

(6) A nemzeti törvények, rendelkezések és intézkedések nem lehetnek kevésbé hatékonyak e szennyezési forma megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében, mint a globális szabályok és szabványok.

211. cikk

Hajók által okozott szennyezés

(1) Az államok, különösen az illetékes nemzetközi szervezetek vagy általános diplomáciai konferencia útján, arra törekednek, hogy a hajók által okozott tengeri környezetszennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó globális és regionális szabályokat és szabványokat hozzanak létre, és ugyanezen a módon szükség szerint támogatják az olyan balesetek veszélyének a minimalizálásához szükséges hajózási útvonalrendszerek kialakítását, amelyek a tengeri környezet – beleértve a partvonalat – szennyezését, és a parti államok ehhez kapcsolódó

érdekeinek szennyezéssel történő megsértését okozzák. E szabályok és szabványok ugyanilyen módon szükség szerint meghatározott időközönként felülvizsgálatra kerülnek.

(2) Az államok törvényeket és rendelkezéseket fogadnak el a lobogójuk alatt hajózó, illetve általuk lajstromozott hajók által a tengeri környezetben okozott szennyezések megelőzése, csökkentése és ellenőrzése céljából. E törvényeknek és rendelkezéseknek legalább olyan hatékonyaknak kell lenniük, mint az illetékes nemzetközi szervezetek vagy az általános diplomáciai konferencia által létrehozott általánosan elfogadott nemzetközi szabályok és szabványok.

(3) Az államok, amelyek a tengeri környezet szennyezésének megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése céljából az idegen hajók kikötőikbe vagy belvizeikbe való befutásának és tengeri termináljaikban történő megállásának feltételeként különleges követelményeket állapítanak meg, ezeket a követelményeket megfelelő módon közlésszerűen és azokat közlik az illetékes nemzetközi szervezetekkel. Amennyiben ezeket a követelményeket két vagy több állam a politikai harmonizálása céljából együttesen, azonos formában állapítja meg, a közlésnek tartalmaznia kell, hogy mely államok vesznek részt ezekben az együttműködési megállapodásokban. Minden állam megköveteli a lobogója alatt közlekedő, vagy az általa lajstromozott hajó kapitányától, hogy az együttműködési megállapodásokban részes állam parti tengerén hajózva, ezen állam kérésére adjon információt arról, hogy a kérdéses területen található és az együttműködési megállapodásokban részes állam felé halad-e és ebben az esetben adjon tájékoztatást abban a tekintetben is, hogy megfelel-e a hajó az adott állam kikötőbe való belépéshez szükséges követelményeinek. Ez a cikk nem érinti a hajó békés áthaladási jogának folyamatos gyakorlását, vagy a 25. cikk (2) bekezdésében foglaltak alkalmazását

(4) A parti államok a parti tengerhez kapcsolódó szuverenitásuk gyakorlása során törvényeket és rendelkezéseket fogadhatnak el a tengeri környezetben okozott olyan szennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése céljából, amelyet idegen hajók okoznak, beleértve a békés áthaladás jogát gyakorló hajókat is.

(5) A parti államok kizárólagos gazdasági övezeteik tekintetében a 6. cikkben foglaltak végrehajtásának biztosítása céljából olyan, a hajók által okozott szennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez, valamint ellenőrzéséhez szükséges törvényeket és rendelkezéseket fogadhatnak el, amelyek az illetékes nemzetközi szervezetek vagy általános diplomáciai konferencia keretében létrejött általánosan elfogadott nemzetközi szabályokkal és szabványokkal összhangban vannak, illetve azokat hatályba léptetik.

(6) a) Abban az esetben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott nemzetközi szabályok és szabványok nem megfelelőek egyes különleges körülmények tekintetében, és a parti államok megalapozottan feltételezik, hogy kizárólagos gazdasági övezetüknek egy egyértelműen meghatározott területe olyan terület, amelyre vonatkozóan annak oceanográfiai és

ökológiai viszonyaival, valamint forrásai használatával vagy védelmével, illetve a sajátos forgalmi jellemzőivel összefüggő elismert technikai okok miatt a hajók által okozott szennyezés megelőzése céljából különleges kötelező intézkedések elfogadása szükséges, a parti államok az illetékes nemzetközi szervezetek keretében, más érintett állammal folytatott megfelelő konzultációk után, közleményt továbbíthatnak e szervezetnek erről a területről a tudományos és technikai bizonyítékok átadásával és a szükséges befogadó szervezetekről szóló információ közlésével. A közlemény kézhezvételét követő 12 hónapon belül a szervezet eldönti, hogy a terület viszonyai megfelelnek-e a fent leírtaknak. Amennyiben a szervezet úgy dönt, hogy a parti államok törvényeket és rendelkezéseket fogadhatnak e területre vonatkozóan a hajók által okozott szennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében olyan nemzetközi szabályok, szabványok és tengerhajózási gyakorlat megvalósításával, amelyeket ez a szervezet a különleges területek vonatkozásában alkalmazandóvá tesz. Ezek a törvények és rendelkezések az idegen hajók vonatkozásában csak a közlemény szervezethez történő eljuttatásától számított 15 hónapot követően alkalmazandók.

b) A parti államok nyilvánosságra hozzák minden ilyen különleges, egyértelműen meghatározott terület határait.

c) Amennyiben a parti államok e terület tekintetében a hajók által okozott szennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozólag további törvényeket és rendelkezéseket terveznek elfogadni, arról kötelesek tájékoztatni a szervezetet a fenti közlemény benyújtásával egy időben. Ezek a további törvények és rendelkezések vonatkozhatnak a kidobásra vagy a hajózási gyakorlatra, de nem követelhetik meg az idegen hajóktól, hogy a tervezés, szerkezet, a személyzettel való ellátás és a felszerelés tekintetében az általánosan elfogadott nemzetközi szabályokban és szabványokban nem foglaltakat is betartsák; azok a közlemény szervezethez történő eljuttatásától számított 15 hónapot követően alkalmazhatók az idegen hajók tekintetében, amennyiben a szervezet annak benyújtását követő 12 hónapon belül azokhoz hozzájárul.

(7) Az e cikkben említett nemzetközi szabályok és szabványok többek között magukban foglalják az olyan rendelkezéseket, amelyek azon parti államok azonnali értesítését írják elő, amelyek partvonalára vagy érintett érdekeire hatással lehetnek olyan események, beleértve a tengeri baleseteket, melyek kibocsátással járnak vagy járhatnak.

212. cikk

A légtérből, vagy azon keresztül történő szennyezés

(1) Az államok törvényeket és rendelkezéseket fogadnak el a tengeri környezetnek az légtérből vagy azon keresztül történő

szennyezése megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére. E törvények és rendelkezések alkalmazandók az államok szuverenitása alá tartozó légtér és a lobogójuk alatt közlekedő hajók, valamint az általuk lajstromozott hajók és légi járművek tekintetében, figyelembe véve a nemzetközileg elfogadott szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatot és eljárásokat, valamint a légi közlekedés biztonságát.

(2) Az államok megtesznek más olyan intézkedéseket, amelyek szükségessé lehetnek e szennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez és ellenőrzéséhez.

(3) Az államok különösen az illetékes nemzetközi szervezetek vagy az általános diplomáciai konferencia útján arra törekednek, hogy az ilyen jellegű szennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében globális és regionális szabályokat, szabványokat, ajánlott gyakorlatot és eljárásokat hozzanak létre.

6. SZAKASZ

A VÉGREHAJTÁS BIZTOSÍTÁSA

213. cikk

A szárazföldről származó szennyeződésre vonatkozó végrehajtás

Az államok biztosítják a 207. cikknek megfelelően elfogadott törvényeik és rendelkezéseik végrehajtását és olyan törvényeket, rendelkezéseket, valamint más intézkedéseket fogadnak el, amelyek a tengeri környezet a szárazföldről származó szennyezésének megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében az illetékes nemzetközi szervezetek vagy az általános diplomáciai konferencia útján létrehozott alkalmazandó nemzetközi szabályoknak és szabványoknak a végrehajtásához szükségesek.

214. cikk

A tengerfenéken folytatott tevékenységből származó szennyezésre vonatkozó végrehajtás

Az államok biztosítják a 208. cikknek megfelelően elfogadott törvényeik és rendelkezéseik végrehajtását és olyan törvényeket, rendelkezéseket, valamint más intézkedéseket fogadnak el, amelyek a tengeri környezetnek a joghatóságuk alatt álló tengerfenéki tevékenységekből származó vagy abból felmerülő, valamint a 60 és 80. cikknek megfelelően a joghatóságuk alatt álló mesterséges szigetetről, berendezésekről és létesítményekről származó szennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében az illetékes nemzetközi szervezetek vagy az általános diplomáciai konferencia útján létrehozott alkalmazandó nemzetközi szabályok és szabványok végrehajtásához szükségesek.

215. cikk

A Területen folytatott tevékenységből származó szennyezésre vonatkozó végrehajtás

A Területen folytatott tevékenységből származó tengeri környezetszennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében – a XI. rész alapján – létrehozott nemzetközi szabályok, előírások és eljárások végrehajtására a XI. rész rendelkezései alkalmazandók.

216. cikk

A kidobásra vonatkozó végrehajtás

(1) Az ezen egyezmény alapján elfogadott törvények és rendelkezések, valamint a kidobás okozta szennyezés megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése tekintetében az illetékes nemzetközi szervezetek vagy diplomáciai konferencia által elfogadott nemzetközi szabályok és szabványok végrehajtását:

- a) a parti állam biztosítja a parti tengeren vagy a kizárólagos gazdasági övezeten belül vagy a kontinentális talapzatra történő kidobás esetében;
- b) a lobogó szerinti állam biztosítja a lobogója alatt közlekedő hajók, illetve az általa lajstromozott hajók vagy nyilvántartásba vett légi járművek tekintetében;
- c) bármely olyan állam biztosítja, amelynek a területén vagy tengeri termináljain történnek a hulladékok vagy más anyagok rakodási műveletei.

(2) Egyetlen állam sem köteles e cikk alapján arra, hogy eljárást indítson abban az esetben, amikor azt más állam e cikknek megfelelően már megindította.

217. cikk

A végrehajtás biztosítása a lobogó szerinti államok által

(1) Minden állam biztosítja, hogy a lobogója alatt közlekedő, illetve általa lajstromozott hajók megtartsák a tengeri környezetet a hajók általi szennyezésének megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése vonatkozásában az illetékes nemzetközi szervezet vagy az általános diplomáciai konferencia által létrehozott alkalmazandó nemzetközi szabályokban és szabványokban, valamint az állam ezen egyezmény alapján elfogadott törvényeiben és rendelkezéseiben foglaltakat. Ennek megfelelően minden állam elfogadja az előbbieket végrehajtásához szükséges törvényeket és rendelkezéseket, valamint egyéb intézkedéseket. E szabályok, szabványok, törvények és rendelkezések végrehajtását a lobogó szerinti állam biztosítja, tekintet nélkül arra, hogy azokat hol szegik meg.

(2) Az államok különösen abban a tekintetben hozzák meg a szükséges intézkedéseket, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, valamint általuk lajstromozott hajók közlekedését mindaddig megtiltsák, ameddig azok nem tudnak a tengerre kifutni olyan állapotban, amely megfelel az (1) bekezdésben meghatározott nemzetközi szabályok és szabványok rendelkezéseinek, ideértve a hajók tervezésére, szerkezetére, felszerelése és személyzettel való ellátására vonatkozó előírásokat is.

(3) Az államok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, valamint általuk lajstromozott hajók fedélzetén megtalálhatóak legyenek az (1) bekezdésben meghatározott nemzetközi szabályokban, szabványokban előírt és azok alapján kiállított bizonyítványok. Az államok biztosítják továbbá, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajókat meghatározott időközönként vizsgálat alá vessék abból a célból, hogy megállapításra kerüljön, hogy e bizonyítványok megfelelnek-e a hajó tényleges állapotának. A többi államok e bizonyítványokat a hajók állapotáról szóló bizonyítékként elfogadják, és egyenértékűnek tekintik az általuk kiállított bizonyítványokkal, kivéve ha alapos okkal feltételezhető, hogy a hajó állapota jelentős mértékben eltér a bizonyítványban foglalt adatoktól.

(4) Amennyiben egy hajó megszegi az illetékes nemzetközi szervezetek vagy az általános diplomáciai konferencia által kidolgozott szabályokat és szabványokat, a parti állam – a 218., 220. és 228. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül – tekintet nélkül a jogellenes cselekmény elkövetésének vagy az általa okozott szennyezés megjelenésének vagy észlelésének helyére, azonnali vizsgálatot rendel el, és szükséges esetén eljárást indít.

(5) A jogellenes cselekményt kivizsgáló államnak jogában áll segítséget kérni bármely olyan államtól, amellyel való együttműködés hasznos lehet az ügy tisztázása tekintetében. Az államok törekednek a lobogó szerinti állam megfelelő kéréseinek eleget tenni.

(6) Bármely állam írásos megkeresése alapján a megkeresett állam vizsgálatot folytat minden olyan jogellenes cselekmény tekintetében, amelyet a lobogója alatt közlekedő hajók követtek el. Amennyiben a feltételezett jogellenes cselekménnyel kapcsolatos eljárás megindításához elegendő és megfelelő bizonyíték áll rendelkezésre, a lobogó szerinti államok törvényeikkel összhangban az eljárást haladéktalanul megindítják.

(7) A lobogó szerinti államok haladéktalanul tájékoztatják a megtett lépésekről és azok eredményéről a megkereső államot és az illetékes nemzetközi szervezetet. Ezen információk minden állam rendelkezésére állnak.

(8) A lobogó szerinti államok törvényeiben és rendelkezéseiben foglalt büntetések elegendően súlyosak kell, hogy legyenek abban a tekintetben, hogy visszatartó erejük legyen a jogellenes cselekmények tekintetében, akárhol is történnek meg azok.

218. cikk

Végrehajtás a kikötő szerinti állam által

(1) Amennyiben egy hajó önként tartózkodik egy állam kikötőjében vagy tengeri termináljában, ez az állam vizsgálatot

folytathat, és ha bizonyítékok indokolják, eljárást indíthat, ha illetékes nemzetközi szervezet vagy az általános diplomáciai konferencia által kidolgozott alkalmazandó nemzetközi szabályok és szabványok megsértésével a kérdéses hajó ezen állam belvizeinek, parti tengerének vagy kizárólagos gazdasági övezetének határain kívül kibocsátást végzett.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt eljárás nem indítható más állam belvizein, parti tengerén vagy gazdasági övezetében történő kibocsátás esetében, kivéve azokat az eseteket, amikor ezen állam, a lobogó szerinti állam vagy a cselekmény által károsított vagy veszélyeztetett állam azt kéri, vagy amikor az eljárást indító állam belvizeiben, parti tengerében vagy kizárólagos gazdasági övezetében a cselekmény szennyezést okozott vagy szennyezés okozásával fenyeget.

(3) Amennyiben egy hajó önként tartózkodik egy állam kikötőjében vagy tengeri termináljában, ez az állam, amennyiben lehetséges, teljesíti bármely államnak az (1) bekezdésben meghatározott olyan jogellenes kibocsátási tevékenység iránti vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérését, amely valószínűleg a belvizeiben, parti tengerében vagy kizárólagos gazdasági övezetében történt, azokban kárt okozott vagy kár bekövetkezésével fenyegetett. Amennyire lehetséges, ezen állam teljesíti továbbá a lobogó szerinti állam kérését az ilyen jogellenes cselekmények kivizsgálására vonatkozólag, tekintet nélkül a cselekmény elkövetési helyére.

(4) A kikötő szerinti állam e cikk alapján végzett vizsgálatáról szóló dokumentumok kérésre átadásra kerülnek a lobogó szerinti vagy a parti állam számára. Minden olyan eljárás, amelyet a fenti vizsgálat következményeként indított a kikötő szerinti állam – a 7. cikknek megfelelően – a parti állam kérése alapján felfüggeszthető, amennyiben a jogellenes cselekmény a parti állam belvizein, parti tengerén vagy kizárólagos gazdasági övezetében került elkövetésre. Ebben a helyzetben az esettel összefüggő bizonyítékok és dokumentumok, bármely, a kikötő szerinti állam hatóságainál elhelyezett óvadékkal vagy más pénzügyi biztosítékkal egyetemben átadásra kerülnek a parti tenger hatóságai részére. Az ilyen átadás kizárja az eljárásnak a kikötő szerinti államban való folytatását.

219. cikk

A hajók hajózásra alkalmasságát érintő szennyezésmegelőzési intézkedések

Abban az esetben, amikor a 7. szakaszra figyelemmel egy állam saját elhatározásából vagy kérésre megállapítja, hogy az egyik

kikötőjében vagy tengeri termináljában tartózkodó hajó megszegi a hajók hajózásra alkalmasságára vonatkozó nemzetközi szabályokat és szabványokat, és ezáltal veszélyezteti a tengeri környezetet, olyan mértékben, amennyire ez megvalósítható, ez az állam megteszi az adott hajó tengerre való kifutásának megakadályozásához szükséges igazgatási intézkedéseket. Ezen államok a hajónak kizárólag csak azt engedhetik meg, hogy a legközelebbi megfelelő hajójavító üzemig hajózzon el, de a jogellenes állapot okának elhárítása után haladéktalanul engedélyezik a hajó útjának folytatását.

220. cikk

Végrehajtás a parti államok által

(1) Amennyiben egy hajó önként tartózkodik egy állam kikötőjében vagy tengeri termináljában, ezen állam a 7. szakaszra figyelemmel eljárást indíthat a hajókról származó szennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi szabályokkal és szabványokkal összhangban, vagy ezzel az Egyezményrel összhangban elfogadott törvényei és rendelkezései megsértése tekintetében, amennyiben a jogellenes cselekmény parti tengerében vagy kizárólagos gazdasági övezetében történt meg.

(2) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy egy állam parti tengerén hajózó vízi jármű áthaladása során megsérti az államnak a hajókról származó szennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi szabályokkal és szabványokkal összhangban, vagy az ezzel az Egyezményrel összhangban elfogadott törvényeit és rendelkezéseit, ezen állam a II. rész 3. szakasza idevonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül a jogellenes cselekménnyel összefüggésben a hajót megvizsgálhatja és törvényeivel összhangban, valamint a 7. szakaszban megjelölten, amennyiben ezt bizonyítékok támasztják alá, eljárást indíthat, beleértve a hajó visszatartását.

(3) Amennyiben okkal feltételezhető az, hogy egy olyan hajó, amely egy állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy parti tengerén hajózik, megsértette a hajók által okozott szennyezés megelőzéséről, csökkentéséről vagy ellenőrzéséről szóló alkalmazandó nemzetközi szabályokat és szabványokat, vagy pedig a fenti államnak az ezekkel összhangban lévő és azokat hatályba léptető törvényeit és rendelkezéseit, az érintett állam megkövetelheti a hajótól a neve, lajstromozási kikötője, legutóbbi és következő célkikötője tekintetében az információ szolgáltatását, valamint az ügyre vonatkozó olyan más lényeges információ közlését, amely szükséges a jogellenes cselekmény megtörténtének megállapítása céljából.

(4) Az államok törvényeket és rendelkezéseket, valamint más olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók a (3) bekezdésben foglalt információkérésnek eleget tudjanak tenni.

(5) Amennyiben alapos okkal feltételezhető az, hogy egy állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy parti tengerén közlekedő hajó a kizárólagos gazdasági övezetben a (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelő olyan jogellenes cselekményt követett el, amely lényeges kibocsátást eredményezett, és ezáltal a tengeri környezetet jelentős szennyezés érte vagy annak veszélye alakult ki, az érintett állam a jogellenes cselekménnyel kapcsolatos ügyekben ténylegesen megvizsgálhatja ezt a hajót, amennyiben a hajó megtagadta a tájékoztatást vagy az általa szolgáltatott információ észlelhető módon ellentétben áll a nyilvánvaló ténybeli helyzettel, és ha ezt vizsgálatot az eset körülményei indokolttá teszik.

(6) Amennyiben nyilvánvaló objektív bizonyítékok állnak rendelkezésre, hogy egy, az állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy parti tengerén közlekedő hajó a kizárólagos gazdasági övezetben a (3) bekezdésben meghatározott olyan jogellenes cselekményt követett el, amely kibocsátást eredményezett és ezáltal a partvonalat, vagy az állam azzal kapcsolatos érdekeit, vagy az államnak a parti tengerén vagy kizárólagos gazdasági övezetében található forrásait jelentős kár érte vagy ennek veszélye alakult ki, az érintett állam a 7. szakasz rendelkezéseit megtartva és azzal a feltétellel, hogy ezt a bizonyítékok indokolják, eljárást indíthat, ami magában foglalja a hajó visszatartását az állam jogával összhangban.

(7) Amennyiben a (6) bekezdésben foglaltaktól eltekintve az illetékes nemzetközi szervezet útján vagy egyéb módon olyan megfelelő eljárásokat egyeztettek, amelyek alapján az óvadéknyújtáshoz vagy más megfelelő pénzügyi biztosítékhoz szükséges követelmények biztosítva vannak, az ilyen eljárási szabályok által kötött parti állam megengedi a hajónak, hogy útját folytassa.

(8) A (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazandók a 211. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott nemzeti törvények és rendelkezések tekintetében is.

221. cikk

A tengeri balesetkből eredő szennyezés elkerülésére vonatkozó intézkedések

(1) E rész egyetlen rendelkezése sem érinti az államok azon jogát, hogy a nemzetközi jog, akár a szokásjog, akár az egyezményekben foglalt jog alapján a parti tengerük határain túl a valóságos vagy fenyegető károkozással arányos lépéseket tegyenek és hajtsanak végre abból a célból, hogy a tengeri balesetet követő szennyezéstől vagy annak veszélyétől vagy a balesettel kapcsolatos és valószínűleg jelentős káros hatásokkal járó cselekményektől megvédjék partvonalukat vagy az ahhoz kapcsolódó érdekeiket, beleértve a halászatot.

(2) E cikk alkalmazásában a „tengeri baleset” a hajók összeütközését, zátonyra futását, vagy más hajózási balesetet, vagy a hajón

vagy azon kívül bekövetkezett, a hajóban vagy annak rakományában anyagi kárt okozó vagy az anyagi kár okozásának elkerülhetetlen veszélyéhez vezető más eseményt jelenti.

222. cikk

Végrehajtás a légkörből vagy azon keresztül történő szennyezés tekintetében

Az államok végrehajtják a szuverenitásuk alatt álló légtérben a lobogójuk alatt közlekedő hajók vagy az általuk lajstromozott hajók, illetve nyilvántartásba vett légi járművek tekintetében a 212. cikk (1) bekezdése, valamint az ennek az egyezménynek a többi rendelkezése alapján létrehozott törvényeik és rendelkezéseik végrehajtását, és ezen túlmenően – összhangban a légi közlekedés biztonságára vonatkozó összes nemzetközi szabállyal és szabvánnyal – törvényeket és rendelkezéseket, valamint más intézkedéseket fogadnak el a tengeri környezetnek az légkörből, vagy azon keresztül történő szennyezésének megelőzése, csökkentése, illetve ellenőrzése céljából az illetékes nemzetközi szervezetek vagy általános diplomáciai konferencia által megfogalmazott nemzetközi szabályok és szabványok végrehajtása céljából.

7. SZAKASZ

BIZTOSÍTÉKOK

223. cikk

Intézkedések az eljárások megkönnyítésére

Az e rész alapján indított eljárások során az államok lépéseket tesznek a tanúk kihallgatásának, továbbá más államok hatóságai vagy az illetékes nemzetközi szervezet által átadott bizonyítékok elfogadásának elősegítésére, valamint megkönnyítik az illetékes nemzetközi szervezet, a lobogó szerinti állam és bármely, a jogellenes cselekmény következtében létrejött szennyezés által érintett más állam hivatalos képviselői részére az ilyen eljárásban való részvételt. Az eljárásban részt vevő hivatalos képviselőket a nemzeti törvények, előírások vagy a nemzetközi jog által biztosított jogok és kötelezettségek illetik meg.

224. cikk

A végrehajtási hatáskör gyakorlása

E cikk alapján az idegen hajók tekintetében biztosított végrehajtási hatásköröket csak hivatalos személyek vagy hadihajók, katonai légi járművek, vagy bármely más olyan hajó vagy légi jármű gyakorolhatja, amely felismerhetően és azonosítható módon kormányzati szolgálatban áll és rendelkezik az ehhez szükséges felhatalmazással.

225. cikk

Kötelezettség a végrehajtási hatáskör gyakorlása során a nem kívánt hatások elhárítására

Az ezen egyezmény alapján az idegen hajók tekintetében gyakorolt végrehajtási hatáskör nem veszélyeztetheti a hajózás biztonságát, vagy semmilyen más módon nem veszélyeztetheti a hajót, azt nem irányíthatja nem biztonságos kikötőbe vagy horgonyzóhelyre, illetve nem teheti ki a tengeri környezetet túlzott kockázatnak.

226. cikk

A külföldi hajók vizsgálata

- (1) a) Az államok az idegen hajót nem tarthatják hosszabb ideig vissza, mint amennyire 216, 218 és 220 cikk alapján történő vizsgálathoz szükséges. Az idegen hajó bármely fizikai vizsgálata az olyan bizonyítványok, hajónaplók és egyéb okmányok ellenőrzésére korlátozódik, amelyekkel a hajónak az általánosan elfogadott nemzetközi szabályok és szabványok szerint rendelkeznie kell, valamint bármely más hasonló jellegű, általa szállított okmányokra; a hajó további fizikai vizsgálatára csak az ilyen ellenőrzést követően és csak abban az esetben kerülhet sor, ha:
 - i. alapos okkal feltételezhető, hogy a hajó állapota vagy felszerelése jelentős mértékben eltér az ezekben az okmányokban foglaltaktól;
 - ii. az ilyen okmányok tartalma nem elegendő a feltételezett jogellenes cselekmény igazolásához vagy ellenőrzéséhez; vagy
 - iii. a hajó nem rendelkezik érvényes bizonyítványokkal és naplókkal.
- b) Amennyiben a vizsgálat eredménye a tengeri környezet megőrzésére és védelmére vonatkozó törvények és rendelkezések, vagy nemzetközi szabályok és szabványok megsértésére utal, a vízi jármű azonnali elengedése olyan célszerű eljárás feltételével történhet, mint óvadék vagy más megfelelő pénzügyi biztosíték nyújtása.
- c) A hajók hajózásra alkalmasságára vonatkozó alkalmazandó nemzetközi szabályok és szabványok sérelme nélkül abban az esetben, ha a hajó a tengeri környezetre az ésszerű mértéket meghaladóan veszélyes, a hajó elengedése megtagadható, illetve ahhoz a feltételhez köthető, hogy a hajó útját a legközelebbi hajójavító üzembe folytassa. Amennyiben az elengedést megtagadják vagy feltételhez kötik, a hajó lobogója szerinti államot azonnal értesíteni kell, és az a XV. résznek megfelelően követelheti a hajó elengedését.

(2) Az államok együttműködnek a hajók tengeren történő szük-ségtelen fizikai vizsgálatának elkerülésére vonatkozó eljárások kidolgozása tekintetében.

227. cikk

Az idegen hajók hátrányos megkülönböztetésének tilalma

Az államok az e részből eredő jogaik és kötelezettségeik gyakorlása során nem alkalmaznak alaki vagy tényleges hátrányos megkülönböztetést más államok hajóival szemben.

228. cikk

Az eljárás felfüggesztése és korlátozása

(1) A hajók által okozott szennyezés megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó törvényeknek és előírásoknak vagy nemzetközi szabályoknak és szabványoknak egy idegen hajó által az eljárást indító állam parti tengerén kívül történő megsértése tekintetében a büntetés kiszabása céljából indított eljárást felfüggesztik, amennyiben a lobogó szerinti állam a megfelelő vádak tekintetében a büntetés kiszabása céljából az első eljárás megindításától számított hat hónapon belül eljárást indít, kivéve ha a parti államot ért jelentős kárról van szó, vagy az érintett lobogó szerinti állam ismételen figyelmen kívül hagyta a hajói által elkövetett jogellenes cselekmények esetén alkalmazandó nemzetközi szabályok és szabványok hatékony végrehajtására vonatkozó kötelezettségét. A lobogó szerinti állam megfelelő módon az eljárást korábban megindító állam rendelkezésére bocsátja az ügy teljes anyagát és az eljárás jegyzőkönyveit, ha a lobogó szerinti állam e cikk szerint kérte az eljárás felfüggesztését. Amikor a lobogó szerinti állam által indított eljárás lezárul, a felfüggesztett eljárás megszűnik. Az ilyen eljárás során felmerült költségek kifizetésével egy időben a parti állam visszatérít minden, a felfüggesztett eljárás kapcsán letétbe helyezett óvadékot vagy bármely más pénzügyi biztosítékot.

(2) Az idegen hajók tekintetében a jogellenes cselekmény elkövetésétől számított három év elteltével büntetés kiszabása céljából eljárást indítani nem lehet, valamint ezen időpont után az (1) bekezdésre figyelemmel egy állam által elkezdett eljárást más állam nem indíthat meg.

(3) E cikk rendelkezései nem érintik a lobogó szerinti állam ahhoz való jogát, hogy jogának megfelelően – tekintet nélkül más állam korábban indított eljárására – megtegyen bármely lépést, beleértve a büntetés kiszabása céljából indított eljárást is.

229. cikk

Polgári eljárás indítása

Ebben az egyezményben semmi sem érinti a tengeri környezet szennyezéséből származó kár vagy veszteség iránti igény tekintetében indított polgári eljárást.

230. cikk

Pénzbírságok és az eljárás alá vont személy jogainak tiszteletben tartása

(1) A nemzeti törvényeknek és előírásoknak, vagy a tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó alkalmazandó nemzetközi szabályoknak és szabványoknak idegen hajó által a parti tenger határain túl történő megsértése esetében csak pénzbírságot lehet kiszabni.

(2) A nemzeti törvényeknek és rendelkezéseknek, vagy a tengeri környezet szennyezésének megelőzésére, csökkentésére, valamint ellenőrzésére vonatkozó alkalmazandó nemzetközi szabályoknak és szabványoknak idegen hajó által a parti tengeren történő megsértése esetében lehet csak pénzbírságot kiszabni, kivéve a parti tengeren elkövetett szándékos és súlyos szennyezési cselekmény esetét.

(3) Az idegen hajó által elkövetett ilyen jellegű jogellenes cselekménnyel kapcsolatos eljárás lefolytatása során tiszteletben kell tartani az eljárás alá vont személy elismert jogait, amennyiben az eljárás büntetés kiszabásával is végződhet.

231. cikk

A lobogó szerinti állam és más érintett államok értesítése

Az államok haladéktalanul értesítik a lobogó szerinti, valamint bármely más érintett államot a 6. szakasz alapján idegen hajók ellen foganatosított bármely intézkedésről, és a lobogó szerinti állam rendelkezésére bocsátják az intézkedésekkel összefüggő összes hivatalos jelentéseket. Ugyanakkor a part tengeren elkövetett jogellenes cselekmények tekintetében a parti állam e kötelezettségei csak az eljárás során tett intézkedésekre korlátozódnak. A lobogó szerinti állam diplomáciai vagy konzuli képviselőit és lehetőség szerint tengerészeti hatóságait azonnal értesíteni kell az idegen hajók ellen a 6. címnek megfelelően megtett ilyen intézkedésekről.

232. cikk

Az államok felelőssége a végrehajtást biztosító intézkedésekért

Az államok akkor viselnek felelősséget a nekik felróható olyan károkért és veszteségekért, amelyeket a 6. szakasznak megfelelően

általuk tett intézkedések okoztak, ha az intézkedés jogellenes volt vagy túllépte a rendelkezésre álló információ fényében ésszerűnek tűnő mértéket. Az államok biztosítják a bíróságaik előtti jogorvoslat lehetőségét az ilyen jellegű károk és veszteségekre vonatkozó igények tekintetében.

233. cikk

A nemzetközi hajózásra használt szorosokra vonatkozó biztosítékok

Az 5., 6. és 7. cím semmilyen rendelkezése nem érinti a nemzetközi hajózásra használt szorosok jogi rendszerét. Ugyanakkor, ha a 10. címbe nem említett idegen hajó a 42. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott törvényeket és előírásokat a szorosok tengeri környezetét károsítva vagy azzal fenyegetve megsérti, a szorost határoló államok megtehetik a megfelelő végrehajtási intézkedéseket és ebben az esetben e szakasz rendelkezéseit megfelelően figyelembe veszik.

8. SZAKASZ

JÉG ÁLTAL BORÍTOTT TERÜLETEK

234. cikk

Jég által borított területek

A parti államoknak jogában áll a kizárólagos gazdasági övezet határain belül található jég által borított területeken a tengeri környezet szennyezésének megelőzése, csökkentése, valamint ellenőrzése céljából hátrányos megkülönböztetéstől mentes törvényeket és előírásokat elfogadni és végrehajtani az olyan jég által borított területekre vonatkozóan, ahol a különösen kemény időjárási viszonyok és az év legnagyobb részében ezeket a területeket borító jégtakaró akadályokat vagy kivételes veszélyeket jelent a hajózás számára, és a tengeri környezet szennyeződése az ökológiai egyensúlyban lényeges kárt vagy visszafordíthatatlan zavarokat okozhat. E törvények és előírások megfelelő tekintettel kell, hogy legyenek a hajózásra és a tengeri környezetnek a legjobb elérhető tudományos bizonyítékon alapuló megőrzésére és védelmére.

9. SZAKASZ

FELELŐSÉG ÉS HELYTÁLLÁSI KÖTELEZETTSÉG

235. cikk

Felelősség és helytállási kötelezettség

(1) Az államok felelősséggel tartoznak a tengeri környezet megőrzése és megőrzése tekintetében fennálló nemzetközi kötelezettségeikért. Az államok felelősségére a nemzetközi jog szabályai az irányadók.

(2) Az államok biztosítják, hogy jogrendszerükkel összhangban lehetőség legyen bírósághoz fordulni a joghatóságuk alatt álló természetes vagy jogi személyek által a tengeri környezetben okozott szennyezésből keletkezett kár tekintetében az azonnali és megfelelő kártérítés vagy egyéb jóvátétel céljából.

(3) A tengeri környezet szennyezéséből fakadó károk tekintetében az azonnali és megfelelő kártérítésre vonatkozó célkitűzés biztosítása céljából az államok együttműködnek a meglévő nemzetközi jog érvényesítése, valamint a károk felméréséhez és megtérítéséhez kapcsolódó felelősségre és helytállásra, és az ezzel kapcsolatos viták rendezésére vonatkozó nemzetközi jog továbbfejlesztése tekintetében, valamint szükség esetén a megfelelő kártérítés megfizetésére vonatkozó kritériumok és eljárások kidolgozása tekintetében, ideértve a kötelező biztosítást vagy a kompenzációs alapokat.

10. SZAKASZ

SZUVERENITÁSON ALAPULÓ MENTESSÉG

236. cikk

Szuverenitáson alapuló mentesség

Ezen egyezménynek a tengeri környezet megőrzésére és védelmére vonatkozó rendelkezései nem vonatkoznak a hadihajókra, a haditengerészeti segédhajókra, illetve az állami tulajdonban lévő, vagy az állam által használt olyan más hajókra vagy légi járművekre, amelyeket az adott időben kizárólag nem kereskedelmi jellegű kormányzati szolgálatban tartanak üzemben. Ugyanakkor olyan megfelelő intézkedések meghozatala által, amelyek nem veszélyeztetik az állam ilyen jellegű hajóinak vagy légi járműveinek az üzemeltetését vagy üzemképességét, minden állam biztosítja, hogy az említett hajók vagy légi járművek – az ésszerűség és a kivitelezhetőség határain belül – ezen Egyezményrel összhangban cselekedjenek.

11. SZAKASZ

KÖTELEZETTSÉGEK MÁS, A NEMZETKÖZI KÖRNYEZET MEGŐRZÉSÉRŐL ÉS VÉDELMÉRŐL SZÓLÓ EGYZEMÉNYEK ALAPJÁN

237. cikk

Kötelezettségek más, a nemzetközi környezet megőrzéséről és védelméről szóló egyezmények alapján

(1) E rész rendelkezései nem érintik azokat a külön kötelezettségeket, amelyeket a korábban a tengeri környezet megőrzése és

védelve tárgyában létrehozott különleges egyezmények és megállapodások alapján vállaltak az államok, valamint az ezen egyezmény alapelvei alapján a jövőben esetlegesen létrejövő megállapodásokat sem.

(2) A tengeri környezet megőrzése és védelme tárgyában létrehozott különös egyezmények alapján az államok által vállalt speciális kötelezettségek végrehajtása az ennek az egyezménynek az alapelveivel és célkitűzéseivel összhangban történhet meg.

XIII. RÉSZ

TENGERI TUDOMÁNYOS KUTATÁS

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

238. cikk

A tengeri tudományos kutatás folytatásának joga

Minden államnak, tekintet nélkül földrajzi elhelyezkedésére, és az illetékes nemzetközi szervezeteknek joguk van tengeri tudományos kutatás folytatásához más államok ezen egyezményben biztosított jogainak és kötelezettségeinek sérelme nélkül.

239. cikk

A tengeri tudományos kutatás elősegítése

Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek elősegítik és megkönnyítik a tengeri tudományos kutatásnak ezzel az Egyezménnyel összhangban történő fejlesztését és folytatását.

240. cikk

A tengeri tudományos kutatás folytatásának alapelvei

Tengeri tudományos kutatás folytatása során a következő elvek alkalmazandók:

- tengeri tudományos kutatás kizárólag békés célokért folytatható;
- a tengeri tudományos kutatást az ezzel az Egyezménnyel összeegyeztethető megfelelő tudományos módszerekkel és módokon kell folytatni;
- a tengeri tudományos kutatás indokolatlanul nem zavarhatja a tenger ezzel az Egyezménnyel összeegyeztethető többi jogszabályos hasznosítási módját, és az ilyen jellegű hasznosítások során megfelelően tekintetbe veszik a tengeri tudományos kutatásokat;

- a tengeri tudományos kutatások folytatása a vonatkozó és ezen Egyezménnyel összhangban elfogadott rendelkezéseknek megfelelően történik, ideértve a tengeri környezet védelméről és megőzéséről szóló rendelkezéseket is.

241. cikk

A tengeri tudományos kutatás el nem ismerése igény jogalapjaként

A tengeri tudományos kutatási tevékenységek nem képeznek jogalapot semmilyen, a tengeri környezet vagy annak forrásai bármely részére vonatkozó követelés tekintetében.

2. SZAKASZ

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

242. cikk

A nemzetközi együttműködés elősegítése

(1) Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek a kölcsönös előnyök alapján és a szuverenitás, valamint a joghatóság tiszteletben tartásának elvével összhangban, elősegítik a békés célokért folytatott tengeri tudományos kutatással kapcsolatos nemzetközi együttműködést.

(2) Ebben az összefüggésben, az ezen egyezmény alapján az államokat megillető jogok és kötelezettségek sérelme nélkül az e rész alkalmazása során egy állam megfelelő módon biztosítja más államok részére a lehetőséget, hogy megszerezzék tőle, vagy vele együttműködve a személyek egészségét és biztonságát, valamint a tengeri környezetet érő károk megelőzéséhez és ellenőrzéséhez szükséges információkat.

243. cikk

Kedvező körülmények teremtése

Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek két- és többoldalú szerződések létrehozásával együttműködnek abból a célból,

hogy a tengeri környezetben végzett tengeri tudományos tevékenységekhez előnyös feltételeket teremtsenek, valamint hogy a kutatóknak a tengeri környezetben előforduló folyamatok és jelenségek valamint az ezek közötti kapcsolat tanulmányozása tekintetében tett erőfeszítéseit integrálják.

244. cikk

Információ és ismeretek közzététele és terjesztése

(1) Ennek az egyezménynek megfelelően az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek megfelelő csatornákon keresztül közzé- és hozzáférhetővé teszik a tervbe vett jelentős programokról és azok célkitűzéseiről, valamint a tengeri tudományos kutatásból származó ismeretekről szóló információkat.

(2) Ebből a célból az államok egyenként vagy más államokkal és az illetékes nemzetközi szervezetekkel együttműködve aktívan elősegítik a tudományos adatok és információ áramlását, és a tengeri tudományos kutatásból származó ismeretanyag átadását, különösen a fejlődő országok számára, és erősítik a fejlődő országok önálló tengeri tudományos kutatási képességeit, többek között a megfelelő oktatásnak és képzésnek a fejlődő országok szakmai és tudományos személyzete részére történő biztosításával.

3. SZAKASZ

TENGERI TUDOMÁNYOS KUTATÁS FOLYTATÁSA ÉS ELŐSEGÍTÉSE

245. cikk

Tengeri tudományos kutatás a parti tengeren

Szuverenitásuk gyakorlása során a parti államoknak kizárólagos joguk van arra, hogy parti tengerükben a tengeri tudományos kutatást szabályozzák, engedélyezzék vagy maguk végezzék. A parti tengeren tengeri tudományos kutatás a parti állam kifejezett engedélyével és az által a megszabott feltételekkel végezhető.

246. cikk

A tengeri tudományos kutatás a kizárólagos gazdasági övezetben és a kontinentális talapzaton

(1) Joghatóságuk gyakorlása során a parti államoknak joguk van kizárólagos gazdasági övezetükben vagy kontinentális talapzatukon a tengeri tudományos kutatást ezzel az Egyezményrel összhangban szabályozni, azt engedélyezni és folytatni.

(2) A kizárólagos gazdasági övezetben és a kontinentális talapzaton tengeri tudományos kutatás csak a parti állam hozzájárulásával folytatható.

(3) Szokásos körülmények esetén a parti államok megadják a hozzájárulásukat az olyan, ezzel az Egyezményrel összhangban kizárólag békés célokból, és az emberiség javát szolgáló, a tengeri környezettel kapcsolatos ismeretanyag bővítése céljából más államok vagy illetékes nemzetközi szervezetek által tervezett tengeri tudományos kutatási projektekhez, amelyek a parti államok kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán kerülnek kivitelezésre. Ebből a célból a parti állam szabályokat és eljárásokat dolgoz ki, ezáltal biztosítva, hogy az ilyen jellegű hozzájárulás ne szenvedjen késést vagy azt indokolatlanul ne tagadják meg.

(4) A (3) bekezdés alkalmazása céljából szokásos körülmények fennállhatnak akkor is, amikor nincs a parti állam és a kutatást végző állam között diplomáciai kapcsolat.

(5) Ugyanakkor a parti államoknak mérlegelési jogában áll hozzájárulásukat megtagadni más államnak vagy illetékes nemzetközi szervezetnek a parti állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán tervezett tengeri tudományos kutatásra vonatkozó projektje tekintetében, amennyiben a projekt:

- a) közvetlenül jelentőséggel bír a természetes erőforrások – élő vagy nem élő – feltárása és hasznosítása tekintetében;
- b) a kontinentális talapzaton történő furással, robbanóanyag használatával vagy a tengeri környezet káros anyagokkal való szennyezésével jár együtt;
- c) a 60. és 80. cikkben meghatározott mesterséges szigetek, berendezések és létesítmények építésével és üzemeltetésével jár;
- d) olyan, a 248. cikknek megfelelően továbbított, a projekt természetére és célkitűzéseire vonatkozó információt tartalmaz, amely nem pontos, vagy ha a kutató államnak vagy az illetékes nemzetközi szervezetnek, korábbi kutató projektjéből eredően, teljesítetlen kötelezettségei vannak a parti állammal szemben.

(6) Az (5) bekezdésben foglalt rendelkezésektől eltekintve, e bekezdés a) pontja alapján a parti állam nem élhet a hozzájárulás megtagadására vonatkozó mérlegelési jogával abban az esetben, amikor e rész rendelkezéseivel összhangban a tengeri

tudományos kutatási projektek a parti tenger szélességének kiszámításánál kiindulópontként használt alapvonaltól számított kétszáz tengeri mérföldön túl, a kontinentális talapzaton kerülnének megvalósításra, kívül azokon a speciális területeken, amelyeket a parti állam nyilvánosan bármikor olyan területekké nyilváníthat, mint amelyeken jelenleg vagy belátható időn belül hasznosítási vagy részletes feltárási tevékenység folyik vagy folyni fog. A parti államok ésszerű módon tájékoztatást adnak az ilyen jellegű területek kijelöléséről, valamint az azzal kapcsolatos összes változásról, de nem kötelesek az ott folyó tevékenység részleteiről beszámolni.

(7) A (6) bekezdés rendelkezései nem érintik a parti államoknak a kontinentális talapzat felett a 77. cikk alapján megállapított jogait.

(8) Az ebben a cikkben meghatározott tengeri tudományos tevékenységek indokolatlanul nem zavarhatják azokat a tevékenységeket, amelyeket a parti államok az e cikk alapján biztosított szuverén jogaik és joghatóságuk gyakorlása kapcsán végeznek.

247. cikk

Nemzetközi szervezetek által vagy azok égisze alatt folytatott tengeri tudományos kutatási projektek

A parti állam hozzájárulását megadottnak kell tekinteni egy tengeri tudományos kutatási projektnak a megállapodottak szerinti megvalósításához abban az esetben, ha a parti állam tagja a nemzetközi szervezetnek, vagy kétoldalú megállapodást kötött a nemzetközi szervezettel, és a kizárólagos gazdasági övezetében, vagy kontinentális talapzatán az említett nemzetközi szervezet közvetlenül vagy az égisze alatt tengeri tudományos kutatási projektet akar megvalósítani, feltéve hogy a parti állam akkor hagyja jóvá a részletes projektet, amikor a szervezet a projekt megvalósítására vonatkozó döntést meghozta, vagy pedig a parti állam részt szándékozik venni a projektben, és nem jelentett be azzal kapcsolatban kifogást a nemzetközi szervezet által a projektnak részére történt bejelentését követő négy hónapon belül.

248. cikk

A parti állam részére történő információadás kötelezettsége

Azok az államok és illetékes nemzetközi szervezetek, amelyek a parti állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán szándékoznak tengeri tudományos kutatást folytatni, legalább hat hónappal a tengeri tudományos kutatási projekt megkezdése előtt a parti államot a következőkről szóló részletes leírással látják el:

- a) a projekt jellege és célkitűzései;
- b) a használandó módszerek és eszközök, ideértve a hajók nevét, úrtartalmát, típusát és osztályát, valamint a tudományos felszerelés leírását;
- c) pontos megadása azon földrajzi területeknek, ahol a projekt megvalósításra kerül;

- d) a kutatóhajók első megérkezésének és végső eltávozásának várható időpontja, vagy a felszerelés felállítása vagy elszállítása, az esettől függően;
- e) annak az intézménynek a neve, igazgatója és a projektért felelős személy neve, amelynek támogatásával a projekt megvalósul; és
- f) a mérték, ameddig a parti állam a projektben az elképzelés szerint részt tud venni, illetve képviseltetheti magát.

249. cikk

Meghatározott feltételek betartásának kötelezettsége

(1) Amikor az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek a parti állam kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán tengeri tudományos kutatást folytatnak, a következő feltételeket kell betartaniuk:

- a) biztosítani kell a parti állam ahhoz való jogát – amennyiben úgy dönt –, hogy részt vehessen, vagy képviseltesse magát a tengeri tudományos kutatási projektben, különösen a kutatóhajók fedélzetén és más szervezeteken vagy a tudományos kutatólétesítményeken, amennyiben ez megvalósítható, a parti állam kutatóinak bármilyen díjazása nélkül, és arra vonatkozó kötelezettség nélkül, hogy a projekt költségeihez hozzá kelljen járulni;
 - b) a parti államot kérésére – amennyiben ez megvalósítható – előzetes beszámolókkal el kell látni, valamint a kutatás befejezését követően a végső eredményeket és következtetést el kell juttatni részére;
 - c) amennyiben a parti állam kéri, vállalni kell a parti államnak a tengeri tudományos kutatási projektből származó összes adathoz és mintához való hozzáférése biztosítását, valamint a parti államot szintúgy el kell látni a tudományos értékük károsítása nélkül másolható adatokkal, valamint az ilyen jellegű megosztható mintákkal.
 - d) kérés esetén, a parti állam ellátása az ilyen jellegű adatok, minták, valamint tudományos eredmények tárgyában készült értékeléssel, vagy segítségnyújtás azoknak az értékelése vagy értelmezése kérdésében;
 - e) a (2) bekezdés figyelembe vételével annak biztosítása, hogy a kutatási eredmények – a megvalósítás lehetőségeihez mérten – megfelelő nemzeti vagy nemzetközi csatornákon keresztül nemzetközi szinten rendelkezésre álljanak;
 - f) a parti állam azonnali értesítése a kutatási programban történt bármely jelentős változásról;
 - g) ellenkező tartalmú megállapodás hiányában a tudományos kutatási létesítmények és felszerelések eltávolítása a kutatás befejezése után.
- (2) E cikk nem érinti a parti állam által a 246. cikk (5) bekezdése alapján a hozzájárulása megadására vagy megtagadására

vonatkozó mérlegelési joga tekintetében törvényeiben és előírásaiban megállapított feltételeket, ideértve előzetes megállapodás előírását a természetes források feltárása és hasznosítása kérdésében közvetlen fontossággal bíró projekt kutatási eredményeinek nemzetközi szintű hozzáférhetővé tételére.

250. cikk

A tengeri tudományos projektekre vonatkozó információ

Ellentétes tartalmú megállapodás hiányában a tengeri tudományos projektekre vonatkozó információ közzétele a megfelelő hivatalos csatornákon keresztül történik.

251. cikk

Általános kritériumok és iránymutatások

Az illetékes nemzetközi szervezetek útján az államok törekednek elősegíteni általános kritériumok és iránymutatások megállapítását abból a célból, hogy segítsék az államokat a tengeri tudományos kutatás jellegének és következményeinek a meghatározásában.

252. cikk

Vélelmezett hozzájárulás

A 248. cikk alapján előírt információknak a parti államhoz való eljuttatását követő hat hónap elteltével az államok vagy az illetékes nemzetközi szervezetek megkezdhetik a tengeri tudományos kutatási projektet, kivéve ha az ilyen jellegű információt tartalmazó közlés kézhezvételét követő négy hónapon belül a parti állam a következőkről értesítette a kutatást végző államot vagy szervezetet:

- a) a 246. cikk rendelkezései alapján hozzájárulását megtagadja; vagy
- b) az állam vagy a nemzetközi szervezet által a projekt jellegére és célkitűzéseire vonatkozóan szolgáltatott információ nem felel meg a nyilvánvaló tényeknek; vagy
- c) a parti állam a 248. és 249. cikkben meghatározott, illetve a körülményekre vonatkozó kiegészítő információt igényel,
- d) nem teljesített kötelezettségek állnak fenn az állam vagy szervezet által korábban végrehajtott tengeri tudományos kutatási projektből kifolyólag, tekintettel a 249. cikkben megállapított feltételekre.

253. cikk

A tengeri tudományos kutatási tevékenységek felfüggesztése vagy megszüntetése

(1) A parti államnak joga van bármilyen, a különleges gazdasági övezetén vagy kontinentális talapzatán belül folyamatban levő tengeri tudományos kutatási tevékenység felfüggesztését követelni, amennyiben:

- a) a kutatási tevékenységet nem a parti állam hozzájárulásának alapjául szolgáló, a 248. cikk alapján átadott információk szerint végzik; vagy
- b) a kutatási tevékenységet folytató állam vagy illetékes nemzetközi szervezet nem teljesíti a 249. cikknek a parti állam tengeri tudományos kutatási projektjét érintő jogaira vonatkozó rendelkezéseit.

(2) A parti állam jogosult követelni bármely tengeri tudományos kutatási tevékenység megszüntetését, amennyiben a 248. cikk rendelkezéseinek teljesítésének elmulasztása oly mértékű, hogy az a kutatási projekt, vagy tevékenység jelentős módosítását eredményezi.

(3) A parti állam követelheti továbbá a tengeri tudományos kutatási tevékenység megszüntetését, amennyiben az (1) bekezdésben megjelölt helyzetek bármelyikét ésszerű időn belül nem állítják helyre.

(4) A parti államnak a tengeri tudományos kutató tevékenység felfüggesztésére, illetve megszüntetésére vonatkozó döntéséről szóló értesítése kézhezvételét követően a tengeri tudományos kutató tevékenységre folytatására feljogosított állam vagy illetékes nemzetközi szervezet köteles az abban meghatározott kutatási tevékenységgel felhagyni.

(5) A parti állam az (1) bekezdés szerinti felfüggesztésről szóló döntését visszavonja és a tengeri tudományos kutatási tevékenység folytatódhat, amennyiben a kutatást folytató állam vagy illetékes nemzetközi szervezet a 248. és 249. cikkben foglalt feltételeket teljesítette.

254. cikk

A szomszédos tengerparttal nem rendelkező, illetve földrajzilag hátrányos helyzetű államok jogai

(1) Azok az államok és illetékes nemzetközi szervezetek, amelyek tengeri tudományos kutatás végzése iránti projektet nyújtottak be a parti államhoz a 246. cikk (3) bekezdése szerint, kötelesek értesíteni a szomszédos tengerparttal nem rendelkező, valamint földrajzilag hátrányos helyzetű államokat az előterjesztett kutatási projekttel kapcsolatosan és erről a parti államot tájékoztatni.

(2) Amennyiben az érintett parti állam hozzájárult az előterjesztett tengeri tudományos kutatási tevékenységhez a 246. cikk és ennek az egyezménynek más vonatkozó rendelkezései alapján, az ilyen projektet végrehajtó államok vagy illetékes nemzetközi szervezetek kötelesek a szomszédos tengerparttal nem rendelkező, illetve földrajzilag hátrányos helyzetű államokat, kérésükre, szükség esetén a 248. és a 249. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján a vonatkozó információval ellátni.

(3) A fent említett szomszédos tengerparttal nem rendelkező és földrajzilag hátrányos helyzetű államok részére kérésükre lehetőséget kell biztosítani, amennyiben ez megvalósítható, a benyújtott tengeri tudományos kutatási projektben való részvételre, az általuk kijelölt és a parti állam által nem kifogásolt képzett szakértőkön keresztül, az adott projektre vonatkozóan ezen egyezmény rendelkezéseivel összhangban az érintett parti állam és a tengeri tudományos kutatást folytató állam vagy illetékes nemzetközi szervezet között egyeztetett feltételek szerint.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott államok és illetékes nemzetközi szervezetek kötelesek az említett tengerparttal nem rendelkező vagy földrajzilag hátrányos helyzetű államokat kérésükre a 249. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott, a 249. cikk (2) bekezdés rendelkezései szerinti információval és segítséggel kell ellátni.

255. cikk

Intézkedések a tengeri tudományos kutatás megkönnyítésére, illetve a kutatóhajók támogatása

Az államok olyan ésszerű szabályok, rendelkezések és eljárási szabályok meghozatalára törekednek, amelyekkel előmozdítják és megkönnyítik az ezzel az Egyezményrel összhangban parti tengerük határain túl végzett tengeri tudományos kutatási tevékenységet, megkönnyítik törvényeikre és rendelkezéseikre figyelemmel a kikötőikhez való hozzáférhetőséget, és előmozdítják az e rész vonatkozó rendelkezéseit teljesítő tengeri tudományos kutatóhajóknak való segítségnyújtást.

256. cikk

A Területen folyó tengeri tudományos kutatás

Valamennyi államnak, tekintet nélkül földrajzi helyzetére, valamint az illetékes nemzetközi szervezeteknek a XI. rész rendelkezéseivel összhangban, joga van a Területen tengeri tudományos kutatást folytatni.

257. cikk

Tengeri tudományos kutatás a kizárólagos gazdasági övezeten túli vizekben

Valamennyi államnak, tekintet nélkül földrajzi helyzetére, valamint az illetékes nemzetközi szervezeteknek ezzel az Egyezményrel összhangban joga van tengeri tudományos kutatást végezni a kizárólagos gazdasági övezeten túli vizekben.

4. SZAKASZ

A TENGERI KÖRNYEZETBEN LEVŐ TUDOMÁNYOS KUTATÁSI BERENDEZÉSEK ÉS FELSZERELÉSEK

258. cikk

Telepítés és használat

A tengeri környezet bármely területén lévő bármely tudományos kutatási berendezések és felszerelések telepítésére és használatára ugyanazok a feltételek vonatkoznak, mint amelyeket ez az egyezmény az ilyen területen folytatott tengeri tudományos tevékenységre ír elő.

259. cikk

Jogállás

Az e szakaszban meghatározott felszerelésekre és berendezésekre nem vonatkozik a szigetek jogállása. Nem rendelkeznek saját parti tengerrel, és jelenlétük nem érinti a parti tenger, a kizárólagos gazdasági övezet és a kontinentális talpazat elhatárolását.

260. cikk

Biztonsági övezetek

Ennek az egyezménynek vonatkozó rendelkezései szerint a tudományos kutatóberendezések körül 500 méteres távolságot nem meghaladó ésszerű szélességű biztonsági övezet hozható létre. Valamennyi államnak biztosítania kell, hogy hajói a biztonsági övezeteket tiszteletben tartsák.

261. cikk

A hajózási útvonalak szabadon hagyása

Bármely típusú tudományos kutatóberendezés vagy -felszerelés nem képezhet akadályt a kialakult nemzetközi hajózási útvonalakon.

262. cikk

Azonosító jelek és figyelmeztető jelzések

Az e cikkben meghatározott berendezéseknek és felszereléseknek azonosító jeleket kell viselniük, amely feltünteteti a lajstromozó államot, vagy azt a nemzetközi szervezetet, amelyhez tartoznak,

valamint azokat megfelelően el kell látni nemzetközi szinten egyeztetett figyelmeztető jelzésekkel a tengeri és a légi közlekedés biztonságának biztosítása érdekében, figyelembe véve az illetékes nemzetközi szervezetek által megállapított szabályokat és szabványokat.

5. SZAKASZ

FELELŐSSÉG ÉS HELYTÁLLÁSI KÖTELEZETTSÉG

263. cikk

Felelősség és helytállási kötelezettség

(1) Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek felelnek azért, hogy az általuk vagy nevükben végzett tengeri tudományos kutatás ezen Egyezményvel összhangban történjen.

(2) Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek felelnek és helytállni tartoznak a más államok, természetes vagy jogi személyek vagy illetékes nemzetközi szervezetek által folytatott tengeri tudományos kutatási tevékenységgel összefüggésben ezen egyezménynek a megsértésével tett intézkedéseik tekintetében és az ezekből eredő károkért kártérítést nyújtanak.

(3) Az államok és az illetékes nemzetközi szervezetek a 235. cikk szerint felelnek és helytállni tartoznak az általuk vagy nevükben

folytatott tengeri tudományos kutatásból eredő szennyezés által a tengeri környezetben okozott kárért.

6. SZAKASZ

A VITÁK RENDEZÉSE ÉS IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

264. cikk

A viták rendezése

Az ezen egyezmény tengeri tudományos kutatással kapcsolatos rendelkezéseinek értelmezését vagy alkalmazását érintő vitákat a XV. rész 2. és 3. szakasza szerint kell rendezni.

265. cikk

Ideiglenes intézkedések

A vitának a XV. rész 2. és 3. szakasza szerinti rendezéséig a tengeri tudományos kutatási projektet engedélyező állam vagy illetékes nemzetközi szervezet az érintett parti állam kifejezett hozzájárulása nélkül nem engedélyezheti kutatási tevékenység megkezdését vagy folytatását.

XIV. RÉSZ

A TENGERI TECHNOLOGIA FEJLESZTÉSE ÉS ÁTADÁSA

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

266. cikk

A tengeri technológia fejlesztésének és átadásának előmozdítása

(1) Az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezeteken útján, lehetőségeikkel összhangban igazságos és ésszerű alapokon és feltételekkel együttműködnek a tengeri tudományok és a tengeri technológia fejlesztésének és átadásának aktív előmozdítása érdekében.

(2) Az államok elősegítik az olyan államok tengeri tudományos és technológiai potenciáljának fejlesztését, amelyeknek arra szük-

ségük lehet és amelyek kéri a technikai segítséget ezen a területen, különösen ideértve a fejlődő országokat, a tengerparttal nem rendelkező és a földrajzilag hátrányos helyzetű államokat, a tengeri erőforrások feltárása, kiaknázása, megóvása és ezek irányítása, a tengeri környezetben folytatott, ezen Egyezményvel összeegyeztethető tengeri tudományos kutatás és más tevékenység védelme és megóvása tekintetében, a fejlődő országok társadalmi és gazdasági fejlődésének előmozdítása érdekében.

(3) Az államok törekednek előmozdítani a tengeri technológia átadására kedvező gazdasági és jogi feltételek létrehozását valamennyi érintett fél javára, méltányos alapon.

267. cikk

A jogos érdekek védelme

Az államoknak a 266. cikk szerinti együttműködésének elősegítése során kellő figyelemmel kell lenniük valamennyi jogos

érdekre, ideértve többek között a tengeri technológiák jogosultjainak, szállítóinak és átvevőinek jogaira és kötelezettségeire.

268. cikk

Alapvető célok

Az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezetek útján előmozdítják:

- a) a tengeri technológiai ismeretek megszerzését, értékelését és terjesztését, valamint a vonatkozó információkhoz és adatokhoz való hozzáférés megkönnyítését;
- b) a megfelelő tengeri technológia fejlesztését;
- c) a tengeri technológia átadását könnyítő technológiai infrastruktúra fejlesztését;
- d) az emberi erőforrások fejlesztését a fejlődő országok, különösen a legkevésbé fejlettek állampolgárainak képzése és oktatása útján;
- e) a nemzetközi együttműködést minden szinten, különösen regionális, szubregionális és kétoldalú szinten.

269. cikk

Az alapvető célok eléréséhez szükséges intézkedések

A 268. cikkben meghatározott célok elérése érdekében az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezeteken keresztül törekednek többek között:

- a) valamennyi fajtájú tengeri technológia hatékony átadására irányuló programok és technológiai együttműködés létesítésére azokkal az államokkal, amelyek ezen a téren a technikai segítséget igénylik, különösen a tengerparttal nem rendelkező és földrajzilag hátrányos helyzetű fejlődő országok, illetve egyéb fejlődő országok, amelyek nem voltak képesek létrehozni, illetve fejleszteni saját technológiai kapacitásukat a tengeri tudományokban, a tengeri források feltárásában és kiaknázásában vagy ilyen technológiához szükséges infrastruktúra kifejlesztésében;
- b) kedvező feltételek megteremtésére a megállapodások, szerződések és más hasonló egyezségek megkötésére méltányos és ésszerű feltételekkel;
- c) konferenciák, szemináriumok, szimpóziumok tartására tudományos és technikai témákban, különösen a tengeri technológia átadásának politikájáról, módjairól;
- d) a tudósok, műszaki és más szakértők cseréjének elősegítésére;
- e) a projektek végrehajtására és a közös vállalatok, valamint a két- és többoldalú együttműködés elősegítésére.

2. SZAKASZ

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

270. cikk

A nemzetközi együttműködés és formái

A tengeri technológia fejlesztésére és átadására irányuló nemzetközi együttműködést, ha megfelelő és lehetséges, a meglevő kétoldalú, regionális vagy többoldalú programokon keresztül kell megvalósítani, valamint bővített és új programokon keresztül, annak érdekében, hogy elősegítsék a tengeri tudományos kutatást, a tengeri technológia átadását – különösen új területeken –, és az óceán kutatásának és kiaknázásának megfelelő nemzetközi finanszírozását.

271. cikk

Iránymutatások, kritériumok és szabványok

Az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezeteken keresztül elősegítik az általánosan elfogadott iránymutatások, kritériumok és szabványok megállapítását a tengeri technológia átadására kétoldalú alapokon vagy nemzetközi szervezetek és más fórumok keretein belül, figyelembe véve különösen a fejlődő országok érdekeit és szükségleteit.

272. cikk

A nemzetközi programok koordinálása

A tengeri technológia átadása terén az államok törekednek annak biztosítására, hogy az illetékes nemzetközi szervezetek összehangolják tevékenységüket, ideértve bármely regionális vagy globális programot, figyelembe véve a fejlődő országok érdekeit és szükségleteit, különös tekintettel a tengerparttal nem rendelkező és földrajzilag hátrányos helyzetű államokra.

273. cikk

Együttműködés a nemzetközi szervezetekkel és a Hatósággal

Az államok aktívan együttműködnek az illetékes nemzetközi szervezetekkel és a Hatósággal, hogy ösztönözzék és megkönnyítsék a Területen folyó tevékenységgel kapcsolatos tengeri technológia és szakértelem átadását a fejlődő országok, azok állampolgárai és a Vállalat részére.

274. cikk

A Hatóság célja

Valamennyi jogos érdek, többek között a technológiák jogosultjainak, szállítói és átvevői jogai és kötelezettségei sérelme nélkül a Hatóságnak a Területen folyó tevékenység tekintetében biztosítania kell, hogy:

- a) a méltányos földrajzi felosztás elve alapján a fejlődő országok, legyenek bár parti államok vagy tengerparttal nem rendelkezők, illetve földrajzilag hátrányos helyzetűek, állampolgárait képzés céljából felvegyék a tevékenységei megvalósítására alkalmazott irányító, tudományos kutatói vagy technikai személyzet tagjai sorába;
- b) a megfelelő felszerelés, gépek, berendezések és folyamatok műszaki dokumentációja valamennyi állam részére hozzáférhető legyen, különösen a fejlődő országok részére, amelyeknek e téren műszaki segítségre lehet szükségük és kérhetik annak nyújtását;
- c) a Hatóság részéről megfelelő intézkedések történjenek a műszaki segítséghez jutás megkönnyítésére a tengeri technológia területén azoknak az államoknak a részére, amelyeknek szükségük lehet rá, és azt kérik, különösen a fejlődő országok részére, valamint arra, hogy azok állampolgárai elsajátítsák a szükséges jártasságot és ismereteket, ideértve a szakmai képzést;
- d) segítséget nyújtsanak a szükséges felszerelés, eljárások és más műszaki know-how beszerzéséhez azoknak az államoknak, különösen a fejlődő országoknak, amelyeknek szükségük lehet és kérik a műszaki segítséget ezen a téren, az ebben az egyezményben foglalt bármely finanszírozási intézkedések útján.

3. SZAKASZ

**NEMZETI ÉS REGIONÁLIS TENGERI TUDOMÁNYOS ÉS
TECHNOLÓGIAI KÖZPONTOK**

275. cikk

Nemzeti központok létesítése

(1) Az államok közvetlenül vagy az illetékes nemzetközi szervezeteken keresztül, továbbá a Hatóság elősegítik, különösen a fejlődő parti államokban, a nemzeti tengeri tudományos technológiai kutatóközpontok alapítását és a meglévő nemzeti központok

megerősítését annak érdekében, hogy ösztönözzék és fejlesszék a tengeri tudományos kutatásnak a fejlődő parti államok általi megvalósítását, valamint hogy bővítsék azok nemzeti lehetőségeit a tengeri forrásaik megőrzésére és gazdasági érdekeiket szolgáló hasznosítására.

(2) Az államok az illetékes nemzetközi szervezeteken keresztül, továbbá a Hatóság kellő támogatást nyújtanak az ilyen nemzeti központok létrehozásához és megerősítéséhez abból a célból, hogy a korszerű körülményeket, a szükséges felszereléseket, a szakértelmet és az ismereteket, továbbá technikai szakértőket biztosítsák azoknak az államoknak, amelyeknek erre szükségük lehet és ilyen segítséget kérnek.

276. cikk

A regionális központok létrehozása

(1) Az államok az illetékes nemzetközi szervezetekkel, a Hatósággal és a nemzeti tengeri műszaki-tudományos kutató intézetekkel egyeztetve elősegítik a regionális tengeri tudományos technológiai kutató központok létesítését, különösen a fejlődő országokban annak érdekében, hogy ösztönözzék és előmozdítsák a fejlődő országok által végzett tengeri tudományos kutatást és elősegítsék a tengeri technológia átadását.

(2) A régió valamennyi állama együttműködik a regionális központokkal abban, hogy biztosítsák céljaik hatékonyabb elérését.

277. cikk

A regionális központok feladatai

Az ilyen regionális központok feladatkörébe tartoznak, többek között:

- a) szakmai és oktatási programok minden szinten a tengeri műszaki-tudományos kutatás különböző szempontjai szerint, különösen a tengerbiológia, ideértve az élő források megőrzését és kezelését, az oceanográfiát, a hidrográfiát, a mérnöki tudományokat, a tengerfenék geológiai feltárását, valamint a bányászati és a tengervíz-sótalanító technológiákat;
- b) az igazgatási kutatások;
- c) a tengeri környezet védelmével és megőrzésével, valamint a környezetszennyezés megelőzésével, csökkentésével és ellenőrzésével kapcsolatos kutatási programok;
- d) regionális konferenciák, szemináriumok és szimpóziumok szervezése;
- e) a tengeri műszaki-tudományos adatok és információk gyűjtése és feldolgozása;
- f) a tengeri műszaki-tudományos kutatások eredményeinek gyors terjesztése hozzáférhető kiadványokban;

g) a tengeri technológia átadásával kapcsolatos nemzeti politikára vonatkozó értesülések közzététele s ezek rendszeres összehasonlító kutatása;

h) a technológia értékesítésére, valamint a szabadalmi szerződésekre és más megállapodásokra vonatkozó információk gyűjtése és rendszerezése;

i) műszaki együttműködés a régió más államaival.

4. SZAKASZ

EGYÜTTMŰKÖDÉS A NEMZETKÖZI SZERVEZETEK KÖZÖTT

278. cikk

Együttműködés a nemzetközi szervezetek között

Az e részben és a XIII. részben meghatározott illetékes nemzetközi szervezetek megtesznek minden megfelelő intézkedést, hogy közvetlenül vagy egymással szorosan együttműködve biztosítsák feladataiknak és kötelezettségeiknek hatékony végrehajtását e résznek megfelelően.

XV. RÉSZ

A VITÁK RENDEZÉSE

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

279. cikk

A viták békés rendezésének kötelezettsége

A részes államok minden, az ennek az egyezménynek az értelmezéséből vagy alkalmazásából eredő vitát az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmánya 2. cikkének (3) bekezdése szerint békés eszközökkel rendeznek, és ennek céljából az Alapokmány 33. cikkének (1) bekezdésében foglalt eszközökkel való rendezésre törekednek.

280. cikk

A viták rendezése a felek választása szerinti békés eszközökkel

E részben semmi sem csorbítja a részes államoknak azt a jogát, hogy az ennek az egyezménynek az értelmezése vagy alkalmazása kapcsán közöttük felmerült vitát bármikor saját választásuk szerinti békés módon rendezzék.

281. cikk

Eljárás, ha a felek nem jutottak egyezsége

(1) Ha ennek az egyezménynek az értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitában felekként részt vevő részes államok

megegyeztek abban, hogy a vitát saját választásuk szerinti békés módon rendezik, az e részben szabályozott eljárás csak akkor alkalmazható, ha a felek ezek alapján megegyezni nem tudtak és a köztük lévő megállapodás nem zár ki semmilyen további eljárást.

(2) Amennyiben a felek határidőben is megállapodtak, az (1) bekezdés csak e határidő lejárta után alkalmazható.

282. cikk

Az egyetemes, regionális vagy kétoldalú megállapodásokból eredő kötelezettségek

Amennyiben az ezen egyezménynek az értelmezését vagy alkalmazását érintő vitában részt vevő részes államok egyetemes, regionális vagy kétoldalú megállapodásban vagy egyéb módon abban állapodtak meg, hogy a vitában részes bármely fél kérésére a vita egy kötelező döntést eredményező eljárás során kerül rendezésre, akkor az e részben foglalt eljárás helyett ezt az eljárást kell alkalmazni, amennyiben a vitában részt vevő felek másképp nem állapodtak meg.

283. cikk

Kötelezettség a párbeszédre

(1) Amennyiben részes államok között vita merül fel ennek az egyezménynek az értelmezését vagy alkalmazását illetően, a vitában részt vevő felek haladéktalanul párbeszédbe kezdenek a vita tárgyalásos vagy más békés módon történő rendezése érdekében.

(2) A felek akkor is haladéktalanul párbeszédbe kezdenek, ha a vitarendezési eljárás eredménytelenül szakadt meg, vagy ha

egyezségre jutottak, de a körülmények folytán az egyezés végrehajtási módja tekintetében konzultációra van szükség.

287. cikk

Az eljárás megválasztása

284. cikk

Egyeztetés

(1) Az ezen egyezmény értelmezését és alkalmazását érintő vitában részt vevő részes államnak lehetősége van felkérni a másik felet vagy feleket, hogy az V. melléklet 1. szakasza szerinti vagy más egyeztető eljárás elé terjesszék a vitát.

(2) Amennyiben a felkérést elfogadják, és a felek megegyeznek az alkalmazandó egyeztető eljárásban, bármely fél kérheti a vitának az ilyen eljárásra bocsátását.

(3) Amennyiben viszont a felkérést nem fogadják el, vagy a felek nem egyeztek meg az egyeztető eljárásban, az egyeztető eljárást megszakítottak kell tekinteni.

(4) Ha egy vitát egyeztető eljárásra terjesztenek, amennyiben a felek másképp nem egyeznek meg, az eljárást csak az egyeztető eljárás szabályainak megfelelően lehet megszakítani.

285. cikk

E szakasz alkalmazása a XI. rész szerint előterjesztett vitákra.

E szakasz alkalmazandó bármely olyan vitára, amelyet a XI. rész 5. szakasza szerint, az e részben szabályozott eljárás alapján kell rendezni. Amennyiben a részes államokon kívül más alanya is van a vitának, e cikk a megfelelő módosításokkal alkalmazandó.

2. SZAKASZ

KÖTELEZŐ EREJŰ DÖNTÉssel JÁRÓ KÖTELEZŐ ELJÁRÁSOK

286. cikk

E szakasz alkalmazása a XI. rész szerint előterjesztett vitákra

A 3. szakaszra figyelemmel bármely, az ezen egyezmény értelmezését vagy alkalmazását érintő vitát, amelyben az 1. szakasz rendelkezései szerint nem sikerült egyezésre jutni, a vitában részt vevő bármely fél kérésére az e szakasz alapján joghatósággal rendelkező bíróság vagy más fórum elé lehet terjeszteni.

(1) Az egyezmény aláírása, megerősítése vagy az ahhoz történő csatlakozás során, vagy ezt követően bármikor, az adott állam írásbeli nyilatkozattal szabadon választhatja meg az ezen egyezmény értelmezését vagy alkalmazását érintő vita rendezésének egy vagy több módját a következő lehetőségek közül:

a) a VI. melléklet szerint alapított Nemzetközi Tengerjogi Bíróság;

b) a Nemzetközi Bíróság;

c) a VII. melléklet szerint megalakított választottbíróság;

d) a VIII. mellékletben meghatározott, egy vagy több fajta vitára megalakított eseti választottbíróság.

(2) Az (1) bekezdés alapján tett nyilatkozat nem érinti a részes állam azon kötelezettségét, hogy elismerje a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság Tengerfenék Vitarendezési Tanácsának hatáskörét a XI. rész 5. cikkében meghatározott mértékben és módon.

(3) Azt a részes államot, amely félként egy olyan vitában vesz részt, amelyre hatályos nyilatkozat nem vonatkozik, úgy kell tekinteni, hogy elfogadta a VII. melléklet szerinti választottbíróságot.

(4) Amennyiben a vitában részt vevő felek ugyanazt a vitarendezési eljárást fogadták el, amennyiben másképp nem állapodtak meg, csak ez alapján az eljárás alapján lehet az ügyet rendezni.

(5) Ha a vitában részt vevő felek nem ugyanazt a vitarendezési eljárást fogadták el, csak a VII. melléklet szerinti választottbíróság elé terjeszthetik az ügyet, amennyiben másképp nem állapodtak meg.

(6) Az (1) bekezdés alapján tett nyilatkozat a visszavonásáról szóló értesítésnek az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkáránál való letétbe helyezéstől számított 3 hónapig marad hatályban.

(7) Amennyiben a felek másképp nem állapodnak meg, egy új nyilatkozat, a visszavonásról szóló értesítés, vagy a nyilatkozat hatályának lejártja semmilyen módon nem érinti az e cikk szerint hatáskörrel rendelkező bíróság vagy választottbíróság előtt folyamatban levő ügyeket.

(8) Az e cikkben említett nyilatkozatokat és értesítéseket az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkáránál kell letétbe helyezni, aki ezek másolatait eljuttatja a részes államoknak.

288. cikk

Hatáskör

(1) Bármely, az ezen egyezménynek az értelmezésére vagy alkalmazására irányuló, az e rész rendelkezései szerint előterjesztett vitában a 287. cikk szerinti bíróság vagy választottbíróság rendelkezik hatáskörrel.

(2) A 287. cikk szerinti bíróságnak van hatásköre továbbá azokban az ezen Egyezmény céljaihoz kapcsolódó nemzetközi megállapodás értelmezését és alkalmazását érintő vitákban, amelyeket a megállapodás alapján terjesztettek elé.

(3) A VI. melléklet szerint megalapított Nemzetközi Tengerjogi Bíróság Tengerfenék Vitarendezési Tanácsa, vagy bármely más, a XI. rész 5. szakaszában meghatározott tanács, vagy választottbíróság hatáskörrel bármely olyan ügyben, amelyet az ott meghatározottakkal összhangban terjesztettek elé.

(4) Abban a vitában, hogy egy bíróság vagy választottbíróság rendelkezik-e hatáskörrel egy adott ügyben, az adott bíróság, illetve választottbíróság dönt.

289. cikk

Szakértők

Ha egy vitában tudományos vagy műszaki kérdés merül fel, az e szakasz szerint illetékes bíróság vagy választottbíróság bármely fél kérésére vagy hivatalból és a felekkel konzultálva legalább két tudományos vagy műszaki szakértőt rendel ki, lehetőleg a VIII. melléklet 2. cikke szerint összeállított jegyzékből, hogy vegyenek részt a bíróságban, de szavazati jog nélkül.

290. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Amennyiben egy jogvitát kellő módon bíróság vagy választottbíróság elé terjesztettek, és az e rész vagy a XI. rész 5. szakasza alapján *prima facie* megállapította hatáskörét, a végleges döntésig bármilyen általa a körülmények alapján szükségesnek ítélt ideiglenes intézkedést elrendelhet a felek jogos érdekeinek megőrzése, vagy a tengeri környezet súlyos károsodásának megelőzése érdekében.

(2) Az elrendelt ideiglenes intézkedéseket indokoló körülmények megváltozása vagy megszűnése esetén az intézkedések módosíthatók vagy visszavonhatók.

(3) Ideiglenes intézkedéseket e cikk alapján elrendelni, módosítani vagy visszavonni csak a vitában részt vevő fél kérelmére és csak a felek meghallgatása után lehet.

(4) A bíróság, illetve a választottbíróság haladéktalanul értesíti a vitában részt vevő feleket, illetve ha szükségesnek ítéli, más részes államokat is, az ideiglenes intézkedések elrendeléséről, módosításáról vagy visszavonásáról.

(5) Az e szakasz alapján eljáró választottbíróság megalakulásáig a felek megállapodása szerinti bármely bíróság vagy választottbíróság, vagy ha két héttel az ideiglenes intézkedések iránti kérelem után a felek nem tudtak ebben megegyezésre jutni, akkor a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság vagy a Területen folyó tevékenység tekintetében a Tengerfenék Vitarendezési Tanács e cikk szerint elrendelhet, módosíthat vagy visszavonhat ideiglenes intézkedéseket, amennyiben úgy ítélik meg, hogy a megalakítandó választottbíróságnak *prima facie* hatásköre lenne és a helyzet sürgőssége ezt megkívánja. Az ügyben eljáró választottbíróság közvetlenül megalakulását követően az (1)–(4) bekezdés szerint eljárva a meghozott ideiglenes intézkedéseket módosíthatja, visszavonhatja vagy jóváhagyhatja.

(6) A vitában részt vevő felek kötelesek haladéktalanul végrehajtani az e cikk alapján elrendelt ideiglenes intézkedéseket.

291. cikk

Lehetőség az alkalmazásra

(1) Az e részben meghatározott valamennyi vitarendezési eljárás minden részes állam számára nyitva áll.

(2) Az e részben meghatározott vitarendezési eljárások csak az ezen egyezmény kifejezett rendelkezése alapján áll nyitva a részes államokon kívüli más jogalanyok részére.

292. cikk

A hajó és személyzete haladéktalan szabadon engedése

(1) Ha egy részes állam hatóságai visszatartanak egy másik részes állam lobogója alatt közlekedő hajót és a visszatartó államról azt állítják, hogy nem tett eleget ezen Egyezmény a hajó vagy személyzete ésszerű óvadék vagy más pénzügyi biztosíték ellenében történő szabadon engedésére vonatkozó rendelkezéseinek, akkor a szabadon engedés ügye a felek megegyezése alapján bármely bíróság vagy választottbíróság elé terjeszthető, vagy amennyiben ilyen megegyezés a visszatartás időpontjától számított 10 napon belül nem jön létre, akkor azt a 287. cikk szerint a visszatartó állam által elfogadott bíróság vagy a Nemzetközi Tengerjogi

Bíróság elé terjesztik, amennyiben a felek másképp nem állapodnak meg.

295. cikk

(2) A szabadon engedés iránti kérelem csak a hajó lobogója szerinti állam által vagy annak nevében terjeszthető elő.

(3) A bíróság vagy a választottbíróság haladéktalanul tárgyalja a szabadon engedés iránti kérelmet, de csak a szabadon engedés kérdését tárgyalja, a megfelelő hazai fórum előtt az ilyen hajó, annak tulajdonosa vagy személyzete ellen indított ügy érdemi elbírálásának sérelme nélkül. A visszatartó állam hatóságai bármikor dönthetnek a hajónak vagy személyzetének elengedése tárgyában.

(4) A bíróság vagy a választottbíróság által megállapított óvadék vagy más pénzügyi biztosíték nyújtását követően a visszatartó állam hatóságai haladéktalanul kötelesek eleget tenni a bíróság vagy a választottbíróság a hajó vagy személyzete elengedése tárgyában hozott döntésének.

293. cikk

Irányadó jog

(1) Az e szakasz alapján hatáskörrel rendelkező bíróság vagy választottbíróság köteles ezen Egyezményt és a nemzetközi jog más, ezen Egyezménnyel nem összeegyeztethetetlen szabályait alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés nem korlátozza az e rész alapján hatáskörrel rendelkező bíróság vagy választottbíróság jogát arra, hogy amennyiben a felek ezzel egyetértenek, az ügyet *ex aequo et bono* döntse el.

294. cikk

Előzetes eljárások

(1) A 387. cikkben meghatározott bíróság vagy választottbíróság, amelyhez a 297. cikkben meghatározott vita tekintetében kérelem érkezett, a fél kérelmére vagy hivatalból megállapítja, hogy az igény bíróság vagy választottbíróság elé terjesztése joggal való visszaélés-e vagy az *prima facie* megalapozott. Amennyiben a bíróság vagy a választottbíróság megállapítja, hogy az igény bíróság vagy választottbíróság elé terjesztése joggal való visszaélés vagy az *prima facie* megalapozatlan, az ügyben további intézkedést nem tesz.

(2) A bíróság vagy a választottbíróság a kérelem kézhezvételekor értesíti a kérelemről a másik felet vagy feleket, és egy ésszerű határidőt tűz ki, ameddig a felek kérhetik az (1) bekezdés szerinti határozatot.

(3) Ez a cikk nem érinti a vitában részt vevő bármely fél jogát az irányadó eljárási szabályok szerinti előzetes kifogásra.

A helyi jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A részes államok közötti, az ezen egyezmény értelmezését vagy alkalmazását érintő bármely vitát csak akkor lehet az e szakasz szerinti eljárásokra terjeszteni, ha a helyi jogorvoslati lehetőségeket kimerítették, ha ezt a nemzetközi jog megkívánja.

296. cikk

A döntések jogereje és kötelező ereje

(1) Az e szakasz szerint hatáskörrel rendelkező bíróság vagy választottbíróság által hozott bármely döntés jogerős és azt a vitában részt vevő valamennyi fél végrehajtja.

(2) Az ilyen döntésnek kizárólag az adott vitára és az abban részt vevő felekre nézve van kötelező ereje.

3. SZAKASZ

A 2. SZAKASZ ALKALMAZÁSÁNAK KORLÁTAI ÉS KIVÉTELEK

297. cikk

A 2. szakasz alkalmazásának korlátai

(1) Az ennek az egyezménynek a parti állam által gyakorolt szuverén jogára vagy joghatóságára vonatkozó értelmezését vagy alkalmazását érintő viták a következő esetekben tartoznak a 2. szakaszban szabályozott eljárások alá:

- a) amennyiben azt állítják, hogy egy parti állam cselekedeteivel megsértette az ezen egyezménynek a hajózás, az átrepülés, valamint a tenger alatti kábel- és csővezeték-fektetés szabadságára és jogára vonatkozó rendelkezéseit, vagy a tenger használatának más, az 58. cikkben foglalt, a nemzetközi jog szerint jogszerű módjára vonatkozó rendelkezéseit;
- b) amennyiben azt állítják, hogy a fent említett jogok, szabadságok és használati módok gyakorlása során egy állam ezzel az egyezménnyel összeegyeztethetetlen módon vagy az ezzel az Egyezménnyel illetve a nemzetközi jog más, ezen Egyezménnyel összeegyeztethető szabályaival összhangban a parti állam által elfogadott szabályokkal és rendelkezésekkel ellentétesen cselekedett; vagy
- c) amennyiben azt állítják, hogy egy parti állam az ezen egyezmény, vagy az illetékes nemzetközi szervezet vagy diplomáciai konferencia által ezzel az Egyezménnyel összhangban megállapított, az adott parti államra vonatkozó, a tengeri környezet védelmére és megőrzésére vonatkozó különös nemzetközi szabályokat és szabványokat megsértette.

- (2) a) Ezen egyezmény rendelkezései értelmezését és alkalmazását érintő vitákat a tengeri tudományos kutatás tekintetében a 2. szakasz szerint kell rendezni, azzal, hogy a parti állam nem köteles elfogadni az ilyen rendezésre a következők miatt felmerült viták betérjesztését:
- i. a parti állam 246. cikk szerinti valamely jogának vagy mérlegelési lehetőségének gyakorlásából; vagy
 - ii. a parti államnak a 253. cikk szerinti, a kutatási projekt felfüggesztését vagy megszüntetését elrendelő döntéseiből.
- b) A kutatást végző állam azon állításából eredő vitát, hogy valamely konkrét projekt tekintetében a parti állam nem az ezen Egyezményrel összeegyeztethető módon gyakorolja a 246. és a 253. cikkek szerinti jogait, bármely fél kérésére az V. melléklet 2. szakasza szerinti egyeztető eljárás alá bocsátja azzal, hogy az egyeztető bizottság nem kérdőjelezi meg a parti államnak a 246. cikk (6) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörét a konkrét területek kijelölésére vagy a hozzájárulás megtagadására vonatkozó mérlegelési jogkörét a 246. cikk (5) bekezdése szerint.
- iii. a parti állam önkényesen megtagadta részben vagy egészben az általa elismert fölöslegnek a más államok részére történő felosztását a 62., 69. és a 70. cikk, valamint a parti állam által az ezen Egyezményrel összhangban megállapított feltételek szerint.
 - c) Az egyeztető bizottság saját mérlegelési jogkörével semmilyen esetben sem helyettesítheti a parti állam mérlegelési jogkörét.
 - d) Az egyeztető bizottság jelentését eljuttatja az illetékes nemzetközi szervezetek részére.
 - e) A 69. és 70. cikk szerinti megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások során a részes államok, amennyiben másképp nem egyeznek meg, megállapodhatnak olyan intézkedésekről szóló rendelkezések beiktatásáról, amelyek a megállapodás értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó nézeteltérések lehetőségét minimálisra csökkentik, valamint arról, hogy miként járjanak el akkor, ha ennek ellenére mégis előfordul nézeteltérés.

298. cikk

Fakultatív kivételek a 2. szakasz alkalmazása alól

- (3) a) Az ezen egyezmény rendelkezései értelmezését és alkalmazását érintő vitákat a halászat tekintetében a 2. szakasz szerint kell rendezni, azzal, hogy a parti állam nem köteles elfogadni az ilyen rendezésre olyan viták betérjesztését, amelyek a kizárólagos gazdasági övezet élő forrásait érintő szuverén jogai, illetve azok gyakorlása miatt merültek fel, ideértve mérlegelési jogkörét a lehalászható halmennyiség, a halászati kapacitás, a fennmaradó rész államok közötti felosztása vonatkozásában, valamint a megőrzéssel és kezeléssel kapcsolatos törvényekben és rendeletekben foglalt feltételeket.
- b) Amennyiben az e rész 1. szakaszának alkalmazásával nem sikerült a vitát rendezni, a vitában részt vevő bármely fél kérésére az V. melléklet 2. szakasza szerinti egyeztetést kell alkalmazni, ha azt állítják, hogy:
- i. a parti állam nyilvánvalóan nem teljesítette megfelelő megőrzési és igazgatási intézkedésekkel annak biztosítására vonatkozó kötelezettségeit, hogy a kizárólagos gazdasági övezetben az élő erőforrások komolyan ne legyenek veszélyeztetve;
 - ii. a parti állam egy másik állam kérését követően önkényesen megtagadta a kifogható élő erőforrások mennyiségének meghatározását tekintettel azokra a fajokra, amelyek halászatában a másik állam érdekelt; vagy
- (1) Az államok ezen egyezmény aláírásakor, megerősítésekor vagy az ahhoz való csatlakozásakor vagy azt követően bármikor az 1. szakaszból eredő kötelezettségek sérelme nélkül, írásban bejelenthetik, hogy egyet vagy többet nem fogadnak el a 2. szakasz szerinti eljárások közül a jogviták alábbiakban felsorolt egy vagy több kategóriáinak tekintetében:
- a) i. azok a viták, amelyek a 15., 74. és 83. cikkek értelmezésére vagy alkalmazására vonatkoznak, a tengeri határok elhatárolása vagy azok tekintetében, vagy amelyek történelmi öblökkel vagy jogcímekekkel függnek össze, feltéve hogy az az állam, amely ilyen nyilatkozatot tesz, köteles elfogadni a vitában részt vevő bármely fél kérésére az ügynek az V. melléklet 2. szakasza szerinti egyeztetésre bocsátását akkor, ha a vita az ezen egyezmény hatálybalépését követően merült fel, és ha a felek között a tárgyalások során ésszerű időn belül nem jött létre megállapodás, feltéve továbbá, hogy bármely olyan vita, amely szükségszerűen magában foglalja a kontinentális, vagy szigetterület feletti szuverenitást, vagy egyéb jogokat érintő bármely rendezetlen vita egyidejű elbírálását, ki van zárva az ilyen eljárás alól;
 - ii. miután az egyeztető bizottság benyújtotta jelentését, amely tartalmazza az alapul vett indokokat, a felek a jelentés alapján kötelesek tárgyalásokat folytatni a megegyezés érdekében; amennyiben ezek a tárgyalások nem vezetnek megegyezéshez, a felek a kérdést közös megegyezéssel a

2. szakaszban foglalt eljárások valamelyikére bocsátják, hacsak a felek másképp nem egyeznek meg;

iii. ez az alpont nem vonatkozik sem azokra a tengeri határvitákra, amelyeket a felek megállapodása véglegesen rendezett, sem azokra, amelyeket a felekre kötelező két vagy többoldalú megállapodások szerint kell rendezni;

b) a katonai tevékenységet érintő viták, ideértve a nem kereskedelmi szolgálatban foglalkoztatott kormányzati hajók és légi járművek katonai tevékenységét, valamint a szuverenitásból eredő jogokra vagy a joghatóságra vonatkozó jogérvényesítést érintő vitákat, amelyeket a 297. cikk (2) és (3) bekezdése kivon a bíróság vagy választottbíróság hatásköre alól;

c) azok a jogviták, amelyek tekintetében az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa gyakorolja az egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányában ráruházott funkciókat, kivéve ha a Biztonsági Tanács leveszi a napirendjéről az ügyet vagy felhívja a feleket, hogy a vitát az ebben az egyezményben foglalt eszközökkel rendezzék.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot tevő részes állam azt bármikor visszavonhatja, vagy hozzájárulhat ahhoz, hogy a nyilatkozatával kizárt vitát az ebben az egyezményben meghatározott bármely eljárás szerint rendezzék.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot tevő részes állam nem jogosult a nyilatkozatával kizárt vitát bármely, az ezen egyezmény szerinti eljárásra terjeszteni egy másik részes állam ellen, annak hozzájárulása nélkül.

(4) Amennyiben egy részes állam az (1) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozatot tett, a kizárt kategóriába tartozó vitát bármely másik részes állam a nyilatkozatot tevő állam ellen a nyilatkozatban megjelölt eljárásra terjesztheti.

(5) Új nyilatkozat tétele vagy a nyilatkozat visszavonása semmilyen formában nem érinti a bíróság vagy választottbíróság előtt e cikk szerint folyamatban levő eljárásokat, kivéve ha a felek másként nem állapodtak meg.

(6) Az e cikk szerinti nyilatkozatokat és a nyilatkozatok visszavonásáról szóló értesítéseket az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáranál kell letétbe helyezni, aki ezek másolatait megküldi a részes államoknak.

299. cikk

A felek joga az eljárás tekintetében történő megegyezésre

(1) A 2. szakasz szerinti vitarendezési eljárásokból a 297. cikk alapján kizárt, vagy a 298. cikk szerint tett nyilatkozattal kizárt vitákat csak a vitában részt vevő felek megegyezésével lehet ilyen eljárásra terjeszteni.

(2) Ez a szakasz nem érinti a feleknek azt a jogát, hogy más vitarendezési eljárásban állapodjanak meg vagy hogy békés úton egyezzenek meg.

XVI. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

300. cikk

Jóhiszeműség és a joggal való visszaélés

A részes államok az ezen egyezmény alapján vállalt kötelezettségeiket jóhiszeműen teljesítik és az ezen egyezményben elismert jogaikat, joghatóságukat úgy gyakorolják és szabadságaikkal úgy élnek, hogy az ne ütközzön a joggal való visszaélés tilalmába.

301. cikk

A tengerek békés használata

A részes államok az ezen egyezmény szerinti jogaik gyakorlása, valamint kötelezettségeik teljesítése során kötelesek tartózkodni

bármely állam területi integritása vagy politikai függetlensége ellen a fegyveres erő használatától vagy az azzal, illetve a nemzetközi jognak az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányában lefektetett alapelveivel össze nem egyeztethető egyéb módon való fenyegetéstől.

302. cikk

Az információ nyilvánosságra hozatala

A részes államok ezen egyezmény szerinti vitarendezési eljárás-hoz való jogának sérelme nélkül semmi sem kötelezi a részes

államot arra, hogy az ezen egyezmény alapján teljesítendő kötelezettségei során olyan információt hozzon nyilvánosságra, amely ellentétes biztonságának alapvető érdekeivel.

303. cikk

A tengerben talált régészeti és történelmi jellegű tárgyak

(1) Az államok kötelesek védeni a tengerben talált régészeti és történelmi jelentőségű tárgyakat, és kötelesek e célból együttműködni.

(2) Az ilyen tárgyak kereskedelme elleni küzdelem céljából a parti állam a 33. cikk alkalmazásában vélemezheti, hogy az ilyen tárgyaknak az említett cikkben meghatározott övezetben a tengerfenékről történő engedély nélküli kiemelése területén vagy parti tengerén az említett cikkben szabályozott törvényei és előírásai megsértését jelenti.

(3) Ez a cikk nem érinti az azonosítható tulajdonosok jogait, a tengeri mentés szabályait, illetve a kereskedelmi tengerészet más szabályait, vagy a kulturális cserére vonatkozó törvényeket és gyakorlatokat.

(4) Ez a cikk nem érinti a régészeti és történelmi jelentőségű tárgyak védelmére vonatkozó más nemzetközi megállapodásokat és nemzetközi jogi szabályokat.

304. cikk

Felelősség károkozásért

Ennek az egyezménynek a károkozásért fennálló felelősségre vonatkozó rendelkezései nem érintik a károkozásért fennálló felelősségre vonatkozó meglevő nemzetközi jogi szabályok alkalmazását és a károkozásért fennálló felelősségre vonatkozó további szabályok jövőbeni kidolgozását.

XVII. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

305. cikk

Aláírás

(1) Ez az egyezmény aláírásra nyitva áll:

- a) valamennyi állam részére;
- b) az Egyesült Nemzetek Szervezetének Namíbia Tanácsa által képviselt Namíbia részére;
- c) valamennyi olyan, önkormányzattal bíró társult állam részére, amelyek ezt a státusukat az Egyesült Nemzetek Szervezete felügyelete alatt és az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 1514. (XV) számú határozatával összhangban jóváhagyott önrendelkezési aktszal választották, továbbá az ezen egyezményben szabályozott kérdésekben illetékességgel rendelkeznek, ideértve a szerződés-kötési képességet ezen kérdések tekintetében;
- d) valamennyi önkormányzattal bíró társult állam részére, összhangban társulási okmányukkal, amelyek az ebben az egyezményben szabályozott kérdésekben jogképességgel rendelkeznek, ideértve a szerződés-kötési képességet ezen kérdések tekintetében;
- e) valamennyi olyan teljes belső önkormányzatisággal rendelkező terület részére, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezete ilyenként ismer el, de nem nyerték el az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 1514. (XV) számú határozata szerinti teljes függetlenséget, és az ebben az egyezményben szabályozott ügyekben jogképességgel rendelkeznek, ideértve a szerződés-kötési képességet ezen kérdések tekintetében;

f) a nemzetközi szervezetek részére, a IX. melléklet szerint.

(2) Ezen egyezmény 1984. december 9. napjáig a Jamaikai Köztársaság Külügyminisztériumában, valamint 1983. július 1. napjától 1984. december 9. napjáig az Egyesült Nemzetek Szervezetének székhelyén, New Yorkban aláírásra nyitva áll.

306. cikk

Megerősítés és hivatalos jóváhagyás

Ezt az egyezményt a 305. cikk (1) bekezdésének b), c), d) és e) pontjában meghatározott államoknak és más jogalanyoknak meg kell erősíteniük, valamint az ugyanezen cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott jogalanyoknak a IX. melléklet szerint hivatalosan jóvá kell hagyniuk. A megerősítő és a hivatalos jóváhagyásról szóló okmányokat az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtítkárájánál kell letétbe helyezni.

307. cikk

Csatlakozás

Ez az egyezmény az államok és a 305. cikkben meghatározott jogalanyok részére csatlakozásra nyitva áll. A 305. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott jogalanyok csatlakozása a IX. melléklettel összhangban történik. A csatlakozási okmányokat az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtítkárájánál kell letétbe helyezni.

308. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez az egyezmény a hatvanadik megerősítő vagy csatlakozási okmány letétbe helyezésének időpontja után 12 hónappal lép hatályba.

(2) Ez az egyezmény a hatvanadik megerősítő vagy csatlakozási okmány letétbe helyezését követően minden megerősítő vagy csatlakozó államra nézve a megerősítő vagy csatlakozási okmányának letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba, figyelemmel az (1) bekezdésre.

(3) A Hatóság Közgyűlése ezen egyezmény hatálybalépésének napján ül össze, és megválasztja a Hatóság Tanácsát. Ha a 161. cikk rendelkezéseit nem lehet pontosan alkalmazni, az első Tanácsot a cikk céljával megegyező módon hozzák létre.

(4) Az Előkészítő Bizottság által kidolgozott szabályok, előírások és eljárások a Hatóság által a XI. rész szerint történő hivatalos jóváhagyásukig ideiglenesen alkalmazandóak.

(5) A Hatóság és szervei az Egyesült Nemzetek Szervezete Harmadik Tengerjogi Konferenciájának az előzetes beruházásokról szóló II. számú határozata és az Előkészítő Bizottságnak ezen határozattal összhangban hozott határozatai szerint tevékenykednek.

309. cikk

Fenntartások és kivételek

Ehhez az egyezményhez semmilyen fenntartást vagy kivételt nem lehet tenni, hacsak ennek az egyezménynek más cikkei ezt kifejezetten meg nem engedik.

310. cikk

Nyilatkozatok és bejelentések

A 309. cikk nem zárja ki azt, hogy az állam az egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, vagy ahhoz való csatlakozáskor bármilyen szövegű és bármilyen megnevezésű nyilatkozatot vagy bejelentést tegyen, többek között törvényeinek és rendelkezéseinek az ennek az egyezménynek a rendelkezéseivel történő összehangolása céljából, hogy ezek a nyilatkozatok vagy bejelentések nem tételezik fel az ezen egyezmény rendelkezései joghatásai az adott államra történő alkalmazásának kizárását vagy módosítását.

311. cikk

Más egyezményekhez és nemzetközi megállapodásokhoz való viszony

(1) A részes államok között ennek az egyezménynek az 1958. évi Genfi Tengerjogi Egyezményhez képest elsőbbsége van.

(2) Ez az egyezmény nem módosítja a részes államoknak az ezzel az Egyezménnyel összeegyeztethető más megállapodásokból eredő jogait és kötelezettségeit, amelyek nem érintik más részes államok jogainak vagy kötelezettségeinek teljesítését ezen egyezmény alapján.

(3) Két vagy több részes állam olyan, kizárólag a közöttük levő viszonyra vonatkozó megállapodást köthet, amely módosítja vagy felfüggeszti ezen egyezmény rendelkezéseinek az alkalmazását, és kizárólag a közöttük keletkező jogviszonyokra vonatkozik azzal, hogy az ilyen megállapodások nem érintik azokat a rendelkezéseket, amelyekről való eltérés összeegyeztethetetlen ezen egyezmény tárgyának és céljainak végrehajtásával, továbbá azzal, hogy ezek a megállapodások nem érintik az ezen egyezményben rögzített alapelvek alkalmazását, és hogy az ilyen megállapodások rendelkezései nem érintenek más részes államokat az ezen egyezmény szerinti jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése tekintetében.

(4) A (3) bekezdés szerinti megállapodást megkötni szándékozó részes államok kötelesek ezen egyezmény letéteményese útján értesíteni a többi részes államot a megállapodás megkötésének szándékáról, valamint arról, hogy ezen egyezmény mely rendelkezéseinek módosítását vagy felfüggesztését irányozza elő ez a megállapodás.

(5) Ez a cikk nem érinti azokat a nemzetközi megállapodásokat, amelyeket ennek az egyezménynek más cikkei kifejezetten megengednek vagy fenntartanak.

(6) A részes államok egyetértenek abban, hogy az emberiség közös örökségének a 136. cikkben meghatározott alapelvek tekintetében nem alkalmaznak módosítást, valamint nem lesznek tagjai olyan megállapodásnak, amely ezt sérti.

312. cikk

Módosítás

(1) Ezen egyezmény hatálybalépésének napjától számított 10 év elteltével bármely részes államnak lehetősége van az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárához intézett írásbeli közleménnyel meghatározott módosításokat előterjeszteni, kivéve a Területen folyó tevékenységet érintő módosításokat, és kérheti konferencia összehívását az előterjesztett módosítások megvitatására. A főtitkár az ilyen közleményt valamennyi részes államnak megküldi. Amennyiben a közlemény szétküldésétől számított 12 hónapon belül a részes államok nem kevesebb, mint fele kedvezően válaszol az értesítésre, a főtitkár összehívja a konferenciát.

(2) A konferencián a módosításokra alkalmazandó döntéshozatali eljárás ugyanaz, mint amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének Harmadik Tengerjogi Konferenciáján alkalmaztak,

amennyiben a konferencia másképp nem dönt. A konferencia megtesz minden tőle telhetőt, hogy bármely módosításban konszenzusos megállapodást érjenek, el és mindaddig ne kerüljön sor szavazásra, ameddig a konszenzusra irányuló valamennyi lehetőséget ki nem merítették.

313. cikk

Egyszerűsített eljárással történő módosítás

(1) Bármely részes államnak lehetősége van az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárához címzett írásbeli közleménnyel módosítást előterjeszteni, kivéve a Területen folyó tevékenységet érintő módosításokat, az e cikkben szabályozott egyszerűsített eljárással történő elfogadásra konferencia összehívása nélkül. A főtitkár a közleményt megküldi a részes államoknak.

(2) Amennyiben a közlemény szétküldésétől számított 12 hónapon belül egy részes állam az előterjesztett módosítást, vagy azt, hogy a módosítást egyszerűsített eljárásban fogadják el, kifogásolja, a módosítást visszautasítottnak kell tekinteni. Erről a főtitkár valamennyi részes államot haladéktalanul értesíti.

(3) Amennyiben a közlemény szétküldésétől számított 12 hónapon belül egyik részes állam sem kifogásolja az előterjesztett módosítást, vagy azt, hogy azt egyszerűsített eljárásban fogadják el, a módosítást elfogadottnak kell tekinteni. A főtitkár valamennyi részes államot értesíti, hogy az előterjesztett módosítást elfogadták.

314. cikk

Az egyezmény kizárólag a Területen folytatott tevékenységre vonatkozó rendelkezéseinek módosítása

(1) Bármely részes állam a Hatóság főtitkárához címzett írásbeli közleménnyel módosítást terjeszthet elő az ennek az egyezménynek a Területen folytatott tevékenységhez kapcsolódó rendelkezéseikhez, ideértve a VI. melléklet 4. szakaszát is. A főtitkár ezt a közleményt valamennyi részes államnak megküldi. Az előterjesztett módosítást először a Közgyűlésnek, majd a Tanácsnak kell elfogadnia. A részes államok az említett szervezetekben lévő képviselőinek jogukban áll az előterjesztett módosítást megtárgyalni és jóváhagyni. Amennyiben a betervezett módosítást jóváhagyja a Tanács és a Közgyűlés, akkor azt elfogadottnak kell tekinteni.

(2) Bármely, az (1) bekezdés szerinti módosítás jóváhagyása előtt a Tanácsnak és a Közgyűlésnek biztosítania kell, hogy az a 155. cikk szerinti Felülvizsgálati Konferenciáig nem érinti hátrányosan a Terület forrásainak feltárását és kiaknázásának rendszerét.

315. cikk

A módosítások aláírása, megerősítése, az azokhoz való csatlakozás, valamint a módosítások szövegének hitelessége

(1) Ennek az egyezménynek a módosításai elfogadásukat követően az elfogadás napjától számított 12 hónapig a részes államok részére az Egyesült Nemzetek Szervezetének székhelyén, New Yorkban aláírásra nyitva állnak, amennyiben magában a módosításban eltérően nem rendelkeztek.

(2) A 306., 307. és a 320. cikket ennek az egyezménynek valamennyi módosítására alkalmazni kell.

316. cikk

A módosítások hatálybalépése

(1) Az (5) bekezdésben meghatározottak kivételével ennek az egyezménynek a módosításai az azokat megerősítő vagy azokhoz csatlakozó részes államok tekintetében a részes államok kétharmada vagy 60 részes állam – aszerint, hogy melyik több – megerősítő vagy csatlakozási okmányának a letétbe helyezésétől számított harmincadik napon lép hatályba. Az ilyen módosítások nem érintik a többi részes államnak az egyezmény szerinti jogai gyakorlását, illetve kötelezettségei teljesítését.

(2) Bármely módosítás előírhatja, hogy a módosítás hatálybalépéséhez az e cikkben meghatározottnál nagyobb számú megerősítő, vagy csatlakozási okmányra van szükség.

(3) Az (1) bekezdés szerinti módosítást megerősítő vagy ahhoz csatlakozó mindegyik részes állam tekintetében a módosítás a megfelelő számú megerősítő vagy csatlakozási okmány letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba.

(4) Az az állam, amely az (1) bekezdés szerinti módosítás hatálybalépése után lesz részese ezen egyezménynek, amennyiben nem jelenti be ettől eltérő szándékát:

- a) a módosított egyezmény részesének tekintendő; és
- b) a nem módosított egyezmény részesének tekintendő a módosítást el nem fogadó részes államok tekintetében.

(5) A kizárólagosan a Területen folytatott tevékenységet, valamint a VI. mellékletet érintő módosítás a részes államok

háromnegyede megerősítő és csatlakozási okmányának letétbe helyezésétől számított egy év elteltével lép hatályba valamennyi részes állam tekintetében.

(6) Az az állam, amely az (5) bekezdésben szabályozott módosítás hatálybalépését követően lett részese ennek az egyezménynek, úgy tekintendő, mint a módosított egyezmény részese.

317. cikk

Felmondás

(1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtítkárához címzett írásbeli értesítéssel a részes állam ezen egyezményt felmondhatja, és közölheti ennek okait. Az okok közlésének elmulasztása a felmondás érvényességét nem érinti. A felmondás az értesítés kézhezvételétől számított egy év elteltével lép hatályba, hacsak az értesítés nem nevez meg későbbi időpontot.

(2) A felmondás az államot nem mentesíti azon pénzügyi és szerződéses kötelezettségek alól, amelyeket az ennek az egyezménynek részeseként vállalt, és a felmondás nem érinti ennek az államnak az ezen egyezmény végrehajtása során keletkezett semmilyen jogát, kötelezettségét vagy jogi helyzetét.

(3) A felmondás semmilyen módon sem érinti valamely részes állam kötelezettségét, hogy eleget tegyen valamely, ebben az egyezményben megfogalmazott kötelezettségnek, amelynek ettől az egyezménytől függetlenül is a nemzetközi jog szerint alá lenne rendelve.

318. cikk

A mellékletek jogi helyzete

A mellékletek ennek az egyezménynek szerves részét képezik, és hacsak kifejezetten eltérő rendelkezés nincs, az erre az egyezményre vagy egyik részére történő utalás magában foglalja az ahhoz kapcsolódó mellékletre való hivatkozást is.

319. cikk

A letéteményes

(1) Ennek az egyezménynek és annak módosításainak a letéteményese az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitékára.

Melynek bizonyosságául alulírott rendkívüli és meghatalmazott nagykövetek, erre kellő módon felhatalmazva, aláírták ezt az egyezményt.

Kelt Montego Bayban, az ezerkilencszáznyolcvankettedik év december havának tizedik napján.

(2) Letéteményesi feladatkörén túlmenően a főtitékár:

a) az ezzel az Egyezménnyel kapcsolatosan felmerült általános témákról jelentést tesz valamennyi részes államnak, a Hatóságnak és az illetékes nemzetközi szervezeteknek;

b) értesíti a Hatóságot az egyezmény és módosításai megerősítéséről, hivatalos jóváhagyásáról, a csatlakozásokról, valamint a felmondásokról;

c) értesíti a részes államokat a 311. cikk (4) bekezdése szerinti megállapodásokról;

d) szétküldi ennek az egyezménynek megfelelően elfogadott módosításokat a részes államoknak megerősítés vagy csatlakozás céljából;

e) szükség szerint összehívja a részes államok üléseit ezzel az Egyezménnyel összhangban.

(3) a) A főtitékár eljuttatja továbbá a 156. cikkben említett megfigyelők részére:

i. a (2) bekezdés a) pontja szerinti jelentéseket;

ii. a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti értesítéseket; valamint

iii. a (2) bekezdés d) pontja szerinti módosítások szövegeit tájékoztatásul.

b) A főtitékár továbbá meghívja az ilyen megfigyelőket a részes államok (2) bekezdés e) pontja szerinti üléseire.

320. cikk

Hiteles szövegek

Ennek az egyezménynek az eredeti példányát, melynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol szövege egyaránt hiteles, a 305. cikk (2) bekezdésének megfelelően az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitékáránál helyezik letétbe.

MELLÉKLET

I. MELLÉKLET

NAGY TÁVOLSÁGRA VÁNDORLÓ FAJOK

1. Hosszúszárnyú tonhal:	<i>Thunnus alalunga.</i>
2. Kékszárnyú tonhal:	<i>Thunnus thynnus.</i>
3. Nagyszemű tonhal:	<i>Thunnus obesus.</i>
4. Csíkos tonhal:	<i>Katsuwonus pelamis.</i>
5. Sárgaszárnyú tonhal:	<i>Thunnus albacares.</i>
6. Kékszárnyú tonhal:	<i>Thunnus atlanticus.</i>
7. Kis tonhal:	<i>Euthynnus alletteratus; Euthynnus affinis.</i>
8. Déli kékszárnyú tonhal:	<i>Thunnus maccoyii.</i>
9. Fregattmakréla:	<i>Auxis thazard; Auxis rochei.</i>
10. Tengeri keszeg:	<i>Bramidae</i> család.
11. Nyársorrú halak:	<i>Tetrapturus angustirostris; Tetrapturus belone; Tetrapturus pfluegeri; Tetrapturus albidus; Tetrapturus audax; Tetrapturus georgei; Makaira mazara; Makaira indica; Makaira nigricans.</i>
12. Vitorlášhal:	<i>Istiophorus platypterus; Istiophorus albicans.</i>
13. Kardhal:	<i>Xiphias gladius.</i>
14. Marlin:	<i>Scomberesox saurus; Cololabis saira; Cololabis adocetus; Scomberesox saurus scombroides.</i>
15. Delfin:	<i>Coryphaena hippurus; Coryphaena equiselis.</i>
16. Óceáni cápák:	<i>Hexancus griseus; Cetorhinus maximus; Alopiidae</i> család; <i>Rhincodon typus; Carcharhinidae</i> család; <i>Sphyrnidae</i> család; <i>Isurida</i> család.
17. Cetfélék	<i>Physeteridae</i> család; <i>Balaenopteridae</i> család; <i>Balaenidae</i> család; <i>Eschrichtiidae</i> család; <i>Monodontiidae</i> család; <i>Ziphiidae</i> család; <i>Delphinidae</i> család.

II. MELLÉKLET

A kontinentális talapzat határainak bizottsága

1. cikk

A 76. cikk rendelkezéseinek megfelelően a 200 tengeri mérföldön túlnyúló kontinentális talapzat határait megállapító bizottságot kell létrehozni a következő cikkekkkel összhangban.

2. cikk

(1) A bizottság 21 olyan tagból áll, akik a geológia, geofizika vagy hidrológia szakértői, és akiket ezen egyezmény részes államai választanak állampolgáraik közül, kellő figyelemmel a földrajzilag arányos képviselő elvének biztosítására, és e tagok személyesen járnak el.

(2) A bizottság tagjainak első választását haladéktalanul, de legkésőbb ennek az egyezménynek a hatálybalépését követő 18 hónapon belül meg kell tartani. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára legalább 3 hónappal minden választás előtt felhívja a részes államokat a részükre címzett levél útján, hogy a megfelelő regionális konzultációkat követően 3 hónapon belül állítsanak jelölteket. A főtitkár elkészíti a jelöltek nevét alfabetikus sorrendben tartalmazó listát, amelyet valamennyi részes államnak eljuttat.

(3) A bizottság tagjainak megválasztása a részes államoknak a főtitkár által az Egyesült Nemzetek Szervezetének székhelyére összehívott ülésén történik. Az ülésen – amelyen a részes államok kétharmadának szavazata szükséges a határozatképességhez – azokat a jelölteket kell megválasztottnak tekinteni, akik a részes államok jelen levő képviselői szavazatának kétharmadát megszerezték. Valamennyi földrajzi régióból legalább 3-3 tagot kell megválasztani.

(4) A bizottság tagjait 5 éves időtartamra választják és azok újraválaszthatóak.

(5) A tagnak a bizottsági teendői ellátásával kapcsolatos költségeit az öt jelölő részes állam viseli. Az érintett parti állam viseli az e melléklet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett tanácsadással kapcsolatos költségeket. A bizottság titkárságának működési feltételeit az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára biztosítja.

3. cikk

(1) A bizottság feladatköre a következő:

a) megvizsgálja azokat az adatokat és más anyagokat, amelyek a 200 tengeri mérföldön túlnyúló kontinentális talapzattal rendelkező területekkel kapcsolatosan a parti államok nyújtanak be, valamint ajánlásokat tesz a 76. cikk és az Egyesült Nemzetek Szervezetének III. Tengerjogi Konferenciája által 1980. augusztus 29-án elfogadott Egyetértési Nyilatkozat alapján;

b) felkérésre műszaki-tudományos konzultációt biztosít az érintett parti államok részére az a) pont szerinti adatok előkészítéséhez.

(1) A bizottság a szükségesnek és hasznosnak ítélt mértékben együttműködhet az UNESCO Kormányközi Oceanográfiai Bizottságával, a Nemzetközi Vízrajzi Szervezettel, valamint más illetékes nemzetközi szervezetekkel, különös tekintettel a műszaki-tudományos információcserére, amely elősegítheti a bizottság hatáskörébe tartozó feladatok teljesítését.

4. cikk

Amennyiben egy parti állam, összhangban a 76. cikkel, meg akarja állapítani kontinentális talapzatának 200 tengeri mérföldön túlnyúló külső határait, akkor a bizottsághoz haladéktalanul, de legkésőbb ezen egyezménynek az adott állam tekintetében történő hatályba lépését követő 10 éven belül be kell nyújtania a megállapítandó határok részleteit és az azokat alátámasztó műszaki-tudományos adatokat. Egyidejűleg köteles megadni a bizottság azon tagjainak a nevét, akik részére műszaki-tudományos konzultációt nyújtottak.

5. cikk

Amennyiben a bizottság másképp nem dönt, a bizottság 7 tagból álló albizottságok útján működik, amelyek tagjait kiegyensúlyozott módon jelölik, figyelembe véve a parti állam minden egyes beadványának speciális elemeit. A beadványt benyújtó parti állam állampolgárságával rendelkező bizottsági tagok, és bármely bizottsági tag, aki a parti állam részére műszaki-tudományos konzultációt nyújtott, a határok megállapítása tekintetében nem lehet tagja annak az albizottságnak, amely az adott beadványt elbírálja, azonban az adott beadvány bizottság előtti eljárásában tagként részt vehet. A bizottsághoz beadványt benyújtó parti állam képviselői szavazati jog nélkül az adott eljárásban részt vehetnek.

6. cikk

(1) Az albizottságok ajánlásait a bizottsághoz nyújtják be.

(2) Az albizottság ajánlásait a bizottság jelen levő és szavazó tagjainak 2/3-os többségével fogadja el.

(3) A bizottság ajánlását írásban kell a beadványt előterjesztő parti államhoz, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkához beterjeszteni.

7. cikk

A parti államok a 76. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseivel, valamint a megfelelő nemzeti eljárásokkal összhangban állapítják meg a kontinentális talapzat külső határait.

8. cikk

Amennyiben a parti állam nem ért egyet a bizottság ajánlásaival, észszerű határidőn belül köteles új vagy átdolgozott beadványt előterjeszteni.

9. cikk

A bizottság aktusai nem befolyásolják a szemben elhelyezkedő vagy érintkező partokkal rendelkező parti államok elhatárolását érintő ügyeket.

III. MELLÉKLET

A TALAJKUTATÁS, A FELDERÍTÉS ÉS A KIAKNÁZÁS ALAPVETŐ FELTÉTELEI

1. cikk

Az ásványok feletti tulajdonjog

Az ásványok feletti tulajdonjog az ezen egyezmény szerinti kifejtésükkel száll át.

2. cikk

Talajkutatás

- (1) a) A Hatóság ösztönzi a területen végzett talajkutatást.
- b) A talajkutatás csak azt követően kezdhető meg, hogy a Hatósághoz kielégítő írásbeli kötelezettségvállalást nyújtották be arra nézve, hogy a tervezett talajkutató fél betartja ezen egyezményt, és a Hatóságnak a 143. és 144. cikkben említett képzési programokban történő együttműködésre vonatkozó, valamint a tengeri környezet védelmét érintő szabályait, előírásait és eljárásait, elfogadja továbbá, hogy az ezeknek való megfelelést a Hatóság ellenőrizheti. Ugyanakkor a tervezett talajkutató értesíti a Hatóságot a talajkutatás tervezett területének vagy területeinek hozzávetőleges nagyságáról.
- c) Ugyanazon területen vagy területeken egyidejűleg több talajkutató is végezhet talajkutatást.
- (2) A talajkutatás a talajkutatót semmiféle joggal nem ruházza fel az erőforrások tekintetében. A talajkutató azonban a vizsgálatok végzése érdekében ésszerűen szükséges mennyiségű ásványt kitermelheti.

3. cikk

Felderítés és kiaknázás

- (1) A Vállalat, a részes államok és a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett egyéb jogalanyok kérelmezhetik a Hatóságtól a területen folytatandó tevékenységek munkatervének jóváhagyását.
- (2) A Vállalat a terület bármely része tekintetében élhet kérelemmel, az egyéb felek azonban a fenntartott területek tekintetében csak az e melléklet 9. cikkében meghatározott további követelményeknek megfelelően élhetnek kérelemmel.
- (3) Felderítés és a kiaknázás csak a 153. cikk (3) bekezdésében említett munkatervekben meghatározott és a Hatóság által ezen egyezmény és a Hatóság vonatkozó szabályai, előírásai és eljárásai szerint jóváhagyott területeken végezhető.
- (4) Valamennyi jóváhagyott munkaterv:
- a) megfelel ezen egyezménynek, valamint a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárásainak;

- b) lehetőséget biztosít arra, hogy a Hatóság a Területen folyó tevékenységet a 153. cikk (4) bekezdésével összhangban ellenőrizze;
- c) a Hatóság előírásaival, rendelkezéseivel és eljárásaival összhangban a termelő számára biztosítja a munkaterv hatálya alá tartozó területen található erőforrások meghatározott kategóriái tekintetében a felderítés és a kiaknázás kizárólagos jogát. Amennyiben azonban a kérelmező olyan munkaterv jóváhagyását kérelmezi, amely csak a felderítés vagy csak a kiaknázás szakaszára vonatkozik, akkor a jóváhagyott munkaterv csak az adott szakasz tekintetében biztosít kizárólagos jogot.

(5) A Hatóság általi jóváhagyás esetén valamennyi munkaterv – a Vállalat által benyújtottak kivételével – a Hatóság és a kérelmező vagy kérelmezők között kötött szerződés formáját ölti.

4. cikk

A kérelmezők alkalmassága

- (1) A Vállalattól eltérő kérelmezők alkalmasak, ha rendelkeznek a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontja által megkívánt állampolgársággal vagy ellenőrzéssel, illetve támogatással, és követik az eljárást, valamint megfelelnek a Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban meghatározott alkalmassági előírásoknak.
- (2) A (6) bekezdésben foglalt rendelkezéstől eltekintve, ezen alkalmassági előírások a kérelmező pénzügyi és műszaki adottságaira, valamint a Hatósággal korábban kötött szerződéseinek teljesítésére vonatkoznak.

(3) Minden egyes kérelmezőt azon részes állam támogatja, amelynek állampolgára, kivéve ha a kérelmező egynél több állampolgársággal rendelkezik, például a több államból származó jogalanyok társulása vagy konzorciuma esetén, amely esetben valamennyi érintett részes állam támogatja a kérelmet, illetve ha a kérelmező ténylegesen egy másik részes állam vagy annak állampolgárai ellenőrzése alatt áll, amely esetben mindkét részes állam támogatja a kérelmet. A támogatási előírások végrehajtásának feltételeit és eljárását a Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban határozzák meg.

(4) A támogató állam vagy államok a 139. cikkel összhangban felelősek azért, hogy saját jogrendszerükön belül biztosítsák azt, hogy az általuk támogatott vállalkozó a Területen történő tevékenység végzése során betartja a szerződése szerinti feltételeket és az ezen egyezmény alapján fennálló kötelezettségeit. A támogató állam nem felelős azonban az általa támogatott vállalkozó általi kötelezettségzegéssel okozott károk megtérítéséért, amennyiben e részes állam olyan törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket fogadott el, amelyek – jogrendszerének keretei között – ésszerű mértékben megfelelőek arra, hogy a joghatósága alatt álló személyek jogkövetését biztosítsák.

(5) A kérelmezőként fellépő részes államok alkalmassága vizsgálatának eljárásai során figyelembe veszik ezek állami jellegét.

(6) Az alkalmassági előírások kötelezővé teszik, hogy kivétel nélkül minden egyes kérelmező a kérelmében vállalja a következőket:

- a) elismeri a XI. rész rendelkezései által létrehozott vonatkozó kötelezettségeknek, a Hatóság szabályainak, előírásainak és eljárásainak, a Hatóság szervei határozatainak, valamint a Hatósággal kötött szerződésai feltételeinek végrehajthatóságát, és vállalja a fentiek betartását;
- b) elfogadja, hogy a Hatóság a Területen folyó tevékenységeket ezen egyezmény felhatalmazása alapján ellenőrizheti;
- c) írásban biztosítja a Hatóságot arról, hogy szerződéses kötelezettségeit jóhiszeműen fogja teljesíteni;
- d) betartja a technológia átadása tekintetében az e melléklet 5. cikkében meghatározott rendelkezéseket.

5. cikk

A technológia átadása

(1) A munkaterv benyújtásakor valamennyi kérelmező köteles a Hatóság részre átadni a Területen folytatandó tevékenységek végzése során használt eszközök és módszerek általános leírását, továbbá az e technológia jellemzőire vonatkozó, üzleti titoknak nem minősülő egyéb információt, valamint az e technológia rendelkezésre állásának helyére vonatkozó információt.

(2) Minden termelő köteles a Hatóságot tájékoztatni az (1) bekezdés szerinti átadott leírást és tájékoztatást érintő felülvizsgálatról, amennyiben lényeges technológiai módosítást vagy újítást vezetnek be.

(3) A területen végzendő tevékenységekre vonatkozó valamennyi szerződés tartalmazza a következő kötelezettségvállalásokat a vállalkozó részéről:

- a) amennyiben a Hatóság ezt kéri, méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel átadja a Vállalat részére a szerződés alapján a Területen végzett tevékenységek során általa használt olyan technológiát, amelynek átadására a vállalkozó jogosult. Ez történhet licenciamegállapodással vagy egyéb megfelelő megegyezés útján, amelyről a vállalkozó a Vállalattal tárgyalásokat folytat, és amelyet a szerződést kiegészítő egyedi megállapodásban rögzítenek. E kötelezettségvállalásra csak abban az esetben hivatkozhatnak, ha a Vállalat megállapítja, hogy ugyanezen, illetve az ezzel egyenértékű hatékonyságú és használhatóságú technológiát a szabadpiacon nem képes méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel beszerezni;
- b) a szerződés alapján a területen végzett tevékenységek során használt, a szabadpiacon általánosan nem elérhető és az a) pont hatálya alá nem tartozó technológia tulajdonosától írásbeli megerősítést szerez be arra

vonatkozóan, hogy a Hatóság kérésére a tulajdonos licenciamegállapodással vagy egyéb megfelelő megegyezés útján, méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel bármikor a Vállalat rendelkezésére bocsátja e technológiát, ugyanolyan mértékben, ahogyan azt a vállalkozó számára átadta. E megerősítés megszerzésének hiányában a vállalkozó nem használhatja a kérdéses technológiát a területen végzett tevékenységek során;

- c) amennyiben a Vállalat ezt igényli és erre a vállalkozónak jelentős költségfordítás nélkül lehetősége van, érvényesíthető szerződéssel megszerzi a tulajdonostól azt a jogot, hogy a Vállalat részére a vállalkozó átadhassa az általa a szerződés alapján a Területen folytatott tevékenységek során használt mindazon technológiákat, amelyeket a vállalkozó egyébként nem jogosult átadni, és amelyek a szabadpiacon általánosan nem hozzáférhetők. Amennyiben a vállalkozó és a technológia tulajdonosa között lényeges társasági összefonódás áll fenn, akkor a kapcsolat szorosságát, illetve az ellenőrzés vagy befolyás fokát figyelembe veszik annak elbírálása során, hogy a fent említett jog megszerzése érdekében minden lehetséges eszközt igénybe vettek-e. Ha a vállalkozó tényleges ellenőrzést gyakorol a tulajdonos felett, akkor a fenti jog tulajdonostól való megszerzésének elmulasztását figyelembe veszik a későbbiekben a vállalkozó minősítése tekintetében egy munkaterv jóváhagyására vonatkozó kérelem elbírálása során;

- d) a Vállalat kérésére elősegíti azt, hogy a Vállalat a b) pont hatálya alá tartozó technológiát licencia vagy más megfelelő megállapodás keretében méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel megszerezze, amennyiben a Vállalat úgy dönt, hogy közvetlenül a technológia tulajdonosával kíván tárgyalni;

- e) az a), b), c) és d) pontban megjelölt intézkedéseket egy olyan fejlődő állam vagy fejlődő államok csoportja javára teszi meg, amely az e melléklet 9. cikke alapján szerződés iránti kérelmet nyújtott be, azzal a kikötéssel, hogy ezen intézkedések a vállalkozó által javasolt terület azon részének kiaknázására korlátozódnak, amelyet az e melléklet 8. cikke alapján fenntartottak, továbbá azzal a feltétellel, hogy a fejlődő állam vagy fejlődő államok csoportja által igényelt szerződés szerinti tevékenységek nem eredményezik a technológia átadását egy harmadik állam vagy annak állampolgárai részére. Az e rendelkezés szerinti kötelezettséget bármely adott vállalkozó tekintetében csak abban az esetben alkalmazzák, ha a Vállalat nem tart igényt a technológiára, illetve azt a vállalkozó nem adta át a Vállalat részére.

(4) A (3) bekezdés által előírt kötelezettségekkel kapcsolatos viták – a szerződés egyéb rendelkezéseihez hasonlóan – a XI. rész szerinti kötelező egyeztetés hatálya alá tartoznak, és e kötelezettségvállalások megszegése esetén e melléklet 18. cikkével összhangban a szerződés felfüggesztése vagy felmondása alkalmazható, illetve pénzbírságok szabhatók ki. Az arra vonatkozó viták tekintetében, hogy a vállalkozó által tett ajánlatok a méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételek keretein belül maradnak-e, bármely fél kötelező erejű kereskedelmi választottbíróshoz fordulhat az Uncitral választottbírósi szabályai szerint, illetve a Hatóság szabályaiiban, előírásaiban és eljárásaiban esetleg meghatározott egyéb választottbírósi szabályok alapján. Amennyiben úgy találják, hogy a vállalkozó által tett ajánlat a méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételek keretein kívül esik, akkor a vállalkozó számára 45 nap áll rendelkezésre ajánlatának olyan módosítása céljából, hogy az a fenti kereteken belül maradjon, ezt követően a Hatóság megteheti az e melléklet 18. cikkével összhangban álló bármely intézkedést.

(5) Amennyiben a Vállalat nem képes méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel megszerezni az ahhoz szükséges technológiát, hogy a Területen található ásványok kiaknázását és feldolgozását kellő időben megkezdhesse, akkor a Tanács vagy a közgyűlés összehívhatja a részes államok olyan csoportját, amely a Területen folytatott tevékenységekben részt

vevő államokból, a Területen folytatott tevékenységekben részt vevő jogalanyokat támogató államokból, valamint a technológiához hozzáférő egyéb részes államokból áll. E csoport együttes tárgyalásokat folytat és hatékony intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy e technológiát méltányos és ésszerű kereskedelmi feltételekkel a Vállalat rendelkezésére bocsássák. E cél érdekében valamennyi ilyen részes állam megteszi a saját jogrendszerén belül rendelkezésére álló minden lehetséges intézkedést.

(6) A Vállalattal létesített közös vállalatok esetén a technológia átadása a közös vállalatokra vonatkozó megállapodás feltételei szerint történik.

(7) A (3) bekezdésben foglalt kötelezettségvállalásokat a Vállalat által végzett kereskedelmi termelés megkezdését követő 10 évig a területen folytatott tevékenységekre vonatkozó valamennyi szerződésbe bele kell foglalni, és ezekre e határidőn belül lehet hivatkozni.

(8) E cikk alkalmazásában a „technológia” mindazon különleges berendezések és műszaki know-how-t jelenti – ideértve a használati utasításokat, terveket, üzemeltetési utasításokat, oktatási és műszaki tanácsokat és segítségnyújtást –, amely a működőképes rendszer összeállításához, karbantartásához és működtetéséhez szükséges, jelenti továbbá a fenti eszközöknek az e célra való felhasználására vonatkozó, nem kizárólagos jogosultságot.

6. cikk

A munkatervek jóváhagyása

(1) Ezen egyezmény hatálybalépését követően hat hónappal, azt követően pedig négyhavonta a Hatóság elbírálja a beterjesztett munkaterveket.

(2) Egy munkaterv szerződés formájában történő jóváhagyására vonatkozó kérelem vizsgálata során a Hatóság elsőként arról győződik meg, hogy:

- a) a kérelmező teljesítette-e az e melléklet 4. cikke által a kérelmező számára előírt eljárásokat és megtette-e a Hatóság felé az e cikk által előírt kötelezettségvállalásokat és biztosítékokat. Az eljárásoknak való meg nem felelés vagy a fenti kötelezettségvállalások és biztosítékok bármelyikének elmulasztása esetén a kérelmező 45 napot kap e hiányosságok pótlására;
- b) a kérelmező rendelkezik-e az e melléklet 4. cikkében előírt szükséges alkalmassággal.

(3) Valamennyi beterjesztett munkatervet a beérkezésük sorrendjében bírálják el. A beterjesztett munkatervekre ezen egyezmény vonatkozó rendelkezéseit, valamint a Hatóság szabályait, előírásait és eljárásait kell alkalmazni, ideértve a működési előírásokat, továbbá a pénzügyi hozzájárulásokra vonatkozó rendelkezéseket és a technológia átadására vonatkozó kötelezettségvállalásokat. Amennyiben a beterjesztett munkatervek megfelelnek e követelményeknek, akkor a Hatóság jóváhagyja őket, feltéve hogy összhangban vannak a Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban foglalt egységes és megkülönböztetéstől mentes követelményekkel, kivéve ha:

- a) a beterjesztett munkaterv hatálya alá tartozó terület egy része vagy egésze már szerepel egy jóváhagyott munkatervben, vagy egy korábban beterjesztett, de a Hatóság által véglegesen még el nem bírált munkatervben;

- b) a beterjesztett munkaterv hatálya alá tartozó terület egy része vagy egésze jóváhagyását a Hatóság a 162. cikk (2) bekezdésének x) pontja alapján megtagadja; vagy

- c) a beterjesztett munkatervet olyan részes állam nyújtotta be vagy támogatta, amely már rendelkezik:

- i. a fenn nem tartott területeken fémtartalmú rögök felderítésére és kiaknázására vonatkozó olyan munkatervekkel, amelyeknek mérete a kérelmezett munkaterv hatálya alá tartozó terület bármely részével együtt meghaladja a beterjesztett munkaterv hatálya alá tartozó terület bármely részének középpontját körülvevő 400 000 négyzetkilométer alapterületű körterület 30 %-át;

- ii. a fenn nem tartott területeken fémtartalmú rögök felderítésére és kiaknázására vonatkozó olyan munkatervekkel, amelyeknek a hatálya alá tartozó területek együttes mérete megfelel azon teljes tengerfenék-terület 2 %-ának, amelyet nem tartottak fenn, vagy amelynek jóváhagyását a 162. cikk (2) bekezdésének x) pontja szerint megtagadták.

(4) A (3) bekezdés c) pontjában meghatározott előírás tekintetében a társulás vagy konzorcium által benyújtott munkatervet az érintett támogató részes államok részvételének arányában kell számításba venni, összhangban e melléklet 4. cikkének (3) bekezdésével. A Hatóság jóváhagyhatja a (3) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartozó munkatervet, amennyiben úgy véli, hogy e jóváhagyás valamely részes állam vagy az általa támogatott jogalanyok számára nem teszi lehetővé a területen folyó tevékenységek feletti monopólium megszerzését, illetve nem akadályoz meg más részes államokat abban, hogy a területen tevékenységet folytassanak.

(5) A (3) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés ellenére a 151. cikk (3) bekezdésében foglalt átmeneti idő lejártát követően a Hatóság ezen egyezménnyel összhangban álló szabályokat, előírásokat és eljárásokat fogadhat el annak eldöntése érdekében, hogy egy javasolt területre vonatkozó kérelmek közül mely kérelmezők munkatervét hagyják jóvá. Ezen eljárások és feltételek biztosítják, hogy a munkatervek jóváhagyása méltányos és megkülönböztetésmentes alapon történjen.

7. cikk

A termelési engedélyért folyamodó jelentkezők közötti választás

(1) Ezen egyezmény hatálybalépését követően hat hónappal, azt követően pedig négyhavonta a Hatóság elbírálja a termelési engedélyért folyamodó, közvetlenül a megelőző időszakban előterjesztett kérelmeket. A Hatóság abban az esetben adja meg a kérelmezett engedélyeket, ha valamennyi ilyen kérelem jóváhagyható a termelési korlátok túllépése, illetve a Hatóság olyan kötelezettségének megsértése nélkül, amely valamely áruva vonatkozó olyan megállapodásból vagy megegyezésből fakad, amelynek a Hatóság a 151. cikk szerint lett részese.

(2) Amennyiben a termelési engedélyért folyamodó jelentkezők között választani kell a 151. cikk (2)–(7) bekezdésében meghatározott termelési korlátok következtében vagy a Hatóság olyan kötelezettségére figyelemmel, amely valamely áruva vonatkozó olyan megállapodásból vagy

megegyezésből fakad, amelynek a Hatóság a 151. cikk (1) bekezdése szerint lett részese, a Hatóság a kiválasztás során az előírásaiban, rendelkezéseiben és eljárásaiban foglalt objektív és megkülönböztetéstől mentes szabályok szerint jár el.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a Hatóság azon kérelmezőket részesíti előnyben, akik:

- a) jobb teljesítési biztosítékot nyújtanak, figyelembe véve pénzügyi és műszaki alkalmasságukat és esetleges teljesítményüket a korábban jóváhagyott munkatervek alapján;
- b) a Hatóság számára hamarabb jelentkező pénzügyi előnyöket valószínűsítenek, figyelembe véve a kereskedelmi termelés megindításának tervezett időpontját;
- c) a felderítés vagy a talajkutatás tekintetében az erőforrás- és munkabefektetés legnagyobb részét már teljesítették.

(4) A bármely időszakban ki nem választott kérelmezőket előnyben kell részesíteni a következő időszakokban mindaddig, amíg nem kapnak termelési engedélyt.

(5) A kiválasztás során figyelembe kell venni azt az igényt, hogy a Területen folyó tevékenységekben a részes államok részvételi lehetőségeit elősegítsék – tekintet nélkül társadalmi, gazdasági berendezkedésükre vagy földrajzi helyzetükre, annak érdekében, hogy elkerüljék a bármely állammal vagy rendszerrel szemben alkalmazott megkülönböztetést –, és megakadályozzák e tevékenységek monopolizálását.

(6) Azokban az esetekben, amikor kevesebb fenntartott terület van kiaknázás alatt, mint amennyi fenn nem tartott terület, a fenntartott területekre vonatkozó termelési engedélyért folyamodó kérelmek élveznek elsőbbséget.

(7) Az e cikkben említett döntéseket az egyes időszakok lezárását követően a lehető leghamarabb meg kell hozni.

8. cikk

A területek fenntartása

Minden kérelem – a Vállalat által benyújtott, és a bármely egyéb jogalany által egy fenntartott területre vonatkozóan benyújtott kérelem kivételével – egy olyan teljes területre vonatkozik – amely nem szükségképpen egyetlen egybefüggő terület –, amely elegendően nagy méretű, és amelynek becsült kereskedelmi értéke megfelelő ahhoz, hogy ott két bányászati tevékenységet folytassanak. A kérelmező megjelöli azokat a koordinátákat, amelyek a területet két, azonos kereskedelmi értékű részre osztják, és mindkét rész tekintetében benyújtja az általa beszerzett adatokat. A Hatóság e melléklet 17. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, a fémtartalmú rögök tekintetében benyújtandó adatok azok feltérképezésre, a mintavételre és a rögök mennyiségére, valamint azok fémtartalmára vonatkoznak. Az ezen adatok kézhezvételét követő 45 napon belül a Hatóság kijelöli azt, hogy a terület mely részét kell kizárólagosan fenntartani a Hatóság által végzett tevékenységek számára, a Vállalat útján vagy a fejlődő államokkal történő együttműködésben. E kijelölés további 45 nappal elhalasztható, ha a Hatóság egy független szakértőt kér fel annak megállapítására, hogy az e cikk által előírt valamennyi adatot benyújtották-e. A kijelölt terület a nem kijelölt területre vonatkozó munkaterv jóváhagyásával és a szerződés aláírásával fenntartott területté válik.

9. cikk

A fenntartott területeken folytatott tevékenységek

(1) A Vállalat számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy eldönthesse, kíván-e az egyes fenntartott területeken tevékenységet folytatni. E döntés bármikor meghozható, kivéve ha a Hatóság kézhez veszi a (4) bekezdés szerinti értesítést, amely esetben a Vállalat döntését egy ésszerű határidőn belül hozza meg. A Vállalat dönthet úgy, hogy e területeket bármely érdekelt állammal vagy jogalannyal közös vállalat formájában aknázza ki.

(2) A Vállalat szerződéseket köthet a IV. melléklet 12. cikke szerinti tevékenységei egy részének megvalósítására. E tevékenységek végrehajtására közös vállalatokat is létrehozhat bármely olyan jogalannyal, amely a Területen tevékenység végzésére jogosult a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján. E közös vállalatok létrehozatalának mérlegelése során a Vállalat a fejlődő államnak minősülő részes államok és ezek állampolgárai részére felajánlja a tényleges részvétel lehetőségét.

(3) A Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban anyagi jogi és eljárási követelményeket és feltételeket írhat elő a szerződések és közös vállalatok tekintetében.

(4) Bármely fejlődő államnak minősülő részes állam, illetve bármely általa, vagy más, alkalmas kérelmezőnek minősülő fejlődő állam által támogatott és ténylegesen ellenőrzött természetes vagy jogi személy, vagy a fentiek bármely csoportja értesítheti a Hatóságot arról, hogy e melléklet 6. cikke alapján munkatervet kíván benyújtani egy fenntartott terület vonatkozásában. A munkatervet akkor bírálják el, ha a Vállalat az (1) bekezdés szerint úgy dönt, hogy nem kíván e területen tevékenységet folytatni.

10. cikk

Elsőbbség és előnyben részesítés a kérelmezők között

Azon vállalkozó, aki kizárólag felderítésre vonatkozó jóváhagyott munkatervvel rendelkezik e melléklet 3. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján, elsőbbséggel rendelkezik és előnyben részesül az ugyanezen terület és erőforrások kiaknázására vonatkozó munkatervet benyújtó kérelmezők között. Ezen elsőbbség és előnyben részesítés azonban visszavonható, ha a vállalkozó által nyújtott teljesítmény nem kielégítő.

11. cikk

Közös megállapodások

(1) A szerződések rendelkezhetnek a vállalkozó és a Vállalat útján a Hatóság között létrejövő közös megállapodásokról, amelyek közös vállalat vagy a termelés megosztása, illetve bármely egyéb közös megállapodás formájában valósulhatnak meg, és amelyeknek a felülvizsgálatára, felfüggesztésére és felmondására a Hatósággal kötött szerződésekkel megegyező védelem vonatkozik.

(2) A Vállalattal ilyen közös megállapodásokat létrehozó vállalkozók az e melléklet 13. cikkében meghatározott pénzügyi ösztönzőkben részesülhetnek.

(3) A Vállalattal közös vállalatot alapító partnerek az e melléklet 13. cikke által előírt fizetési kötelezettségek teljesítéséért a közös vállalatban fennálló részesedésük arányában felelnek, figyelemmel a fenti cikk szerint biztosított pénzügyi ösztönzőkre is.

12. cikk

A Vállalat által végzett tevékenységek

(1) A Vállalat által a 153. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a Területen végzett tevékenységekre a XI. rész rendelkezéseit, valamint Hatóság szabályait, előírásait és eljárásait, továbbá a tárgyra vonatkozó határozatait kell alkalmazni.

(2) A Vállalat által betervezett bármely munkatervet a pénzügyi és műszaki alkalmasságát igazoló bizonyítékokkal kell alátámasztani.

13. cikk

A szerződések pénzügyi feltételei

(1) A Hatóság és a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jogalanyok közötti szerződés pénzügyi feltételeire vonatkozó szabályok, előírások és eljárások meghatározása során, továbbá az e pénzügyi feltételekre vonatkozó tárgyalások során, összhangban a XI. rész rendelkezéseivel, valamint ezen szabályokkal, előírásokkal és eljárásokkal, a Hatóság számára a következő célkitűzések az irányadók:

- a) a kereskedelmi termelés értékesítéséből származó optimális bevételek biztosítása a Hatóság számára;
- b) a terület felderítéséhez és kiaknázásához szükséges beruházások és technológia vonzása;
- c) a vállalkozók számára egyenlő pénzügyi bánásmód és összevethető pénzügyi kötelezettségek biztosítása;
- d) ösztönzők biztosítása egységes és megkülönböztetéstől mentes alapon a vállalkozók számára annak érdekében, hogy a Vállalattal és a fejlődő államokkal, vagy azok állampolgáraival közös megállapodásokat hozzanak létre, a részükre történő technológiaátadás előmozdítása érdekében és a Hatóság, valamint a fejlődő államok szakembereinek képzése céljából;
- e) a Vállalat képessé tétele arra, hogy a tengerfenéken végzett bányászatban hatékonyan részt vegyen, egy időben a 153. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jogalanyokkal;
- f) annak biztosítása, hogy a vállalkozók – a számunkra a (14) bekezdés alapján biztosított pénzügyi ösztönzők eredményeként, az e melléklet 19. cikke szerint felülvizsgált szerződések feltételei alapján, vagy a közös vállalkozások tekintetében e melléklet 11. cikkének rendelkezései alapján – ne részesüljenek olyan támogatásokban, amely mesterséges versenyelőnyt nyújt számukra a szárazföldi bányákkal szemben.

(2) A munkaterv szerződés formájában történő jóváhagyása iránti kérelem feldolgozása adminisztratív költségeinek fedezetére díjat vetnek ki, amelynek összegét kérelmenként 500 000 USA dollárban rögzítik. A díj összegét időszakonként felülvizsgálja a Tanács, hogy az fedezze a

felmerült adminisztratív költségeket. Amennyiben a kérelem feldolgozása során a Hatóság részéről felmerült adminisztratív költségek összege nem éri el a rögzített összeget, a Hatóság a különbözetet visszatéríti a kérelmező részére.

(3) A vállalkozó a szerződés hatálybalépésétől kezdve évi 1 millió USA dollár összegű rögzített díjat fizet. Amennyiben a kereskedelmi termelés megkezdésének jóváhagyott időpontját a termelési engedély kibocsátásának késedelmébe következtében elhalasztják, összhangban a 151. cikk rendelkezéseivel, akkor a halasztás időtartamára nem kell megfizetni az éves rögzített díjat. A kereskedelmi termelés megkezdésének időpontjától a vállalkozó a termelési díj vagy az éves rögzített díj közül a magasabb összegűt köteles megfizetni.

(4) A kereskedelmi termelés megkezdésének időpontjától számított egy éven belül – összhangban a (3) bekezdéssel – a vállalkozó választhat, hogy a Hatóság felé fennálló pénzügyi hozzájárulását hogyan teljesíti:

- a) kizárólag termelési díjat fizet; vagy
- b) a termelési díj és a nettó bevételéből való részesedés kombinációját fizeti be.

(5) a) Amennyiben a vállalkozó úgy dönt, hogy pénzügyi hozzájárulását a Hatóság részére csak termelési díj befizetésével teljesíti, akkor ennek összegét a szerződés hatálya alá tartozó területen kitermelt fém tartalmú rögökből előállított feldolgozott fémek piaci értékének bizonyos százalékában állapítják meg. E százalékos arány a következő:

- i. a kereskedelmi termelés 1. évétől annak 10. évéig: 5 %;
- ii. a kereskedelmi termelés 11. évétől annak befejezéséig: 12 %.

b) Az említett piaci érték a szerződés hatálya alá tartozó területen kitermelt fém tartalmú rögökből előállított feldolgozott fémek mennyiségének és a (7) és (8) bekezdésekben meghatározott, vonatkozó számviteli évben e fémek átlagos árának a szorzata.

(6) Amennyiben a vállalkozó úgy dönt, hogy pénzügyi hozzájárulását a Hatóság részére a termelési díj és a nettó bevételéből való részesedés kombinációjaként fizeti be, akkor e befizetést a következők szerint állapítják meg:

a) A termelési díj összegét a szerződés hatálya alá tartozó területen kitermelt fém tartalmú rögökből előállított feldolgozott fémek b) pontnak megfelelően meghatározott piaci értékének bizonyos százalékában állapítják meg. E százalékos arány a következő:

- i. a kereskedelmi termelés első időszaka: 2 %;
- ii. a kereskedelmi termelés második időszaka: 4 %.

Amennyiben a kereskedelmi termelésnek a d) pontban meghatározott második időszakában bármely számviteli évben az m) pont szerinti beruházás megtérülése 15 % alá csökken a 4 %-os mértékű termelési díj fizetése következtében, akkor az adott számviteli évben a termelési díj összege 4 % helyett 2 % lesz.

b) Az említett piaci érték a szerződés hatálya alá tartozó területen kitermelt fém tartalmú rögökből előállított feldolgozott fémek mennyiségének és a (7) és (8) bekezdésekben meghatározott, vonatkozó számviteli évben e fémek átlagos árának a szorzata.

- c) i. A Hatóságot megillető nettó bevételi részesedést a vállalkozó nettó bevételének azon részéből kell levonni, amely a szerződés hatálya alá tartozó területen található erőforrások bányászataiból származik, a továbbiakban: „nyersanyagbányászati nettó bevétel”.
- ii. A Hatóságot a nyersanyagbányászati nettó bevételből megillető részesedést a következő progresszív táblázat alapján kell kiszámítani:

Származó nettó bevétel része	A Hatóság részesedése	
	A kereskedelmi termelés első időszaka	A kereskedelmi termelés második időszaka
A 0 %-nál magasabb, de 10 %-nál alacsonyabb beruházásmegtérülésnek megfelelő rész	35 %	40 %
A 10 %-os vagy annál magasabb, de 20 %-nál alacsonyabb beruházásmegtérülésnek megfelelő rész	42,5 %	50 %
A 20 %-os vagy annál magasabb beruházásmegtérülésnek megfelelő rész	50 %	70 %

- d) i. A kereskedelmi termelés a) és c) pontban említett első időszaka a kereskedelmi termelés első számviteli évében kezdődik, és abban a számviteli évben végződik, amelyben a vállalkozó fejlesztési költségei, azok meg nem térült részének kamataival együtt, teljes mértékben megtérülnek készpénzbeli aktív egyenlege által a következők szerint:

Az első számviteli évben, amelyben fejlesztési költségek merülnek fel, a meg nem térült fejlesztési költségek megegyeznek a fejlesztési költségek összegének és az adott év készpénzbeli aktív egyenlegének különbségével. Minden egyes rákövetkező számviteli évben a meg nem térült fejlesztési költségek megegyeznek az előző számviteli év végén fennálló meg nem térült fejlesztési költségek évi 10 %-os kamattal növelt összegével, hozzáadva ehhez az adott évben felmerült fejlesztési költségeket és levonva belőle a vállalkozónak az adott évben keletkezett készpénzbeli aktív egyenlegét. Azon számviteli év, amelyben a meg nem térült fejlesztési költségek összege első ízben nulla, lesz az a számviteli év, amelyben a vállalkozó fejlesztési költségei, azok meg nem térült részének kamataival együtt, teljes mértékben megtérülnek készpénzbeli aktív egyenlege által. Bármely számviteli évben a vállalkozó készpénzbeli aktív egyenlege megegyezik bruttó bevételének és működési költségeinek különbözetével, és levonva ebből a Hatóság számára a c) pont szerint teljesített befizetéseit.

- ii. A kereskedelmi termelés második időszaka a kereskedelmi termelés első időszakának végét követő számviteli évben kezdődik és a szerződés tartamának megszűnéséig tart.
- e) „Nyersanyagbányászati nettó bevétel”: a vállalkozó nettó bevételének és a bányászati ágazat fejlesztési költségei és a vállalkozó fejlesztési költségei hányadosának a szorzata. Amennyiben a

vállalkozó működése a bányászatra, a fémtartalmú rögök szállítására és elsődlegesen három feldolgozott fém, nevezetesen a kobalt, a réz és a nikkell előállítására terjed ki, a nyersanyagbányászati nettó bevétel legalább a vállalkozó nettó bevételének 25 %-a. Figyelemmel az n) pontra, minden egyéb esetben, ideértve azt is, amikor a vállalkozó működése elsődlegesen a bányászatra, a fémtartalmú rögök szállítására és négy feldolgozott fém, nevezetesen a kobalt, a réz, a mangán és a nikkell előállítására terjed ki, a Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban megfelelő határértékeket állapíthat meg, amelyek az egyes esetekben ugyanolyan hatállyal bírnak, mint a három fém esetében a 25 %-os határérték.

- f) A „vállalkozó nettó bevétele”: a vállalkozó bruttó bevétele, levonva abból működési költségeit és a fejlesztési költségeinek megtérülését a j) pontban foglaltak szerint.
- g) i. Amennyiben a vállalkozó működése a bányászatra, a fémtartalmú rögök szállítására és feldolgozott fémek előállítására terjed ki, a „vállalkozó bruttó bevétele” tartalmazza a feldolgozott fémek értékesítéséből származó bruttó bevételt, valamint minden egyéb olyan bevételt, amely ésszerűen a szerződés szerinti működés eredményének tekinthető, összhangban a Hatóság pénzügyi szabályaival, előírásaival és eljárásaival.
- ii. Minden olyan esetben, amely nem tartozik a g) pont i. alpontjának és az n) pont iii. alpontjának hatálya alá, a „vállalkozó bruttó bevétele” a szerződés hatálya alá tartozó területen kiaknázott fém-tartalmú rögökből előállított félig feldolgozott fémek értékesítéséből származó bruttó bevételt, valamint minden egyéb olyan bevételt, amely ésszerűen a szerződés szerinti működés eredményének tekinthető, összhangban a Hatóság pénzügyi szabályaival, előírásaival és eljárásaival.
- h) A „vállalkozó fejlesztési költségei”:
- i. a kereskedelmi termelés megkezdését megelőzően felmerült valamennyi olyan költség, amely a szerződés hatálya alá tartozó terület termelési kapacitásának fejlesztésével és az ezzel kapcsolatos tevékenységekkel közvetlenül összefügg, a szerződés szerinti minden olyan művelet érdekében, amely nem szerepel az n) pontban, összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel, ideértve többek között a gépek, berendezések, hajók, feldolgozóüzemek, építmények, épületek és földterületek költségeit, valamint a szerződés hatálya alá tartozó terület talajkutatásának és felderítésének költségeit, a kutatást és fejlesztést, a kamatokat, a szükséges bérleteket, licenciákat és díjakat; valamint
- ii. az i. alpontban meghatározottakhoz hasonló olyan költségek, amelyek a kereskedelmi termelés megkezdését követően merültek fel és szükségesek a munkaterv elvégzéséhez, kivéve, ha ezek működési költségnek minősülnek.
- i) Az állóeszközök átruházásból eredő bevételeket és azon állóeszközök piaci értékét, amelyre már nincs szükség a szerződés szerinti műveletek végzéséhez, és amelyeket nem értékesítettek, az adott számviteli évben le kell vonni a vállalkozó fejlesztési költségeiből. Ha e levonások meghaladják a vállalkozó fejlesztési költségeinek összegét, akkor a különbözetet hozzá kell adni a vállalkozó bruttó bevételéhez.
- j) A vállalkozónak a h) pont i. alpontjában és az n) pont iv. alpontjában említett azon fejlesztési költségei, amelyek a kereskedelmi termelés

- megkezdését megelőzően merültek fel, a kereskedelmi termelés megkezdésének időpontjától számított 10 egyenlő összegű éves részletben térülnek meg. A vállalkozónak a h) pont ii. alpontjában és az n) pont iv. alpontjában említett azon fejlesztési költségei, amelyek a kereskedelmi termelés megkezdését követően merültek fel, 10 vagy annál kevesebb egyenlő összegű éves részletben térülnek meg, oly módon, hogy teljes megtérülésük a szerződés tartamának végére biztosított legyen.
- k) A „vállalkozó működési költségei”: a kereskedelmi termelés megkezdését követően felmerült valamennyi olyan költség, amely a szerződés hatálya alá tartozó terület termelési kapacitásának működtetésével és az ezzel kapcsolatos tevékenységekkel közvetlenül összefügg, a szerződés szerinti minden művelet érdekében, összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel, ideértve többek között a rögzített éves díjat vagy a termelési díjat – az előzők közül a magasabb összegűt figyelembe véve –, béreket és fizetéseket, a munkavállalói juttatásokat, anyagok, szolgáltatások, szállítás, feldolgozás és a marketing költségeit, a kamatokat, a közüzemi díjakat, a tengeri környezet megőrzésének költségeit, a rezszi- és adminisztratív költségeket, amelyek a szerződés szerinti tevékenységekkel kifejezetten összefüggésben állnak, valamint minden olyan nettó működési veszteséget, amelyet az e pontban szabályozottak szerint átvezettek vagy visszavezettek. A nettó működési veszteségek két egymást követő év során vezethetők át, kivéve a szerződés utolsó két évében, amikor a két megelőző évre visszavezethetők.
- l) Amennyiben a vállalkozó működése a bányászatra, a fémtartalmú rögök szállítására és feldolgozotts, valamint félig feldolgozott fémek előállítására terjed ki, akkor a „bányászati ágazat fejlesztési költségei” a vállalkozó fejlesztési költségeinek azon részét jelenti, amely a szerződés hatálya alá tartozó terület erőforrásainak bányászataival közvetlenül összefügg, összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel, valamint a Hatóság pénzügyi szabályaival, előírásaival és eljárásaival, ideértve többek között a kérelmezés díját, az éves rögzített díjat és – adott esetben – a szerződés hatálya alatt álló terület talajkutatásának és felderítésének költségeit, továbbá a kutatási és fejlesztési költségek egy részét.
- m) A „beruházás megtérülése” bármely számviteli évben az adott év nyersanyagbányászattól származó nettó bevételének és a bányászati ágazat fejlesztési költségeinek hányadosa. E hányados kiszámítása során a bányászati ágazat fejlesztési költségei tartalmazzák a bányászati ágazatban alkalmazott új vagy csereberendezések költségeit, levonva abból a lecserélt berendezés eredeti költségét.
- n) Amennyiben a vállalkozó csak bányászattal foglalkozik:
- i. a „nyersanyagbányászattól származó nettó bevétel”: a vállalkozó nettó bevételének egésze;
 - ii. a „vállalkozó nettó bevétele”: az f) pontban meghatározottak szerint;
 - iii. a „vállalkozó bruttó bevétele”: a fémtartalmú rögök értékesítéséből származó bruttó bevétel, valamint minden egyéb olyan bevétel, amely ésszerűen a szerződés szerinti működés eredményének tekinthető, összhangban a Hatóság pénzügyi szabályaival, előírásaival és eljárásaival;
 - iv. a „vállalkozó fejlesztési költségei”: a kereskedelmi termelés megkezdését megelőzően felmerült és a h) pont i. alpontjában meghatározott, továbbá a kereskedelmi termelés megkezdését követően felmerült és a h) pont ii. pontjában meghatározott valamennyi olyan költség, amely a szerződés hatálya alá tartozó terület erőforrásainak bányászataival közvetlenül összefügg, összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel;
- v. a „vállalkozó működési költségei”: a vállalkozó olyan működési költségei a k) pontban meghatározottak szerint, amelyek a szerződés hatálya alá tartozó terület erőforrásainak bányászataival közvetlenül összefüggnek, összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel;
- vi. a „beruházás megtérülése” bármely számviteli évben: az adott évben a vállalkozó nettó bevételének és a vállalkozó fejlesztési költségeinek hányadosa. E hányados kiszámítása során a vállalkozó fejlesztési költségei tartalmazzák az új vagy csereberendezések költségeit, levonva abból a lecserélt berendezés eredeti költségét.
- o) A h), k), l) és n) pontban említett költségek a vállalkozó által fizetett kamatok tekintetében olyan mértékben vehetők figyelembe, ahogyan a Hatóság minden esetben jóváhagyja – e melléklet 4. cikkének (1) bekezdése szerint – az idegen tőke és a saját tőke arányát és az ésszerű mértékű kamatlábakat, figyelembe véve a fennálló kereskedelmi gyakorlatot.
- p) Az e bekezdésben említett költségek nem értelmezhetők úgy, hogy azok kiterjedjenek az államok által a vállalkozó működése tekintetében kirótt vállalkozói nyereségadók vagy más hasonló illetékek megfizetésére.
- (7) a) Az (5) és (6) bekezdésben említett „feldolgozott fémek” kifejezés a fémek azon legkevésbé feldolgozott formáját jelenti, amellyel a nemzetközi határidős piacokon szokásosan kereskednek. E célból a Hatóság pénzügyi előírásaiban, rendelkezéseiben és eljárásaiban meghatározza a figyelembe veendő nemzetközi határidős piacot. Azon fémek vonatkozásában, amelyekkel e piacokon nem kereskednek, a „feldolgozott fémek” kifejezés a fémek azon legkevésbé feldolgozott formáját jelenti, amellyel a vonatkozó független ügyletek során szokásosan kereskednek.
- b) Amennyiben a Hatóság másképp nem képes meghatározni a szerződés hatálya alatt álló területen kitermelt fémtartalmú rögökből előállított feldolgozott fémeknek az (5) bekezdés b) pontjában és a (6) bekezdés b) pontjában említett mennyiségét, akkor a mennyiséget a rögök fémtartalma, a feldolgozás során történő kinyerés hatékonysága és egyéb figyelembe vehető tényezők alapján határozzák meg, összhangban a Hatóság pénzügyi előírásaiban, rendelkezéseiben és eljárásaiban, és figyelembe véve az általánosan elfogadott számviteli elveket.
- (8) Amennyiben a nemzetközi határidős piac rendelkezik reprezentatív árképzési mechanizmussal a feldolgozott fémek, fémtartalmú rögök és a rögökből származó félig feldolgozott fémek tekintetében, akkor az adott piac átlagárát veszik figyelembe. Minden egyéb esetben a Hatóság a vállalkozóval folytatott konzultációt követően méltányos árat állapít meg az említett termékekre, összhangban a (9) bekezdéssel.
- (9) a) Az e cikkben említett valamennyi költség, kiadás, bevétel, jövedelem továbbá minden ár- és értékmeghatározás szabadpiaci vagy független ügyletek eredménye. Ilyenek hiányában a fenti értékeket

a Hatóság a vállalkozóval folytatott konzultációt követően határozza meg úgy, mintha ezek szabadpiaci vagy független ügyletek eredményei lennének, tekintettel az egyéb piacok figyelembe vehető ügyleteire.

- b) Az e bekezdés rendelkezései betartásának és érvényesítésének biztosítása érdekében a Hatóság számára irányadóak a független ügyletekre vonatkozó azon alapelvek és értelmezések, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezetének Transznacionális Vállalatok Bizottsága, a fejlődő és fejlett országok közötti adóegyezmények szakértői csoportja és más nemzetközi szervezetek dolgoztak ki, és a Hatóság előírásaiban, rendelkezéseiben és eljárásaiban egységes és nemzetközileg elfogadható számviteli szabályokat és eljárásokat határoz meg, továbbá meghatározza, hogy a vállalkozó milyen eszközökkel éljen a Hatóság számára elfogadható független hites könyvvizsgálók kiválasztása során annak érdekében, hogy az elvégezze az említett előírásoknak, rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelő ellenőrzéseket.

(10) A vállalkozó a könyvvizsgálók rendelkezésére bocsátja a Hatóság pénzügyi előírásaival, rendelkezéseivel és eljárásaival összhangban mindazon pénzügyi adatokat, amelyek szükségesek az e cikknek való megfelelés megállapításához.

(11) Az e cikkben említett valamennyi költség, kiadás, bevétel és jövedelem meghatározására, továbbá minden ár- és értékmeghatározásra az általánosan elfogadott számviteli elvek szerint, valamint a Hatóság pénzügyi előírásaival, rendelkezéseivel és eljárásaival összhangban kerül sor.

(12) A Hatóság részére az (5) és (6) bekezdés szerint esedékes befizetéseket szabadon felhasználható valutában vagy a jelentősebb devizapiacokon szabadon hozzáférhető és ténylegesen felhasználható valutában kell teljesíteni, illetve – a vállalkozó választása szerint – egyenértékű feldolgozott fémek formájában piaci értéken. A piaci értéket az (5) bekezdés b) pontja szerint határozzák meg. A szabadon felhasználható valutát és a jelentősebb devizapiacokon szabadon hozzáférhető és ténylegesen felhasználható valutát a Hatóság előírásaiban, rendelkezéseiben és eljárásaiban határozzák meg, összhangban a hatályos nemzetközi monetáris gyakorlattal.

(13) A vállalkozónak a Hatósággal szemben fennálló valamennyi pénzügyi kötelezettségét, további, az e cikkben említett minden díját, költségét, kiadását, bevételét és jövedelmét ki kell igazítani egy bázisévhez viszonyított konstans értékkel kifejezve.

(14) A Hatóság – figyelemmel a Gazdasági Tervezési Bizottság, valamint a Jogi és Műszaki Bizottság ajánlásaira – elfogadhat olyan előírásokat, rendelkezéseket és eljárásokat, amelyek a vállalkozók számára egységes és megkülönböztetéstől mentes alapon ösztönzőket nyújtanak az (1) bekezdésben meghatározott célok elérésére.

(15) A Hatóság és egy vállalkozó közötti olyan vita esetén, amely egy szerződés pénzügyi feltételeinek értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozik, bármely fél kötelező hatályú kereskedelmi választottbíróság elé utalhatja az ügyet, kivéve ha mindkét fél beleegyezik abba, hogy a vitát más módon rendezzék, összhangban a 188. cikk (2) bekezdésével.

14. cikk

Az adatok átadása

(1) A vállalkozó, összhangban a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival, valamint a munkaterv feltételeivel, a Hatóság által meghatározott

időközönként átad részére minden olyan adatot, amely szükséges és értékelhető ahhoz, hogy a Hatóság fő szervei hatékonyan gyakorolhassák hatáskörüket és feladataikat a munkaterv hatálya alá tartozó területen.

(2) A munkaterv hatálya alá tartozó területre vonatkozó és védettnek tekintett átadott adatok csak az e cikkben említett célra használhatók fel. A Hatóság által hozott, a tengeri környezet védelmére és a biztonságra vonatkozó előírások, rendelkezések és eljárások meghozatala érdekében szükséges adatok – a berendezésekre vonatkozó adatok kivételével – nem minősülnek védettnek.

(3) A talajkutatók, a szerződést kérelmezők vagy a vállalkozók által a Hatóságnak átadott és védettnek tekintett adatokat a Hatóság nem hozza a Vállalat vagy a Hatóságon kívül álló bármely fél tudomására, a fenntartott területekre vonatkozó adatok azonban a Vállalat tudomására hozhatók. A fenti személyek által a Vállalat részére átadott ilyen adatokat a Vállalat nem hozza a Hatóság vagy a Hatóságon kívül álló bármely fél tudomására.

15. cikk

Képzési programok

A vállalkozó gyakorlati képzési programokat alakít ki a Hatóság és a fejlődő államok szakembereinek képzésére, ideértve e személyzet részvételét a szerződés hatálya alatt álló területen folytatott valamennyi tevékenységben, összhangban a 144. cikk (2) bekezdésével.

16. cikk

Kizárólagos felderítési és kiaknázási jog

A Hatóság a XI. résznek megfelelően és saját szabályai, előírásai és eljárásai alapján a vállalkozó számára kizárólagos jogot biztosít a munkaterv hatálya alá tartozó terület felderítésére és kiaknázására az erőforrások meghatározott kategóriája tekintetében, és biztosítja, hogy ugyanezen területen más jogalany egyéb kategóriájú erőforrások vonatkozásában ne tevékenykedjen olyan módon, amely zavarhatná a vállalkozó működését. A vállalkozó számára a használat oltalmát a 153. cikk (6) bekezdésének megfelelően biztosítják.

17. cikk

A Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai

(1) A Hatóság szabályait, előírásait és eljárásait a 160. cikk (2) bekezdése f) pontjának ii. alpontjával és a 162. cikk (2) bekezdése o) pontjának ii. alpontjával összhangban fogadja el és ezeket egységesen alkalmazza a XI. részben meghatározott feladatainak gyakorlása során, többek között a következő területeken:

- a) a területen folytatott talajkutatásra, felderítésre és kiaknázásra vonatkozó igazgatási eljárások;
- b) működés:
 - i. a terület mérete;
 - ii. a műveletek időtartama;

- iii. teljesítési követelmények, ideértve az e melléklet 4. cikke (6) bekezdésének c) pontja szerinti biztosítékokat;
- iv. az erőforrások kategóriái;
- v. a területekre vonatkozó jogról való lemondás;
- vi. előrehaladási jelentések;
- vii. adatok benyújtása;
- viii. a műveletek felügyelete és ellenőrzése;
- ix. a tengeri környezetben folyó egyéb tevékenységekkel való összeköttetés megelőzése;
- x. a vállalkozó általi jog- és kötelezettségátvétel;
- xi. eljárások a fejlődő államok részére történő technológia átadására, összhangban a 144. cikkel, és ezen államok közvetlen részvételére;
- xii. bányászati előírások és gyakorlati szabályok, ideértve a működés biztonságára, az erőforrások megőrzésére és a tengeri környezet védelmére vonatkozókat;
- xiii. a kereskedelmi termelés meghatározása;
- xiv. alkalmassági előírások a kérelmezők részére;
- c) pénzügyi kérdések:
- i. egységes és megkülönböztetéstől mentes költségvetési és számviteli szabályok, valamint a könyvvizsgálók kiválasztási módszerének meghatározása;
- ii. a működési bevételek felosztása;
- iii. az e melléklet (13) cikkében említett ösztönzők;
- d) a 151. cikk (10) bekezdése és a 164. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint hozott határozatok végrehajtása.
- (2) A következő tételekre vonatkozó szabályok, előírások és eljárások teljességében tükrözik az alábbi objektív feltételeket:
- a) A terület mérete
- A Hatóság határozza meg a felderítésre szolgáló területek megfelelő méretét, amely legfeljebb kétszer akkora lehet, mint a kiaknázásra szolgáló terület, az intenzív felderítési műveletek lehetővé tétele érdekében. A terület méretét úgy kell kiszámítani, hogy az megfeleljen az e melléklet 8. cikke követelményeinek a területek fenntartása vonatkozásában, valamint a 151. cikkel összhangban álló, meghatározott termelési követelményeknek, a szerződés feltételeinek megfelelően, figyelembe véve az adott időpontban a tengerfenéken végzett bányászatban rendelkezésre álló technológia legkorszerűbb szintjét, továbbá a területek vonatkozó fizikai jellemzőit. A területek az e célnak való megfeleléshez szükséges méretnél sem nagyobbak, sem kisebbek nem lehetnek.
- b) A műveletek időtartama
- i. a talajkutatás időkorláthoz nem kötött;
- ii. a felderítés időtartamának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy elvégezzék az adott terület alapos felmérését, a területen használandó bányászati berendezések tervezését és kialakítását, valamint a bányászati és feldolgozó rendszerek tesztelésére szolgáló kis- és közép méretű feldolgozóüzemek tervezését és kialakítását;
- iii. a kiaknázás időtartama a bányászati projekt gazdasági életciklusával függ össze, olyan tényezőket figyelembe véve, mint az érc kimerülése, a bányászati berendezések és a feldolgozóüzemmel kapcsolatos hasznos élettartama, valamint a kereskedelmi életképesség. A kiaknázás időtartamának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a terület ásványainak kereskedelmi célú kitermelését, és tartalmaznia kell egy olyan, a kereskedelmi nagyságrendű bányászati és feldolgozórendszerek kialakítására szolgáló, ésszerű hosszúságú időszakot, amely alatt nem szükséges a kereskedelmi termelést előírni. A kiaknázás teljes időtartamának mindazonáltal megfelelően rövidnek kell lennie ahhoz, hogy a Hatóságnak lehetősége legyen a munkaterv feltételeinek módosítására, amikor időszerezni tartja annak megújítását, összhangban a munkaterv jóváhagyását követően általa elfogadott előírásokkal, rendelkezésekkel és eljárásokkal.
- c) Teljesítési követelmények
- A Hatóság előírja, hogy a felderítés időszakában a vállalkozó rendszer időközönként eszközöljön olyan ráfordításokat, amelyek összhangban állnak a munkaterv hatálya alá tartozó terület méretével, és amely ráfordítások elvárhatók egy olyan jóhiszemű vállalkozótól, aki a területet kereskedelmi célú termelés alá kívánja vonni a Hatóság által meghatározott határidőkön belül. Az előírt ráfordítások szintje nem lehet olyan mértékű, hogy az elriassa azokat a lehetséges vállalkozókat, akik a túlnyomórészt alkalmazottnál kevésbé költséges technológiát használnak. A Hatóság meghatározza azt a leghosszabb időtartamot, amelyet követően a felderítési szakasz lezárul és megkezdődik a kereskedelmi termelést célzó kiaknázási szakasz. Ezen időtartam meghatározása során a Hatóság figyelembe veszi, hogy a nagyüzemi méretű bányászati és feldolgozórendszerek kialakítása nem kezdhető meg a felderítési szakasz befejezését és a kiaknázási szakasz megkezdését megelőzően. Ennek megfelelően egy adott terület kereskedelmi termelésbe való bevonására szolgáló időtartam meghatározása során figyelembe kell venni a felderítési szakasz befejezését követően a fentiek kialakításához szükséges időt, és ésszerű mértékben meg kell engedni a kialakítás során fellépő elkerülhetetlen késedelmeket. A kereskedelmi termelés szintjének elérését követően a Hatóság ésszerű korlátok között és minden vonatkozó tényezőt figyelembe véve előírja a vállalkozó számára, hogy a munkaterv időtartama alatt tartsa fenn a kereskedelmi termelést.
- d) Az erőforrások kategóriái
- Annak elbírálása során, hogy egy munkatervet az erőforrások mely kategóriái tekintetében hagynak jóvá, a Hatóság többek között a következő jellemzőket veszi figyelembe:
- i. bizonyos erőforrások hasonló bányászati módszerek alkalmazását igénylik; és
- ii. bizonyos erőforrások egy időben kitermelhetők anélkül, hogy az ugyanazon a területen különféle erőforrásokat kitermelő vállalkozók indokolatlanul zavarnák egymást.
- E pont egy rendelkezése sem akadályozza meg a Hatóságot abban, hogy egy munkatervet egyenél több erőforrás-kategória tekintetében ugyanazon a területen ugyanazon vállalkozó részére jóváhagyjon.
- e) A területekre vonatkozó jogról való lemondás
- A vállalkozó bármikor jogosult arra, hogy szankciók nélkül lemondjon egy munkaterv hatálya alá tartozó területen fennálló jogai egészéről vagy ezek egy részéről.

f) A tengeri környezet védelme

Előírásokat, rendelkezéseket és eljárásokat kell hozni annak érdekében, hogy a tengeri környezet hatékony védelmét biztosítsák a területen folytatott tevékenységekből, illetve közvetlenül egy bányászati helyszín felett az adott bányászati helyszínről kinyert ásványok hajófedélzeten történő feldolgozásából közvetlenül eredő káros hatásokkal szemben, figyelembe véve azt, hogy e káros hatások milyen mértékben származhatnak közvetlenül fúrásból, kotrásból, magfúrásból, talajkitermelésből, valamint üledékes kőzeteknek, hulladékoknak és szennyező anyagoknak a tengeri környezetbe történő kibocsátásából, kiürítéséből vagy kiengedéséből.

g) Kereskedelmi termelés

A kereskedelmi termelést akkor tekintik megindítottnak, ha egy vállalkozó folyamatosan olyan nagyüzemi léptékű kitermelési műveleteket folytat, amelyeknek hozama olyan mennyiségű anyag, amely egyértelműen jelzi, hogy az elsődleges cél az információgyűjtést, elemzést, illetve a berendezések vagy az üzem tesztelését célzó termeléssel szemben a nagyüzemi termelés.

18. cikk

Szankciók

(1) A vállalkozónak a szerződés alapján fennálló jogai csak a következő esetekben függeszthetők fel vagy szüntethetők meg:

- a) ha a Hatóság figyelmeztetési ellenére a vállalkozó olyan módon végzi tevékenységét, hogy az a szerződés, a XI. rész, valamint a Hatóság szabályai, előírásai és eljárásai alapvető kikötéseinek súlyos, tartós és szándékos megszegését eredményezi; vagy
- b) ha a vállalkozó egy felette hatáskörrel rendelkező vitarendező testület jogerős és kötelező erejű határozatát nem teljesíti.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá nem tartozó bármely szerződésszegés esetében, illetve az (1) bekezdés a) pontja alapján történő felfüggesztés vagy megszüntetés helyett a Hatóság a vállalkozót a jogsértés súlyával arányban álló pénzbeli szankciókkal sújthatja.

(3) A 162. cikk (2) bekezdésének w) pontja szerinti rendkívüli körülmények esetén kiadott rendelkezések kivételével a Hatóság nem hajthatja végre a pénzbeli szankciókkal vagy felfüggesztéssel, illetve megszüntetéssel járó határozatot mindaddig, amíg a vállalkozó nem kap ésszerű lehetőséget arra, hogy kimerítse a részére a XI. rész 5. szakasza alapján rendelkezésre álló jogorvoslatokat.

19. cikk

A szerződés felülvizsgálata

(1) Amennyiben olyan körülmények merülnek fel vagy valószínűsíthetők, amelyek bármelyik fél véleménye szerint a szerződést egyenlőtlennek

tennék, illetve akadályozná a szerződésben vagy a XI. részben meghatározott célok kivitelezését vagy elérését, a felek tárgyalásokat kezdenek a szerződés megfelelő felülvizsgálatáról.

(2) A 153. cikk (3) bekezdése alapján kötött bármely szerződés csak a felek beleegyezésével felülvizsgálható.

20. cikk

A jogok és kötelezettségek átruházása

Valamely szerződés alapján fennálló jogok és kötelezettségek kizárólag a Hatóság jóváhagyásával és annak szabályai, előírásai és eljárásai szerint ruházhatók át. A Hatóság kellő indok nélkül nem tagadja meg az átruházás jóváhagyását, ha a javasolt kedvezményezett minden tekintetben alkalmas kérelmezőnek minősül és az átruházó valamennyi kötelezettségét átvállalja, továbbá az átruházás nem ruház a kérelmezőre egy olyan munkatervet, amelynek jóváhagyása e melléklet 6. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján tiltott lenne.

21. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) A szerződésre annak feltételei, a Hatóság előírásai, rendelkezései és eljárásai, a XI. rész rendelkezései, valamint a nemzetközi jognak ezen egyezményrel összeegyeztethető szabályai vonatkoznak.

(2) Az ezen egyezmény alapján joghatósággal rendelkező bármely bíróság olyan jogerős határozata, amely a Hatóság és a vállalkozó jogaira és kötelezettségeire vonatkozik, bármely részes állam területén végrehajtható.

(3) Egyik részes állam sem alkalmazhat olyan feltételeket egy vállalkozóra, amelyek nem összeegyeztethetők a XI. rész rendelkezéseivel. Mindazonáltal nem minősül a XI. rész rendelkezéseivel összeegyeztethetetlennek az, ha egy részes állam az általa támogatott vállalkozók vagy a lobogója alatt hajózó hajók tekintetében olyan környezetvédelmi vagy egyéb törvényeket és rendelkezéseket alkalmaz, amelyek szigorúbbak, mint a Hatóságnak az e melléklet 17. cikke (2) bekezdésének f) pontja alapján elfogadott szabályai, előírásai és eljárásai.

22. cikk

Felelősség

A vállalkozó felelősséggel tartozik minden olyan kárért, amely a működése során elkövetett kárt okozó ténykedésből ered, figyelemmel a Hatóság közzétett tevékenységeire vagy mulasztásaira. Hasonlóképpen, a Hatóság felelősséggel tartozik minden olyan kárért, amely a hatásköre vagy feladatai gyakorlása során elkövetett kárt okozó cselekményekből ered, ideértve a 168. cikk (2) bekezdése szerinti jogsértéseket, figyelemmel a vállalkozó közzétett tevékenységeire vagy mulasztásaira. A felelősség minden esetben a kár tényleges összegére terjed ki.

IV. MELLÉKLET

A VÁLLALAT STATÚTUMA

1. cikk

A Vállalat rendeltetése

(1) A Vállalat a Hatóság azon szerve, amely a területen közvetlenül tevékenységeket végez a 153. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján, valamint a területről kitermelt ásványok szállítását, feldolgozását és forgalomba hozatalát végzi.

(2) Céljainak elérése és feladatainak teljesítése során a Vállalat ezen egyezményvel, valamint a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival összhangban jár el.

(3) A Terület erőforrásainak az (1) bekezdés szerinti hasznosítása során a Vállalat – figyelemmel ezen egyezményre – a megbízható kereskedelmi elvek alapján működik.

2. cikk

A Hatósággal való kapcsolat

(1) A 170. cikk szerint, a Vállalat a közgyűlés általános politikáival és a Tanács irányelveivel összhangban jár el.

(2) Figyelemmel az (1) bekezdésben foglaltakra, a Vállalat működési tevékenysége során autonómiát élvez.

(3) Ezen egyezmény egyik rendelkezése sem teszi felelőssé a Vállalatot a Hatóság eljárásáért vagy kötelezettségeiért, sem pedig a Hatóságot felelőssé a Vállalat eljárásáért vagy kötelezettségeiért.

3. cikk

A felelősség korlátozása

E melléklet 11. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül a Hatóság egyik tagja sem felelős pusztán tagsága alapján a Vállalat eljárásáért vagy kötelezettségeiért.

4. cikk

Szervezeti felépítés

A Vállalat igazgatósággal, főigazgatóval és a feladatai ellátásához szükséges személyi állománnyal rendelkezik.

5. cikk

Az igazgatóság

(1) Az igazgatóság a közgyűlés által a 160. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint megválasztott 15 tagból áll. Az igazgatóság tagjainak

megválasztása során kellően figyelembe kell venni a méltányos földrajzi elosztás elvét. Az igazgatósági tagok jelölése során a Vállalat működőképességének és sikerének biztosítása érdekében a Hatóság tagjai szem előtt tartják annak fontosságát, hogy a legmagasabb szakmai jártassággal rendelkező olyan tagokat jelöljenek, akik az adott területen kellő szakértelemmel rendelkeznek.

(2) Az igazgatóság tagjait négy évre választják és újraválaszthatók; a tag-ság rotációjának elvét kellőképpen figyelembe kell venni.

(3) Az igazgatóság tagjai hivatalban maradnak mindaddig, amíg utódukat meg nem választják. Amennyiben az igazgatóság egy tagjának hivatala megüresedik, a közgyűlés a 160. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban egy új tagot választ az elődje hivatali idejének fennmaradó részére.

(4) Az igazgatóság tagjai független személyként járnak el. Kötelezettségeik teljesítése során nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást semmilyen kormánytól vagy bármely egyéb forrástól. A Hatóság minden tagja tiszteletben tartja az igazgatóság tagjainak függetlenségét, és köteles tartózkodni attól, hogy kötelezettségeik teljesítésével kapcsolatban bármelyikük befolyásolását megkíséreljék.

(5) Az igazgatóság minden tagja a Vállalat forrásainak terhére kifizetendő díjazásban részesül. A díjazás összegét a Tanács javaslatára a közgyűlés határozza meg.

(6) Az igazgatóság szokásosan a Vállalat székhelyén működik, és olyan gyakran ülésezik, ahogyan azt a Vállalat működése szükségessé teszi.

(7) Az igazgatóság határozatképességéhez tagjai kétharmadának jelenléte szükséges.

(8) Az igazgatóság minden tagja egy szavazattal rendelkezik. Az igazgatóság minden kérdésben tagjainak többségi határozatával dönt. Amennyiben egy tag az igazgatóság által eldöntendő kérdésben érdekelt, az adott ügyben tartózkodik a szavazástól.

(9) A Hatóság bármely tagja felvilágosítást kérhet az igazgatóságtól annak működésével kapcsolatban az adott tagot kifejezetten érintő kérdésben. Az igazgatóság arra törekszik, hogy e felvilágosítást megadja.

6. cikk

Az igazgatóság hatásköre és feladatai

Az igazgatóság irányítja a Vállalat működését. Figyelemmel ezen egyezményre, az igazgatóság gyakorolja a Vállalat céljainak eléréséhez szükséges hatásköröket, ideértve a következőket:

- a) tagjai közül megválasztja elnökét;
- b) elfogadja eljárási szabályzatát;
- c) alakszerű, írott munkaterveket készít és nyújt be a Tanácsnak, összhangban a 153. cikk (3) bekezdésével és a 162. cikk (2) bekezdésének j) pontjával;
- d) munkaterveket és programokat alakít ki a 170. cikkben meghatározott tevékenységek elvégzésére;
- e) termelési engedély iránti kérelmeket készít és nyújt be a Tanácshoz, összhangban a 151. cikk (2)–(7) cikkével;
- f) engedélyezi a technológia megszerzésével kapcsolatos tárgyalásokat, ideértve a III. melléklet 5. cikke (3) bekezdésének a), c) és d) pontjában foglaltakat, és jóváhagyja e tárgyalások eredményeit;
- g) a III. melléklet 9. és 11. cikkében említett közös vállalatok és a közös megállapodások egyéb formái tekintetében meghatározza azok feltételeit és engedélyezi az ezekre vonatkozó tárgyalásokat, valamint jóváhagyja e tárgyalások eredményeit;
- h) ajánlást tesz a közgyűlés részére arra vonatkozóan, hogy a Vállalat nettó bevételének mekkora hányadát javasolja tartalékba helyezni, összhangban a 160. cikk (2) bekezdésének f) pontjával és e melléklet 10. cikkével;
- i) jóváhagyja a Vállalat éves költségvetését;
- j) e melléklet 12. cikkének (3) bekezdésével összhangban áruk beszerzését és szolgáltatások igénybevételét engedélyezi;
- k) e melléklet 9. cikkével összhangban éves jelentést nyújt be a Tanácshoz;
- l) a közgyűlés általi jóváhagyás céljából a Tanács elé terjeszti a Vállalat szervezetével és vezetésével, valamint személyi állománya kinevezésével és felmentésével kapcsolatos szabályok tervezetét, és elfogadja az e szabályok hatálybalépéséhez szükséges rendelkezéseket;
- m) pénzalapokat vesz kölcsön és olyan járulékos vagy egyéb biztosítókat nyújt, amelyeket e melléklet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban határozhat meg;
- n) bármilyen jogi eljárást megindíthat, megállapodást köthet és ügyletet végezhet, továbbá bármely más cselekményt végezhet, összhangban e melléklet 13. cikkével;
- o) a Tanács jóváhagyásával bármely, nem mérlegelési jogkörét a főigazgatóra és bizottságaira ruházhatja.

7. cikk

A főigazgató és a Vállalat személyi állománya

(1) A közgyűlés a Tanács ajánlása és az igazgatóság jelölése alapján megválasztja a Vállalat főigazgatóját, aki nem lesz az igazgatóság tagja. A főigazgató hivatali ideje meghatározott időre szól, amely nem haladja meg az öt évet, és további hivatali időkre újraválasztható.

(2) A főigazgató a Vállalat jogi képviselője és legfelsőbb vezetője, aki közvetlenül felelős az igazgatóságnak a Vállalat működésével kapcsolatban. Ő tartozik felelősséggel a Vállalat szervezetével és vezetésével, valamint személyi állománya kinevezésével és felmentésével kapcsolatosan, az e melléklet 6. cikkének (1) bekezdésében említett szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban. Szavazati jog nélkül részt vesz az igazgatóság ülésein és szavazati jog nélkül részt vehet a közgyűlés és a Tanács ülésein, ha e szervek a Vállalatot érintő ügyet tárgyalnak.

(3) A személyi állomány toborzása és alkalmazása terén, valamint szolgálati feltételeik meghatározása során a legfontosabb szempont a lehető legnagyobb mértékű hatékonyság és a legmagasabb szintű műszaki szakértelem biztosítása. E szempontra tekintettel kellő figyelmet kell fordítani annak fontosságára, hogy a személyi állomány toborzása során a méltányos földrajzi elosztás érvényesüljön.

(4) Kötelezettségeik teljesítése során a főigazgató és a személyi állomány tagja nem kérhet, és nem fogadhat el utasítást semmilyen kormánytól vagy bármely egyéb, a Vállalaton kívüli forrástól. Tartózkodnak minden olyan ténykedéstől, amely a Vállalathoz tartozó és csak a Vállalatnak felelős nemzetközi tisztviselői jogállásuk tekintélyét csorbíthatja. Minden részes állam vállalja, hogy tiszteletben tartja a főigazgató és a személyi állomány feladatainak kizárólagosan nemzetközi jellegét, és tartózkodik attól, hogy kötelezettségeik teljesítésével kapcsolatban befolyásolásukat megkísérelje.

(5) A 168. cikk (2) bekezdésében meghatározott felelőségeket a Vállalat személyi állományára is hasonlóképpen alkalmazni kell.

8. cikk

Elhelyezkedés

A Vállalat központi irodája a Hatóság székhelyén található. A Vállalat az adott részes állam hozzájárulásával bármely részes állam területén létrehozhat további irodákat és létesítményeket.

9. cikk

Jelentések és pénzügyi kimutatások

(1) A Vállalat minden egyes pénzügyi év végét követő három hónapon belül benyújtja a Tanácshoz – annak vizsgálata céljából – éves jelentését, amely tartalmazza ellenőrzött elszámolásait, és megfelelő időközönként eljuttat a Tanácshoz egy összegző kimutatást pénzügyi helyzetéről, valamint egy eredménykimutatást, amely bemutatja működésének eredményeit.

(2) A Vállalat közzéteszi éves jelentését és az általa indokoltnak tartott egyéb jelentéseket.

(3) Az e cikkben említett valamennyi jelentést és pénzügyi kimutatást elküldik a Hatóság tagjainak.

10. cikk

A nettó bevétel felosztása

(1) A (3) bekezdésre figyelemmel, a Vállalat fizetéseket vagy ezzel egyenértékű ellenszolgáltatást teljesít a Hatóság részére a III. melléklet 13. cikke alapján.

(2) Az igazgatóság javaslatára a közgyűlés határozza meg, hogy a Vállalat nettó bevételének mekkora hányadát kell a Vállalatnál tartálékba helyezni. A fennmaradó részt átutalják a Hatóságnak.

(3) A Vállalat önfenntartóvá válásához szükséges kezdeti időszakban, amely az általa végzett kereskedelmi termelés megkezdésétől számított 10 évet nem haladhatja meg, a közgyűlés mentesíti a Vállalatot az (1) bekezdésben említett fizetési kötelezettségek alól, és a Vállalat teljes nettó bevételét a Vállalatnál tartálékba helyezi.

11. cikk

Pénzügyek

(1) A Vállalat pénzügyi forrásai a következők:

a) a 173. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban a Hatóságtól kapott összegek;

b) a részes államok által a Vállalat tevékenységeinek finanszírozása céljára biztosított önkéntes hozzájárulások;

c) a Vállalat által a (2) és (3) bekezdés szerint kölcsönvett összegek;

d) a Vállalat működéséből eredő bevételek;

e) a Vállalat részére biztosított egyéb források annak érdekében, hogy képes legyen minél hamarabb megkezdeni tevékenységeit és teljesíteni feladatait.

(2) a) A Vállalat jogosult pénzalapokat kölcsönvenni és az általa meghatározott járulékos vagy egyéb biztosítékokat nyújtani. Mielőtt kötelezettségeit vagy egy részes állam devizáját a pénzpiacokon nyilvánosan értékesítené, a Vállalat beszerzi az érintett részes állam hozzájárulását. A kölcsönök teljes összegét a Tanács az igazgatóság javaslata alapján hagyja jóvá.

b) A részes államok minden elvárható erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy támogassák a Vállalat hitelfelvételi kérelmeit a tőkepiacokon és a nemzetközi pénzügyi intézményeknél.

(3) a) A Vállalat számára biztosítják az ahhoz szükséges forrásokat, hogy felderítsen és kiaknázzon egy bányászati helyszínt, valamint hogy elszállítsa, feldolgozza és forgalomba hozza az onnan kitermelt ásványokat és a kinyert nikkelt, rezet, kobaltot és mangánt, továbbá hogy fedezze kezdeti igazgatási költségeit. A fenti források összegét, valamint az ezek kiigazításának feltételeit és tényezőit az Előkészítő Bizottság a Hatóság előírásainak, rendelkezéseinek és eljárásainak tervezetében jelöli meg.

b) Valamennyi részes állam hosszú távú kamatmentes kölcsön formájában a Vállalat rendelkezésére bocsát egy olyan összeget, amely megfelel az a) pontban említett források felének, az Egyesült Nemzetek Szervezetének a kivetés időpontjában hatályos rendes

költségvetéséhez való hozzájárulás alapján egyeztetett kivetési arány szerint, oly módon kiigazítva, hogy figyelembe vegyék azon államokat is, amelyek nem tagjai az ENSZ-nek. A források másik felének előteremtése érdekében a Vállalat által felvett hitelekre valamennyi részes állam garanciát nyújt ugyanezen kivetési arány szerint.

c) Amennyiben a részes államok pénzügyi hozzájárulásának összege nem éri el az a) pont alapján a Vállalat számára juttatandó források szintjét, akkor a közgyűlés – első ülésén – megvizsgálja a hiány mértékét, és egyhangúlag intézkedéseket fogad el e hiány kezelésére, figyelembe véve a részes államoknak az a) és b) pontok alapján fennálló kötelezettségeit, illetve az Előkészítő Bizottság esetleges ajánlásait.

d) i. Ezen egyezmény hatálybalépését követő 60 napon belül vagy a megerősítő okirat, illetve a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő 30 napon belül – a később bekövetkezőt figyelembe véve – valamennyi részes állam letétbe helyez a Vállalatnál visszavonhatatlan, nem átruházható, kamatozó és olyan összegre szóló kötelezvényeket, amelyek megfelelnek a b) pont szerinti kamatmentes kölcsönből e részes államot terhelő részesedésnek.

ii. Ezen egyezmény hatálybalépését követően a lehető legkorábbi időpontban, ezt követően pedig évente vagy más megfelelő időközönként az igazgatóság elkészíti az igazgatási kiadásai és a Vállalat által a 170. cikkel és e melléklet 12. cikkével összhangban végzett tevékenységei finanszírozási igényének mennyiségére és időtervére vonatkozó jegyzéket.

iii. Ezt követően a Vállalat a Hatóság útján értesíti a részes államokat az e kiadások tekintetében őket terhelő finanszírozási részesedésről, összhangban a b) ponttal. A Vállalat a kötelezvényekből olyan összeget inkasszál, amely szükséges a kamatmentes hitelekre vonatkozó jegyzékben említett kiadások fedezetére.

iv. A részes államok az értesítés átvételét követően a hitelgarancia őket terhelő részét a Vállalat rendelkezésére bocsátják, összhangban a b) ponttal.

e) i. Amennyiben a Vállalat ezt igényli, a részes államok a b) pont szerinti kivetési arányon túl is nyújthatnak hitelgaranciákat.

ii. A hitelgaranciák helyett a részes állam önkéntes hozzájárulást is teljesíthet a Vállalat részére, olyan összegben, amely megegyezik azzal a hitelrésszel, amelyet egyébként garantálnia kellett volna.

f) A kamatozó hitelek visszafizetése elsőbbséget élvez a kamatmentes hitelekkel szemben. A kamatmentes hitelek visszafizetése a közgyűlés által a Tanács ajánlására és az igazgatóság javaslatára meghatározott jegyzék szerint történik. E feladatának ellátása során az igazgatóság a Hatóság vonatkozó előírásaival, rendelkezéseivel és eljárásaival összhangban jár el, amelyek figyelembe veszik a Vállalat hatékony működése – és különösen pénzügyi függetlensége – biztosításának kiemelkedő fontosságát.

g) A Vállalat részére biztosított forrásokat szabadon felhasználható valutában vagy a jelentősebb devizapiacokon szabadon hozzáférhető és ténylegesen felhasználható valutában kell teljesíteni.

E valutákat a Hatóság szabályaiban, előírásaiban és eljárásaiban határozzák meg, összhangban a hatályos nemzetközi monetáris gyakorlattal. A (2) bekezdésben foglalt rendelkezések kivételével a részes államok nem tarthatnak fenn és nem vehetnek ki korlátozásokat a Vállalatra az e források birtoklásával, használatával vagy átváltásával kapcsolatban.

- h) „Hitelgarancia”: a részes állam ígérvénye a Vállalat hitelezőinek arra nézve, hogy a megfelelő arányszám szerint kifizetik a Vállalatnak a garancia hatálya alá tartozó fizetési kötelezettségeit, amennyiben a hitelezők erre vonatkozó felhívással élnek a részes államok felé, illetve a Vállalat általi késedelem esetén. Az e kötelezettségek megfizetésére vonatkozó eljárások összhangban állnak a Hatóság szabályaival, előírásaival és eljárásaival.

(4) A Vállalat forrásait, eszközeit és költségeit a Hatóság forrásaitól, eszközeitől és költségeitől el kell különíteni. E cikk nem akadályozza meg a Vállalatot abban, hogy megállapodásokat kössön a Hatósággal a létesítmények, a személyzet és a szolgáltatások tekintetében, valamint az egyik fél által a másik fél nevében kifizetett igazgatási költségek megtérítése vonatkozásában.

(5) A Vállalat nyilvántartásait, könyveit és számláit, ideértve az éves pénzügyi beszámolóit, évente egy, a Tanács által kinevezett független könyvszámoló ellenőrzi.

12. cikk

Működés

(1) A Vállalat a Tanács számára projektjavaslatokat készít a 170. cikk szerint végzendő tevékenységekkel kapcsolatban. E javaslatok tartalmazzák a területen a 153. cikk (3) bekezdésével összhangban végzendő tevékenységekre vonatkozó, alakszerű írott munkatervet, továbbá minden egyéb olyan információt és adatot, amelyet értékelés céljából a jogi és műszaki bizottság időről időre igényelhet, illetve amely a Tanács általi jóváhagyáshoz szükséges.

(2) A Tanács általi jóváhagyás esetén a Vállalat az (1) bekezdésben említett alakszerű írott munkaterv alapján végrehajtja a projektet.

(3) a) Amennyiben a Vállalat nem rendelkezik a működéséhez szükséges árukkal és szolgáltatásokkal, akkor beszerezheti azokat. E célból ajánlati felhívásokat tesz közzé, és a szerződéseket azon ajánlattevők részére ítéli oda, akik a minőség, az ár és a szállítási határidő kombinációja tekintetében a legjobb ajánlatokat teszik.

b) Amennyiben egynél több olyan ajánlat van, amelyek ilyen kombinációt tartalmaz, akkor a szerződés odaítélése a következők szerint történik:

- i. a feladatok kellő gondossággal és hatékonysággal történő elvégzésével össze nem függő politikai vagy egyéb megfontolásokon alapuló megkülönböztetés tilalmának elve; és
- ii. a fejlődő államokból – ideértve a tengerparttal nem rendelkező és a földrajzilag hátrányos helyzetű államokat – származó áruk és szolgáltatások tekintetében nyújtandó kedvezményekre vonatkozó, a Tanács által elfogadott iránymutatások.

c) Az igazgatóság elfogadhat olyan szabályokat, amelyek meghatározzák azokat a különleges körülményeket, amelyek fennállása esetén a Vállalat érdekét szem előtt tartva el lehet tekinteni az ajánlati felhívás közzétételétől.

(4) A Vállalat az általa termelt valamennyi ásvány és feldolgozott anyag felett tulajdonjoggal rendelkezik.

(5) A Vállalat termékeit megkülönböztetésmentes alapon értékesíti. Nem kereskedelmi jellegű engedményeket nem nyújthat.

(6) Az ezen egyezmény bármely rendelkezésével a Vállalat számára biztosított bármely általános vagy különös hatáskör sérelme nélkül a Vállalat e hatásköröket az üzleti tevékenysége során és szükség szerint gyakorolja.

(7) A Vállalat nem avatkozik bele egy részes állam politikai ügyeiben sem; hasonlóképpen nem befolyásolja döntései meghozatalát az érintett részes állam politikai rendszerének jellege. Döntéseiben csak kereskedelmi szempontokat érvényesít, és e szempontokat részrehajlás nélkül értékeli az e melléklet 1. cikkében meghatározott célok véghezvitele érdekében.

13. cikk

Jogállás, kiváltságok és mentességek

(1) Annak érdekében, hogy képes legyen feladatait ellátni, a Vállalatot a részes államok területén az e cikkben meghatározott jogállással, kiváltságokkal és mentességgel ruházzák fel. Ezen alapelv érvényesítése érdekében a Vállalat és a részes államok szükség esetén külön megállapodásokat köthetnek.

(2) A Vállalat olyan jogállással rendelkezik, amely feladatainak ellátásához és rendeltetésének betöltéséhez szükséges, különösen pedig a következőkkel:

a) szerződéseket, közös megállapodásokat vagy egyéb megállapodásokat köthet, ideértve az államokkal és a nemzetközi szervezetekkel között megállapodásokat;

b) ingatlan és ingó vagyontárgyakat szerezhet be, bérelhet, birtokolhat és azok felett rendelkezhet;

c) bíróság előtt eljárhat.

(3) a) A Vállalat elleni keresetek indítására csak a joghatósággal rendelkező bíróságon kerülhet sor azon részes állam területén, ahol a Vállalat:

i. irodával vagy létesítménnyel rendelkezik;

ii. kijelölt kézbesítési megbízottat, aki kézbesítményt vagy eljáráshoz kapcsolódó értesítést átvehet;

iii. áru vagy szolgáltatás beszerzésére irányuló szerződést kötött;

iv. értékpapírokat bocsátott ki; vagy

v. más módon kereskedelmi tevékenységet folytat.

b) A Vállalat elleni jogerős ítélet meghozatala előtt a Vállalat vagyontárgyai és eszközei, bárhol is helyezkedjenek el és bárki is birtokolja őket, mentesek a lefoglalás, zár alá vétel vagy végrehajtás bármely formája alól.

- (4) a) A Vállalat vagyontárgyai és eszközei, bárhol is helyezkedjenek el, és bárki is birtokolja őket, mentesek az igénybevétel, elkobzás, kisajátítás és bármely egyéb, végrehajtási vagy törvényhozói rendelkezéssel elrendelt lefoglalási forma alól.
- b) A Vállalat vagyontárgyai és eszközei, bárhol is helyezkedjenek el, és bárki is birtokolja őket, mentesek bármely természetű diszkriminatív korlátozás, szabályozás, ellenőrzés vagy moratórium alól.
- c) A Vállalat és annak alkalmazottai tiszteletben tartják azon állam helyi törvényeit és rendelkezéseit, amelyben a Vállalat vagy alkalmazottai üzleti tevékenységet folytatnak, vagy más módon eljárnak.
- d) A részes államok biztosítják, hogy a Vállalat élvezze mindazon jogokat, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket a területükön kereskedelmi tevékenységet folytató jogalanyok számára biztosítanak. E jogokat, kiváltságokat és mentességeket a Vállalat számára legalább olyan kedvező alapon biztosítják, mint a hasonló kereskedelmi tevékenységet folytató egyéb jogalanyok számára.
- Amennyiben egy részes állam a fejlődő államok vagy ezek kereskedelmi jogalanyai számára különleges kiváltságokat nyújt, a Vállalat e kiváltságokat ugyanilyen kedvezményes alapon élvezzi.
- e) A részes államok a Vállalat számára különleges ösztönzőket, jogokat, kiváltságokat és mentességeket biztosíthatnak, ami nem jár az egyén kereskedelmi jogalanyok számára hasonló ösztönzők, jogok, kiváltságok és mentességek nyújtásának a kötelezettségével.
- (5) A Vállalat tárgyalásokat folytat a közvetlen és közvetett adózás alóli mentessége kérdéséről azon országokkal, ahol irodái és létesítményei találhatóak.
- (6) Valamennyi részes állam megteszi az e mellékletben foglalt alapelvek saját jogszabályaiban való érvényesítéséhez szükséges minden lépést, és tájékoztatja a Vállalatot az általa tett egyedi lépésekről.
- (7) A Vállalat az e cikkben, vagy az (1) bekezdésben említett különleges megállapodásokban reá ruházott bármely kiváltságról vagy mentességről lemondhat az általa szükségesnek ítélt terjedelemben és feltételekkel.

V. MELLÉKLET

EGYEZTETÉS

1. szakasz

A XV. RÉSZ 1. SZAKASZA SZERINTI EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. cikk

Az eljárás megindítása

Amennyiben a vitában részt vevő felek a 284. cikkel összhangban megegyeztek abban, hogy a vitát e szakasz szerint egyeztetés alá bocsátják, akkor bármelyik fél a vita másik feléhez vagy feleihez intézett írásos értesítéssel megindíthatja az eljárást.

2. cikk

Az egyeztetők jegyzéke

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára létrehozza és fenntartja az egyeztetők jegyzékét. Valamennyi részes állam jelölhet négy egyeztetőt, akik a tisztesség, a szakértelem és feddhetetlenség terén minden kétségen felül elismert személyek. Az így jelölt személyek nevei alkotják a listát. Amennyiben egy adott részes állam által jelölt és a jegyzékben szereplő egyeztetők száma négy alá csökken, az adott részes állam jogosult lesz a szükséges további jelölések megtételére. Az egyeztető neve mindaddig a jegyzéken marad, amíg az őt jelölő részes állam vissza nem hívja őt, azzal a kikötéssel, hogy ezen egyeztető mindaddig folytatja feladatai ellátását egy olyan egyeztető bizottságban, amelybe az egyeztetőt kijelölték, amíg az e bizottság előtt folyó eljárás be nem fejeződik.

3. cikk

Az egyeztető bizottság összetétele

Az egyeztető bizottság összetétele a felek eltérő megállapodása hiányában a következő:

- a) figyelemmel a g) pontra, az egyeztető bizottság öt tagból áll;
- b) az eljárást indító fél két egyeztetőt nevez meg, akiket lehetőleg az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről választanak ki, és akiknek egyike az eljárást indító fél állampolgára lehet, ha a felek ettől eltérően nem állapodnak meg. E kijelöléseket fel kell tüntetni az e melléklet 1. cikkében említett értesítésben;
- c) az e melléklet 1. cikkében említett értesítés kézhezvételétől számított 21 napon belül a vitában részt vevő másik fél is megjelöl két egyeztetőt a b) pontban meghatározott módon. Amennyiben e határidőn belül nem jelöli meg az egyeztetőket, akkor az eljárást indító fél az e határidő lejártát követő egy héten belül megszüntetheti az eljárást a másik félhez intézett értesítéssel, vagy pedig kérheti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát, hogy a kijelöléseket az e) pontnak megfelelően tegye meg;

- d) miután mind a négy egyeztetőt kijelölték, 30 napon belül ők kijelölnek egy ötödik egyeztetőt az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről, aki ellátja az elnöki teendőket. Amennyiben e határidőn belül nem kerül sor a kijelölésre, akkor bármely fél az e határidő lejártát követő egy héten belül kérheti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát, hogy a kijelöléseket az e) pontnak megfelelően tegye meg;
- e) a c) vagy d) pont alapján tett kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára – a vitában részt vevő felekkel folytatott konzultációt követően – megteszi a szükséges kijelöléseket az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről;
- f) bármely megüresedés esetén a jegyzék kiegészítésére az eredeti jelölésre megállapított módszert alkalmazzák;
- g) amennyiben két vagy több fél megállapodik abban, hogy érdekeik azonosak, akkor ők két egyeztetőt közösen jelölnek ki. Amennyiben két vagy több félnek az érdekei eltérőek, illetve nem értenek egyet abban, hogy érdekeik azonosak-e, akkor ők külön jelölik ki az egyeztetőket;
- h) azokban a vitákban, ahol kettőnél több olyan fél szerepel, akiknek érdekeik eltérőek, vagy nem értenek egyet abban, hogy érdekeik azonosak-e, a felek az a)–f) pontot lehetőség szerint alkalmazzák.

4. cikk

Eljárás

Az egyeztető bizottság a felek eltérő megállapodása hiányában saját maga határozza meg eljárásrendjét. A bizottság a vitában részt vevő felek egyetértésével bármely részes államot felkérheti arra, hogy álláspontját szóban vagy írásban fejtsse ki. A bizottság eljárási kérdésekben hozott határozatait, jelentését és ajánlásait tagjainak többségi szavazatával fogadja el.

5. cikk

Békés úton történő megegyezés

A bizottság felhívhatja a felek figyelmét bármely olyan intézkedésre, amely elősegítheti a vita békés rendezését.

6. cikk

A bizottság feladatai

A bizottság meghallgatja a feleket, megvizsgálja igényeiket és kifogásaikat, és javaslatokat tesz a felek részére a békés úton történő megegyezés elérése érdekében.

7. cikk

Jelentés

(1) A bizottság a létrehozatalát követő 12 hónapon belül jelentést készít. A jelentés tartalmazza az esetlegesen elért megállapodást, ilyen hiányában pedig a bizottság következtetéseit a vitás kérdést érintő minden ténybeli vagy jogi kérdésben, továbbá azokat az ajánlásokat, amelyeket a bizottság szükségesnek tart a békés úton történő rendezés érdekében. A jelentést az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál helyezik letétbe, aki azt haladéktalanul továbbítja a vitában részt vevő felek részére.

(2) A bizottság jelentése, beleértve annak következtetéseit és ajánlásait, nem bír a felekre nézve kötelező erővel.

8. cikk

Megszűnés

Az egyeztetési eljárás megszűnik, ha a felek megegyeznek, ha – az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárának címzett írásos értesítéssel – a felek elfogadják a jelentés ajánlásait vagy egyik fél elutasítja ezeket, illetve ha három hónap eltelik a jelentésnek a felekhez történő továbbítását követően.

9. cikk

Díjak és költségek

A bizottság díjait és költségeit a vitában részt vevő felek viselik.

10. cikk

A felek joga az eljárás módosítására

A vitában részt vevő felek megállapodás útján módosíthatják e melléklet bármely rendelkezését, ennek hatálya azonban csak az adott vitára terjed ki.

2. szakasz

AZ EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS ALÁ TÖRTÉNŐ KÖTELEZŐ ALÁVETÉS A XV. RÉSZ 3. SZAKASZA SZERINT

11. cikk

Az eljárás indítása

(1) Bármely olyan vita részese, amely vita a XV. rész 3. szakaszával összhangban, e szakasz szerint egyeztetés alá vonható, elindíthatja az eljárást a vitában részt vevő másik félhez vagy felekhez intézett írásbeli értesítéssel.

(2) A vitának az (1) bekezdés szerint értesített bármely részese köteles az eljárásban részt venni.

12. cikk

A válaszadás vagy az egyeztetésben való részvétel elmulasztása

Ha egy vitában részt vevő fél vagy felek az eljárás indításáról szóló értesítésre nem ad(nak) választ vagy ezen eljárásban nem vesz(nek) részt, az nem akadályozza az eljárás lefolytatását.

13. cikk

Hatáskör

A bizottság dönti el azt a vitát, hogy az e szakasz alapján eljáró egyeztető bizottság rendelkezik-e hatáskörrel.

14. cikk

Az 1. szakasz alkalmazása

E melléklet 1. szakasza 2–10. cikkének alkalmazása e szakasz szerint történik.

VI. MELLÉKLET

A TENGERJOGI NEMZETKÖZI BÍRÓSÁG STATÚTUMA

1. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Tengerjogi Nemzetközi Bíróság ezen egyezmény és e statútum rendelkezéseivel összhangban jön létre és működik.

(2) A Bíróság székhelye a Németországi Szövetségi Köztársaságban, Hamburg Szabad Hanza-városában található.

(3) Amennyiben kívánatosnak tartja, a Bíróság máshol is ülésezhet és gyakorolhatja feladatait.

(4) A Bíróság előtt folyó vitára vonatkozó hivatkozás szabályait a XI. és XV. rész rendelkezései tartalmazzák.

1. szakasz

A BÍRÓSÁG SZERVEZETE

2. cikk

Összetétel

(1) A Bíróság 21 független tag testületéből áll, akiket a tisztesség, a feddhetetlenség és a tengerjog területén való szakértelem terén minden kétségen felül elismert személyek közül választanak.

(2) A Bíróság egészében biztosítja a világ fő jogrendszerének képviselését és a méltányos földrajzi elosztást.

3. cikk

Tagság

(1) A Bíróság két tagja nem lehet ugyanazon állam állampolgára. Az a személy, aki bírósági tagságát tekintve egynél több állam állampolgárának minősül, azon állam állampolgárának tekintendő, amelyben szokásosan gyakorolja polgári és politikai jogait.

(2) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által kialakított minden egyes földrajzi csoportot legalább három tag képvisel.

4. cikk

Jelölés és választás

(1) Valamennyi részes állam legfeljebb két olyan személyt jelölhet, akik rendelkeznek az e melléklet 2. cikkében meghatározott alkalmassággal. A Bíróság tagjait az így jelölt személyek jegyzékéből választják.

(2) A választás időpontja előtt legalább három hónappal az első választás esetén az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára, az ezt követő választások esetén pedig a Bíróság hivatalvezetője írásos felhívást intéz a részes államokhoz, hogy két hónapon belül nyújtsák be jelöléseiket a Bíróság tagjaira. Elkészíti az így jelölt személyek névsor szerinti jegyzékét, feltüntetve az őket jelölő részes államokat, és e jegyzéket eljuttatja a részes államokhoz az egyes választások időpontja előtti utolsó hónap hetedik napját megelőzően.

(3) Az első választást ezen egyezmény hatálybalépésének időpontját követő hat hónapon belül tartják meg.

(4) A Bíróság tagjait titkos szavazással választják meg. A választásra a részes államok gyűlésén kerül sor, amelyet az első választás esetén az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára hív össze, az ezt követő választások esetén pedig ez a részes államok által meghatározott eljárás szerint történik. A gyűlés határozatképességéhez a részes államok kétharmada szükséges. Azon jelöltek választják meg a Bíróság tagjává, akik a legtöbb szavazatot, valamint a jelen lévő és szavazó részes államok kétharmados többségének szavazatát kapják, feltéve hogy e többség a részes államok többségét is jelenti.

5. cikk

A hivatali idő

(1) A Bíróság tagjait kilenc évre választják és újraválaszthatók; az első választások alkalmával megválasztott tagok esetében azonban hét tag hivatali ideje három év elteltével jár le, hét további tag hivatali ideje pedig hat év elteltével jár le.

(2) A Bíróság azon tagjait, akiknek hivatali ideje a fent említett kezdeti három, illetve hat év elteltével jár le, sorshúzás útján választja ki az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára, közvetlenül az első választást követően.

(3) A Bíróság tagjai mindaddig teljesítik feladataikat, amíg helyüket be nem töltik. Tisztségük megszűnése után is befejezik mindazon eljárásokat, amelyeket utóduk megválasztása előtt kezdtek el.

(4) A Bíróság valamely tagjának lemondása esetén a lemondólevelet a Bíróság elnökének címzik. A tisztség e levél kézhezvételének időpontjában üresedik meg.

6. cikk

Megüresedés

(1) A megüresedett helyeket ugyanazon módszerrel töltik be, mint amelyet az első választás során alkalmaznak, a következő eltéréssel: a megüresedés bekövetkezését követő egy hónapon belül a hivatalvezető kibocsátja az e melléklet 4. cikkében említett felhívásokat, a választás időpontját pedig a Bíróság elnöke a részes államokkal folytatott konzultációt követően határozza meg.

(2) A Bíróság azon tagjának hivatali ideje, akit olyan tag helyére választottak meg, akinek a hivatali ideje nem járt le, az elődje hivatali idejének fennmaradó részre terjed ki.

7. cikk

Összeférhetetlen tevékenységek

(1) A Bíróság tagja nem gyakorolhat semmiféle politikai vagy államigazgatási feladatot, továbbá nem lehet aktív partner vagy pénzügyileg érdekelt bármely vállalkozás bármely olyan műveletében, amely a tenger vagy a tengerfenék erőforrásainak felderítésével és kiaknázásával foglalkozik, illetve a tenger vagy a tengerfenék egyéb kereskedelmi hasznosításában érintett.

(2) A Bíróság tagja semmiféle ügyben nem járhat el megbízottként, jogi képviselőként vagy ügyvédként.

(3) Az e tárgyban felmerülő bármely kétséges kérdésben a Bíróság jelen lévő egyéb tagjainak többségével határoznak.

8. cikk

A tagoknak egy adott ügyben való részvételére vonatkozó feltételek

(1) Nem vehet részt egy adott ügy eldöntésében a Bíróság azon tagja, aki ezt megelőzően a felek egyikének megbízottjaként, jogi képviselőjeként vagy ügyvédjeként, illetve egy nemzeti vagy nemzetközi bíróság tagjaként vagy bármely más minőségben járt el.

(2) Amennyiben valamilyen különleges oknál fogva a Bíróság valamely tagja úgy véli, hogy egy adott ügy eldöntésében nem tanácsos részt vennie, értesíti erről a Bíróság elnökét.

(3) Amennyiben a Bíróság elnöke úgy véli, hogy valamilyen különleges oknál fogva egy adott ügy eldöntésében a Bíróság valamely tagjának nem tanácsos részt vennie, értesíti erről a tagot.

(4) Az e tárgyban felmerülő bármely kétséges kérdésben a Bíróság jelen lévő egyéb tagjainak többségével határoznak.

9. cikk

Az előírt feltételeknek való meg nem felelés következményei

Amennyiben a Bíróság egyéb tagjainak egyhangú véleménye szerint egy adott tag nem felel meg az előírt feltételeknek, a Bíróság elnöke az adott helyet megüresedettnek nyilvánítja.

10. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Bíróság tagjai a Bíróság tevékenységének ellátása során diplomáciai kiváltságokat és mentességeket élveznek.

11. cikk

A felek által tett ünnepélyes nyilatkozat

Hivatalának felvétele előtt a Bíróság minden tagja a nyílt ülésen ünnepélyes nyilatkozatot tesz, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen fogja ellátni.

12. cikk

Elnök, alelnök és hivatalvezető

(1) A Bíróság elnökét és alelnökét három évre választja; e tisztviselők újraválaszthatók.

(2) A Bíróság megválasztja hivatalvezetőjét és szükség esetén egyéb tisztviselők kinevezéséről gondoskodik.

(3) Az elnök és a hivatalvezető a Bíróság székhelyén látja el feladatát.

13. cikk

Határozatképesség

(1) A Bíróság valamennyi elérhető tagja részt vesz az ülésen; 11 megválasztott tag jelenléte szükséges a Bíróság határozatképességéhez.

(2) Figyelemmel e melléklet 17. cikkére, a Bíróság határozza meg, hogy mely tagok elérhetők a Bíróság határozatképessége érdekében egy adott vita elbírálásához, tekintetbe véve az e melléklet 14. és 15. cikkében meghatározott tanácsok hatékony működését.

(3) A Bírósághoz beterveztett valamennyi vitát és kérelmet a Bíróság tárgyalja és dönti el, kivéve ha e melléklet 14. cikkét kell alkalmazni, vagy a felek azt kérelmezik, hogy azt e melléklet 15. cikke szerint bírálják el.

14. cikk

Tengerfenék Vitarendezési Tanács

E melléklet 4. szakaszának rendelkezéseivel összhangban létrehozzák a Tengerfenék Vitarendezési Tanácsot. Ennek joghatóságát, hatáskörét és feladatait a XI. rész 5. szakasza határozza meg.

15. cikk

Külön tanácsok

(1) A Bíróság olyan, három vagy több választott tagjából álló tanácsokat hozhat létre, amelyeket az egyes ügycsoportokkal való foglalkozás érdekében szükségesnek tart.

(2) Amennyiben a felek ezt kérelmezik, a Bíróság tanácsot hoz létre egy adott beterveztett ügy elbírálására. E tanács összetételét a Bíróság a felek jóváhagyásával határozza meg.

(3) Az ügyek gyors elbírálása érdekében a Bíróság évente létrehoz egy tanácsot, amely öt választott tagjából áll, és amely az ügyeket gyorsított eljárásban tárgyalja és bírálja el. Minden tagnak póttagot választanak annak érdekében, hogy egy adott eljárásban részt venni nem képes tag helyett a póttagja járhatson el.

(4) A vitákat az e cikk szerint létrehozott tanácsok tárgyalják és bírálják el, amennyiben ezt a felek kérelmezik.

(5) Az e cikk, valamint az e melléklet 14. cikke szerinti tanácsok bármelyike által hozott ítéletet a Bíróság által hozottnak kell tekinteni.

16. cikk

A Bíróságra vonatkozó szabályok

A Bíróság határozza meg a feladatai ellátásának keretszabályait. Különösen el fogadja saját eljárási szabályzatát.

17. cikk

A tagok állampolgársága

(1) A Bíróság azon tagjai, akik a vitában részt vevő felek valamelyikének állampolgárai, fenntartják azon jogukat, hogy a Bíróság tagjaként eljárjanak.

(2) Amennyiben egy ügy tárgyalása során a Bíróság tagjaként eljár egy olyan személy, aki a vitában részt vevő egyik fél állampolgára, akkor bármely másik fél választhat egy személyt, hogy az a bíróság tagjaként eljárjon.

(3) Amennyiben egy ügy tárgyalása során a Bíróság tagjaként nem jár el egy olyan személy, aki a vitában részt vevő valamelyik fél állampolgára, akkor valamennyi fél választhat egy személyt, hogy az a bíróság tagjaként eljárjon.

(4) E cikk az e melléklet 14. és 15. cikke alapján létrehozott tanácsokra alkalmazandó. Ezekben az esetekben az elnök – a felekkel folytatott konzultációt követően – a Bíróságnak a tanácsot alkotó tagjait – a szükséges számban – felkéri arra, hogy helyüket adják át a Bíróság azon tagjainak, akik az érintett felek állampolgárai, ilyenek hiányában pedig – illetve, ha az ő jelenlétük akadályba ütközik – a felek által kifejezetten kiválasztott tagoknak.

(5) Amennyiben több azonos érdekű fél van, őket az előző rendelkezések tekintetében egy félnek kell tekinteni. Az e vonatkozásban felmerülő bármely kétséges kérdést a Bíróság határozata dönti el.

(6) A (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban választott tagok teljesítik az e melléklet 2., 8. és 11. cikke által megkövetelt feltételeket. A döntések meghozatalában munkatársaikkal teljesen megegyező feltételekkel vesznek részt.

18. cikk

A tagok díjazása

(1) A Bíróság valamennyi megválasztott tagja éves juttatásban részesül, valamint külön juttatásban minden olyan nap után, amelyen feladatait ellátja, azzal a kikötéssel, hogy bármely évben egy adott tag külön juttatás címén összesen nem részesülhet az éves juttatásnál magasabb összegben.

(2) Az elnök külön éves juttatásban részesül.

(3) Az alelnök külön juttatásban részesül minden olyan nap után, amelyen elnökként jár el.

(4) Az e melléklet 17. cikke alapján kiválasztott olyan tagok, akik nem a Bíróság választott tagjai, díjazásban részesülnek minden olyan nap után, amelyen feladataikat ellátják.

(5) Az illetmények, juttatások és díjazások tekintetében időről időre a részes államok gyűlésén határoznak, figyelembe véve a Bíróság munkaterheit. Ezen összegek a hivatali idő alatt nem csökkenthetők.

(6) A hivatalvezető illetményéről a részes államok gyűlésén határoznak a Bíróság javaslatára.

(7) A részes államok gyűlésén elfogadott szabályok határozzák meg, hogy milyen feltételekkel részesülhetnek nyugdíjban a Bíróság tagjai és a hivatalvezető, valamint azt, hogy a Bíróság tagjai és a hivatalvezető milyen feltételekkel részesülnek utazási költségtérítésben.

(8) Az illetmények, juttatások és díjazások mentesek minden adó alól.

19. cikk

A Bíróság költségei

(1) A Bíróság költségeit a részes államok és a Hatóság viselik olyan feltételekkel és olyan módon, ahogyan azt a részes államok gyűléseiken meghatározzák.

(2) Amennyiben a Bíróság elé terjesztett ügyben a részes államoktól és a Hatóságtól eltérő jogalany szerepel félként, a Bíróság meghatározza azon összeget, amellyel e fél köteles hozzájárulni a Bíróság költségeihez.

2. szakasz

HATÁSKÖR

20. cikk

A Bírósághoz való fordulás lehetősége

(1) A Bírósághoz a részes államok fordulhatnak.

(2) A Bírósághoz fordulhatnak a részes államoktól eltérő jogalanyok is bármely olyan esetben, amelyről a XI. rész kifejezetten rendelkezik, illetve amelyet valamely olyan megállapodás alapján terjesztenek elő, amely joghatóságot ruház a Bíróságra, és ezt az ügyben szereplő valamennyi fél elfogadja.

21. cikk

Joghatóság

A Bíróság joghatósága kiterjed az ezen egyezményrel összhangban elé terjesztett valamennyi vitára és kérelemre, és minden olyan ügyre, amelyről a Bíróságra joghatóságot ruházó bármely egyéb megállapodás rendelkezik.

22. cikk

Az egyéb megállapodások hatálya alá tartozó viták rendezése

Ha az ezen egyezmény tárgyát érintő, már hatályos szerződés vagy egyezmény valamennyi részes fele így állapodik meg, az e szerződés vagy egyezmény értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó bármely vita – e megállapodással összhangban – a Bíróság elé terjeszthető.

23. cikk

Az alkalmazandó jog

A Bíróság a vitákat és a kérelmeket a 293. cikkel összhangban bírálja el.

3. szakasz

ELJÁRÁS

24. cikk

Eljárás indítása

(1) A vitának a Bíróság elé terjesztése az esettől függően a hivatalvezetőhöz címzett, egy külön megállapodásra vonatkozó értesítéssel vagy írásos kérelemmel történik. Mindkét esetben a vita tárgyát és a feleket meg kell jelölni.

(2) A hivatalvezető haladéktalanul értesíti valamennyi érintett felet a külön megállapodásról vagy a kérelemről.

(3) A hivatalvezető valamennyi részes államot is értesíti.

25. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Összhangban a 290. cikkel, a Bíróság és a Tengerfenék Vitarendezési Tanács jogosult ideiglenes intézkedéseket hozni.

(2) Amennyiben a Bíróság nem ülésezik, vagy nem elérhető a határozatképességhez szükséges számú tag, az ideiglenes intézkedéseket az e melléklet 15. cikkének (3) bekezdése alapján létrehozott, gyorsított eljárásban tárgyaló tanács hozza meg. E melléklet 15. cikke (4) bekezdésének ellenére ezen ideiglenes intézkedések a vitában részt vevő bármely fél kérelmére meghozhatók. Ezen intézkedések felülvizsgálatára és felülbírálatára a Bíróság jogosult.

26. cikk

Tárgyalás

(1) A tárgyalás az elnök – vagy, ha ő nem képes az elnöki feladatokat ellátni, az alelnök – vezetésével történik. Amennyiben egyikük sem képes az elnöki feladatokat ellátni, a Bíróság jelen lévő rangidős tagja elnököl.

(2) A tárgyalás nyilvános, kivéve ha a Bíróság másként határoz, vagy a felek zárt tárgyalás tartását kérik.

27. cikk

Az eljárás lefolytatása

A Bíróság végzéseket hoz az eljárás lefolytatása során, meghatározza, hogy az egyes felek mikor és milyen formában adják elő álláspontjukat, és megteszi a bizonyítás felvételével kapcsolatos valamennyi intézkedést.

28. cikk

Mulasztás

Amennyiben az egyik fél nem jelenik meg a Bíróság előtt vagy nem gondoskodik védelméről, a másik fél kérheti a Bíróságtól az eljárás folytatását és határozata meghozatalát. Egy fél távolléte vagy egy fél mulasztása a védelméről való gondoskodás tekintetében nem gátolja az eljárás folytatását. Határozatának meghozatala előtt a Bíróság nemcsak arról köteles meggyőződni, hogy a vita tekintetében joghatósággal rendelkezik, de arról is, hogy az igény a tények tekintetében és jogilag megalapozott.

29. cikk

Többség a határozathozatal során

(1) Valamennyi kérdésben a Bíróság jelen lévő tagjai többségének szavazatával hoznak határozatot.

(2) Szavazategyenlőség esetén az elnök vagy a Bíróság helyette eljáró tagjának a szavazata dönt.

30. cikk

Az ítélet

(1) Az ítélet tartalmazza az alapjául szolgáló indokolást.

(2) Az ítélet tartalmazza a Bíróságnak az ítélet meghozatalában részt vevő tagjai nevét.

(3) Amennyiben az ítélet egésze vagy egy része nem tükrözi a Bíróság tagjainak egyhangú véleményét, bármely tag jogosult különvéleményének csatolására.

(4) Az ítéletet az elnök és a hivatalvezető írja alá. Az ítéletet a bíróságon nyilvánosan olvassák fel, amelyről kellő időben értesítik a vitában részt vevő feleket.

31. cikk

Beavatkozási kérelem

(1) Amennyiben egy részes állam úgy véli, hogy valamely jogi érdekét bármely vitában hozott döntés érintheti, beavatkozás engedélyezésére irányuló kérelemmel fordulhat a Bírósághoz.

(2) A kérelem tárgyában a Bíróság dönt.

(3) Ha a beavatkozást engedélyezik, akkor a Bíróságnak a vita tekintetében hozott döntése a beavatkozó részes államra nézve kötelező erejű azon ügyek tekintetében, amelyekben a részes állam beavatkozással élt.

32. cikk

Beavatkozási jog az értelmezéssel és alkalmazással összefüggő ügyekben

(1) Minden olyan esetben, amikor ezen egyezmény értelmezése vagy alkalmazása az ügy tárgya, a hivatalvezető erről valamennyi részes államot haladéktalanul értesíti.

(2) Minden olyan esetben, amikor e melléklet 21. és 22. cikke alapján egy nemzetközi megállapodás értelmezése vagy alkalmazása az ügy tárgya, a hivatalvezető erről a megállapodás valamennyi részes felét értesíti.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett valamennyi fél jogosult az eljárásban beavatkozónak fellépni; ha e jogával él, a bíróság által adott értelmezés rá nézve ugyanolyan kötelező erővel bír.

33. cikk

A döntések jogereje és kötelező ereje

(1) A Bíróság döntése jogerős, és azt a vitában részt vevő valamennyi fél köteles betartani.

(2) A döntésnek kizárólag az adott vitában részes felek között van kötelező ereje.

(3) Amennyiben a döntés jelentése vagy hatálya tekintetében vita keletkezik, a Bíróság bármely fél kérelmére értelmezést ad.

34. cikk

Költségek

A Bíróság eltérő rendelkezése hiányában, valamennyi fél viseli saját költségeit.

4. szakasz

A Tengerfenék Vitarendezési Tanács

35. cikk

Összetétel

(1) Az e melléklet 14. cikkében említett Tengerfenék Vitarendezési Tanács 11 tagból áll, akiket a Bíróság megválasztott tagjainak többsége választ meg saját soraiból.

(2) A tanács tagjainak kiválasztása során biztosítják a világ fő jogrendszeinek képviselőit és a méltányos földrajzi elosztást. A Hatóság közgyűlése e képviselő és elosztás tekintetében általános jellegű ajánlásokat fogadhat el.

(3) A tanács tagjait háromévente választják meg, és egy alkalommal újraválaszthatók.

(4) A tanács tagjai saját soraikból elnököt választanak, akinek hivatali ideje megegyezik azzal az időtartammal, amelyre a tanácsot megválasztották.

(5) Amennyiben bármely olyan hároméves időszak végén, amelyre a tanácsot megválasztották, függőben van valamely eljárás, a tanács eredeti összetételében fejezi be az eljárást.

(6) A tanácsban betöltött tagság megüresedés esetén a Bíróság megválasztott tagjai közül utódot választ, akinek hivatali ideje az elődje hivatali idejének fennmaradó részre terjed ki.

(7) A tanács határozatképességéhez a Bíróság által megválasztott hét tag szükséges.

36. cikk

Ad hoc tanácsok

(1) A Tengerfenék Vitarendezési Tanács a 188. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján hozzá beterjesztett egyedi vita elbírálása céljából *ad hoc* tanácsot hoz létre három tagjából. E tanács összetételét a Tengerfenék Vitarendezési Tanács a felek jóváhagyásával állapítja meg.

(2) Amennyiben a felek nem jutnak megegyezésre az *ad hoc* tanács összetételében, a vitában részt vevő valamennyi fél kijelöl egy tagot, a harmadik tagot pedig közös megállapodással jelölik ki. Ha nem tudnak megállapodni, illetve ha bármely tag nem tesz jelölést, akkor a Tengerfenék Vitarendezési Tanács elnöke haladéktalanul megteszi a kijelölést vagy kijelöléseket a tanács tagjai közül, a felekkel folytatott konzultációt követően.

(3) Az *ad hoc* tanács tagjai nem állhatnak a vitában részt vevő egyik fél szolgálatában sem, illetve nem lehetnek ezeknek állampolgárai.

37. cikk

A tanácshoz való fordulás lehetősége

A részes államok, a Hatóság és a XI. rész 5. szakaszában említett egyéb jogalanyok fordulhatnak a tanácshoz.

38. cikk

Az alkalmazandó jog

A 293. cikk rendelkezésein túl a tanács a következőket alkalmazza:

- a Hatóságnak az ezen egyezményrel összhangban elfogadott szabályai, előírásai és eljárásai; és
- a területen folytatott tevékenységekre vonatkozó szerződések feltételei az e szerződésekkel kapcsolatos ügyekben.

39. cikk

A tanács határozatainak végrehajtása

A tanács határozatai a részes államok területén ugyanolyan módon végrehajthatók, mint azon részes állam legfelsőbb bíróságának ítéletei vagy végzései, amelynek a területén a végrehajtást kérik.

40. cikk

E melléklet egyéb szakaszainak alkalmazhatósága

(1) A tanácsra alkalmazni kell e melléklet azon szakaszait is, amelyek nem állnak ellentétben e szakasz rendelkezéseivel.

(2) A konzultatív állásfoglalásokra vonatkozó feladatainak gyakorlása tekintetében a tanács számára e mellékletnek a Bíróság előtti eljárásra vonatkozó rendelkezései olyan mértékben irányadók, amilyen mértékben a tanács alkalmazhatóságukat elfogadja.

5. szakasz

MÓDOSÍTÁSOK

41. cikk

Módosítások

(1) E melléklet módosításai – a 4. szakasz módosításaitól eltekintve – csak a 313. cikkel összhangban vagy az ezen egyezményvel összhangban összehívott konferencián született konszenzussal fogadhatók el.

(2) A 4. szakasz módosításai csak a 314. cikkel összhangban fogadhatók el.

(3) A Bíróság javaslatokat tehet e statútumnak az általa szükségesnek ítélt módosításaira a részes államokhoz intézett írásbeli tájékoztatással annak érdekében, hogy azok e javaslatokat mérlegeljék, összhangban az (1) és (2) bekezdéssel.

VII. MELLÉKLET

VÁLASZTOTTBÍRÁSKODÁS

1. cikk

Az eljárás megindítása

A XV. rész rendelkezéseire figyelemmel, a vitában részt vevő bármelyik fél az e mellékletben meghatározott választottbírói eljárás elé utalhatja a vitát a másik félhez vagy felekhez intézett írásbeli értesítéssel. Az értesítéshez csatolni kell a követelésnek és alapjának megjelölését.

2. cikk

A választottbírák jegyzéke

(1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára létrehozza és fenntartja a választottbírák jegyzékét. Valamennyi részes állam jelölhet négy választottbíró, akik tengerészeti kérdésekben tapasztalt, a tisztesség, a szakértelem és feddhetetlenség terén minden kétségen felül elismert személyek. Az így jelölt személyek nevei alkotják a jegyzéket.

(2) Amennyiben egy adott részes állam által jelölt és a jegyzékben szereplő választottbírák száma négy alá csökken, az adott részes állam jogosult lesz a szükséges további jelölések megtételére.

(3) A választottbíró neve mindaddig a jegyzéken marad, amíg az öt jelölt részes állam vissza nem hívja őt, azzal a kikötéssel, hogy e választottbíró mindaddig folytatja feladatait ellátását egy olyan választottbíróban, amelybe őt kijelölték, amíg az e választottbíró előtt folyó eljárás be nem fejeződik.

3. cikk

A választottbírók összetétele

Az e melléklet szerinti eljárások tekintetében a választottbírók összetétele a felek eltérő megállapodása hiányában a következő:

- a) figyelemmel a g) pontra, a választottbírók öt tagból áll;
- b) az eljárást indító fél egy választottbíró, akit lehetőség szerint az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről választ ki, és aki az eljárást indító fél állampolgára lehet. E kijelölést fel kell tüntetni az e melléklet 1. cikkében említett értesítésben;
- c) az e melléklet 1. cikkében említett értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a vitában részt vevő másik fél is megjelöl egy választottbíró, akit lehetőség szerint az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről választ ki, és aki az állampolgára lehet. Amennyiben e határidőn belül nem jelöli meg a választottbíró, akkor az eljárást indító fél az e határidő lejártát követő két héten belül kérheti, hogy a kijelölést az e) pontnak megfelelően tegyék meg;
- d) a három további tagot a felek közös megegyezésével jelölik ki. Őket lehetőség szerint a jegyzékről választják ki, és a felek eltérő megállapodása hiányában harmadik államok állampolgárai. A vitában részt

vevő felek a választottbírók elnökét e három tag közül jelölik ki. Amennyiben az e melléklet 1. cikkében említett értesítés kézhezvételét követő 60 napon belül a felek nem jutnak megállapodásra a választottbírók közös megegyezéssel kijelölendő tagjainak kiválasztása, vagy az elnök kijelölése tekintetében, akkor a hiányzó kijelölésre vagy kijelölésekre a vitában részt vevő bármelyik fél kérelmére az e) ponttal összhangban kerül sor. E kérelem megtételére a fent említett 60 napos határidő lejártát követő két héten belül van mód;

- e) amennyiben a felek nem állapodnak meg abban, hogy a c) vagy d) pont alapján teendő bármely kijelölést a felek által választott személy vagy harmadik ország teheti meg, akkor a Tengerjogi Nemzetközi Bíróság elnöke teszi meg a szükséges kijelöléseket. Amennyiben az elnök nem képes e pont alapján eljárni, vagy a vitában részt vevő valamely fél állampolgára, akkor a kijelölést a Tengerjogi Nemzetközi Bíróság soron következő olyan rangidős tagja teszi meg, aki elérhető, és nem valamelyik fél állampolgára. Az e pontban említett kijelöléseket az e melléklet 2. cikkében említett jegyzékről, a vitában részt vevő felekkel folytatott konzultációt követően, a kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül teszik meg. Az így kijelölt tagok eltérő állampolgárságúak, és nem állhatnak a vitában részt vevő egyik fél szolgálatában sem, illetve nem rendelkezhetnek szokásos lakóhellyel ezek területén, valamint nem lehetnek ezeknek állampolgárai;
- f) bármely megüresedés esetén annak pótlására az eredeti jelölésre megállapított módszert alkalmazzák;
- g) az azonos érdekű felek a választottbírók egy tagját közös megegyezéssel jelölik ki. Több, eltérő érdekű fél esetében, illetve ha nem értenek egyet abban, hogy érdekeik azonosak-e, akkor mindegyikük egy tagot jelöl a választottbírókba. A választottbírók azon tagjainak száma, akiket a felek külön jelöltek ki, mindig eggyel kevesebb, mint azon tagok száma, akiket a felek közösen jelöltek ki;
- h) azon vitákban, ahol kettőnél több fél szerepel, az a)–f) pontot a lehetőség szerinti legszélesebb körben kell alkalmazni.

4. cikk

A választottbírók feladatai

Az e melléklet 3. cikke alapján létrehozott választottbírók e melléklettel és ezen egyezmény egyéb rendelkezéseivel összhangban látja el feladatait.

5. cikk

Eljárás

A választottbírók a vitában részt vevő felek eltérő megállapodása hiányában saját maga határozza meg eljárásrendjét, amely valamennyi fél számára biztosít minden lehetőséget a meghallgatásra és álláspontja kifejtésére.

6. cikk

A vitában részt vevő felek kötelezettségei

A vitában részt vevő felek elősegítik a választottbírók munkáját, így – összhangban jogszabályaikkal és minden rendelkezésükre álló eszköz felhasználásával – különösen:

- a) biztosítják a választottbírók számára az összes szükséges dokumentumot, eszközt és információt; és
- b) lehetővé teszik számára, hogy szükség esetén tanúkat vagy szakértőket idézzon be és általuk bizonyítást vegyen fel, valamint, hogy az ügyben érintett helyszíneken szemlét tartson.

7. cikk

Költségek

Amennyiben a választottbírók az ügy egyedi körülményeiből kifolyólag másként nem határoz, a választottbírók költségeit, ideértve tagjai díjazását, a vitában részt vevő felek egyenlő arányban viselik.

8. cikk

A döntéshozatalhoz előírt szavazati többség

A választottbírók döntéseit tagjai többségének szavazatával fogadja el. A tagok felénél kevesebb tag távolléte vagy a szavazástól való tartózkodása nem akadályozza a választottbírók döntéshozatalban. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

9. cikk

A megjelenés elmulasztása

Amennyiben a vitában részt vevő egyik fél nem jelenik meg a választottbírók előtt, vagy nem gondoskodik védelméről, a másik fél kérheti a választottbíróktól az eljárás folytatását és a határozat meghozatalát. Egy fél távolléte vagy egy fél mulasztása a védelméről való gondoskodás tekintetében nem gátolja meg az eljárás folytatását. A választottbírók

döntésének meghozatala előtt nemcsak arról köteles meggyőződni, hogy a vita tekintetében joghatósággal rendelkezik, de arról is, hogy az igény a tények tekintetében és jogilag megalapozott.

10. cikk

Határozat

A választottbírók határozatának hatálya a vita tárgyára korlátozódik, és indokolást tartalmaz. Tartalmazza a határozathozatalban részt vevő tagok nevét és a határozat keltét. A választottbírók bármely tagja különvéleményt vagy eltérő véleményt csatolhat a határozathoz.

11. cikk

A határozat jogereje

A határozat jogerős, és ellene fellebbezésnek helye nincs, kivéve ha a vitában részt vevő felek előzetesen megállapodtak egy fellebbezési eljárásban. A vitában részt vevő felek a határozatot betartják.

12. cikk

A határozat értelmezése vagy végrehajtása

(1) Bármely olyan ellentmondás tekintetében, amely a vitában részt vevő felek között esetlegesen a határozat értelmezésével vagy végrehajtásának módjával kapcsolatban merül fel, bármely fél kérheti a határozatot meghozó választottbírók döntését. E célból a választottbírók felmerülő bármely üresedést a választottbírók tagjainak eredeti kijelölésére alkalmazott módon kell betölteni.

(2) Bármely ilyen ellentmondás tekintetében a vitában érintett valamennyi fél megállapodásával egy, a 287. szakasz szerinti másik bírósághoz vagy választottbírókhoz lehet fordulni.

13. cikk

A részes államoktól eltérő joganyagokra történő alkalmazás

E melléklet rendelkezéseit a részes államoktól eltérő joganyagokat érintő vitákra megfelelően kell alkalmazni.

VIII. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES VÁLASZTOTTBÍRÁSKODÁS

1. cikk

Az eljárás megindítása

A XV. rész rendelkezéseire figyelemmel egy olyan vitában részt vevő bármelyik fél, amely vita ezen egyezmény cikkeinek értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozik (1) a halászat, (2) a tengeri környezet védelme és megóvása, (3) a tengeri tudományos kutatások vagy (4) a hajózás – ideértve a hajókról és a kidobásból származó szennyezést – tekintetében az e mellékletben meghatározott különleges választottbírósi eljárás elé utalhatja a vitát a vitában részt vevő másik félhez vagy felekhez intézett írásbeli értesítéssel. Az értesítéshez csatolni kell a követelésnek és alapjának megjelölését.

2. cikk

A szakértők jegyzéke

(1) A (1) halászat, (2) a tengeri környezet védelme és megóvása, (3) a tengeri tudományos kutatások vagy (4) a hajózás – ideértve a hajókról és a kidobásból származó szennyezést – szakterületei tekintetében létrehozásuk és fenntartásuk a szakértők jegyzékét.

(2) A szakértők jegyzékét a halászat terén az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete, a tengeri környezet védelme és megóvása terén az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programja, a tengeri tudományos kutatások terén a Kormányközi Oceanográfiai Bizottság, a hajózás terén pedig – ideértve a hajókról származó szennyezést és a tengerbe való bejutatást – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet hozza létre és tartja fenn, illetve az egyes esetekben az a megfelelő alárendelt szervezet, amelyre az illetékes szervezet, program vagy bizottság e feladatot delegálta.

(3) Valamennyi részes állam jelölhet minden egyes szakterületen két szakértőt, akik e szakterület jogi, tudományos vagy műszaki vonatkozásai terén megalapozott és általánosan elismert szakértelemmel rendelkeznek, valamint a tisztesség és feddhetetlenség terén minden kétségen felül elismert személyek. Az egyes szakterületeken így jelölt személyek nevei alkotják a jegyzékét.

(4) Amennyiben egy adott részes állam által jelölt és a jegyzékben szereplő szakértők száma kettő alá csökken, az adott részes állam jogosult lesz a szükséges további jelölések megtételére.

(5) A szakértő neve mindaddig a jegyzéken marad, amíg az őt jelölő részes állam vissza nem hívja őt, azzal a kikötéssel, hogy e szakértő mindaddig folytatja feladatai ellátását egy olyan különleges választottbírósi eljárásban, amelybe őt kijelölték, amíg az e különleges választottbírósi eljárás előtt folyó eljárás be nem fejeződik.

3. cikk

A különleges választottbírósi összetétele

Az e melléklet szerinti eljárások tekintetében a különleges választottbírósi összetétele a felek eltérő megállapodása hiányában a következő:

a) figyelemmel a g) pontra, a választottbírósi öt tagból áll;

b) az eljárást indító fél két tagot jelöl ki, akiket lehetőség szerint az e melléklet 2. cikkében említett, a vita tárgyát képező ügyre vonatkozó jegyzékről vagy jegyzékekről választ ki, és akiknek egyike az állampolgára lehet. E kijelöléseket fel kell tüntetni az e melléklet 1. cikkében említett értesítésben;

c) az e melléklet 1. cikkében említett értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a vitában részt vevő másik fél is megjelöl két szakértőt, akiket lehetőség szerint az e melléklet 2. cikkében említett, a vita tárgyát képező ügyre vonatkozó jegyzékről vagy jegyzékekről választ ki, és akiknek egyike az állampolgára lehet. Amennyiben e határidőn belül nem kerül sor a kijelölésekre, akkor az eljárást indító fél az e határidő lejártát követő két héten belül kérheti, hogy a kijelölést az e) pontnak megfelelően tegyék meg;

d) a vitában részt vevő felek a különleges választottbírósi elnökét közös megegyezéssel jelölik ki, akit lehetőség szerint a megfelelő jegyzékből választanak ki, és aki a felek eltérő megállapodása hiányában egy harmadik állam állampolgára. Amennyiben az e melléklet 1. cikkében említett értesítés kézhezvételét követő 30 napon belül a felek nem jutnak megállapodásra az elnök kijelölése tekintetében, akkor az elnök kijelölésére a vitában részt vevő bármely fél kérelmére az e) ponttal összhangban kerül sor. E kérelem megtételére a fent említett 30 napos határidő lejártát követő két héten belül van mód;

e) amennyiben a felek nem állapodnak meg abban, hogy a kijelölést a felek által választott személy vagy harmadik ország teheti meg, akkor az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára teszi meg a szükséges kijelöléseket a c) és d) pont szerinti kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül. Az e pontban említett kijelöléseket az e melléklet 2. cikkében említett megfelelő szakértői jegyzékről vagy jegyzékekről, a vitában részt vevő felekkel és az illetékes nemzetközi szervezettel folytatott konzultációt követően teszik meg. Az így kijelölt tagok eltérő állampolgárságúak, és nem állhatnak a vitában részt vevő egyik fél szolgálatában sem, illetve nem rendelkezhetnek szokásos lakóhellyel ezek területén, valamint nem lehetnek ezeknek állampolgárai;

f) bármely megüresedés esetén annak pótlására az eredeti jelölésre megállapított módszert alkalmazzák;

g) az azonos érdekű felek a választottbírósi két tagját közös megegyezéssel jelölik ki. Több, eltérő érdekű fél esetében, illetve ha nem értenek egyet abban, hogy érdekeik azonosak-e, akkor mindegyikük egy tagot jelöl a választottbírósi tagok között;

h) azon vitákban, ahol kettőnél több fél szerepel, az a)–f) pontot a lehetőség szerinti leghatékonyabb körben kell alkalmazni.

4. cikk

Általános rendelkezések

A VII. melléklet 4–13. cikkét megfelelően kell alkalmazni a különleges választottbírósi eljárásaira, összhangban e melléklettel.

5. cikk

Ténymegállapítás

(1) Egy olyan vitában részt vevő felek, amelynek tárgya ezen egyezmény cikkeinek értelmezése vagy alkalmazása (1) a halászat, (2) a tengeri környezet védelme és megóvása, (3) a tengeri tudományos kutatások vagy (4) a hajózás – ideértve a hajókról és a kidobásból származó szennyezést – terén, bármikor megállapodhatnak abban, hogy felkérnek egy, az e melléklet 3. cikke alapján létrehozott különleges választottbírótságot arra, hogy vizsgálatot folytasson le és állapítsa meg a vitára okot adó tényállást.

(2) A felek eltérő megállapodása hiányában az (1) bekezdés szerint eljáró különleges választottbírótság ténymegállapításai a felek között kötelező erejűnek minősülnek.

(3) Amennyiben a vitában részt vevő valamennyi fél ezt kéri, a különleges választottbírótság ajánlásokat hozhat, amelyek határozatnak nem minősülnek, és kizárólag a vitára okot adó kérdések felek általi áttekintésének alapjaként szolgálnak.

(4) Figyelemmel a (2) bekezdésre, a különleges választottbírótság e melléklet rendelkezéseivel összhangban jár el, ha a felek ettől eltérően nem egyeznek meg.

IX. MELLÉKLET

A NEMZETKÖZI SZERVEZETEK RÉSZVÉTELE

1. cikk

A kifejezések használata

A 305. cikk és e melléklet alkalmazásában a „nemzetközi szervezet” az államok által létrehozott olyan kormányközi szervezet, amelyre annak tagállamai hatáskört ruháztak át az ezen egyezmény hatálya alá tartozó kérdésekben, ideértve az e kérdésekre vonatkozó egyezmények megkötésének hatáskörét is.

2. cikk

Aláírás

Egy nemzetközi szervezet akkor írhatja alá ezen egyezményt, ha tagjainak többsége aláírja ezen egyezménynek. Az aláíráskor a nemzetközi szervezet nyilatkozatot tesz arra vonatkozóan, hogy melyek azok az ezen egyezmény hatálya alá tartozó kérdések, amelyek tekintetében az adott nemzetközi szervezet aláírónak minősülő tagállamai a szervezetre hatáskört ruháztak át, valamint jelzi e hatáskör jellegét és terjedelmét.

3. cikk

Hivatalos jóváhagyás és csatlakozás

(1) Egy nemzetközi szervezet akkor helyezheti letétbe hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmányát, ha tagállamainak többsége letétbe helyezi vagy helyezte megerősítési vagy csatlakozási okmányát.

(2) A nemzetközi szervezet által letétbe helyezett okmány tartalmazza az e melléklet 4. és 5. cikkében előírt kötelezettségvállalásokat és nyilatkozatokat.

4. cikk

A részvétel terjedelme, jogok és kötelezettségek

(1) Egy nemzetközi szervezet hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmánya kötelezettségvállalást tartalmaz arra nézve, hogy elfogadja az ezen egyezmény alapján az államokat megillető jogokat és kötelezettségeket azokban a kérdésekben, amelyekben hatáskört ruháztak rá azok a tagállamok, amelyek ezen egyezménynek részesei.

(2) Egy nemzetközi szervezet ezen egyezménynek olyan mértékben lesz részese, amilyen mértékben hatáskörrel rendelkezik az e melléklet 5. cikkében említett nyilatkozatok, közlemények vagy értesítések szerint.

(3) E nemzetközi szervezet azokat a jogokat gyakorolja és azokat a kötelezettségeket teljesíti, amelyekkel a részesnek minősülő tagállamai egyébként ezen egyezmény alapján rendelkeznének azon kérdésekben, amelyekben e tagállamok hatáskört ruháztak rá. E nemzetközi szervezet tagállamai nem gyakorolják azon hatáskörüket, amelyet a szervezetre átruháztak.

(4) Egy ilyen nemzetközi szervezet részvétele semmiképpen sem eredményezheti azt, hogy azok a tagállamai, amelyek részes államok is, szélesebb körű képvisellel rendelkezzenek, mint amilyenre egyébként jogosultak lennének, ideértve a döntéshozatali jogokat is.

(5) Egy ilyen nemzetközi szervezet részvétele semmiképpen sem eredményezheti azt, hogy azok a tagállamai, amelyek ezen egyezménynek nem részes államai, bármiféle jogot szerezzenek ezen egyezmény alapján.

(6) Amennyiben összeütközésbe kerülnek egy nemzetközi szervezetnek ezen egyezmény szerinti kötelezettségei és a szervezetet létrehozó megállapodás vagy a szervezetre vonatkozó bármely jogi aktus szerinti kötelezettségei, akkor az ezen egyezmény szerinti kötelezettségei élveznek elsőbbséget.

5. cikk

Nyilatkozatok, értesítések és közlemények

(1) Egy nemzetközi szervezet hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmánya nyilatkozatot tartalmaz, amely meghatározza az ezen egyezmény hatálya alá tartozó azon kérdéseket, amelyekben hatáskört ruháztak át a szervezetre azon tagállamai, amelyek ezen egyezménynek részesei.

(2) Egy nemzetközi szervezet tagállama az egyezmény általa történő megerősítések vagy az ahhoz történő csatlakozások, vagy amikor a szervezet letétbe helyezi hivatalos jóváhagyási, illetve csatlakozási okmányát – a később bekövetkezőt figyelembe véve – nyilatkozatot tesz, amelyben meghatározza az ezen egyezmény hatálya alá tartozó azon kérdéseket, amelyekben hatáskört ruháztak át a szervezetre.

(3) Azon részes államok tekintetében, amelyek tagállamai egy olyan nemzetközi szervezetnek, amely részese ezen egyezménynek, vélelmezik, hogy az ezen egyezmény hatálya alá tartozó minden olyan kérdésben rendelkeznek hatáskörrel, amelyek tekintetében ezen államok a szervezet részére történő hatáskör-átruházásra vonatkozó kifejezett nyilatkozatot, értesítést vagy közleményt e cikknek megfelelően nem tettek.

(4) A nemzetközi szervezetek és a részes államnak minősülő tagállamai haladéktalanul értesítik ezen egyezmény letéteményesét minden olyan változásról, amely érinti az (1) és (2) bekezdés szerinti nyilatkozatokban meghatározott hatáskörök eloszlását, ideértve új hatáskörök átruházását is.

(5) Bármely részes állam felkérhet egy nemzetközi szervezetet és annak részes államnak minősülő tagállamait, hogy tájékoztassák arról, hogy egy bizonyos felmerült kérdésben a szervezet vagy annak tagállamai rendelkeznek-e hatáskörrel. A szervezet és az érintett tagállamai e tájékoztatást ésszerű határidőn belül megadják. A nemzetközi szervezet és a tagállamok saját kezdeményezésükre is megadhatják e tájékoztatást.

(6) Az e cikk szerinti nyilatkozatok, értesítések és tájékoztatások meghatározzák az átruházott hatáskör jellegét és terjedelmét.

6. cikk

Felelősség és helytállási kötelezettség

(1) Az e melléklet 5. cikke alapján hatáskörrel rendelkező részes felek felelősek a kötelezettségek megszegéséért vagy ezen egyezmény bármely egyéb megszegéséért.

(2) Bármely részes fél felkérhet egy nemzetközi szervezetet és annak részes államnak minősülő tagállamait, hogy tájékoztassák arról, hogy egy bizonyos kérdésben kit terhél a felelősség. A szervezet és az érintett tagállamai e tájékoztatást megadják. A tájékoztatás ésszerű időn belül történő megadásának elmaradása vagy ellentmondó tájékoztatás szolgáltatása egyetlen helytállási kötelezettséget eredményez.

7. cikk

A viták rendezése

(1) Egy nemzetközi szervezet hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmányának letétbe helyezésekor vagy ezt követően bármikor írásos nyilatkozat formájában szabadon választhat egy vagy több, a 287. cikk (1) bekezdésének a), c) vagy d) pontjában megjelölt vitarendezési eszközt ezen egyezmény értelmezése vagy alkalmazása tekintetében.

(2) A XV. részt megfelelően alkalmazni kell az ezen egyezmény részes felei közötti bármely vitára, amennyiben a vitában részt vevő egy vagy több fél nemzetközi szervezet.

(3) Amennyiben egy nemzetközi szervezet és egy vagy több tagállama együttes fél egy vitában vagy azonos érdekű felek, akkor a szervezetről vélelmezik, hogy a vita rendezése tekintetében ugyanazon eljárásokat fogadta el, mint a tagállamok; amennyiben azonban a tagállam csak a Hágai Nemzetközi Bíróságot választja a 287. cikk alapján, a szervezet és az érintett tagállam tekintetében vélelmezik, hogy elfogadják a VII. melléklet szerinti választottbíráskodást, ha a vitában részt vevő felek másként nem állapodnak meg.

8. cikk

A XVII. rész alkalmazása

A XVII. részt megfelelően alkalmazni kell egy nemzetközi szervezetre is, kivéve a következők tekintetében:

- a) egy nemzetközi szervezet hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmányát nem veszik figyelembe a 308. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során;
- b) i. egy nemzetközi szervezet kizárólagos jogképességgel rendelkezik a 312–315. cikk alkalmazása tekintetében, olyan mértékben, amennyiben e melléklet 5. cikke alapján hatáskörrel rendelkezik a módosítás teljes tárgya vonatkozásában;
- ii. egy nemzetközi szervezetnek egy olyan módosításra vonatkozó hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmányát, amelynek teljes tárgya vonatkozásában e melléklet 5. cikke alapján hatáskörrel rendelkezik, minden egyes részes államnak minősülő tagállama megerősítési vagy csatlakozási okmányának tekintik a 316. cikk (1), (2) és (3) bekezdése alkalmazása során;
- iii. a nemzetközi szervezet hivatalos jóváhagyási vagy csatlakozási okmányát nem veszik figyelembe a 316. cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazása során az összes többi módosítás vonatkozásában;
- c) i. egy nemzetközi szervezet nem mondhatja fel ezen egyezményt a 317. cikk alapján, amennyiben bármely tagállama részes állam és továbbra is megfelel az e melléklet 1. cikkében meghatározott alkalmassági követelményeknek;
- ii. egy nemzetközi szervezet felmondja ezen egyezményt, amennyiben egy tagállama sem részes állam, illetve, ha a nemzetközi szervezet már nem felel meg az e melléklet 1. cikkében meghatározott alkalmassági követelményeknek. E felmondás haladéktalanul hatályba lép.

MEGÁLLAPODÁS

az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye XI. részének végrehajtásáról

A MEGÁLLAPODÁST ALÁÍRÓ ÁLLAMOK,

FELISMERVE az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye (a továbbiakban: „az egyezmény”) fontos hozzájárulását a világ minden népe békéjének, igazságának és előrehaladásának fenntartásához,

MEGERŐSÍTVE, hogy a tengerfenék és óceánfenék, valamint azok altalaja a nemzeti joghatóság határain túl (a továbbiakban: „a Terület”) csakúgy, mint a Terület erőforrásai az emberiség közös öröksége,

TEKINTETTEL az egyezmény fontosságára a tengeri környezet védelmét és megőrzését illetően, valamint a globális környezettel kapcsolatban növekvő aggodalomra,

FIGYELEMBE VÉVE az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának jelentését az 1990-től 1994-ig az államok között tartott, az egyezmény XI. részével és annak vonatkozó előírásaival (a továbbiakban: „XI. rész”) kapcsolatos kiemelkedő kérdésekről szóló, informális tanácskozás eredményeiről,

TUDOMÁSUL VÉVE a politikai és gazdasági változásokat, beleértve az olyan piacorientált megközelítéseket, amelyek a XI. rész végrehajtására hatást gyakorolnak,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy az egyezményben való egyetemes részvételt elősegítsék,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy ennek a célnak leginkább a XI. rész végrehajtására vonatkozó megállapodás felelne meg,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

3. cikk

A XI. rész végrehajtása

Aláírás

(1) A megállapodást aláíró államok vállalják, hogy a XI. részt e megállapodással összhangban hajtják végre.

(2) A melléklet e megállapodás szerves részét képezi.

Ez a megállapodás az egyezmény 305. cikke (1) bekezdésének a), c), d), e) és f) pontjában említett államok és szervezetek aláírása számára nyitott marad az Egyesült Nemzetek Szervezetének székhelyén, az elfogadásától számított 12 hónapon keresztül.

2. cikk

4. cikk

E megállapodás és a XI. rész közötti kapcsolat

(1) E megállapodás és a XI. rész rendelkezéseit együtt, egy okiratként kell értelmezni és alkalmazni. Az e megállapodás és a XI. rész között fennálló bármely ellentmondás esetén e megállapodás rendelkezései az irányadók.

(2) Az egyezmény 309–319. cikke ugyanúgy alkalmazandó e megállapodásra, mint az egyezményre.

Kötelezettségek vállalása

(1) E megállapodás elfogadása után bármely megerősítő okirat, vagy az egyezmény hivatalos megerősítése, vagy az ahhoz való csatlakozás egyúttal e megállapodás kötelezettségeinek vállalását jelenti.

(2) Egyetlen állam vagy szervezet sem vállalhatja e megállapodás kötelezettségeit, ha előzetesen vagy egyidejűleg nem vállalja az egyezmény kötelezettségeit.

(3) A 3. cikkben említett államok vagy szervezetek a megállapodás kötelezettségeinek vállalását a következőképpen fejezhetik ki:

- a) ratifikálást nem igénylő aláírás, hivatalos megerősítés vagy az 5. cikkben meghatározott eljárás;
- b) ratifikálást igénylő aláírás vagy hivatalos megerősítés, amit ratifikálás vagy hivatalos megerősítés követ;
- c) az 5. cikkben meghatározott eljárást igénylő aláírás; vagy

d) csatlakozás.

(4) Az egyezmény 305. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett szervezetek hivatalos megerősítése az egyezmény IX. mellékletével összhangban történik.

(5) A ratifikálás, hivatalos megerősítés vagy csatlakozás okiratait az Egyesült Nemzetek Szervezetének főttkaránál helyezik letétbe.

5. cikk

Egyszerűsített eljárás

(1) Az olyan államot vagy szervezetet, amely e megállapodás elfogadásának időpontját megelőzően megerősítő okiratot, hivatalos megerősítésre vonatkozó, vagy az egyezményhez való csatlakozási okiratot helyezett letétbe, és a 4. cikk (3) bekezdésének c) pontjával összhangban aláírta ezt a megállapodást, úgy tekintik, mint amely vállalta a megállapodás kötelezettségeinek teljesítését 12 hónappal annak elfogadását követően, kivéve ha az említett állam vagy szervezet az adott időpont előtt írásban értesíti a letéteményest arról, hogy nem veszi igénybe az e cikkben meghatározott egyszerűsített eljárást.

(2) Az ilyen értesítés esetében e megállapodás kötelezettségeinek vállalása a 4. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban történik.

6. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a megállapodás 30 nappal azt követően lép hatályba, hogy 40 állam vállalta a kötelezettségek teljesítését a 4. és 5. cikkkel összhangban, feltéve hogy ezen államok között szerepel legalább

hét, az Egyesült Nemzetek Szervezete harmadik tengerjogi konferenciájának II. állásfoglalása (a továbbiakban: „II. állásfoglalás”) (1) bekezdésének a) pontjában említett állam, és ezen államok közül legalább öt fejlett állam. Ha a hatálybalépés e feltételei teljesülnek 1994. november 16. előtt, akkor ez a megállapodás 1994. november 16-án hatályba lép.

(2) Minden olyan állam vagy szervezet számára, amely vállalta e megállapodás kötelezettségeinek teljesítését, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését követően ez a megállapodás a kötelezettségek vállalásának megtörténtét követő 30. napon hatályba lép.

7. cikk

Ideiglenes alkalmazás

(1) Amennyiben 1994. november 16-án ez a megállapodás nem lép hatályba, hatálybalépéséig ideiglenesen kell azt alkalmazni a következő államoknak:

- a) azon államok, amelyek az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlésén annak elfogadásához hozzájárultak, kivéve azt az államot, amely 1994. november 16. előtt írásban értesítette a letéteményest arról, hogy ily módon nem alkalmazza ezt a megállapodást, vagy az ilyen alkalmazáshoz csak későbbi aláírás vagy írásbeli értesítés után járul hozzá;
- b) az e megállapodást aláíró államok és szervezetek, kivéve azt az államot vagy szervezetet, amely az aláírási időszakban írásban értesíti a letéteményest arról, hogy ily módon nem fogja alkalmazni ezt a megállapodást;
- c) az ideiglenes alkalmazáshoz hozzájáruló államok és szervezetek, amelyek erről írásban értesítik a letéteményest;
- d) az e megállapodáshoz csatlakozó államok.

(2) Minden ilyen állam és szervezet ideiglenesen alkalmazza ezt a megállapodást a nemzeti vagy belső törvényeivel és rendeleteivel összhangban, 1994. november 16-i hatállyal vagy az aláírás, vagy a hozzájárulásról vagy a csatlakozásról szóló értesítés napjától, amennyiben az későbbi.

(3) Az ideiglenes alkalmazás e megállapodás hatálybalépésének időpontjában megszűnik. Mindenképpen megszűnik az ideiglenes alkalmazás 1998. november 16-án, amennyiben ezen időpontig a 6. cikk (1) bekezdésének feltétele nem teljesül, miszerint a II. állásfoglalás (1) bekezdésének a) pontjában említett államok közül legalább hét állam (amelyek közül legalább ötnek fejlett államnak kell lennie) vállalja e megállapodás kötelezettségeit.

8. cikk

Szerződő államok

(1) E megállapodás alkalmazásában a „szerződő államok” olyan államok, amelyek vállalták e megállapodás kötelezettségeit, valamint amelyekre nézve ez a megállapodás hatályos.

(2) Ez a megállapodás értelemszerűen alkalmazandó azokra, az egyezmény 305. cikke (1) bekezdésének c), d), e) és f) pontjában említett szervezetekre, amelyek a megállapodás szerződő feleivé válnak a rájuk vonatkozó feltételekkel összhangban, és ilyen mértékben a „szerződő államok” vonatkozik e szervezetekre.

Fentiek hitelül az alulírott, erre kellően feljogosított meghatalmazottak aláírták ezt a megállapodást.

Kelt New Yorkban, az ezerkilencszázkilencvennegyedik év július hó ... napján.

9. cikk

Letéteményes

E megállapodás letéteményese az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára.

10. cikk

Hiteles szövegek

E megállapodás eredeti példányát, amelynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelven készült szövege egyaránt hiteles, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkáránál helyezik letétbe.

MELLÉKLET

1. SZAKASZ

A szerződő államok költségei és az szervezeti szabályok

- (1) A Nemzetközi Tengerfenék Hatóság (a továbbiakban: „a Hatóság”) az a szervezet, amelyen keresztül az egyezmény szerződő államai a XI. részben és e megállapodásban a Területre meghatározott szabályozással összhangban szervezik és ellenőrzik a Területen folytatott tevékenységeket, különös tekintettel a Terület erőforrásainak kezelésére. A Hatóság olyan hatáskörrel és feladatokkal rendelkezik, amelyeket az egyezmény kifejezetten kijelöl számára. A Hatóság olyan járulékos hatáskörökkel rendelkezik, az egyezménynek megfelelően, amelyek magától értetődőek és szükségesek e hatáskörök és feladatok megvalósításában tekintettel a területen folytatott tevékenységekre.
- (2) A szerződő államok költségeinek minimalizálása érdekében az egyezmény és e megállapodás által létrehozandó összes szerv és segédszerv költséghatékony. Ez az elv alkalmazandó az ülések gyakoriságára, időtartamára és ütemezésére is.
- (3) A Hatóság szerveinek és segédszerveinek felállítása és működése evolúciós megközelítésen alapszik, figyelembe véve az érintett szervek és segédszervek működési igényeit annak érdekében, hogy hatékonyan teljesítsék kötelezettségeiket a Területen folytatott tevékenységek fejlődésének különböző szakaszaiban.
- (4) Az egyezmény hatálybalépésekor a Hatóság kezdeti funkcióit a közgyűlés, a tanács, a titkárság, a jogi és technikai bizottság és a pénzügyi bizottság látja el. A gazdasági tervező bizottság funkcióit a jogi és technikai bizottság tölti be mindaddig, amíg a tanács másképp nem határoz, vagy amíg az első kitermelési munkatervet el nem fogadják.
- (5) Az egyezmény hatálybalépése és az első kitermelési munkaterv elfogadása között a Hatóság a következőkre összpontosítja figyelmét:
- a) a feltérési munkatervek jóváhagyására vonatkozó kérvények feldolgozása a XI. résszel és e megállapodással összhangban;
 - b) a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság és a Nemzetközi Tengerjogi Bíróság Előkészítő Bizottsága (a továbbiakban: „előkészítő bizottság”) határozatainak végrehajtása az első nyilvántartott befektetők és az azokat tanúsító államok tekintetében, beleértve azok jogait és kötelezettségeit, az egyezmény 308. cikkének (5) bekezdésével és a II. állásfoglalás (13) bekezdésével összhangban;
 - c) a szerződés formájában jóváhagyott feltérési munkaterveknek való megfelelés ellenőrzése;
 - d) a mélytengerfenék bányászati tevékenységeivel kapcsolatos alakulások és kilátások ellenőrzése és felülvizsgálata, beleértve a világ fémipiaci feltételeinek, valamint a fémipiac árainak, alakulásának és kilátásainak rendszeres elemzését;
 - e) a Területen végzett ásványkitermelés lehetséges hatásainak tanulmányozása az olyan anyagok fejlődő szárazföldi termelőinek gazdaságára, amelyeket az valószínűleg a legsúlyosabban befolyásol, azzal a céllal, hogy nehézségeiket minimalizálják és segítsék őket gazdasági helyzetük javításában, figyelembe véve az előkészítő bizottság ez ügyben végzett munkáját;
 - f) a Területen folytatott tevékenységek irányításához szükséges szabályok, rendeletek és eljárások elfogadása előrehaladásuknak megfelelően. Tekintet nélkül az egyezmény III. melléklete 17. cikke (2) bekezdése b) és c) pontjának rendelkezéseire, az ilyen szabályoknak, rendeleteknek és eljárásoknak figyelembe kell venniük e megállapodás feltételeit, a kereskedelmi mélytengerfenéki bányászat huzamos késedelmeit és a területen folytatott tevékenységek várható ütemét;
 - g) a tengeri környezet védelmére és megőrzésére alkalmazandó előírásokat magukban foglaló szabályok, rendeletek és eljárások elfogadása;
 - h) a tengeri tudományos kutatások elősegítése és ösztönzése, tekintettel a Területen folytatott tevékenységekre, és az ilyen kutatások és elemzések eredményeinek összegyűjtése és terjesztése, amennyiben lehetséges, különös hangsúlyt helyezve a Területen folytatott tevékenységek környezeti hatásaival kapcsolatos kutatásokra;

- i) tudományos ismeretek szerzése és a Területen folytatott tevékenységekkel kapcsolatos tengeri technológia fejlődésének nyomon követése, különös tekintettel a tengeri környezet védelmének és megőrzésének technológiáira;
- j) a talajkutatásra és feltárással kapcsolatos rendelkezésre álló adatok értékelése;
- k) a feltárási szabályainak, rendeleteinek és eljárásainak időszerű kidolgozása, beleértve azokat, amelyek a tengeri környezet védelmével és megőrzésével kapcsolatosak.
- (6) a) A feltárási munkaterv jóváhagyására vonatkozó kérelmeket a tanács mérlegeli a jogi és technikai bizottságnak a kérelemre vonatkozó ajánlásának a kézhezvételét követően. A feltárási munkaterv jóváhagyására vonatkozó kérelmeknek a feldolgozása az egyezmény rendelkezéseivel, beleértve annak III. mellékletét, és e megállapodással összhangban, valamint a következők szerint történik:
- i. egy állam vagy szervezet, illetve egy ilyen szervezetnek a II. állásfoglalás (1) bekezdése a) pontjának ii. vagy iii. alpontjában említett bármely alkotója részéről benyújtott feltárási munkatervet – amennyiben a benyújtó nem bejegyzett első befektető, amely már jelentős tevékenységeket vállalt a Területen az egyezmény hatálybalépését megelőzően, vagy nem annak gazdasági utódja – a munkaterv elfogadásához szükséges pénzügyi és technikai feltételeknek megfelelőnek tekintik, amennyiben a szponzoráló állam vagy államok tanúsítják, hogy a kérelmező legalább 30 millió USA-dollárral egyenértékű összeget fordított a kutatási és feltárási tevékenységekre, valamint ennek az összegnek nem kevesebb mint 10 %-át a munkatervben említett terület meghatározására, vizsgálatára és értékelésére fordította. Amennyiben a munkaterv az egyezmény és az annak megfelelően elfogadott szabályok, rendelkezések és eljárások előírásainak egyébként megfelel, a tanács azt szerződés formájában jóváhagyja. E melléklet 3. szakasza (11) bekezdésének rendelkezéseit ennek megfelelően kell értelmezni és alkalmazni;
 - ii. tekintet nélkül a II. állásfoglalás (8) bekezdésének a) pontjára, a bejegyzett első befektető az egyezmény hatálybalépésétől számított 36 hónapon belül kérvényezheti feltárási munkaterv jóváhagyását. A feltárási munkaterv az előkészítő bizottsághoz benyújtott dokumentumokból, jelentésekből és egyéb adatokból áll mind a nyilvántartásba vétel előtt és után, valamint csatolni kell hozzá egy megfelelési bizonyítványt, amely az első befektetőkre vonatkozó szabályok szerinti kötelezettségek teljesítésének helyzetét leíró tényszerű jelentésből áll, amelyet az előkészítő bizottság a II. állásfoglalás (11) bekezdésének a) pontjával összhangban állít ki. Az ilyen munkatervet jóváhagyottnak tekintik. Az ilyen jóváhagyott munkaterv szerződés formájában jön létre a Hatóság és a bejegyzett első befektető között, a XI. résszel és e megállapodással összhangban. A II. állásfoglalás (7) bekezdése a) pontjának megfelelően befizetett 250 000 USA-dollár díjat az e melléklet 8. szakaszának (3) bekezdése szerinti vizsgálati szakaszra vonatkozó díjnak tekintik. E melléklet 3. szakaszának (11) bekezdését ennek megfelelően kell értelmezni és alkalmazni;
 - iii. a megkülönböztetésmentesség elvével összhangban az állammal vagy szervezettel, illetve az ilyen szervezetnek az a) pont i. alpontjában említett bármely alkotójával kötött szerződés olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek hasonlóak és nem kevésbé kedvezőek, mint amelyekben az a) pont ii. alpontjában említett bármely bejegyzett első befektetővel megállapodnak. Amennyiben bármelyik állam vagy szervezet, illetve az ilyen szervezeteknek az a) pont i. alpontjában említett bármely alkotói kedvezőbb rendelkezésekben részesülnek, a tanács hasonló és nem kevésbé kedvező rendelkezéseket hoz az a) pont ii. alpontjában említett bejegyzett első befektetők jogaira és kötelezettségeire vonatkozóan, feltéve hogy az ilyen rendelkezések nem érintik vagy sértik a Hatóság érdekeit;
 - iv. a munkatervet az a) pont i. vagy ii. alpontjának rendelkezései szerint szponzoráló állam lehet aláíró állam, vagy egy olyan állam, amely ezt a megállapodást a 7. cikkel összhangban ideiglenesen alkalmazza, vagy egy olyan állam, amely ideiglenes alapon a Hatóság tagja a (12) bekezdéssel összhangban;
 - v. a II. állásfoglalás (8) bekezdésének c) pontját az a) pont iv. alpontjával összhangban kell értelmezni és alkalmazni.
- b) A feltárási munkaterv jóváhagyása az egyezmény 153. cikkének (3) bekezdésével összhangban történik.
- (7) A munkaterv jóváhagyására vonatkozó kérelemhez csatolni kell a tervezett tevékenységek lehetséges környezeti hatásainak értékelését, valamint az oceanográfiai és környezeti tanulmányok programjának leírását a Hatóság által elfogadott szabályokkal, rendeletekkel és eljárásokkal összhangban.
- (8) A feltárási munkaterv jóváhagyására vonatkozó kérelmet, amely a (6) bekezdés a) pontjának i. vagy ii. alpontja tárgyát képezi, az e melléklet 3. szakaszának (11) bekezdésében meghatározott eljárásokkal összhangban dolgozzák fel.

(9) A feltárási munkatervet 15 éves időtartamra hagyják jóvá. A feltárási munkaterv lejártakor a szerződő félnek kérelmeznie kell egy kitermelési munkatervet amennyiben a szerződő fél ezt még nem tette meg, vagy nem kapta meg a feltárási munkaterv meghosszabbítását. A szerződő felek alkalmanként nem több mint öt éves időtartamra kérhetnek ilyen hosszabbítást. Az ilyen hosszabbításokat akkor hagyják jóvá, ha a szerződő fél jóhiszeműen erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy megfeleljen a munkaterv előírásainak, de a szerződő fél hatókörén kívül eső okok miatt nem volt képes elvégezni a szükséges előkészületi munkálatokat ahhoz, hogy a kitermelési szakaszba léphessen, vagy ha az uralkodó gazdasági körülmények nem indokolják a kitermelési szakaszba történő továbblépést.

(10) Az egyezmény III. mellékletének 8. cikkével összhangban a Hatóság számára fenntartott terület kijelölését a feltárási munkaterv kérelmének jóváhagyásával, vagy a feltárási és kitermelési munkaterv kérelmének jóváhagyásával kapcsolatban végzik el.

(11) Tekintet nélkül a (9) bekezdés rendelkezéseire, az olyan feltárási munkaterv jóváhagyása, amelyet legalább egy olyan állam támogat, amely ezt a megállapodást ideiglenesen alkalmazza, megszűnik, ha az adott állam megszünteti e megállapodás ideiglenes alkalmazását és nem vált a (12) bekezdéssel összhangban ideiglenes alapon taggá vagy nem vált szerződő állammá.

(12) E megállapodás hatálybalépésekor az e megállapodás 3. cikkében említett államok és szervezetek, amelyek azt ideiglenesen alkalmazták a 7. cikkel összhangban, és amelyekre nézve az nincs hatályban, ideiglenes alapon tagjai maradhatnak a Hatóságnak, amíg a megállapodás hatályba nem lép az ilyen államokra és szervezetekre nézve, a következő pontokkal összhangban:

- a) amennyiben ez a megállapodás 1996. november 16. előtt hatályba lép, az ilyen államokat és szervezeteket felhatalmazzák, hogy ideiglenes alapon mint a Hatóság tagjai folytassák tevékenységüket az ilyen állam vagy szervezet által a megállapodás letéteményesének küldött értesítés útján, amely szerint az adott állam vagy szervezet ideiglenes alapon tagként szándékozik folytatni tevékenységét. Az ilyen tagság 1996. november 16-án, vagy e megállapodás és az egyezmény hatálybalépésekor megszűnik az ilyen tagok számára attól függően, hogy melyik következik be előbb. A tanács az érintett állam vagy szervezet kérésére meghosszabbíthatja az ilyen tagságot 1996. november 16-án túl egy további időtartamra vagy időtartamokra, amelyek összesen nem haladhatják meg a két évet, feltéve hogy a tanács meggyőződött arról, hogy az érintett állam vagy szervezet jóhiszeműen erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a megállapodás és az egyezmény tagjává váljon;
- b) amennyiben ez a megállapodás 1996. november 15. után lép hatályba, az ilyen államok és szervezetek kérhetik a tanácsot, hogy folyamatos tagságot biztosítson számukra a Hatóságban ideiglenes alapon egy adott időtartamra vagy időtartamokra, amelyek nem tartanak 1998. november 16-ánál tovább. A tanács az ilyen tagságot a kérelem időpontjától kezdve megadja, ha meggyőződött arról, hogy az érintett állam vagy szervezet jóhiszeműen erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a megállapodás és az egyezmény tagjává váljon;
- c) az olyan államok vagy szervezetek, amelyek ideiglenes alapon tagjai a Hatóságnak az a) vagy b) ponttal összhangban, a XI. rész és e megállapodás feltételeit a nemzeti vagy belső jogszabályaikkal, rendeleteikkel és az éves költségvetési előirányzataikkal összhangban alkalmazzák, valamint ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint a többi tag, beleértve a következőket:
 - i. a Hatóság igazgatási költségvetéséhez való hozzájárulás kötelezettsége a megállapított hozzájárulások mértékének megfelelően;
 - ii. a feltárási munkaterv jóváhagyási kérelmének támogatásához való jog. Az olyan szervezetek esetében, amelyek alkotói több államhoz tartozó természetes vagy jogi személyek, a feltárási munkatervet csak abban az esetben hagyják jóvá, ha az összes olyan állam, amelynek természetes vagy jogi személyei alkotják e szervezeteket, szerződő állam vagy ideiglenes alapon tag;
- d) tekintet nélkül a (9) bekezdés rendelkezéseire, a feltárási szerződés formájában jóváhagyott munkaterv, amelyet a c) pont ii. alpontja értelmében támogatott egy olyan állam, amely ideiglenes alapon volt tag, megszűnik, amennyiben az ilyen tagság megszűnik és az állam vagy szervezet nem vált szerződő állammá;
- e) amennyiben egy ilyen tag nem teljesítette a számára előírt hozzájárulást vagy egyéb módon nem tett eleget a kötelezettségeinek e bekezdéssel összhangban, annak ideiglenes alapú tagsága megszűnik.

(13) Az egyezmény III. mellékletének 10. cikkében szereplő, a nem kielégítő teljesítésre vonatkozó utalást úgy kell értelmezni, hogy a szerződő fél nem tett eleget a jóváhagyott munkaterv követelményeinek annak ellenére, hogy a Hatóság a szerződő felet egy vagy több alkalommal írásban figyelmeztette erre.

(14) A Hatóság saját költségvetéssel rendelkezik. A megállapodás hatálybalépésének évét követő év végéig a Hatóság igazgatási költségeit az Egyesült Nemzetek Szervezetének költségvetésén keresztül oldják meg. Ezt követően a Hatóság igazgatási költségeit a tagjai számára megállapított hozzájárulásokkal oldják meg, beleértve minden ideiglenes tagot

az egyezmény 171. cikkének a) pontjával és 173. cikkével, valamint e megállapodással összhangban, amíg a Hatóság nem rendelkezik más forrásokból származó elegendő pénzeszközökkel a kiadások fedezésére. A Hatóság nem gyakorolja az egyezmény 174. cikkének (1) bekezdésében említett, pénzeszközök kölcsönvételével kapcsolatos jogát az igazgatási költségvetés finanszírozására.

(15) A Hatóság az egyezmény 162. cikke (2) bekezdése o) pontjának ii. alpontjával összhangban kidolgozza és elfogadja a szabályokat, rendeleteket és eljárásokat az e melléklet 2., 5., 6., 7. és 8. szakaszában foglalt elvek alapján csakúgy, mint az egyéb kiegészítő szabályokat, rendeleteket és eljárásokat, amelyek szükségesek a feltárási és kitermelési munkatervek jóváhagyásának elősegítéséhez, a következő pontokkal összhangban:

- a) a tanács az ilyen kidolgozást bármikor elvégezheti, amikor úgy véli, hogy minden vagy bármely ilyen szabály, rendelet vagy eljárás szükséges a területen folytatott tevékenységek elvégzéséhez, vagy ha úgy dönt, hogy a kereskedelmi kitermelés hamarosan elkezdődik, vagy egy olyan állam kérésére, amely állampolgárainak szándékában áll kitermelési munkaterv jóváhagyását kérelmezni;
- b) amennyiben egy állam az a) pontban említett kérelmet nyújt be, a tanács az egyezmény 162. cikke (2) bekezdésének o) pontjával összhangban véghezviszi az ilyen szabályok, rendeletek és eljárások elfogadását a kérelmezéstől számított két éven belül;
- c) amennyiben a tanács nem fejezte be a kitermeléssel kapcsolatos szabályok, rendeletek és eljárások kidolgozását az előírt időn belül, és egy kiaknázási munkaterv jóváhagyási kérelme függőben van, mindazonáltal az egyezmény rendelkezései, valamint a tanács által ideiglenesen elfogadott szabályok, rendeletek és eljárások alapján, vagy az egyezményben foglalt szabályok és az e mellékletben foglalt feltételek és elvek, csakúgy, mint a szerződő felek közötti megkülönböztetésmentesség elve alapján, az ilyen munkatervet tekintetbe veszi és ideiglenesen elfogadja.

(16) A szabályok, rendeletek és eljárások tervezetét, valamint a XI. rész rendelkezéseivel kapcsolatos ajánlásokat, ahogyan az az előkészítő bizottság jelentéseiben és ajánlásaiban szerepel, a Hatóság figyelembe veszi a szabályok, rendeletek és eljárások elfogadása során a XI. résszel és e megállapodással összhangban.

(17) Az egyezmény XI. része 4. szakaszának rendelkezéseit e megállapodással összhangban kell értelmezni és alkalmazni.

2. SZAKASZ

A Vállalat

(1) A Hatóság titkársága látja el a Vállalat feladatait, amíg az megkezdi a titkárságtól független működését. A Hatóság főtitkára a Hatóság alkalmazottai közül kijelöl egy ideiglenes főigazgatót, aki a titkárság e feladatainak teljesítését felügyeli.

Ezek a feladatok a következők:

- a) a mélytengerfenéki bányászati tevékenységekkel kapcsolatos kilátások és fejlesztések nyomon követése és értékelése, beleértve a fémek világpiaci feltételeinek és a fém piac árainak, alakulásának és kilátásainak rendszeres elemzését;
- b) a tengeri tudományos kutatások eredményeinek értékelése tekintettel a Területen folytatott tevékenységekre, különös hangsúlyt fektetve a Területen folytatott tevékenységek környezeti hatásaival kapcsolatos kutatásokra;
- c) a talajkutatásra és feltárássra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok értékelése, beleértve az ilyen tevékenységek követelményeit;
- d) a Területen folytatott tevékenységeket érintő technológiai fejlesztések értékelése, különös tekintettel a tengeri környezet védelmével és megőrzésével kapcsolatos technológiákra;
- e) a Hatóság számára fenntartott területekkel kapcsolatos információk és adatok kiértékelése;
- f) a közös üzleti vállalkozások megközelítési módjainak értékelése;

- g) a rendelkezésre álló képzett munkaerőre vonatkozó információk összegyűjtése;
- h) a Vállalat működésének különböző szakaszaiban annak igazgatására vonatkozó vezetéspolitikai lehetőségek tanulmányozása.

(2) A Vállalat a kezdeti mélytengerfenéki bányászati műveleteit közös üzleti vállalkozásokon keresztül végzi. A Vállalattól eltérő szervezet kitermelési munkatervének jóváhagyásakor, vagy a tanácshoz benyújtott, a Vállalattal közös üzleti vállalkozásra irányuló kérelem kézhezvételekor, a tanács felveti a Vállalatnak a Hatóság titkárságától független működésének kérdését. Amennyiben a Vállalattal közös üzleti vállalkozás műveletei összhangban vannak az eredményes kereskedelmi alapelvekkel, a tanács az egyezmény 170. cikkének (2) bekezdése alapján kiad egy ilyen független működésre vonatkozó irányelvet.

(3) A szerződő államoknak az egyezmény IV. melléklete 11. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a Vállalat egy bányatelepének támogatására vonatkozó kötelezettsége nem alkalmazandó, és a szerződő államokra nézve nem kötelező a Vállalat, vagy annak közös vállalkozási megállapodása alá tartozó bármely bányatelepen végzett bármilyen művelet finanszírozása.

(4) A Vállalatra a szerződő felekre alkalmazandó kötelezettségeket kell alkalmazni. Tekintet nélkül az egyezmény 153. cikke (3) bekezdésének és a III. melléklete 3. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseire, a Vállalat munkaterve a jóváhagyáskor a Hatóság és a Vállalat közötti szerződés formájában jön létre.

(5) Az olyan szerződő félnek, amely a Hatóság részére fenntartott területként területet biztosított, joga van elsőként elutasítani a Vállalattal az adott terület feltárására és kitermelésére kötött közös vállalkozási megállapodás megkötését. Amennyiben a Vállalat nem nyújt be munkatervre vonatkozóan kérelmet az ilyen fenntartott területen folytatott tevékenységekkel kapcsolatosan a Hatóság titkárságától való független működésének a kezdetétől számított 15 éven belül, vagy 15 éven belül attól az időponttól számítva, amikortól a területet a Hatóság számára fenntartják, attól függően, hogy melyik következik be később, azt a szerződő felet, aki a területet biztosította, felhatalmazzák, hogy munkatervre vonatkozóan kérelmet nyújtson be arra a területre, feltéve hogy jóhiszeműen felajánlja, hogy a Vállalatot közös üzleti partnernek beveszi.

(6) Az egyezmény 170. cikkének (4) bekezdését, a IV. mellékletét és egyéb, a Vállalatra vonatkozó rendelkezéseit e szakasszal összhangban kell értelmezni és alkalmazni.

3. SZAKASZ

Döntéshozatal

- (1) A Hatóság általános politikáját a közgyűlés a tanáccsal együttműködve határozza meg.
- (2) Általános szabályként a Hatóság szerveiben a döntéshozatal konszenzus útján történik.
- (3) Amennyiben a konszenzus útján történő döntéshozatalra minden lehetséges erőfeszítést megtettek, az eljárással kapcsolatos kérdésekben a döntést a közgyűlésben jelen lévő és szavazó tagok többségével kell meghozni, valamint az érdemi kérdésekre vonatkozó döntéseket a jelen lévő és szavazó tagok kétharmados többségével kell meghozni az egyezmény 159. cikkének (8) bekezdésében meghatározottak szerint.
- (4) A közgyűlés bármely olyan ügyben hozott döntését, amelyben a tanács is illetékes, illetve bármely igazgatási, költségvetési vagy pénzügyi kérdésben hozott döntését a tanács ajánlása alapján kell meghozni. Amennyiben a közgyűlés bármely ügyben nem fogadja el a tanács ajánlását, az ügyet visszaküldi a tanácsnak további megvitatás céljából. A tanács újra megvitatja a kérdést a közgyűlés által kifejezésre juttatott nézőpontok tükrében.
- (5) Amennyiben a konszenzus útján történő döntéshozatalra minden lehetséges erőfeszítést megtettek, az eljárással kapcsolatos kérdésekben a döntést a tanácsban jelen lévő és szavazó tagok szavazatának többségével kell meghozni, valamint az érdemi kérdésekre vonatkozó döntéseket, kivéve abban az esetben, ha az egyezmény a tanácsban konszenzus útján történő döntéshozatalt ír elő, a jelen lévő és szavazó tagok kétharmados többségével kell meghozni, feltéve hogy az ilyen döntéseket a (9) bekezdésben említett kamarák valamelyikének többsége nem ellenzi. A döntéshozatal során a tanács törekszik a Hatóság minden tagjának az érdekeit érvényesíteni.

- (6) A tanács elhalaszthatja a döntéshozatalt annak érdekében, hogy elősegítse a további tárgyalásokat, ha bármikor úgy tűnik, hogy nem tettek meg minden lehetséges erőfeszítést a konszenzus elérése érdekében egy adott ügyben.
- (7) A közgyűlés a tanács pénzügyeivel vagy költségvetésével kapcsolatos döntéseit a pénzügyi bizottság ajánlásaira alapozza.
- (8) Az egyezmény 161. cikke (8) bekezdése b) és c) pontjának rendelkezései nem alkalmazandók.
- (9) a) A (15) bekezdés a)–c) pontja szerint megválasztott minden egyes államcsoportot a tanácsban való szavazás céljából kamarának kell tekinteni. A (15) bekezdés d) és e) pontja szerint megválasztott fejlődő államokat a tanácsban való szavazás céljából külön kamarának tekintik.
- b) A tanács tagjainak megválasztását megelőzően a közgyűlés megállapítja a (15) bekezdés a)–d) pontjában említett államcsoportok tagsági követelményeinek megfelelő országok jegyzékét. Amennyiben egy állam egynél több csoport tagsága követelményeinek is megfelel, csak egy csoport javasolhatja a tanácsba történő megválasztásra, és a szavazás esetén csak azt a csoportot képviseli a tanácsban.
- (10) A (15) bekezdés a)–d) pontjában említett összes államcsoportot a tanácsban a csoport által jelölt tagok képviselik. Minden egyes csoport csak annyi képviselőt jelölhet, amennyi helyet az adott csoport betölthet. Amennyiben a (15) bekezdés a)–e) pontjában említett valamennyi csoport lehetséges képviselőinek száma meghaladja a vonatkozó csoport rendelkezésére álló helyek számát, általános szabályként a rotáció alapelvét kell alkalmazni. Minden ilyen csoportban a tagok határozzák meg, hogyan alkalmazzák ezt az alapelvet a csoportban.
- (11) a) A tanács jóváhagyja a jogi és technikai bizottság munkaterv jóváhagyására vonatkozó ajánlását, ha a jelen lévő és szavazó tagok kétharmados többségével, beleértve a tanács minden egyes kamarájának jelen lévő és szavazó tagjainak többségét, a tanács nem dönt úgy, hogy elutasítja a munkatervet. Amennyiben a tanács a munkaterv jóváhagyására vonatkozó ajánlás alapján nem hoz döntést az előírt időtartamon belül, az ajánlást úgy tekintik, mint amelyet a tanács az időtartam végén jóváhagyott. Az előírt időtartam rendes körülmények között 60 nap, ha a tanács nem dönt úgy, hogy hosszabb időtartamot biztosít. Amennyiben a bizottság a munkaterv elutasítását javasolja, vagy nem tesz ajánlást, a tanács mindazonáltal az érdemi kérdések döntéshozatali eljárására vonatkozó szabályaival összhangban jóváhagyhatja a munkatervet.
- b) Az egyezmény 162. cikke (2) bekezdése j) pontjának rendelkezései nem alkalmazandók.
- (12) Amennyiben a munkaterv elutasításával kapcsolatban vita merül fel, az ilyen vitát az egyezményben meghatározott, a vitás kérdések rendezésére vonatkozó eljárásoknak kell alávetni.
- (13) A jogi és technikai bizottságban a döntéseket a jelen lévő és szavazó tagok szavazatának többségével kell meghozni.
- (14) Az egyezmény XI. része 4. szakaszának B és C alszakaszát e szakasszal összhangban kell értelmezni és alkalmazni.
- (15) A tanács a Hatóságnak a közgyűlés által a következő sorrendben megválasztott 36 tagjából áll:
- a) négy tag azon szerződő államok közül, amelyek a megelőző öt évben, amelyre vonatkozóan a statisztikai adatok rendelkezésre állnak, vagy a fogyasztási értékét tekintve több mint 2 százalékban vették ki részüket a világ össz fogyasztásából, vagy behozatali értékét tekintve több mint 2 százalékban vették ki részüket a világnak a Területről származó ásványok fajtáiból előállított árucikkek nettó összbehozatalából, feltéve hogy a négy tag magában foglal egy olyan államot a kelet-európai régióból, amely a régióban a legnagyobb gazdasággal rendelkezik a bruttó hazai termék tekintetében, valamint azt az államot, amely az egyezmény hatálybalépésekor a legnagyobb gazdasággal rendelkezik a bruttó hazai termék tekintetében, amennyiben az ilyen államok képviselgetni akarják magukat ebben a csoportban;
- b) négy tag azon nyolc szerződő állam közül, amelyek a legnagyobb beruházásokat hajtották végre a területen folytatott tevékenységek előkészületei és végrehajtása keretében akár közvetlenül, akár állampolgáraik révén;
- c) négy tag azon szerződő államok közül, amelyek a joghatóságuk alá tartozó területeken végzett termelés alapján fő nettó exportőrei a területről származó ásványok fajtáinak, beleértve legalább két fejlődő államot, amelyek ilyen ásványokból történő exportja alapvető jelentőségű gazdaságuk számára;

- d) hat tag a különleges érdeket képviselő fejlődő szerződő államok közül. A képviselt különleges érdek magában foglalja a nagy népességű államok, a tenger nélküli vagy földrajzilag hátrányos helyzetű államok, a szigetországok, az olyan államok, amelyek a területéről származó ásványok fajtáinak fő importőrei, az olyan államok, amelyek az ilyen ásványok potenciális kitermelői és a legkevésbé fejlett államok érdekeit;
- e) 18 olyan tag, amelyeket azon alapelv alapján választanak meg, amely biztosítja a helyek igazságos földrajzi elosztását a tanácsban, feltéve hogy minden egyes földrajzi régióból megválasztanak legalább egy tagot e pont alapján. E célból a földrajzi régiók a következők: Afrika, Ázsia, Kelet-Európa, Latin-Amerika és a karibi országok, Nyugat-Európa és egyéb.
- (16) Az egyezmény 161. cikke (1) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók.

4. SZAKASZ

Felülvizsgálati konferencia

Az egyezmény 155. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének a felülvizsgálati konferenciáról szóló rendelkezéseit nem kell alkalmazni. Tekintet nélkül az egyezmény 314. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseire, a közgyűlés, a tanács ajánlása alapján, bármikor elvégezheti az egyezmény 155. cikkének (1) bekezdésében említett kérdések felülvizsgálatát. E megállapodás és a XI. rész módosításai az egyezmény 314., 315. és 316. cikkében említett eljárások alá tartoznak, feltéve hogy az egyezmény 155. cikkének (2) bekezdésében említett alelveket, szabályokat és egyéb feltételeket fenntartják és az e cikk (5) bekezdésében említett jogokat nem érintik.

5. SZAKASZ

A technológia átadása

- (1) Az egyezmény 144. cikkének rendelkezésein felül, a XI. rész céljaira a technológia átadását a következő alelvek alapján kell véghez vinni:
- a) a Vállalat és az olyan fejlődő államok, amelyeknek szándékában áll szert tenni a mélytengerfenéki bányászat technológiájára, törekszenek a szabadpiaci igazságos és méltányos kereskedelmi feltételek mellett, vagy közös üzleti vállalkozások révén szert tenni az ilyen technológiára;
- b) amennyiben a Vállalat vagy a fejlődő államok nem képesek szert tenni a mélytengerfenéki bányászati technológiára, a Hatóság felkérhet minden vagy bármely szerződő felet, vagy annak támogató államát vagy államait arra, hogy vele együttműködjenek a mélytengerfenéki bányászati technológia megszerzésének elősegítésében a Vállalat vagy annak közös üzleti vállalkozása számára, vagy olyan fejlődő állam vagy államok számára, amelyek törekszenek az ilyen technológiát igazságos és méltányos kereskedelmi feltételek mellett megszerezni a szellemi tulajdonjogok hatékony védelmének eleget téve. A szerződő államok vállalják, hogy e célból a Vállalattal teljes mértékben és hatékonyan együttműködnek, valamint biztosítják, hogy az általuk támogatott szerződő felek szintén teljes mértékben együttműködjenek a hatósággal;
- c) általános szabályként a szerződő államok ösztönzik a Területen folytatott tevékenységek tekintetében a nemzetközi technikai és tudományos együttműködést az érintett felek között, vagy a tengeri tudományokkal és technológiával, valamint a tengeri környezet védelmével és megőrzésével kapcsolatos képzések, technikai támogatás és tudományos együttműködési programok kialakítása révén.
- (2) Az egyezmény III. melléklete 5. cikkének rendelkezései nem alkalmazandók.

6. SZAKASZ

Termeléspolitika

- (1) A Hatóság termeléspolitikája a következő elveken alapul:
- a) a Terület erőforrásainak fejlesztése az eredményes kereskedelmi alapelvekkel összhangban történik;
- b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény, annak vonatkozó szabályzata és utólagos vagy hatálytalanító megállapodásainak rendelkezései alkalmazandók a Területen folytatott tevékenységekre;

- c) nevezetesen, nem részesítik támogatásban a Területen folytatott tevékenységeket, kivéve ha a b) pontban említett megállapodások azt megengedik. Ezen alapelvek alkalmazásában a támogatást a b) pontban említett megállapodások szerint határozzák meg;
- d) nem tehetnek különbséget a Területről származó vagy az egyéb forrásokból származó ásványok között. Az ilyen ásványok vagy az ilyen ásványokból előállított árucikkek behozatala tekintetében nem biztosítható kedvezményes piaci hozzáférés, különösen:
- i. vám- vagy nem vámjellegű akadályok alkalmazásával; és
 - ii. támogatással, amit a szerződő államok nyújtanak az olyan ásványokra vagy árucikkekre, amelyeket azok állami vállalkozásai vagy azon természetes, illetve jogi személyek állítanak elő, akik az adott állam állampolgárai, vagy azok vagy állampolgárai ellenőrzése alá tartoznak;
- e) a hatóság által az egyes bányászati területekre jóváhagyott kitermelési munkatervnek egy előzetes termelési ütemtervvel kell rendelkeznie, amely tartalmazza a munkaterv szerint évente termelendő becsült maximális ásványmennyiséget;
- f) a b) pontban említett megállapodások rendelkezéseivel kapcsolatos viták rendezésekor a következők alkalmazandók:
- i. amennyiben az érintett szerződő államok az ilyen megállapodások szerződő felei, a megállapodások vitás kérdések rendezésére vonatkozó eljárásait követik;
 - ii. amennyiben egy vagy több érintett szerződő állam nem szerződő fele az ilyen megállapodásoknak, a vitás kérdések rendezésére az egyezményben meghatározott eljárásokat követik;
- g) olyan körülmények között, amikor a b) pontban említett megállapodások szerint határoznak arról, hogy egy szerződő állam olyan támogatást folyósít, amely tiltott vagy kedvezőtlenül befolyásolta egy másik szerződő állam érdekeit, és az érintett szerződő állam vagy államok nem tették meg a megfelelő lépéseket, a szerződő állam felkérheti a tanácsot a megfelelő intézkedések meghozatalára.
- (2) Az (1) bekezdésben említett alapelvek nem érintik az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodások rendelkezései szerinti jogokat és kötelezettségeket, csakúgy, mint a vonatkozó szabadkereskedelmi és vámuniós megállapodásokat az olyan szerződő államok között, amelyek az ilyen megállapodásoknak szerződő felei.
- (3) Amennyiben egy szerződő fél elfogad egyéb támogatásokat, mint az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodásban engedélyezettek, az a Területen folytatott tevékenységek munkatervét létrehozó szerződés alapvető feltételeinek megszegését jelenti.
- (4) Bármelyik szerződő állam, amely úgy véli, hogy az (1) bekezdés b)–d) pontja vagy a (3) bekezdés követelményeit megszegték, kezdeményezheti a vitás kérdések rendezésére vonatkozó eljárásokat az (1) bekezdés f) vagy g) pontjának megfelelően.
- (5) A szerződő állam bármikor felhívhatja a tanács figyelmét olyan tevékenységekre, amelyek véleménye szerint az (1) bekezdés b)–d) pontjával nincsenek összhangban.
- (6) A Hatóság olyan szabályokat, rendeleteket és eljárásokat alakít ki, amelyek biztosítják e szakasz rendelkezéseinek végrehajtását, beleértve a munkatervek jóváhagyását meghatározó szabályokat, rendeleteket és eljárásokat.
- (7) Az egyezmény 151. cikke (1)–(7) bekezdésének és a (9) bekezdésének, a 162. cikke (2) bekezdés q) pontjának, a 165. cikke (2) bekezdése n) pontjának, valamint a III. melléklete 6. cikke (5) bekezdésének és a 7. cikkének rendelkezései nem alkalmazandók.

7. SZAKASZ

Gazdasági támogatás

- (1) A hatóság azoknak fejlődő országoknak a támogatására irányuló politikája, amelyek komoly káros hatásokat szenvednek el az érintett ásvány árának vagy ugyanazon ásvány kiviteli mennyiségének a csökkenéséből eredő exportbevételeik tekintetében, abban az esetben, ha ezeket a Területen folytatott tevékenységek váltják ki, a következő elveken alapul:
- a) a Hatóság létrehoz egy gazdasági támogatási alapot a Hatóság pénzeszközeinek azon hányadából, amely meghaladja a Hatóság igazgatási költségeinek fedezéséhez szükséges mértéket. Az e célból elkülönített összeget időről időre a tanács határozza meg a pénzügyi bizottság ajánlása alapján. A gazdasági támogatási alap létrehozásához csak a szerződő felektől származó befizetésekből, beleértve a Vállalatot, és az önkéntes hozzájárulásokból származó pénzeszközöket használják fel;

- b) a fejlődő szárazföldi termelő országokat, amelyek gazdaságáról megállapították, hogy arra a mélytengerfenékről bányászott ásványok kitermelése komoly káros hatást gyakorol, a Hatóság gazdasági támogatási alapjából támogatják;
- c) a Hatóság az alpból támogatást nyújt a kedvezőtlenül érintett fejlődő szárazföldi termelő országoknak, adott esetben, együttműködve a létező globális vagy regionális fejlesztési intézményekkel, amelyek rendelkeznek az ilyen támogatási programok végrehajtásához szükséges infrastruktúrával és szakértelemmel;
- d) az ilyen támogatások mértékét és időtartamát egyedileg határozzák meg. Ennek során megfelelő figyelmet kell fordítani a kedvezőtlenül érintett fejlődő szárazföldi termelő országok problémáinak jellegére és mértékére.
- (2) Az egyezmény 151. cikkének (10) bekezdését az (1) bekezdésben említett gazdasági támogatási intézkedések keretében kell végrehajtani. Az egyezmény 160. cikke (2) bekezdésének a) pontját, a 162. cikke (2) bekezdésének n) pontját, a 164. cikke (2) bekezdésének d) pontját, a 171. cikkének f) pontját és a 173. cikke (2) bekezdésének c) pontját ennek megfelelően kell értelmezni.

8. SZAKASZ

A szerződések pénzügyi feltételei

- (1) A szerződések pénzügyi feltételeire vonatkozó szabályok, rendeletek és eljárások meghatározásának alapját a következő alapelvek képezik:
- a) a Hatóság felé történő fizetések rendszere igazságos mind a szerződő féllel, mind a Hatósággal szemben, és olyan megfelelő eszközökről gondoskodik, amelyekkel megállapítható, hogy a szerződő fél betartja-e a rendszer feltételeit;
- b) a rendszer alá tartozó fizetési tételek ugyanabban a tartományban helyezkednek el, mint az ugyanolyan vagy hasonló ásványok szárazföldi bányászata esetében, hogy elkerüljék a mélytengerfenéki bányászok mesterséges úton való versenyelőnyhöz juttatását vagy hátrányos versenyhelyzetbe hozását;
- c) a rendszer nem lehet bonyolult, és nem terhelheti a Hatóságot vagy a szerződő felet jelentős igazgatási költségekkel. Fontolóra kell venni egy bányajövedéki rendszer vagy egy bányajövedéki és profitmegosztási rendszer kombinációjának elfogadását. Amennyiben alternatív rendszer mellett döntenek, a szerződő félnek joga van a szerződésére alkalmazandó rendszer megválasztásához. Az alternatív rendszerek közötti későbbi változtatás azonban a hatóság és a szerződő fél közötti megállapodás szerint történik;
- d) a kereskedelmi termelés megkezdésének időpontjától egy rögzített éves díjat kell fizetni. Ezt a díjat egyéb, a c) ponttal összhangban elfogadott rendszer szerint esedékes fizetésekkel szemben meg lehet hitelezni. A díj összegét a tanács határozza meg;
- e) a változó körülmények tükrében a fizetési rendszert időközönként felülvizsgálhatják. Minden változást megkülönböztetés nélküli jelleggel kell alkalmazni. Az ilyen változások a már fennálló szerződésekre vonatkozóan csak akkor alkalmazhatók, ha a szerződő fél azt kéri. Az alternatív rendszerek közötti későbbi változtatás a hatóság és a szerződő fél közötti megállapodás szerint történik;
- f) az ezen elveken alapuló szabályok és rendeletek értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos viták az egyezményben meghatározott vitás kérdések rendezésére vonatkozó eljárások alá tartoznak.
- (2) Az egyezmény III. melléklete 13. cikke (3)–(10) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók.
- (3) Az egyezmény III. melléklete 13. cikke (2) bekezdésének végrehajtására való tekintettel az egy szakaszra – vagy a feltárási szakaszra vagy a kitermelési szakaszra – korlátozott munkatervek jóváhagyására vonatkozó kérelmek feldolgozási díja 250 000 USA-dollár.

9. SZAKASZ

Pénzügyi bizottság

- (1) Létrehoznak egy pénzügyi bizottságot. A bizottság a pénzügyi kérdésekben megfelelő képzettséggel rendelkező 15 tagból áll. A szerződő államok a legalkalmasabb és legfeddhetetlenebb pályázókat jelölik.

- (2) A pénzügyi bizottságban nem lehet két olyan tag, akik ugyanannak a szerződő államnak állampolgárai.
- (3) A pénzügyi bizottság tagjait a közgyűlés választja meg, és megfelelő figyelmet fordít az egyenlő földrajzi elosztásra és a különleges érdekek képviselésére. Az e melléklet 3. szakasza (15) bekezdésének a), b), c) és d) pontjában említett minden egyes államcsoportot legalább egy tag képviseli a bizottságban. Amíg a hatóság nem rendelkezik az előírt hozzájárulásokon kívül egyéb pénzeszközökkel az igazgatási költségek fedezésére, a bizottság tagsága magában foglalja a Hatóság igazgatási költségvetésének öt legnagyobb pénzügyi támogatója képviselőit. Ezt követően minden csoportból egy tagot választanak az adott csoport tagjainak jelölése alapján, figyelmen kívül hagyva annak a lehetőségét, hogy az egyes csoportokból további tagokat választhatnak meg.
- (4) A pénzügyi bizottság tagjai öt évig töltik be hivatalukat. További egy időszakra újraválaszthatók.
- (5) A pénzügyi bizottság tagjának a mandátum lejárta előtti halála, alkalmatlansága vagy lemondása esetén a közgyűlés az időszak fennmaradó részére ugyanabból a földrajzi régióból vagy államcsoportból választ egy tagot.
- (6) A pénzügyi bizottság tagjainak bármely olyan tevékenységben, amellyel kapcsolatos kérdésekben a bizottság felelőssége ajánlásokat tenni, semmilyen pénzügyi érdekeltsége nem lehet. Nem fedik fel, még a mandátumuk lejárta után sem, a Hatóságnál a feladataik révén tudomásukra jutott bizalmas információkat.
- (7) A közgyűlés és a tanács határozatai során figyelembe veszi a pénzügyi bizottság ajánlásait a következő kérdésekben:
- a) a Hatóság szervei pénzügyi szabályainak, rendeleteinek és eljárásainak tervezete, valamint a pénzügyi irányítása és belső pénzügyi igazgatása;
 - b) a tagoknak a Hatóság igazgatási költségvetéséhez történő hozzájárulásának megállapítása az egyezmény 160. cikke (2) bekezdésének e) pontjával összhangban;
 - c) minden lényeges pénzügyi kérdés, beleértve a hatóság főtitkára által készített éves költségvetési tervezetet az egyezmény 172. cikkével összhangban, valamint a titkárság munkaprogramjai megvalósításának pénzügyi vonatkozásai;
 - d) az igazgatási költségvetés;
 - e) a szerződő államoknak az e megállapodás és a XI. rész végrehajtásából eredő pénzügyi kötelezettségei csakúgy, mint az adminisztratív és költségvetési következményekkel járó javaslatok és ajánlások, amelyek kiadásokat jelentenek a Hatóság pénzeszközeiből;
 - f) a területen folytatott tevékenységekből származó pénzügyi és egyéb gazdasági haszon igazságos megosztására vonatkozó szabályok, rendeletek és eljárások, valamint az ez ügyben meghozandó határozatok.
- (8) Az eljárással kapcsolatos kérdésekben a pénzügyi bizottság a döntéseket a jelen lévő és szavazó tagok többségével hozza meg. Az érdemi kérdésekben a döntéseket konszenzus alapján hozzák meg.
- (9) Az egyezménynek a pénzügyi kérdésekkel foglalkozó alárendelt szerv létrehozásáról szóló, 162. cikke (21) bekezdése y) pontjának követelményét teljesültnek tekintik a pénzügyi bizottság e szakasszal összhangban történő létrehozásával.

II. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG HIVATALOS MEGERŐSÍTÉSI OKIRATA

Az Európai Közösség tiszteletét fejezi ki az Egyesült Nemzetek Főtitkárának, és abban a szerencsében van része, hogy letétbe helyezi hivatalos megerősítési okiratát az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményéhez, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1994. július 28-án elfogadott, az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye XI. részének végrehajtásáról szóló megállapodáshoz.

Ezen okirat letétbe helyezésével a Közösségnek abban a megtiszteltetésben van része, hogy kinyilvánítja az államok az egyezményben és a megállapodásban meghatározott jogainak és kötelezettségeinek elfogadását, olyan ügyekre vonatkozóan, amelyek tekintetében az egyezménynek részes tagállamai hatáskört ruháztak rá. Az egyezmény IX. melléklete 5. cikke (1) bekezdésében meghatározott hatásköri nyilatkozatot csatolták.

A Közösség az egyezmény 310. cikkének megfelelően ugyancsak ki kívánja nyilvánítani kifogását minden olyan nyilatkozat vagy álláspont tekintetében, amely kizárja vagy módosítja az Egyesült Nemzetek Szervezete tengerjogi egyezményének hatályára vonatkozó rendelkezéseket, különösen a halászati tevékenységekre vonatkozó rendelkezéseket. A Közösség nem tekinti úgy, hogy az egyezmény elismeri a parti államoknak az egy helyben maradó fajokon kívüli halászati erőforrások vonatkozásában a kiaknázáshoz, megőrzéshez és kezeléséhez való jogait vagy joghatóságát kizárólagos gazdasági övezetükön kívül.

A Közösség fenntartja a jogot utólagos nyilatkozatok megtételéhez az egyezmény és a megállapodás tekintetében, valamint a jövőbeni nyilatkozatokra és állásfoglalásokra válaszul.

A Közösség megragadja az alkalmat, hogy újból kifejezze az Egyesült Nemzetek Főtitkára iránti legnagyobb megbecsülését.

NYILATKOZAT AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG HATÁSKÖRÉRŐL AZ EGYESÜLT NEMZETEK SZERVEZETÉNEK 1982. DECEMBER 10-I TENGERJOGI EGYEZMÉNYÉBEN, VALAMINT AZ EGYEZMÉNY XI. RÉSZÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSBAN SZABÁLYOZOTT KÉRDÉSEK TEKINTETÉBEN

(Az egyezmény IX. melléklete 5. cikkének (1) bekezdése, valamint a megállapodás 4. cikkének (4) bekezdése alapján tett nyilatkozat)

Az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezménye IX. melléklete 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy egy nemzetközi szervezet hivatalos megerősítési okirata olyan nyilatkozatot tartalmazzon, amely pontosan megadja az egyezményben meghatározott kérdéseknek azt a körét, amelyre vonatkozóan az egyezményben részes tagállamok hatáskört ruháztak át a szervezetre ⁽¹⁾.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye XI. részének végrehajtásáról szóló megállapodás ⁽²⁾ 4. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy egy nemzetközi szervezet által tett hivatalos megerősítés az egyezmény IX. melléklete alapján történik.

Az Európai Közösségeket az 1951. április 18-án aláírt Párizsi (ESZAK-) Szerződés, illetve az 1957. március 25-én aláírt Római (EGK- és Euratom-) Szerződés hozta létre. Az aláíró államok által történő ratifikációt követően a Szerződések 1952. július 25-én, valamint 1958. január 1-jén léptek hatályba. A Szerződéseket módosította az Európai Unióról szóló szerződés, amelyet Maastrichtban 1992. február 7-én írtak alá, és amely az aláíró államok által történő ratifikációt követően, 1993. november 1-jén lépett hatályba, valamint legutóbb a Korfun 1994. június 24-én aláírt csatlakozási szerződés, amely 1995. január 1-jén lépett hatályba ⁽³⁾.

A Közösségeknek jelenleg tagja a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményét, valamint az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló megállapodást, az Európai Közösségre átruházott hatáskörök tekintetében, azokra a területekre kell alkalmazni, amelyekre az Európai Közösséget létrehozó szerződés vonatkozik, a Szerződésben és különösen annak 227. cikkében megállapított feltételek alapján.

Ez a nyilatkozat nem alkalmazandó a tagállamoknak azokra a területeire, amelyekre az említett Szerződés nem vonatkozik, valamint nem sérti az egyezmény, valamint a megállapodás alapján az érintett tagállamok által az ilyen területek nevében és érdekében elfogadott jogi aktusokat vagy álláspontokat.

A fent említett rendelkezésekkel összhangban ez a nyilatkozat megjelöli a tagállamok által a Szerződések alapján a Közösségre ruházott hatáskört az egyezmény, valamint a megállapodás által szabályozott kérdések tekintetében.

⁽¹⁾ A IX. melléklet 2. cikkével összhangban az egyezmény aláírásakor a Közösség megtette a szükséges nyilatkozatot, melyben részletezi az egyezményben szabályozott azon kérdéseket, melyek tekintetében a tagállamok hatáskört ruháztak rá.

⁽²⁾ A megállapodást a Közösség 1994. július 29-én írta alá, valamint 1994. november 16-i időponttal előzetesen alkalmazta.

⁽³⁾ Az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó Párizsi Szerződést az Egyesült Nemzetek Titkárságán 1957. március 15-én vették nyilvántartásba 3729. számmal; az Európai Gazdasági Közösséget, valamint az Európai Atomenergia-közösséget (Euratom) létrehozó Római Szerződéseket 1958. április 21-én, illetve 24-én vették nyilvántartásba 4300. és 4301. számmal. Az Európai Unióról szóló szerződést 1993. december 28-án vették nyilvántartásba 30615. számmal; az 1994. június 24-i csatlakozási szerződést az Európai Közösségek Hivatalos Lapjának 1994. augusztus 29-i C 241. számában tették közzé.

Az ilyen közösségi hatáskör terjedelme és gyakorlása természetéből adódóan folyamatosan fejlődik, és a Közösség kiegészíti vagy módosítja ezt a nyilatkozatot, amennyiben szükséges, az egyezmény IX. melléklete 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

A Közösségnek kizárólagos hatásköre van egyes kérdések tekintetében, valamint tagállamaival megosztott hatásköre van egyes más kérdések tekintetében.

1. A Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések

- A Közösség felhívja a figyelmet arra, hogy tagállamai átruházták hatáskörüket az élő tengeri erőforrások védelme és kezelése tekintetében. Ezért ezen a téren a Közösség feladata a vonatkozó szabályok és rendeletek elfogadása (amelyeket a tagállamok hajtanak végre), illetve az, hogy hatáskörén belül külső vállalkozásokban vegyen részt harmadik államokkal és illetékes szervezetekkel. Ez a hatáskör a nemzeti halászati joghatóság alá tartozó vizekre és a nyílt tengerre terjed ki. Mindazonáltal a halászhajók feletti joghatóság gyakorlására vonatkozó intézkedések, a halászhajók lobogózása és nyilvántartása, valamint a büntetőjogi és közigazgatási szankciók végrehajtása tekintetében a tagállamok bírnak hatáskörrel, a közösségi jog tiszteletben tartása mellett. A közösségi jog ugyancsak meghatároz közigazgatási szankciókat,
- kereskedelmi és vámpolitikája folytán, a Közösség hatáskörrel bír az egyezmény X. és XI. részének, valamint az 1994. július 28-i megállapodás nemzetközi kereskedelemmel kapcsolatos rendelkezéseinek tekintetében.

2. Kérdések, amelyek tekintetében a Közösség és a tagállamok megosztott hatáskörrel bírnak

- A halászat vonatkozásában bizonyos kérdésekben, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a tengeri erőforrások védelméhez és kezeléséhez, mint például a kutatás és a technológiai fejlesztés, valamint a fejlesztési együttműködés, a hatáskör megosztott,
- a tengeri szállításra vonatkozó rendelkezések tekintetében, a hajózás biztonsága és a tengeri szennyezés megelőzése, amelyet többek között az egyezmény II., III., V., VII. és XII. rész tartalmaz, a Közösség kizárólagos hatáskörébe csak annyiban tartozik, amennyiben ezek az egyezményben szereplő rendelkezések vagy az annak végrehajtására vonatkozóan elfogadott jogi aktusok a Közösség által létrehozott közös szabályokat érintik. Amikor közösségi szabályok léteznek, de azok nem érintettek, különösen azokban az esetekben, amikor a közösségi rendelkezések csak minimumszabályokat írnak elő, a tagállamok bírnak hatáskörrel, anélkül hogy akadályoznák a Közösséget abban, hogy hatáskörében járjon el ezen a területen. Egyéb esetekben a tagállamok bírnak hatáskörrel.

A függelékben megjelenik az érintett közösségi szabályok jegyzéke. Az ezekből a szabályokból eredő közösségi hatáskör terjedelmét minden egyes intézkedés pontos rendelkezéseire történő utalással kell megállapítani, különösen hogy mennyiben alkotnak ezek a rendelkezések közös szabályokat,

- az egyezmény XIII. és XIV. részének rendelkezései tekintetében a közösségi hatáskör a kutatás és technológiai fejlesztés vonatkozásában a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel történő együttműködés előmozdításához kapcsolódik. Az ezen a területen a Közösség által végzett tevékenységek kiegészítik a tagállamok tevékenységeit. A hatáskört a jelen esetben a függelékben felsorolt programok elfogadásával gyakorolják.

3. Más közösségi politikák lehetséges hatásai

- Ugyancsak meg kell említeni a közösségi politikákat és tevékenységeket a tisztességtelen gazdasági gyakorlatok ellenőrzése, kormányzati beszerzések, ipari versenyképesség, valamint a fejlesztési segély területéről. E politikáknak ugyancsak lehetnek vonatkozásai az egyezmény, valamint a megállapodás tekintetében, különösen az egyezmény VI. és a XI. része egyes rendelkezéseinek vonatkozásában.

Függelék

KÖZÖSSÉGI JOGI AKTUSOK, AMELYEK AZ EGYEZMÉNY ÉS A MEGÁLLAPODÁS ÁLTAL SZABÁLYOZOTT KÉRDÉSEKRE UTALNAK**– A tengeri biztonság és a tengeri környezet szennyezése ágazatában**

A Tanács 1992. február 25-i 92/143/EGK határozata az európai használatra szánt rádió navigációs rendszerekről (HL L 59., 1992.3.4., 17. o.)

A Tanács 1978. december 21-i 79/115/EGK irányelve az Északi-tengeren és a La Manche csatornán a hajók nyílt tengeri révkalauzok általi révkalauzolásáról (HL L 33., 1979.2.8., 32. o.)

A Tanács 1993. szeptember 13-i 93/75/EGK irányelve a Közösség kikötőibe érkező vagy onnan induló, veszélyes vagy szennyező árut szállító hajókra vonatkozó minimumkövetelményekről (HL L 247., 1993.10.5., 19. o.)

A Tanács 1993. november 23-i 93/103/EK irányelve a halászhajók fedélzetén végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről (tizenharmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 307., 1993.12.13., 1. o.)

A Tanács 1994. november 22-i 94/57/EK irányelve a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerhajózási igazgatás vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (HL L 319., 1994.12.12., 20. o.)

A Tanács 1994. november 22-i 94/58/EK irányelve a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 319., 1994.12.12., 28. o.)

A Tanács 1995. június 19-i 95/21/EK irányelve a Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) (HL L 157., 1995.7.7., 1. o.)

A Tanács 1996. december 20-i 96/98/EK irányelve a tengerészeti felszerelésekről (HL L 46., 1997.2.17., 25. o.)

A Tanács 1991. március 4-i 613/91/EGK rendelete a hajók Közösségen belüli átlajstromozásáról (HL L 68., 1991.3.15., 1. o.) és a Bizottság 1993. július 28-i 2158/93/EGK rendelete a 613/91/EGK tanácsi rendelet alkalmazásában az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény módosításainak alkalmazásáról (HL L 194., 1993.8.3., 5. o.)

A Tanács 1994. november 21-i 2978/94/EK rendelete az elkülönített ballaszttartállyal rendelkező olajszállító tartályhajók ballaszttartályainak köbözéséről szóló A.747(18) IMO-állásfoglalás végrehajtásáról (HL L 319., 1994.12.12., 1. o.)

A Tanács 1995. december 8-i 3051/95/EK rendelete a roll-on/roll-off személyhajók (ro-ro komphajók) biztonságos üzemeltetéséről (HL L 320., 1995.12.30., 14. o.)

– A tengeri környezet védelmének és minősége megőrzésének terén

A Tanács 1981. december 3-i 81/971/EGK határozata a tengerbe bocsátott szénhidrogének által okozott szennyezés ellenőrzésére és csökkentésére vonatkozó közösségi információs rendszer létrehozásáról (HL L 355., 1981.12.10., 52. o.)

A Tanács 1986. március 6-i 86/85/EGK határozata a tengerbe bocsátott szénhidrogének és más veszélyes anyagok által okozott szennyezés ellenőrzésére és csökkentésére vonatkozó közösségi információs rendszer létrehozásáról (HL L 77., 1986.3.22., 33. o.)

A Tanács 1975. június 16-i 75/439/EGK irányelve a hulladékolajok ártalmatlanításáról (HL L 194., 1975.7.25., 23. o.)

A Tanács 1975. július 15-i 75/442/EGK irányelve a hulladékokról (HL L 194., 1975.7.25., 39. o.)

A Tanács 1975. december 8-i 76/160/EGK irányelve a fürdővizek minőségéről (HL L 31., 1976.2.5., 1. o.)

A Tanács 1976. május 4-i 76/464/EGK irányelve a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről (HL L 129., 1976.5.18., 23. o.)

A Tanács 1978. február 20-i 78/176/EGK irányelve a titán-dioxid iparból származó hulladékról (HL L 54., 1978.2.25., 19. o.)

A Tanács 1979. október 30-i 79/923/EGK irányelve a mézhéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről (HL L 281., 1979.11.10., 47. o.)

A Tanács 1980. július 15-i 80/779/EGK irányelve a kén-dioxidra és a lebegő porra vonatkozó levegőminőségi határértékekről és irányértékekről (HL L 229., 1980.8.30., 30. o.)

A Tanács 1982. március 22-i 82/176/EGK irányelve a klóralkálielektrolízis-iparágából származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről (HL L 81., 1982.3.27., 29. o.)

A Tanács 1982. június 24-i 82/501/EGK irányelve az egyes ipari tevékenységekkel összefüggő súlyos balesetek kockázatairól (HL L 230., 1982.8.5., 1. o.)

A Tanács 1982. december 3-i 82/883/EGK irányelve a titándioxid-iparból származó hulladék által érintett környezeti elemek felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokról (HL L 378., 1982.12.31., 1. o.)

A Tanács 1982. december 3-i 82/884/EGK irányelve a levegő ólomtartalmára vonatkozó határértékekről (HL L 378., 1982.12.31., 15. o.)

A Tanács 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK irányelve a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről (HL L 291., 1983.10.24., 1. o.)

A Tanács 1984. március 8-i 84/156/EGK irányelve a klóralkálielektrolízis-iparágban kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről (HL L 74., 1984.3.17., 49. o.)

A Tanács 1984. június 28-i 84/360/EGK irányelve az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről (HL L 188., 1984.7.16., 20. o.)

A Tanács 1984. október 9-i 84/491/EGK irányelve a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről (HL L 274., 1984.10.17., 11. o.)

A Tanács 1985. március 7-i 85/203/EGK irányelve a nitrogén-dioxidra vonatkozó levegőminőségi előírásokról (HL L 87., 1985.3.27., 1. o.)

A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 175., 1985.7.5., 40. o.)

A Tanács 1986. június 12-i 86/280/EGK irányelve a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről (HL L 181., 1986.7.4., 16. o.)

A Tanács 1988. november 24-i 88/609/EGK irányelve a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról (HL L 336., 1988.12.7., 1. o.)

A Tanács 1989. június 8-i 89/369/EGK irányelve az új településhulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés megelőzéséről (HL L 163., 1989.6.14., 32. o.)

A Tanács 1989. június 21-i 89/429/EGK irányelve a meglévő településhulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés csökkentéséről (HL L 203., 1989.7.15., 50. o.)

A Tanács 1991. május 21-i 91/271/EGK irányelve a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.)

A Tanács 1991. december 12-i 91/676/EGK irányelve a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.)

A Tanács 1991. december 12-i 91/689/EGK irányelve a veszélyes hulladékokról (HL L 377., 1991.12.31., 20. o.)

A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.)

A Tanács 92/112/EGK irányelve (1992. december 15.) a titándioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról (HL L 409., 1992.12.31., 11. o.)

A Tanács 1994. december 16-i 94/67/EK irányelve a veszélyes hulladékok égetéséről (HL L 365., 1994.12.31., 34. o.)

A Tanács 1993. február 1-jei 259/93/EGK rendelete az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről (HL L 30., 1993.2.6., 1. o.)

– **A tengeri környezeti kutatás, valamint a tudományos és technológiai együttműködés ágazatában**

Tengertudományi és -technológiai program

Környezeti és éghajlati program

Harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való együttműködés: fejlődő országokkal való tudományos és technológiai együttműködési program (INCO-DC)

– **Egyezmények, amelyeknek a Közösség tagja**

Egyezmény a tengeri környezet szárazföldi eredetű szennyezésének megelőzéséről, Párizs, 1974. június 4. (az 1975. március 3-i 75/437/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 194., 1975.7.25., 5. o.-án tettek közzé)

Jegyzőkönyv a szárazföldi eredetű tengerszennyezés megelőzéséről szóló egyezmény módosításáról, Párizs, 1986. március 26. (az 1986. december 28-i 87/57/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 24., 1987.1.27., 47. o.-án tettek közzé)

Jegyzőkönyv a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről, Athén, 1980. május 17. (az 1983. február 28-i 83/101/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 67., 1983.3.12., 1. o.-án tettek közzé)

Egyezmény a Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről, valamint Jegyzőkönyv a Földközi-tenger hajókról és légi járművekről történő kidobással okozott szennyezésének megelőzéséről, Barcelona, 1976. február 16. (az 1977. július 25-i 77/585/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 240., 1977.9.19., 1. o.-án tettek közzé)

Jegyzőkönyv a Földközi-tengernek olajjal és más káros anyagokkal történő szennyezése elleni, vészhelyzetekre szolgáló küzdelemben történő együttműködésről, Barcelona, 1976. február 16. (az 1981. május 19-i 81/420/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 162., 1981.6.19., 4. o.-án tettek közzé)

Egyezmény a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről, Genf, 1979. november 13. (az 1981. június 11-i 81/462/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 171., 1981.6.27., 11. o.-án tettek közzé)

1982. április 2. és 3-i jegyzőkönyv a fokozottan védett mediterrán területekről (az 1984. március 1-jei 84/132/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 68., 1984.3.10., 36. o.-án tettek közzé)

Megállapodás az Északi-tenger olaj és egyéb káros anyagok általi szennyezésének kezelésére irányuló együttműködésről, Bonn, 1983. szeptember 13. (az 1984. június 28-i 84/358/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 188., 1984.7.16., 7. o.-án tettek közzé)

Együttműködési megállapodás az Atlanti-óceán északkeleti partjainak és vizeinek szennyezés elleni védelméről, Lisszabon, 1990. október 17. (az 1993. október 20-i 93/550/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 267., 1993.10.28., 20. o.-án tettek közzé)

Egyezmény a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának és ártalmatlanításának ellenőrzéséről, Bazel, 1989. március 22. (az 1993. február 1-i 93/98/EGK tanácsi határozat, amelyet a HL L 39., 1993.12.16., 1. o.-án tettek közzé)

III. MELLÉKLET

A TENGERJOGI MUNKACSOPORT MANDÁTUMÁRÓL

A tengerjogi munkacsoport végzi az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1994. november 16-án hatályba lépett tengerjogi egyezményével kapcsolatos kérdések folyamatos vizsgálatát. Munkája az Európai Unió Tanácsának tárgyalásait segíti, amellyel hozzájárul a közösségi politikák tengerjogi egyezményhez kapcsolódó területeinek kialakításához. A Tanács üléseinek előkészítésében ellátja az Állandó Képviselők Bizottságát (és adott esetben a Politikai Bizottságot) az ilyen politikáknak a nemzetközi joggal, és különösen az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményével való összeegyeztethetőségére vonatkozó véleményekkel, a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére.

A munkacsoport mandátuma a következőkre terjed ki:

1. az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményére, valamint a XI. részének végrehajtásáról szóló megállapodásra vonatkozó tanácsi határozat előkészítése;
2. az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezménye IX. melléklete 5. cikkének (1) és (4) bekezdésében meghatározott nyilatkozatok előkészítése;
3. az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményének 287. és 310. cikkében meghatározott nyilatkozatok előkészítése;
4. az egyezmény alapján létrehozott testületek keretein belül elkészített, közösségi hatáskörbe tartozó kérdésekre vonatkozó állásfoglalás-tervezetek előkészítése;
5. a Közösség és tagállamai tevékenységeinek koordinálása a Nemzetközi Tengerfenék-hatóságban és testületeiben, valamint konzultációk a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) területére tartozó általános érdekű kérdésekről szóló közös álláspontok kialakítása céljából;
6. általános érdekű külpolitikai kérdésekben közös álláspontok kialakítása a tengerjog fejlődése, illetve annak az Európai Unió külpolitikájára való hatásai tekintetében;
7. a Tanácshoz benyújtott projektek és javaslatok a tengerjogra vonatkozó nemzetközi joggal, különösen az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményével való összhangjának vizsgálata.

A közösségi hatáskörbe tartozó kérdések tekintetében az álláspontokat a rendes eljárás alapján fogadják el.

Az Európai Unió külpolitikájának körébe tartozó kérdésekre az Európai Unióról szóló szerződés V. címe vonatkozik.
